

க. டி. கு. சந்திரன் தேவி
இரண்டாம் வருடம்

*maths
new term*

56
35
15

தமிழ் மலர்

55

35

கட்டுரை

20 இலக்கணம்

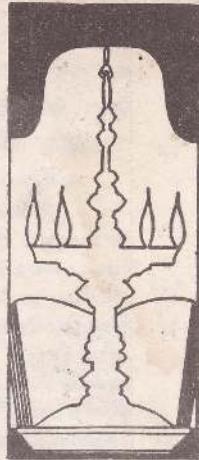
மொழித்திறன்

10

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

Ranjini R

தமிழ் மலர் பத்தாம் வகுப்பு

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

1973

இலவசக் கல்வியை முழுமையாக வழங்கவேண்டுமாயின் பாட நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்பட வேண்டும் எனும் ஆலோசனை, முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 1945 சனவரி 24ஆம் தேதி, அப்போது சட்டசபையிலே களனித் தொகுதி உறுப்பினராக விளங்கிய தற்போதைய சடைபதியில் மேன்மைதங்கிய ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன் அவர்களால் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய ஆணைப்படி அவ்வாலோசனை 1980ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்திலிருந்து செயலாக மலர்ந்தமை காரணமாகவே இன்று இந்துல் உங்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது.

நல்லை கற்று
நலம் பெறுவீரன
நம்மசசனிக்கும்
நன்கொடை இந்துல்

நன்கீதைப் பேணி
நலமே கற்று
நற்குணம் பெற்ற
நற்குடியாளர்

லயனல் ஜயதிலக,
கல்விச் சேவைகள் அமைச்சர்,

பதிப்பு உரிமை இலங்கை அரசினருக்கு

முதற் பதிப்பு	1969
இரண்டாம் பதிப்பு	1973
மூன்றாம் பதிப்பு	1980
நான்காம் பதிப்பு	1981

கொழும்பு-10ஆண்டள டி. ஆர். விஜயவர்த்தனா மாவட்டத், அலோஸ்டெட்ட் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் ஒப் லோன் விமிட்டெட் லேக் ஹவலீஸ் அச்சிடப்பட்டு, கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

முன்னுரை

இந்நால், க. பொ. த. சாதாரணநிலைத் தேர்வுக்கு இரண்டாம் ஆண்டிற் பயணபடுத்தத்தக்க கைந்துலாரும். முதலாண்டுக்குரிய ஒன்பதாந் தமிழ்மலரின் தொடரபாய் ஆக்கப்பட்ட இந்நால், அந்நாலின் போக்கைத் தழுவி, அதிற் கூறப்பாதவற்றையுங் கூறுவதோடு, புது முறைப் பயிற்சி வினாக்களும் பொருந்தியதாய் அமைந்துள்ளது.

இலக்கியத்தினின்றே இலக்கணம் அறியப்படுமாதலின், மொழித் தேர்ச்சிக்குரிய இவ்விரு நூல்களிலும் அம்முறையே பெரிதுங் கையா ஸப்பட்டுள்ளது. அதற்கமையக் கட்டுரையியல் முன்னும், அடிப்படை இலக்கண அறிவு அடுத்தும், மொழித்திறன் இறுதியிலும் வைக்கப் பட்டுள்ளன. இம் முப்பிரிவுகளிலும் கட்டுரையியலாலுது, நாடகம், சிறுகதை, நல்லம் முதலிய பல துறைகளிலே நானும் புதுப்புது வளர்ச்சி பெற்று வருவதால், மாணுக்கரும் அதற்கிணையத் தம் அறிவை வளர்த்துக் கொள்வது அவசியமாகும். ஆகவே, பலவகைக்கட்டுரைகள் ஒன்பதாம் தமிழ்மலரிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வறிவை மேலும் வளர்த்தற்கு உதவும் வகையிலே கட்டுரை, சுருக்கம் என்பன எழுதும்போது கருத்திற்கொள்ளவேண்டிய சில முக்கிய குறிப்புக்களும், விளக்கப்பயிற்சிக் குறிப்புக்களும் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆதலால், இந்நாலே ஒன்பதாந் தமிழ்மலருடன் இயைத்து, ஒன்றற்கொண்டு துணையெனக் கொண்டாற் பெரும்பயன் விளையும். கட்டுரைப் பகுதியிலே மேலதிகமாக வேண்டும் பயிற்சிகளை ஆசிரியர் தாமாகவே ஆக்கிக்கொள்ளவர்கள். அதற்கு ஒன்பதாந் தமிழ்மலரிலுள்ள பயிற்சிகள் பெரிதும் உதவுமென நம்புகின்றோம்.

ஒன்பதாந் தமிழ்மலரிலே, விளக்கப்பயிற்சியில் உரைச்செய்யுள், பாக்செய்யுள் என்பவற்றை விளக்கி, அவற்றின் நயங்களுணுஞ் சில முறைகளைக் குறிப்பிட்டோம். இந்நாலில் அதன் தொடரபாக, அவ் விருவகைச் செய்யுளையும் மேலும் மதிப்பிட்டறிதற்குரிய சிலமுறைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஏழுத்துக்களின் தார தமிழ்யத்த நுனித் தறிவதற்கு இப்பயிற்சி பெரிதுந் துணைப்புரியுமென நம்புகின்றோம்.

அடிப்படை இலக்கண அறிவு என்னும் பிரிவு, மாணுக்கர் ஒன்பதாந் தமிழ் மலரிலே பெற்ற இலக்கண அறிவை இலக்கிய உதவங்களிலே பிரயோசிப்பதற்கும், அங்குத் கூறப்பாது எஞ்சி நின்ற சில அரிய வாக்கிய அமைவு, கொந்பிறப்பு வரலாது,

சொற்புணர்ச்சி, வடமொழிப்புணர்ச்சி முதலியவற்றை அறிவுதற்கும் ஏற்றவகையில் அமைந்திருப்பதோடு, புதுமுறைப் பயிற்சிகளுடனும் இயைநுள்ளது. இப்புதுதியில் விளக்கத்துக்காகவும் பயிற்சிக்காகவும் காட்டப்பட்ட உதாரணச் செய்யுள்கள்யாவும் மாணுக்கர் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளும் பொருட்டுச் சந்திப்பித்து எழுதப்பட்டுள்ளன. இலக்கணக் கல்வி நெஞ்காலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டுவெந்ததனால் இந்நாலின் இலக்கணப்பகுதி மாணுக்கருக்குக் கடினமாகத் தொன்றலுங்க. மூடும் ஆசிரியர் சிறிது சிரமமெடுத்து இலக்கணப் பகுதியைப் பயிற்றுவது விரும்பத்தக்கது. இலக்கிய பாட நேரங்களிலும் இயைபு நோக்கி இலக்கணவிதிகளைப் பிரயோகித்து மாணுக்கரின் அறிவை அழுத்தம் பெறச் செய்யலாம்.

இனி, மொழித்திறன் என்னும் பிரிவிலே சொல், சொற்றூட்ரவாக்கியம் என்னும் முப்பெரும் பகுப்புக்களைக்கொண்டு, மரபு, வழக்கு வழுநிலை, வழாநிலை, வடமொழியாக்கம், அருங்சொற்கள், பழமொழிகள், இலக்கணப்பொருள்கள், தன்கூற்று பிறர்கூற்று ஆகிய கூறுகள் முன்னே ஒன்பதாந் தமிழ் மலரிற் கூறியவற்றிலும் விரிவாக ஆராய்ப்பட்டுள்ளன. மாணுக்கர் தங் கருத்துக்களை முடிடில் லாமல் நயம்பா உரைப்பதற்கு இப்பகுதி துணைப்பியுமென நம்புகின்றோம். இறுதியிற் காணப்படும் கடின உரை நடையை இலகுவான உரை நடையாக்கல் என்னும் பயிற்சி, வழிவழியாக வந்த தமிழ் உரைநடைச் செல்வத்தை இக்கால மாணுக்கர் விளங்கிப் படித்துப் பயன்பெற்று உதவுவதோடு, உயர்தாக் கல்வியிற் புகுவோர்க்கும் உறுதுணையாய் அமையவல்லது.

பொதுவாக, ஒன்பதாந் தமிழ்மஸர் என்னும் பரந்த பசும் புற்றுரையிலே உலாவித் தம ஆற்றலுக்கேற்றவாறு அறிவுப் பசியைத் தீர்த்த இளஞ்சிருர், தாம் உட்கொண்டவற்றை மீட்டு அசைபோட்டுச் செரித்தற்கும், கல்வித்திணைக்களத்தாரது க. பொ. த. புதிய பா ததிட்டத்திற் கூறப்பட்ட விடயங்களைக் கற்றுப் பரிசீலக்கு ஆயத் தனு செய்தற்கும் வாய்ப்பாக இப்பத்தாந் தமிழ்மஸர் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

மாணுக்கர். தமிழ்மடைய கருத்து, உணர்ச்சி, அருபவம், ஆகிய வற்றைத் திருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் சவையாகவும் ஆற்றலோடு வெளியிடுவதற்கும்; அவ்வாறே பிறர் தமது கருத்து, உணர்ச்சி அருபவம் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துவார் றெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதற்கும், பயிற்சி அளிப்பதே மொழியறிவின் முக்கிய நோக்க மாகும் என்னும் இலக்கை அடைய, இந்நால் மாணுக்கர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் வழிகாட்டுவதாக.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
I கட்டுரையியல்	
1. பந்தி அமைத்தல்	1
2. கடிதமெழுதுதல்	12
3. சிறுகதை எழுதுதல்	24
4. உரையாடல், நாடகம்	39
5. கட்டுரை எழுதுதல்	48
(அ.) வரலாற்றுக்கட்டுரை	60
(ஆ.) வருணைக்கட்டுரை	61
(இ.) விவரணக்கட்டுரை	66
(ஈ.) சிந்தனைக்கட்டுரை	72
(உ.) கற்பனைக்கட்டுரை	73
6. சுருக்கமெழுதுதல்	75
7. விளக்கப்பயிற்சி	86
II அடிப்படை இலக்கணவுறவு	101
(அ) பெயர்க் கொற்பகுதி	
1. வாக்கிய உருப்புக்கள்	103
2. சொற்களின் வகையும் அவற்றின் இலக்கணமும்	110
3. ஆகுபெயரும் அன்மோழித்தொகையும்	116
4. வேற்றுமைகளும் வாக்கிய அமைவும்	120
5. சில வேற்றுமை உருபுகளின் சிறப்பமைவு	123
6. பொருள்மயக்கமும் உருபுமயக்கமும்	128
(ஆ) வினைக்கொற்பகுதி	
7. தெரிந்திலைவினை, குறிப்புவினை	130
8. வினையாலைணயும் பெயருந் தொழிற்பெயரும்	133

	பக்கம்
9. பெயரெச்சம்	137
10. வினையெச்சம்	141
(இ) பதவுறுப்புப்பகுதி	
11. பகுபதம்	145
(ஈ) இடைச்சொற்பகுதி	
12. இடைச்சொல்	151
(உ) தொடர்மொழிப்பகுதி	
13. தொகைமொழிகள்	155
(ஊ) புணரியற்பகுதி	
14. சொற்புணர்ச்சி, உயிரீரு-சிறப்புவிதி	159
15. மெய்யீற்றுப்புணர்ச்சி	169
16. வருமொழிப்புணர்ச்சி, வடமொழிப்புணர்ச்சிகள்	175
III மொழித்திறன்	
1. அருஞ்சொற் கோவை	183
2. எதிர்ப்பாற் சொற்கள்	190
3. எதிர்ப்பொருட் சொற்கள்	192
4. சில மரபுப் பெயர்கள்	194
5. வடமொழியாக்கம்	197
6. திலைச் சொல்லாக்கம்	206
7. அருஞ்சொற்றெடுப்புக் கோவை	209
8. இனை மொழிகள்	214
9. தொடர் மொழிப்பொருளுக்கு ஒருசொல்	218
10. மரபுத் தொடர்கள்	224
11. உவமைத் தொடர்	231
12. பழ மொழிகள்	237
13. வழுவும் வழாநிலையும் வழுவுமைதியும் I	242
14. வழுவும் வழாநிலைவும் வழுவுமைதியும் II	249
15. தன்கூற்றும் பிறர்கூற்றும்	260
16. கட்டுங்காட்டுமையை எளிதாக்குவதற்கும் எழுதுதல்	267

I.

கட்டுரையியல்

1. பந்தியமைத்தல்

ஒன்பதாவது தமிழ் மலரிலே பந்தியமைத்தலைப் பற்றிக்கூறுமிடத்து, “கருத்துக்களைப் பந்தி பந்தியாக வருத்து விவரிப்பது பொருளீசு அறிவுறுத்துதற்கு ஏற்ற நல்ல முறையாகும்; இதனாற் சொல்லப் படுந்த கருத்துக்கள் காரணகாரியத் தொடர்பாகவும் விளக்கமாகவும் எளிதாகவும் வாசிப்போர் மனத்திற் பதியும்” எனவும்,

“கருத்துக்களைத் தருக்க முறைப்படி ஒழுங்குபட எழுதுதல் வேண்டும். பந்தியில் இந்த ஒழுங்கைப் பின்பற்றினால், அஃது கையை பந்திகருக்கும் ஒழுங்கையுண்டாக்கும். பந்தியமைப்பதாற் கட்டுரையாளனின் சிந்தனையும் ஒழுங்கிற செல்லப் பழகிக் கொள்ளும்” எனவும் குறிப்பிட்டோம்.

ஒவ்வொரு பந்தியும் திட்டமானதொரு கருத்தை மையமாகக் கொண்டிருக்கும். இதனை மனத்திற் கொண்டால் எழுத்தாளனுடைய விசாரணைப் போக்கு நன்கு புலனாகும். தலையாய் கருத்து, பந்தி யில் ஒரு வாக்கியத்திலாயினும், வாக்கியத் தொடரிலாயினும் குறிப் பிடப்படும். இதனைக் “கருத்துடைவாக்கியம்” என்பர் ஆங்கில தூலார். சில சமயம் இக்கருத்துடை வாக்கியம் பந்தியிலே வெளிப்படையாகத் தோன்றுது மறைந்துமிருக்கும். ஒரே பந்தியிற் பல கருத்துடை வாக்கியங்களைக் கலந்து எழுதுவது நன்றன்று. நன்றாகப் பந்தியமைந்தால் வாசகருடைய உள்ளம் “கொழுச் சென்றவழித் துன்னுளி இனிது செலவது போல” இலகுவாகப் பொருளீசு அறிந்து கொள்ளும்.

கீழே வரும் இரண்டு உரைப்பகுதிகளை அவதானிக்க :

- (அ) “ஆங்கில நாடக உலகிலே பேண்ட்டேஷா என்பார் முரணுண போக்குடைய ஒருவராய் விளங்கினார். நாடகாசிரியர்கள், உண்மையான வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை வெத்து நாடகமெழுத வேண்டுமென்ற இயக்கத்தின் தலைவரில் ஒருவராக அவர் விவங்கினார். ஆனால், அவர் கற்பனைக் கருத்துக்களிலும் மிகுஃத பிரியமுடையவராயிருந்தார். சமூகத்திலே காணப்படும் தீமைகள், குறைபாடுகள் என்பவற்றை நிதானமாக ஆராயும் வகையில் நாடகங்கள் எழுதப்படல் வேண்டுமென்று துணிந்து, ஜோன் கல்லிவேர்தியும் இவருமாகப் “பிரச்சினை நாடகங்கள்”

என்ற ஓரினா நாடகங்களை எழுதினார். ஷோவின் நாடகங்கள் கருத்தாழிமுடையனவாயிருந்தாலும் நகைச்சுவை, வேடிக்கைப் பேச்சு, விகுத்தன்மை என்பனவும் நிறைந்திருந்தபடியால் ஷோ இணையற்ற நாடகாசிரியரானார். பழைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த நாடகாசிரியர்தாழும் ஷோவைக் கைதேர்ந்த நாடகாசிரியரெனவே கருதுகின்றனர். இன்றைய நாடக உலகில், ஷோவின் நாடகங்கள் நவீன நாடகங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.”

இந்தப்பந்தி, ஷோவைப்பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரையொன்றின் முகவரை. இதில் முக்கியமான கருத்து, ஷோவின் முரணுள தன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதே. இதிலே கருத்துடை வாசகமாக “ஷோ முரணுன் போக்குடைய ஒருவர்” என்ற தொடர் அமைந்துள்ளது. பந்தி முழுவதும், இந்தக் கருத்தையே அடியீடாகக் கொண்டு, ஷோவின் பலதிறப்பட்ட முரண்பாடுகள் விளக்கப்படுகின்றன. நாடகத்துறையிலும் வேறு துறைகளிலும் ஷோ அடைந்த விற்பத்தி இந்தக் கட்டுரையில் விரிவாக விளக்கப்படுமென்பது முகவரையிலிருந்தே உய்த துணரைக் கூடியதாயிருக்கிறது.

(ஆ) “ஜோர்ஜ் பேண்ட்ஷோ பல விடயங்களைப் பற்றிப் பல நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இக்கால நாடகாசிரியருள் அவர் தலைசிறந்தவர். பல இலட்சியங்களுக்காகப் போராட்டினார். அவர் ஓர் இலட்சியவாதி. ஆர்வம் மிக்கவான் படியால் அவர், மனத்திற பதியக்கூடிய முறையில் நஷச் சுவைமலிய நாடகங்களை எழுதினார். “மனிதனும் ஆதி மனிதனும்” “ஆயுதமும் மனிதனும்” என்ற நாடகங்கள் அவர் எழுதிய வற்றுட் சிறந்தவை. கருத்தியல் நாடகங்களை எழுத ஆரம் பித்தவரில் அவரும் ஒருவர்.”

இந்தப் பந்தியிலே தலையாய கருத்து ஒன்றுங் கிடையாது. எல்லா வாக்கியங்களும் பேண்ட்ஷோவைப் பற்றிக் கூறியபோதிலும், மனி தன என்ற முறையிலோ, நாடகாசிரியர் என்ற முறையிலேசு அமைந்த எந்த ஒரு விசேஷ அமிசத்தையாவது இந்தப் பகுதி குறிப்பாக ஆராய வில்லை.

முதல் வாக்கியத்திலே ஷோ பல நாடகங்களை எழுதினார் என்ற கெய்தி கூறப்படுகிறது. இந்த எழுத்தாளர் அந்தக் கருத்தையே மையமாகக் கொண்டு, அவர் ஈழுதிய நாடகங்களில் அவர் மேற்கொண்ட பொருள்களைக் குறிப்பிட்டு, அவை எவ்வாறு பல திறப்பட்டன என்பதை வலியுறுத்தினாற் பந்தி திட்டமானதொரு கருத்தை யுடையதாயிருந்திருக்கும். அதைவிடுத்து இவர் ஷோவைப்பற்றிப் பல தனிப்பட்ட தொடர்பில்லாத வாக்கியங்களைக் குவித்திருக்கிறார்.

பந்திகளை அமைக்கும்போது எடுத்தாலும் கருத்துக்கும், கட்டுரையின் விரிவுக்கும் ஏற்றவாறு அவை தகவுப் பொருத்தமுடையன் வாயிருத்தல் வேண்டும். தெவிவான் நல்ல தமிழிற் கவர்ச்சியும் ஆர்வமும் உண்டாகக்கூடிய வகையிற் கட்டுரையை ஆரம்பிப்பது நன்று. சொல்லுவான் கருத்துக்களை உறைப்பாகவும் ஒழுங்காகவுஞ் சொல் வதற்குப் பந்தியமைட்டு இன்றியமையாத தென்பதை மன:த்தி விருத்துக்.

பந்திகள் ஒழுங்கு முறையாகத் தொடர்தல்

கட்டுரையாளன் ஒருவனின் எண்ணப் போக்கு எவ்வாறு விரிவடைகிற தென்பதை அறியவேண்டுமானால், அக்கட்டுரை முழுவதிலுமூன்ன பந்திகளிற் காணப்படும் மையக் கருத்துக்களை அறிந்து கொண்டாற் போதும்.

பந்திகளை அவ்வாறு சிரமமாக ஒழுங்குமுறைப்படி அமைப்பதற்கு எழுத்தாளன் ஒவ்வொரு பந்தியையும் தனித்தனி எழுதிக் கேர்ப்ப தில்லை. ஒரு கட்டுரையின் முழு வடிவத்தையும் ஒரே பார்வையில் அவன் உருப்படுத்திக் கொண்டு பின்னர் மையக் கருத்துக்களை விரிவாக்குவான்; பின்னர்த் திட்டமிடுவான். கட்டுரை எழுதுவதற்கு முன்னர்க் கட்டுரையாளன் பரும்படியான சில கருத்துக்களை அமைத் துக்கொள்ளல் வேண்டும். அவற்றுக்கமைய அவற்றை ஒன்று சேர்த்து எழுதும் போது ஒவ்வொரு தொகுதியும் ஒவ்வொரு பந்திக்கு வரிச சட்டமாக அமையும்.

இரு பந்தி தான் எதிர்பார்த்ததற்குமாறுக மிக விரிவடையுமா னால், கட்டுரையாளன், அதை இரண்டாகவோ, மூன்றாகவோ அமைக்க விரும்புவான். ஆனால், ஆரம்பத்திலே திட்டமிட்ட பந்தியமைப்பை அவன் மாற்றல்கூடாது. மாற்றினால் அவனுடைய கருத்துக்கள் முதலிலே திட்டமிட்டபடி அமையமாட்டா. இப்போது நாம், பந்திகள் ஒழுங்காக அமைந்த ஓர் உதாரணத்தை அவதானிப் போம்.

மாரியம்மன் கோவிலிலே தீக்குளிப்பு

(அ) கோயிற் பிரகாரத்திற் சத்தமும் வெப்பமுந் தாங்கமுடியாத அளவுக்கு எல்லைமீறிவிட்டன. சனங்கள் கோயில் மதில்களிலும், மரங்களிலும் நெருங்கிக் காலைப்பட்டனர். எங்கெங்கே கால் வைக்க இடமுண்டோ அங்கங்கேயெல்லாம் சனக் கூட்டம். தான்னூலைதற்கு இடம் இல்லா விட்டாலும் கைபிடிக்க இடமிருந்தாற் போதும் போலிருந்தது. கூரைகளில் வெளிநாட்டு யாத்திரிக்கள் படம்பிடிக்குங் கருவிகளைத் தாங்கிக்

கொண்டு பதை பழதக்கும் வெயிலிலே காத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த நிகழ்ச்சியைப் படம் பிடிக்க எதிர்பார்த்திருந்தனரோ அந்த நிகழ்ச்சி நெருங்கிக்கொண்டு வந்தது.

(ஆ) திடீரென்று நாலுபுறத்திலும் சத்தம் பெருகிறது. ஒரு பெரிய மின்சாரப் பொத்தானைக் கண்ணுக்குக் காணமுடியாத ஒரு தெய்வம் அமுக்கி அப்பெரிய சத்தத்தை உண்டாக்கியதோ என்று சொல்லக்கூடியதாயிருந்தது. அங்கே ஒரு புறத்தில் நீண்ட கைப்பிடி உள்ள பிருண்டியைக் கையிலே தாங்கிக்கொண்டு சிலர் வந்து நெருப்புக்குழியில் உள்ள பெருங்கல் போன்ற அனந் கட்டிகளைப் பிருண்டியிலே உள்ள பெரிய வெப்பம் உண்டாகிறது. தீக்குழிக்கு முன் உட்கார்ந்திருப்போர் வெப்பந் தாங்க முடியாமற கையினால் முகத்தைப் பொத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். தாங்கள் வரித்துக் கொண்ட இடத்தை விட்டுவிட்டுப் போவதற்கு அவர்களுக்கு விருப்பம் இல்லை. அதனால், தாங்க முடியாத ஜெப்பத்தையுந் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(இ) சூரியன் உச்சியை அடைந்து சிறிது நேரம் ஆகிவிட்டது. கோயில் மதில்களின் நிழல்கள் நீதை தொடங்குகின்றன. இடையருமல் முனுமுனுத்துக் கொண்டு இருந்த சத்தம் திடீரெனப் பேரினரங்களாகக் கேட்கிறது. ஒரு கோயிலிலே பத்தர்கள் உடலை மட்டும் மறைக்கக்கூடிய ஆடை அணிந்தவர்களாய் அங்கே வருகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு வாரமாக அன்னகாரமின்றி விரதம் அனுட்டித்த வர்கள்; வெறுந் தரையில் நித்திரை செய்தவர்கள். வந்தவர்கள் ஒரு கணம் அங்கே நின்று பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய பார்வையிலிருந்து அவர்கள் இந்த உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் போலத் தெரியவில்லை. ஆரவாரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடங்குகிறது. கோயிற் பூசகர் முன்வந்து தீக்குழியிற் பூக்களை வீசுகிறார். அவை எரிந்து சாம்பலாய்ப் போட்ட இடம் தெரியாமல் மறைந்து போகின்றன.

(ஈ) தீக்குளிப்பதற்கு நேரம் அனுகுகிறது. பத்தகோடிகளின் ஆரவாரம் அடங்குகிறது. எவ்வோரும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சூரியன் வானத்தில் மறையும் நேரம் ஆகின்றது. படம்பிடிக்கருவிகளைத் தாங்கி, மதில்களிலும் கூரைகளிலும் நூற்றுக்கணக்காக உட்கார்ந்திருப்போர், ஆயத்தாய் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தீக்குளிக்கும் பத்தர்களைக் கண்கொட்டாமற பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(உ) தலையிலே பூச்சுடிய வண்ணம் தீக்குளிக்கும் பத்தரிலே ஒருவர் முன்னே ஓடி வருகிறார். சனங்களிடையே ஆரவாரம் காணப்படுகிறது. வந்தவர் தீக்குழியில் இறங்கி ஆனந்தக் களிப்பில் மழுசியவர்போல மென்னமென்ன நடக்கிறார். இடையிலே சிறிது

நேரம் தங்குகிறார். ஒருவேளை விழுந்து விடுவாரோவெனப் பார்ப்பவரிடையே ஒரு சந்தேகமும் உண்டாகிறது. ஆனால், பத்தர்கள் அவரை உற்சாகப்படுத்தும் முறையில் ‘அரோகாரா’ போடுகிறார்கள். தயங்கி நின்ற பத்தர் திடமாக முன்னேறிச் சென்று தீக் குளியைக் கடந்து வெளி யேறுகிறார். உடனே அங்கு எதிர்பார்த்து நின்ற பூசகர்கள் அவரை அழைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கோயில் மண்டபத்தை அடைந்ததும் அவர் புதிய ஆடைகளை அணிந்து கொள்கிறார். இதற்கிடையில் இரண்டாம் பத்தர் தனது தீக் குளிப்பை நடத்துகிறார். மற்றவர்கள் தொடர்ந்து வருகிறார்கள். ஏறக்குறைய இத்தீக்குளிப்பில் நாற்பதின்மர் கலந்து கொண்டனர். எவருக்கும் காலில் எந்த விதமான ஊறும் உண்டாகவில்லை. ஆடுத்த நாட்காலை இவர்கள் தத்தம் தொழில் நிலை யங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்வார்கள். இவர்களிற் சிலர் ஏழூது வினாக்கள்; சிலர் தொழிலாளர்கள்; சிலர் வசவண்டித் தொழி லாளர்கள்.

(ஞ) இவையெல்லாம் முடிந்த பின்னால் நெருப்பு அணைக்கும் பணையினர் வந்து தீக்குழியில் நீர்க்குழாயைத் திருப்புகிறார்கள். உடனே அதிலிருந்து புகையும், சாம்பலும், நீராவியும் கிளம்புகின்றன. எல்லோரும் ஆராவாரம் செய்கிறார்கள். தீ அணைந்ததும், கூட்டத்தினர் நெருங்கி அடித்துக்கொண்டு வந்து அங்கே உள்ள வேப்பம் அவிந்த கரித் துண்டங்களிற் சிலவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள்.

இந்தப் பந்துகளிற் சொல்லப்பட்ட மையக் கருத்துக்களை அ, ஆ, இ, ச, உ, ஞ என்ற தலைப்பிற் பின்வருமாறு குறித்துக்கொள்ளலாம் :—

- (அ) கோயிற் பிரகாரத்திற் சனக்கூட்டம்.
- (ஆ) சனங்கள் நிகழ்ச்சியை ஆவலோடு எதிர்பார்த்தல்.
- (இ) தீக் குளிப்போர் வருதல்.
- (ஈ) சனக் கூட்டம் அமைதியாக இருந்து, ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருத்தல்.
- (உ) தீக் குளிப்பு.
- (ஊ) முடிவு : தீ அணைக்கப்படல், சனக் கூட்டம் நீங்குதல்.

கோயிற் பிரகாரத்தில் நடக்கும் தீக் குளிப்பைப்பார்க்க வந்த சனங்களின் ஆராவாரமும், எதிர்பார்ப்பும் அ, ஆ, இ, ச என்ற பந்துகளில் வருணிக்கப்படுகின்றன உ, பந்தியில், இந்திக்குடியின உச்ச நிலை கூறப்படுகிறது. ஞ, பந்தியில் எல்லாம் முடிவடைகின்றன. இவ்வாறு

குழந்தீலை சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சி யடைந்து உச்ச நிலையை அடைந்து, பின்னர் முடிவுறுகின்றது. எடுத்துக் கொண்ட பொருள், வாசகர் மனத்தில் முதலிலிருந்து கடைசி வரையும் திட்பமான பதிவை உண்டாக்குகின்றது.

இங்கே பந்துகளெல்லாம் ஒரே அளவில் அமையவில்லை. பல அளவுடையனவாய் இருக்கின்றன. இவை சொல்ல எடுத்தாகருத்துக்கு ஏற்றவாறு அமைந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பயிற்சி

1. பின்வரும் பந்திகளுள் எவற்றிலே தலையாய் மையக் கருத்து உண்டு? அம் மையக் கருத்துயாது? மையக் கருத்தில்லாத பந்திக் கொவை?

(அ) மிதிவண்டிச் சவாரி செய்வது சுகாதாரத்துக்கு ஏற்றதொரு விளையாட்டாகும். மிதிவண்டிச் சவாரி செய்யவர் கிராமப் புறத் துக்கு வந்து நல்ல காற்றைச் சவாசிக்கலாம்; அன்றியும் அது நல்ல உடற்பயிற்சியுமாகும்; மேலும் அதனால் நாட்டுப் புறக் காட்சியையும் பார்க்கக் கூடியதாயிருக்கும். ஒருவர் சுகதேகியாயிருக்க விரும்பினால் ஒழுங்காக நாட்டுப்புறத் துக்கு மிதிவண்டிச் சவாரி செய்ய வேண்டும். மிதிவண்டிச் சங்கிலியைச் சுத்தப்படுத்த விரும்பினால் அதை மனச் சென்னெணியிற் போட்டு வைத்திருக்க வேண்டும்; பின்னர் எடுத்து மசக்கை எண்ணெயிலிடலாம்; இவ்வாறு அடிக்கடி எண்ணெயிடுவதால் மிதிவண்டியை நல்ல நிலை மையில் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

(ஆ) பழைய கட்டுமரமொன்றின் சொந்தக்காரனிடம், “கடலிலே படிந்த போகும்போது உண்டாகக் கூடிய பெரிய ஆபத்து என்ன?” என்று கேட்டேன். உடனே அவன் “பணிப்புகார்” என்று கூறினான். ஒரு கண்ப்பொழுது யோசித்த பின்னர், “நெருப்பு” என்றான். நிலத்திலேபானால், தீப் பிடித்தால் வீட்டை விட்டு ஓயினிடலாம். தீயவிக்கும் படையை அழைத்துத் தீயை அவித்துவிடலாம். கடலிலே கப்பலிலோதீப்பிடிக்குமானார் பெரிய ஆபத்துண்டாகும். தப்பு வதற்குள்ள ஒரை துணை, வள்ளங்களே. சுற்று வட்டாரத் தில் நூற்றுச்கணக்கான மைல்களிற்றனும் ஒரு கப்பல் துணைக்குக் கிடையாது. அப்படியானால் வெடிமருந்து ஏற்றிச் செல்லும் ஒரு கப்பலிலே நெருப்புப் பிடித்தால் என்ன நடக்குமென்பதை எண்ணிப்பார்க்கலாம்.

(இ) வெளிச்ச வீடுகளை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று திண்ணிய நிலத்திலே கட்டப்பட்டது. மற்றொருத் தினையது அலை மோதும் கடற்பாறைகளிற் கட்டப்பட்டது. நிலத்திலே கட்டுவது மிகச் சுலபம். அது வீடு கட்டுவது போலிருக்கும்; விரைவாகவுங் கட்டி முடித்துவிடலாம்; ஆனால் கடற்பாறையிலே கட்டும்போது பல பிரச்சினைகளுண்டாகும். அப்படி ஒரு வெளிச்சலீட்டைக் கட்டப் பல வருடங்கள் செல்லும். அலைகள், பேரவைகள், நிலை பிரியும் மணல்கள், நீரோட்டங்கள், சுழிகள், புயல்கள் என்று பல இடங்களை ஏதிர்பார்க்க வேண்டும். கட்டுபவன் கடல் அலைகளுடன் நெடுங்காலம் போராட வேண்டி வரும்.

(ஈ) புயல் வீசும் கடலின் நடுவில் வெளிச்சலீடு கட்டுவது சுலபமான காரியமா? கட்டுவோர் எத்துணை இடப்பட வேண்டியிருக்கும்? செசபீக்குடாக் கடலிலே ஸமித் முனையிலே வெளிச்சலீடு கட்டியபோது உண்டான இடங்கள் சொல்ல முடியாது. இப்படி இடங்கள் நிறைந்ததொரு வெளிச்சலீடுக்கு முன்னாலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வெளிச்சலீட்டுக் காவற்காரர் தனிமையிலே காலங்கழிப்பார். வெளிச்சலீட்டுக் காவற்காரர் புரிந்த வெற்றிச் செயல்கள் பல. கடல் அலைகொந்தவித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு கற் பாறையிலே கட்டப்பட்ட முதல் வெளிச்சலீடு எடில்டோன் வெளிச்சலீடுக்கு முந்தாறு அடி நீளமும் இருபத்துமூன்றாறு அடி அகலமுமுடியவை.

(ஐ) பிழங்கோக் வெளிச்சலீட்டில் அலைகள் வந்துமோதுவது போல வேறு ஏந்த வெளிச்சலீடிலும் வந்து மோதுவதில்லை. கடல்மட்டத்துக்கு நூற்று உயர்த்திலே கட்டப்பட்டிருந்த 5 தொன் நிறையுள்ளதொரு மணிக்கையில் பிரமாண்டமான அலையொன்று வந்து இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டது. இந்த வெளிச்சலீடிலே காலங் செய்வோர் மாரிகாலத்தில் உண்டாகும் புயலையும் கடற்கொந்தவிப்பை யுந் தாங்கிக்கொள்ளுகிறார்களென்றால் அது நம்புமுடியாத புதினமாகும்.

2. கீழே சில பந்திகள் வருகின்றன. ஒவ்வொன்றிலும் காணப்படும் மையக் கருத்தை எழுதுக.

(1) இதற்கேன் இவ்வளவு ஆரவாரம் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். எவரஸ்ட் கிராத்தை அடையவேண்டுமோன்றிலே ஏறி அங்கே போய் இறங்கலாமே. படகுப்பந்தயம் நடத்துகிறார்கள். ஏனிந்த அலைச்சல்? படகில் ஏறித் தண்டு

வலித்துப் போட்ட நடத்தவேண்டுமா ? மோட்டா வள்ளத் திலே ஏறிச் சேவேண்டிய இடத்திற் சேர்ந்துவிடலாமே. தன்னு வலித்து மாய்ச்சற் படுவதிலும் மோட்டார் வள்ளத் திலேறி, இலேசாக் எல்லாரும் போய்ச் சேர்ந்து விடலாமே. ஒட்டப்பந்தயம் வைக்கிறார்கள் ; ஒரு மைல் ஒடிக்களைப்பதிலும் பார்க்க ஒரு வாடகைக்காரிற் சிரமமின்றிப் போய்ச் சேர்ந்து விடலாமே. மனிதன் எவரஸ்ட் சிகரத்தைத் தானுகவே ஏறி அடைய விரும்புகிறான். இது தான் இதிலே உள்ள முக்கை கருத்து. அதனுற்றான் அவன் தன்னைப் பற்றிச் சுய மதிப்புப் பெற்று ஆனம் திருத்தியடைகிறான். எல்லா விடயங்களுக்கும் எந்திரத்திலே தங்கியிருப்பதானால், அவனுடைய வாழ்வு சப்பென்றிருக்கும். எந்திரங்களிலேயும் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களிலேயும் நாங்கள் பெரிதும் தங்கியிருக்கிறோம். அதனால் எமது உடலையோ, ஆன்மா வையோ நாம் தேவையான அளவுக்குப் பயன் படுத்துவது இல்லை. எமது தனித் திறமைகளைப் பயன் படுத்துவதனால் உண்டாகக் கூடிய பல சுகங்களை இழக்க வேண்டியிருக்கிறது.

- (2) அந்தப் பெரிய சிகரத்தை இந்த வருடத்தில் ஏறிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் விட்டனுடைய குழுவுக்கு இருக்க வில்லை. இந்தக் குழுவிலே நாலு ஆங்கில மலையேறிகளும் இரண்டு நிழுசிலாந்து மலையேறிகளும் இருந்தனர். எவரஸ்ட் சிகாம், பல கோட்டைகளிடையே அமைந்த ஒரு மையக் கோட்டைபோன்றது. ஒவ்வொரு புறக்கோட்டையையும் மூற்றுக்கையிட்டு வென்ற பின்னரே இந்தக் கோட்டையை மூற்றுக்கையிட வேண்டும். வெளிப்புறக் கோட்டைகளை அடைவதற்குப் பாதையற்ற சிக்கலான பல மைல்கள் செல்லவேண்டிவரும். ஆனபடியாற் பெரிய இராஜுவு நடவடிக்கைகளில் எவ்வாறு புத்த தந்திரங்கள் திட்டப்படுத்தப்பட வேண்டுமோ, அவ்வாறே இந்த நடவடிக்கையிலும் திட்டம் அவசியமாகின்றது. அடுத்த நிமிடம் என்ன நடக்கும் என்பதை முன்னரே சொல்லிக் கொள்ளமுடியாது. எதிரியின் எதிர் நடவடிக்கைகளை நாம் எப்படி முன்னாக அறிவோம்? ஒரு யுத்தத்தை நடத்தி அதனுற்று காலை முனைகளிலும் வெற்றியடையலாம் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. எவரஸ்டின் சிகரத்தை அடைவதற்கு, திரு. விப்பன் உப்புப் பல நிபுணர்கள் பல முறை முயன்றார்கள். அந்தக் காலத்திலே தென் மேற்குத் திசையிலிருந்து எவரும் இந்த முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. அதற்குக் காரணம் நேர்பாள இராச்சியம் அதற்கு இடங் கொடாமையோகும். இப்பொழுது இத்தகைய இடர்கள் நீக்கப்பட்டுவிட்டன.

(3) விரக்குக்கூடாக வினாங்குக்குப் போகும் பாதையிற் கடைசி 70 மைல் மிகவும் திசில் விளைவிக்கும் பிரயாணம் ஆகும். நான் கோலக்கஞ்சாவை விட்டுப் புறப்பட்ட போது இருஞ்சதொடங்கிவிட்டது. இந்தப் பிரயாணத்தை நடத்துவதற்கு ஏற்ற காலம் இதுவேயாகும். கடைசி ஜூபாது மைல் பாதை, நேரான பாதை. இரு பக்கத்திலும் குறுகிய கால்வாய்கள் உண்டு. இக்கால்வாய்களுக்கு அப்பால் மலாயர்களுடைய வீடுகளைக் காணலாம். வீடுகளுக்கு அப்பால் இறப்பர் மாங்களும், தென்னை மாங்களும் நெல்வயல்களும் உண்டு மாலை நோத்திலே தொழி வாளர்கள் வேலை முடிந்து வீடு திரும்பிவிடுவார்கள். முதி யோர் வீட்டுப் படிகளில் இருப்பார்கள். வயதில் இளையவர்கள் அழகான ப திவண்டிகளில் ஏறி அங்கும் இங்கும் ஓடித் திரி வார்கள். சிறு குழந்தைகள் உடையினரிச் சிறிய நீர்ச்சனைகளிற் கூட்டப் கூட்டமாக விளையாடிக் கொண்டிருப்பர். மலாயப் பெண் கள் தலையிலே கடைகளைச் சமந்து சொன்னு அழகாக நடந்து செல்வார்கள். சில மைல் தூரத்தில், ஆங்காங்கே கிராமங்களும் கடைகளுங் காணப்படும். கடைகளிலே வெசிச்சம் எரியும். வேலை முடிந்தபின்பு சனங்கள் வந்து கூடி நிற்பார்கள். கிராமங்களிலே சிறிய மகுதிகள் உண்டு. மாலை வேளைகளிலே தொழுகை நடத்துவதைக் காணலாம். இரவிற் பூச்சிகள் திரள் திரளாகப் பறந்து செல்லும். அவற்றுக் கூடாக விரைந்து செல்லும்போது, அடைத்த மோட்டார் வண்டிகள்னுடிகளில் அவை வந்து எதிராகப் படர்ந்திருப்பதைக் காணலாம்; சில சமயம் கண்ணுடிய முழுவதையும் மூடிவிடும். அதனால் வண்டியை நிறுத்திக் கண்ணுடியைத் தடைக்க வேண்டிவரும்

பின்வரும் பகுதியைப் பந்திகளாகப் பிரித்தெழுதுக :—

மண்பாளையைக் கவிழ்த்துப்போட்டு, அதனை அரங்கமாக்கி ஆடும் ஓயில் நடனமே, பேரணி நாட்டியம். சாதாரணமாக, ஆடும் அரங்கம் வழவழப்பாக இருப்பதாற், சீர்ப்படுத்தித் துணியை விரித்து, அதன் மேற் சுட மண்பாளையைக் கவிழ்த்து இந்த ஆட்டத்தை ஆடு கின்றனர். சுமார் தொண்ணாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், எட்டையூர் சமத்தூனத்திலே, சாத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பிரபல ஆடலரசி வெள்ளையம்மாளின் பேர்த்தியான பேரழசி பொன்னம்மாள் முதன் முதலாக, வாழைக் குருத்திலே விளக்கெண்ணையைத் தடவி, அதன்மேற் கூடாத பச்சை மண்பாளையைக் கவிழ்த்து, அதில் நடன மாடிக் காட்டி, இந்த உயர் நடனத்தை அரங்கேற்றினார். மக்கள் வியப்பில் ஆழ்ந்ததும், தெய்விக அருளாலேயே அதனைச் சாதிக்க முடியும் என ஏற்றுக் கொண்டுதும் இன்னும் அந்த வட்டாரத்

திற பேச்சுவழக்கில் இருக்கிறது. அடுத்து இத்தனை காலமாக எந்தப் பெண்ணும் இந்தச் சிறப்பு ஆட்டத்தை ஆடவில்லை. பொன்னம் மாளுக்குப் பிறகு அந்தக் கலை, வெளிப்படாமல் இருந்தது. பின்னர் நடேசையரிடம், மிகவும் பாடுபட்டு—சொல்லப்போன்ற விவாதத்தின் மூலமே—இதனைப் பூரணமாக உணர்ந்து கொண்ட பிரபல மிருதங்க வித்துவான் மாங்குடி துரைராசையர், தம்மானுக்கியரான் காஞ்சனா, கெளரி ஆகிய சகோதரியரிருவருக்கும் இதனைக் கற்பித்தார். கடுமையான ஜீந்து வருடப் பயிற்சிக்குப் பிறகு, சுமார் நான்கு ஆண்டுகளாகக் காஞ்சனாவும் கெளரியும் அரங்கத்தில் இதனை ஆடியும் வருகின்றனர். எந்த இடத்துக்குப் போன்னாலும் கச்சேரி செய்யும் இடத்தில், மக்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்க, ஒரு பானையை வாங்கி ஆடிக்காட்டுவதும் உண்டு. பானை வாங்குவதில் அவாவர் உயரத்துக்கு ஏற்பட பார்த்து வாங்குவதுதான் முக்கியமாய் அவதானிக்க வேண்டிய தொன்றும்.

பின்வருங் கதையைப் பந்தி பிரித்தெழுதுக; தலையங்கமிகு :—

நான் தன்னந்தனியே பாலைவனத்திலே தங்கியிருந்தேன். என்னைய வயலிலே வேலைசெய்யும் பணியாளர் இன்னும் வந்து சேர்ந்திலர். எனவே, நான் காத்திருந்தேன் ; அதனால், வேட்டையாடிப் பொழுதைக் கழித்தேன். சிறு மனற் குன்று ஒன்றினமீது ஒரு கழுகு இருக்கக் கண்டேன். கழுத்தை நீட்டியபடி அஃது என் இருப்பிடத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. பிறகு திடீரென்று உயரப் பறந்து வந்து என் தலைக்கு நேராக வட்டமிட்டது. அதைக் கொல்ல வேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆனாற், பாலை நிலத்தின் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு பொருள் கொண்டுவரும்படி என் மீனவி என்னைக் கேட்டது நினைவுக்கு வந்தது. கழுகு என் தலைக்கு மேலே வானில் அசைவற்று நின்றுகொண்டு, தன் சூரிய கண்களால் என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. அதை நோக்கி என் துப்பாக்கி உயர்ந்தது.....! பெரிய இறகுகளை விரித்தபடியே கழுகு கீழே விழுந்தது. என் சூடாரத்துக்கு அருகே விழுந்தபோது, அது பெரிய ஓலமிட்டது. ஆனாற் கழுகின் குரல்போல் இல்லை அந்த ஓலம் ; உதவிக்காக ஓலமிடும் மனிதக் குரல் போலவேயிருந்தது. நான் அதிர்ச்சியடைந்தேன். இறந்துகொண்டிருந்த கழுகைப் பார்க்கவிரும் பாமல் வானை நோக்கித் தலையைத் தூக்கித் தம்பித்து நின்று

விட்டேன். விமானத்திலே தண்ணீரும் உணவும் வருகிறது என்றே என்னி மிகமுந்தேன் ; படுக்கையிலிருந்து துள்ளி எழுந்தேன். ஆனால், வெளியே நான் கண்ட காட்சி ! என் சத்தநாடியும் படத்தால் ஒடுங்கிவிட்டன. மணலில் இறந்து கிடந்த கழுகைவிட இரு மடங்கு பெரிய கழுகு ஒன்று, பத்து மீட்டர் தூரத்தில் வட்டமிடுகே கொண் டிருந்தது. என்னைக் கண்ட கழுகு, உயரப் பறந்து மேலே கயிற்றி விருந்து தொங்கவிட்டாற்போல வானிலே நிலைத்து நின்றது. நான் கொன்றது ஒரு பெட்டையே; ஒரு தாயை. ஆம், ஒரு பெண் கழுகை நான் கொன்றுவிட்டேன். ஆன் கழுகு பழி தீர்க்க வந்துவிட்டதோ ! நான் என்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டியநிலை உண்டாயிற்று. அதையுஞ் சுட்டுக் கொல்லாவிட்டால், அஃது எனது கூடாரத்தைக் கிழித்து என்னை அலங்கோலப்படுத்திவிடும். எனவே, கூடாரத்தினுள் விரைந்துசென்று என் துப்பாக்கியை எடுத்து வந்தேன். ஆனால், அதற்குள் அந்தக் கழுகு கீழே இறங்கியது ; இறந்து கிடந்த தன் பெட்டையைக் கால்களுக்கிடையே பற்றிக்கொண்டு பறந்து சென்றது. மிகத் தாழ்வாகவே பறந்து சென்ற அந்தக் கழுகு, குன்றின் மேலே சென்று இறங்கியது. முன்பு பெண் கழுகு நின்ற அதே குன்று ! கூடாரத்தினுள்ளே சென்று படுக்கலானேன். பாதி திறந்திருந்த இடதெவளியின் வழியே கழுகின் நிமிலுருவம் தெரிந்தது. சிறிது நேரத்துக்குப் பின், நான் வெளியே சென்று வானை நோக்கிச் சுட்டேன். கழுகு அஸயவில்லை. அப்போதுதான் முதன் முதலாகப் பாலை நிலத்தின் தனிமையை நான் உணரவானேன் ! என்னுள்ளே, ஒளிவீகம் எதையோ ஒன்றைக் கொன்றுவிட்ட உணரவு.....காய்ந்து கருகிய முட்களையும், உயிர்ற மனைவையுமே கண்டேன். பசுமையின் நுனியைக்கூடக் காணவில்லை. நான்கு நாளாக இந்தக் கழுகு அந்தக் குன்றினமீதே இருக்கக் கண்டேன். என் மனச்சாட்சி என்னைக் குத்திக்கொண்டேயிருந்தது. கழுகை இந்த நிலையிலே தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டேயிருக்க என் மனம் இடந்தாவில்லை. அது உண்ணும் என்ற நம்பிக்கையில்லை எனக்கு. இருந்தாலும், ஓர் இறைச்சித் துண்டை எடுத்துக்கொண்டு அந்த வழியே சென்றேன். வெயிலின் கடுமையாற் குடேறிய துப்பாக்கியின் தகடு என் கையைச் சுட்டது. கழுகின் அருகிற சென்று கையை ஆட்டினேன். கழுகு அஸயவில்லை. ஆம் ! அது இறந்துவிட்டது ! அதுமுதல் நான் வேட்டையாடுவதே இல்லை !

2. கடிதமெழுதுதல்

கடிதமெழுதுதல் பள்ளி வாழ்விலும் பிற்கால வாழ்விலும் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. புதிய பாடத்திட்டத்தில் இது வலியுறுத்தப் படுகின்றது. வேலை தேடுதற்கெழுதப் படும் விண்ணப்பமும், நற்சான்றும், வரீக எழுத்துப்போக்கு வரவும், முறையீடும், வேண்டுகோளும் கடித வகைகளே. எண்ணிப் பார்த்தாற் கடிதம் என்பது எழுதப்படும் பேச்சு என்பது புலன்கும். ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளிற் கடிதம் எழுதுதல் ஒரு கலையாக வளர்ந்துள்ளது; இலக்கியத்தன்மையையும் பெற்றுள்ளது. தமிழிற் சீட்டுக் கவிகளாக வழங்கும் கவிதைகள் யாவும் பா வடிவிலுள்ள கடிதங்களே. அவை சிறந்த இலக்கியப் பண்புடன் மினிர்கிளன்றன. ஆதலால், அவை இலக்கியம்போற் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. எனவே தொடக்கநிலை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிற் பயிலும் மாணவர்கள் தாம் பெறும் பயிற்சிகளிற் கடிதம் எழுதுதலையும் முக்கியமான ஒன்றுக்க கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்விடயத்தில் 1926 ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துநாட்டில் வெளி யிடப்பட்ட கல்வி ஆராய்ச்சிக் குழுவின் காடோ அறிக்கை கூறுவது இங்கு எண்ணிப் பார்ப்பதற்குரியது. கடிதம் எழுதும் கலையிலே திறமைபெற, இக்காலத்துப் பள்ளி மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்தலும் இன்றியமையாததென அது வற்புறுத்துகின்றது. இக்கடிதங்கள் மாணவர்கள் உணர்ந்து அறிந்த வாழ்க்கை நிலைமைகளினின்றும், அவர்களுடைய பட்டறிவினின்றும் தோன்றிக் குறித்த நோக்கம் கொண்டனவாய் இருத்தல் வேண்டும்.

வேறேர் அறிஞர் கூறுவதாவது :—“ மாணுக்கர் தமிழ்முடைய பள்ளி வாழ்வில் விரிவான கட்டுரைகள் எழுதப் பயில்வதற்குப் பலநாள் முயன்று பாடுபடுகின்றார்கள். எனினும், பிற்காலத்தில் மிகச் சிலரே இவ்வித கட்டுரைகளை எழுத நேருகின்றது. ஆனால், எல் லோருக்குமே எப்பொழுதுக் கடிதம் எழுதும் தேவை உண்டாகின்றது. பலர் பற்பல கடிதங்கள் எழுதுகின்றனர். அவர்கள் எழுதுங் கடிதங்களைச் செம்மையாக எழுதப் பயிற்றுதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.”

இந்த இரண்டு குறிப்புக்களையும் சிந்தித்துப் பார்த்தாற் கடிதம் எழுதுதலைப் பள்ளிக்கூடங்களிற் கற்பிக்க வேண்டுவதன் இன்றியமையாமை நன்கு புலன்னாகும்.

கடிதம் எழுதும் முறைப்பற்றி ஒன்பதாவது தமிழ் மலரில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இங்கே பத்திரிகைக்கு எழுதுங் கடிதங்களைப் பற்றிச் சிறிது அறிவோம். பத்திரிகைக்கு எழுதும் கடிதங்கள் பலவகைப்படும். அவற்றிலே சில, அறிக்கைகளாகவிருக்கும். சில, நாட்டிலே பல ருடைய கருத்தையும் கவரும் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய அபிப்பிராய மாயிருக்கும். வேறுசில, பொதுமக்களுக்குரிய குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டும் விண்ணப்பமாயிருக்கும். கூட்டநிகழ்ச்சிகள், விழா நிகழ்ச்சிகள், பொருட்காட்சி வைவங்கள், திரைப்பட விமர்சனங்கள், நாடக விமர்சனங்கள் என்பன பற்றி எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் கடித வகைக் கட்டுரைகள் எழுதப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் தெளிவும் விளக்கமும் உடையனவாய், அநாவசியமான சொற்சேர்க்கை இன்றி இருத்தல் வேண்டும்.

தமிழ்க் கலைச் சொற்கள் விடயமாகப் பின்வருமாறு ஒரு கடிதத்தை இராசகோபாலாச்சாரியார் சென்னைப் பத்திரிகை ஒன்றுக்கு எழுதினார். சருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விடயங்களை எழுதுவதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்த அதனை இங்கே தருகின்றோம்.

“விஞ்ஞானச் சொற்களுக்குத் தமிழ்க் கொற்களைத் தேடியறிய 1912 இலிருந்து பல ஆண்டுகள் தீவிரமான கருத்துச் செலுத்தி வந்தேன். அப்போது இது விடயமாகப் பாரதியாரைக் கேட்டுக் கொண்டதன் பொருட்டே அவர் நாட்டுக் கல்வி குறித்த தமது பாடலை இயற்றினார். இது விடயமாகத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் திரு. டி. கே. சிதம் பரநாத முதலியாரவர்களுக்கும் எனக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருந்து வந்தது. தனித் தமிழ் தான் வேண்டும் என்றில்லாமல் சர்வதேசச் சொற்களை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று டி. கே. சி. திட்டவட்டமாகக் கூறிவந்தார். இப்போது நானும் அதே முடிவுக்குத் தான் வந்திருக்கிறேன். பிரதேச மொழியிற் போதனை நடக்க வேண்டும். என்று விரும்பும் அபிமானிசுருக்கும் இம் முடிவை வலியுறுத்திக் கொல்கிறேன். பொது மக்களுக்கான விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பங்களை எழுதுகையில், நமது மொழிகளை வளம் செய்யும் வகையில் ஜாக்ஷினதையுடன் தாம்மொழிப் பதங்களை உபயோகிக்கும் போதே இந்திய ஐக்கியத்துக்குப் பங்கம் உண்டாகாமலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

(அ). ஒலிம்பிய விளையாட்டுச் சம்பந்தமாகப் பத்திரிகைக்குக் கொடுத்த ஒரு செய்தி கீழே வருகிறது

நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடைபெறும் ஒலிம்பிய பந்தயங்கள் சர்வதேசப் புகழ் பெற்றவை. பல நாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான விளையாட்டு வீரர்களின் சாக்ஷங்களைக் கண்டு இரசிகக்கோடிக்கணக்கான மக்கள் நிறைந்துள்ள ஒலிம்பிய பந்தய பூமியிற் பந்தயங்களின்போது கோபம், எரிச்சல், பொறுமை, அருவருப்பு, தேசிய அபிமானம் முதலிய பலவித உணர்ச்சிகள் நிரம்பியிருக்கும். விளையாடுக்கள் நிகழம்போதும் அந்தப் பந்தய பூமியில் மேற்கூறிய உணர்ச்சிகள் ஒன்றே போன்று மோதும் போதும் அவற்றின் முடிவு என்னவாயிருக்கும் என்று யாராலும் கூறவியலாது.

1928 ஆம் ஆண்டில் ஆமிசத்தடாம் நகரில் நிகழ்ந்த ஒலிம்பிய போட்டிகளின்போது பந்தய பூமியில் ஒரு சிறு போர் நடை பெற்றது. ஓட்டப் பந்தயத்திற் பயிற்சி பெறுவதற்காகச் சில பிரெஞ்சு விளையாட்டு வீரர்கள் பந்தய பூமியில் நுழையுந் தறுவாயில் வாயில்காப்போன் அவர்களை உள்ளே விட மறுத்துவிட்டான். காரணம் யாது? அவர்களிடம் அநுமதிச் சிட்டு இல்லாமையேயாகும். பிரெஞ்சு வீரர்கள் எவ்வளவோ இருந்தும் வாயில்காப்போன் உள்ளேவிட மறுத்த தாலே சிறு போர் -ஆரம்பமாயிற்று.

பந்தய பூமியில் அப்போது யாருடனே அளவளாவிக் கொண்டிருந்த பிரெஞ்சு வீரர் குழுவின் தலைவரான பால் மெரிகேம்பு வாச லில் நடக்கும் சிறுபோராகக் கண்டவுடனே அங்கே விரைந்துசென்றார். சண்டையை ஓரளவு சமாதானப்படுத்திவிட்டு அவர் காவலனிடம் பிரெஞ்சு வீரர்களுக்குக் கதவைத் திறந்துவிடும்படி வேண்டுகோள் விடுத்தார். ஆனால், அவனே பிரெஞ்சு வீரர்களிடம் அநுமதிச்சிட்டு இல்லாத ஒரே காரணத்தால் அநுமதிக்க முடியாது என உறுதி யாகக் கூறினான்.

மெரிகேம்புக்குக் கோபம் எல்லையைக் கடந்துவிட்டது. “நீ என்ன வாசலைத் திறப்பது? நானே திறக்கிறேன்” என்றவாரே வாசற் கதவின் மீது பாய்ந்தார். ஆனால் பலம் மிக்க அந்தக் காவலன் மெரிகேம்புக்கு ஒர் உதைவிட அவர் பூமியில் வீழ்ந்தார். ஆமிசத்தடாம் நகர அதிகாரிகள் இந்த ‘மோதலைக்’ கேள்விப்பட்டதும் உடனே மெரிகேம்பிடம் சென்று காவலனின் நடத்தைக்குப் பொறுதி கேட்டார்கள். மேறும், பண்பாடு தெரியாத அவனை வேலையிலிருந்து விலக்கி விடுவதாகவும் உறுதி கூறவே, அவமானத்தாலும் கோபத்தாலும் கொதித்துக் கொண்டிருந்த பிரெஞ்சு வீரர்கள் ஓரளவு சாந்தமாயினார்.

மறுநாட் காலை ஒவிம்பிய ஊர்வலம் என்பதாயிரம் இரசிகர்களின் முன்னிலையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. எல்லா நாடு களிலுள்ள வீரர்களும் ஒருவர்பின் ஒருவராக அனிவகுத்துச் செல்லும் வேணையிற் பிரெஞ்சு வீரர்கள் தங்களை அவமானப்படுத்திய காவலன் பந்தய பூமியில் இருப்பதைக் கண்டுவிட்டனர். உடனே அவர்கள் அனிவகுப்பை அப்படியே லிட்டுவிட்டுக் காவலனை அங்கேயே உதைக்கத் தொடங்கினர். ஒவிம்பிய பந்தயங்களின் சிகரமான அனிவகுப்பு அழகிழந்து சின்னபின்னமாகிவிட்டதைக் கண்ட ஆயிசத்தடாம் நகர் அதிகாரிகள் மீண்டும் பிரெஞ்சு வீரர்களிடம் பல முறை இருந்து பொறுதி கேட்டனர். அதன் பின்புதான் பந்தய பூமியில் அமைதி நிலவியது.

கெல்சிங்கி நகரில் 1952 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஒவிம்பிய பந்தயங்களில் மற்றுமொரு வேடிக்கையான சம்பவம் நிகழ்ந்தது.

சம்பிரதாயப்படி ஒவிம்பிய சோதி எதென்கூட நகரிலிருந்து புறப் பட்டுப் பல நாடுகளைக் கடந்து கெல்கின்கு நகருக்கு விழாத் தொடங்கும் பொழுது வரவேண்டும். ஆனால் அன்றைய தினத்தில் ஒவிம்பிய சோதியே வரவில்லை. பந்தயத்தைக் கண்டுகளிக்க வந்த இலட்சக்கணக்கான மக்கள் முன்னுழுக்கத் தொடங்கினர். பின்லாந்து நாட்டின் தலைசிறந்த ஒட்டப்பந்தய வீரான பாவோ நுருமி என்பவர் தான் அன்று ஒவிம்பிய சோதியைக் கொண்டு வரவேண்டியவர். ஆனால் பல நாழிகை கழிந்தும் நுருமியைக் காணவில்லை.

ஒவிம்பிய விழா அமைப்பாளர்கள் பெரிதும் சஞ்சலத்தில் ஆழந்திருந்த வேணையிற் பந்தய பூமியின் வெளியே ஒரு பெரிய சன்னடையே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அமைப்பாளர்கள் உடனே அங்கு விரைந்து கொண்டனர். அங்கே வாயிற் கதவின் முன்பு பாவோ நுருமி ஒவிம்பிய சோதியை வைத்துக் கொண்டு உள்ளே விடும்படி வாயில் காவலர்களிடம் இராந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். நுருமியைக் கண்ட அமைப்பாளர்கள் வாயில் காவலர்களிடம், “முட்டாள்களே! உடனே அவரை உள்ளே செல்ல அநுமதியுங்கள்”, என்று இரைந்தார்கள். ஆனால், உள்ளே செல்வதற்கான அநுமதிச் சீட்டு நுருமியிடம் இல்லை. அதனால் வாயில் காவலர்கள் உறுதியாக அவரை அநுமதிக்க மறுத்துவிட்டனர்.

இறுதியிற் பல நாழிகை நேர விவாதங்களுக்குப் பின்னர்ப் பின்லாந்து நாட்டின் ஒவிம்பிய குழுத்தலைவரின் பெருமுயற்சியினால் நுருமி அநுமதிக்கப்பட்டார். அதன் பிறகுதான் ஒவிம்பிய சோதி மைதானத்தில் அவரால் மீண்டும் ஏற்றப்பட்டு விழாத் தொடங்கப்பட்டது.

வண்டன் மாநகரில் 1908 ஆம் ஆண்டில் நடந்த ஒலிம்பிய பந்தயங்களில் ஒரு விசித்திரம் நிகழ்ந்தது. ஒலிம்பிய விளையாட்டுக்களிற் சிகாமான மரதன் ஓட்டப்பந்தயம் அப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. வீரர் பந்தய பூமியை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். அச்சமயத்தில் இத்தாலிய நாட்டு வீரான தோரான் தோ பெற்றி என்பவர் தமது பாதையை விட்டு வேறு பாதையில் ஓட ஆரம்பித்துச் சிறிது நேரத்தில் மயங்கி விழுந்தார். அப்பந்தயத்தைக் கண்டு களித்துக் கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்கள், “பெற்றிக்கு உதவி செய்துங்கள்”, என முழங்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால், ஆங்கி லேயர்களோ பெற்றிக்கு உதவி செய்யக்கூடாது; அஃது ஒலிம்பிய விதி களுக்கு முரண்ணது என்று கூறவே நடவேர்கள் செய்வதறியாது திகைத்தனர். ஆனால், அங்கே குழுமியிருந்த அமெரிக்கர்களோ, பெற்றிக்கு உதவி செய்துதான் தீரவேண்டுமென வற்புறுத்தினர். காரணம், இங்கிலாந்து மரதன் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறுவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. அதனால் அவர்கள் அச்சமயத்தில் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் உதவி செய்ய ஆயத்தராக இருந்தனர்.

அமெரிக்கர்களின் வேண்டுகோளுக்கு நடுவர்கள் சம்மதிக்கும் தறுவாயில் ஒரு பெரிய ஆரவாரம் எழுந்தது. ஆம்! அமெரிக்க வீரர்களிக்கேற்க பந்தய பூமியை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவிப்பதாயிருந்தது அந்த ஆரவாரம். உடனே அமெரிக்கர்கள் தங்கள் சருதியை மாற்றிக் கொண்டனர். “பெற்றிக்கு உதவாதீர்; அது சட்ட விரோதம்”, எனக் கூக்குரவிட்டனர்.

ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள் பெற்றிக்கு உதவி செய்யவே, இறுதியில் இத்தாலிய நாட்டுப் பெற்றியே மாதன் பந்தயத்தில் வென்றார். அமெரிக்கருக்கு இரண்டாவது இடந்தான் கிடைத்தது.

அமெரிக்காவில் இலாவேஞ்சல் நகரில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிய பந்தயத்திற் கலகமே நடைபெற்றது. 5,000 மீட்டர் பந்தயத்திற் பிரதான போட்டியாளர்களான இராபபலுவில் என்ற அமெரிக்கரும், வாரி வெதினன் என்ற பின்லாந்து நாட்டுக்காரரும் வெகு வேகமாகத் தங்களது வெற்றிக் கோட்டை நோக்கி ஓடும் சமயம், ஹில் திடீரென வெதினனின் முன் சென்று அவாது பாதையில் வழிமறிக்க ஆரம்பித்தார். இவர்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் இடைமறித்துக் கொண்டே வெற்றிக் கோட்டைத் தொட்டனர். அரங்கத்திற் குழுமியிருந்த இலட்சக்கணக்கான அமெரிக்கர்களுக்கு யார் முதலில் வெற்றிக் கோட்டைத் தொட்டது என்பதே விளைகவில்லை. நீதிபதிகளும் வெற்றி பெற்றவர் யார் என்பது தெரியாமல் விழித்தனர். இறுதியில் ஒரு நாழிகை நேர விவாதத்தின் பின்னர்ப் பின்லாந்து நாட்டு

வெதினை 5,000 மீட்டர் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்றதாக அவர்கள் அறிவித்தனர். உடனே பந்தய பூமியிற் குழுமியிருந்தவர்கள் விவாதஞ் செய்ய ஆரம்பித்தனர். ஒரு சாரார் ஓலித்தான் முதலில் வந்தவர் என்றும், மற்றவர்கள் வெதினைதான் வெற்றியானர் என்றும் உரக்கக் கத்தவே கலகம் உண்டாயிற்று.

நிலைமை கட்டுக்கபங்காமற் போவதைக் கண்ட பந்தய அறிவிப் பாளர் ஆசிய பில்கெண்றி, சாதுரியமாக ஒலி பெருக்கியின் முன் நின் று “நமது மதிப்புக்குரிய விருந்தினர்களை ஒன்றும் செய்யாதீர்கள்; செய்தால் அஃது அமெரிக்காவுக்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கும்” என்று கூறினார். உடனே கலகம் அடங்கியது.

1965ஆம் ஆண்டு ஒற்றேஷனில் மெக்சிகோவில் ஒலிம்பிய விளையாட்டு நடைபெற்றது. அங்கும் இவற்றைப் போலச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கும்.....

காரணம் யாது?

பலவித மொழிகளைப் பேசும் பல நாட்டு விளையாட்டு வீரர்கள், தேசிய உணர்ச்சி யிருந்த இலட்சக்கணக்கான இரசிகர்கள் என்போரைக் கட்டுப்படுத்துவது சாமானிய காரியமா?

(ஆ). பத்திரிகைக்குக் கடிதம் எழுதுதல்

1. பத்திராதிபருடைய முகவரிக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்; முடிவில், ‘உங்கள் உண்மையுள்ள’ என முடிக்க.
2. விளி, “ஐயா” எனல் அமையும்; ‘அன்புள்ள ஐயா’ என்று எழுதவேண்டுவதில்லை.
3. எழுதுபவர் பிரசரத்திலே தமது முகவரியைக் குறிப்பிட விரும்பினால், அதனைக் கடிதத்தின் முடிவில் இடப்பக்கத்தில் எழுதுக.
4. எழுதுபவர் தமது பெயரை வெளியிட விரும்பாயிடிற் புளை பெயரில் அனுப்புதல் வேண்டும். உ-ம். உண்மை விளையிப்பி, ஊர்க்குருவி, அனுதாபி. எவ்வாறுயினும் எழுது பவன் தனது பெயரையும் முகவரியையும் கடிதமூலம் பத்திராதிபருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். எழுதியவர் பெயர் தெரியாத கடிதமெதையும் மதிப்புள்ள பத்திரிகையெதுவும் வெளியிடாது.

தேசியமுரசுப் பத்திராதிபருக்கு :—

ஜூயா,

உங்கள் பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்திகளையும், அறிக்கைகளையும், ஆசிரியர் தலையங்கங்களையும் வாசித்த நேயர்கள் அன்மையில் நடந்த சூருவளி, வெள்ளக் கொடுமைகளைப் பற்றிய பரிதாபகரமான செய்திகளை இதுவரையில் அறிந்திருப்பார்கள். ஆனால், வெள்ளம் செய்த அழிவையும் கொடுரத் துயரையும் யாவரும் முழுதாக உணர்ந்த தாகத் தெரியவில்லை. வெள்ளத்தாலுக்கு சூருவளியாலும் உண்டாகிய அழிவையும் துன்பத்தையும் நேரிற கண்ணார்க்கன்னு மனம் வருந்து பவர்களில் நானும் ஒருவன். சூருவளி நின்றதும், வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கும் என்னத்தோடு புறப் பட்டேன். வீதிகள் பல மறைந்து வெள்ளக்காடாகக் கிடக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் பல இன்னல்களிடையே மோட்டார் வண்டியிற் பிரயாணம் செய்தேன். பொருளையிழுந்து, வீருவாசலின்றி அல்லறபடும் குடும்பங்களின் துயரக் காச்சியைக் கண்டு அன்மையில் எனது இடத்திற்குத் திரும்பியுள்ளேன். துன்பத்திற்குமேற்ற ரூபங்கள் சூழத் துயரக் கடவிலே தத்தளிக்கும் மக்களுக்கு வாழ்வளித் தல் நங்கடனாகும். வள்ளல்களும் கருணையுள்ளாம் படைத்த தன வான்களும் எமது நாட்டில் இல்லாமலா போய்விடார்கள்! ஆயத்து நேரத்தில் ஏழை மக்களின் துன்பத்தைத் துடைக்கும் பொதுமக்களின் உதவியை வேண்டுதல் எனது தலையாய் கடனென்று உணர்கின்றேன்.

அதிட்டவசமாக உயிர்ச்சேதம் அவ்வளவு பெருந்தொகையாகவில்லை யெனினும், வீருவாசல்களையிழுந்து அகதிகளாகத் தவிப்போர் பஸர். சில இடங்களிற் குளங்கள் உடைந்து சில சிற்றூர்கள் வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிட்டன. சில இடங்களில் வீடுகள் ஓட்டம்போல வெள்ளத்தில் மிதக்கின்றன. வீதிகளில் மரங்கள் அடியோடு சாய்ந்து விழுந்து கிடக்கின்றன. பொங்கி வழியும் ஆறுகள் அகப்பட்ட பொருள்களையும் உயிரினங்களையும் அள்ளிக் கொண்டு போகின்றன. உயிரைக் கையிற் பிடித்துக் கொண்டு வீட்டுக் கூரைகளிலும் மரங்களிலும் ஊன் உறக்கமின்றி வாழ்ந்த சிலரின் படங்களை உங்கள் பத்திரிகையிற் பார்த்தவர் மனங்களின்றது. அவர்களைக் கெவிக்கோப்பர் விமானங்கள் காப்பாற்றிய நிகழ்ச்சியையும் என் கண்ணாற் கண்டேன். பல்லாயிரக் கணக்கான அகதிகள் பாடசாலைகளிலும் தேவாலயங்களிலும் ஒதுக்கிடந் தேடியுள்ளேர். அவர்களிற்பஸர் தமது உடைமைகள் யாவற்றையும் இழுந்து திக்கற்றவராகத் தவிக்கின்றனர்; உடையைத்

தவிர்த்து வேறு எதுவும் அவர்களிடம் இல்லை ; வேறு சில இடங்களிற் பலர் தற்காலிகக் கூடாரங்களிலும், கொட்டிலகளிலும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். காற்றுங் குளிரும் ஒருபுறம்வாட்ட, நோயினாலும் பட்டினியினாலும் வாடுகின்றனர். குழந்தைகளின் குழறைக் கேட்க எந்தப் பெற்றவர் மனந்தான் பேதுருது ?

உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களும், சாரணச் சிறுவர் சங்கமும், சென்சிலுவைச் சங்கமும் உடன் நிவாரண வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. மேச்சத்தக்க உதவியை அவை அளித்து வருகின்றன. ஆனால், இவற்றைத் திறம்பதை செய்வதற்குப் பெருந்தாகைப் பணந் தேவை. வெள்ளம் வடிந்தபின் சிற்றுரைகளைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். புதிய குடியேற்றப் பகுதிகளிற் பாதுகாப்படவர்களுக்கு வீடு வாசல்களை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். விதைநெல்லுக் கூட இல்லாமல் இன்றெபடும் கமக்காரர்களுக்கு விதை நெல்லை வழங்கவேண்டும். கமத்தொழில் உபகரணங்களையும் வழங்குதல்வேண்டும். குளங்களின் அணைகளைப் பலப்படுத்த ஆவனசெய்யவேண்டும். இவ்வாறு மக்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்க அரசாங்கம் வழங்கும் நிதி போதாது; நாட்டின் நிதிநிலைமையை யொட்டி அரசாங்கத்திட மிருந்தும் அதிக பணத்தை ஏதிர்பார்க்க முடியாது.

எனது வேண்டுகோளைச் செவிமடுத்துத், துணப்படும்வறிய மக்களுக்கு விரைந்து வாழ்வளித்தற்கு வரையாது வாரி வழங்கல் அவசிய மென்பதை வாசக நேயர்கள் உணர்வார்களென்பது எனது திடமான நம்பிக்கை. உங்களது பத்திரிகை அகதிகளுக்கான நிவாரண நிதி யைத் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் ஆலோசனை கூறுகின்றேன். மனமுவந்து பணவுதலி செய்த்தயாராக விருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு எமது வேண்டுகோளைத் தெரியவைப்பதிற், பல நேயர்கள் கையில் உலாவிவரும் உங்கள் பத்திரிகை சிறந்த தொண்டாற்ற முடியும். குறுகிய காலத்திற் பெரும் நிதி யைத் திரட்ட முடியுமென்று நான் திடமாக நம்புகின்றேன். நன் கொடை வழங்குவோர் பட்டியலில் முதல்வராக ஆயிரம் ரூபாவை மனமுவந்து அளிக்கின்றேன்.

இங்கொம்,
உணவுமிழுள்ள,
“தொங்கன்”

(இ) கட்டுரை, அறிக்கை போல்வன :

யாழ்நகர் முத்தமிழ் மன்றத்தின்

30ஆம் ஆண்டறிக்கை.

முன்னுரை

கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக யாழ்நகர் முத்தமிழ் மன்றம் முத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் உயர்திக்கும் ஆற்றிய பணிகளை அறிக்கையாக வெளியிடுவதிற் பெருமையடைகின்றோம் ; பெருமகிழ்ச்சி கொள்கின்றோம். மன்றத்தின் நற்பணிகள் பொதுவாக மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், சிறப்பாகக் கலையன்பர்களுக்கும் பெரும் பயனளித்துள்ளன.

மன்ற உறுப்பினர்

இவ்வாண்டு இருபத்து நால்வர் சாதாரண உறுப்பினர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளோர். மன்றத்தின் ஆயுள் உறுப்பினரின் மொத்த எண்ணிக்கை அறுபத்து நான்கு ; சாதாரண உறுப்பினரின் மொத்த எண்ணிட்கை இருநூற்றெழுபது. இவ்வாறு சங்கம் வளர்ச்சியடைவது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோமாயினும், எமது மன்றத்தின் காப்பாளராயிருந்து அரும்பெரும் பணிபுரிந்த போன இராசையா என்பவர் இவ்வாண்டு இவ்வுலகவாழ்வை நீத்தமை மன்றத்திற்கு ஈடு செய்யழுடியாத இழப்பாகுமென்பதையும் ஆழ்ந்த கவலையோடு இங்கே குறிப்பிடுகின்றோம்.

கூட்டங்கள்

இவ்வாண்டு இருபது செயற்குழுக் கூட்டங்களும், ஆறு பொதுக் கூட்டங்களும், ஐந்து சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெற்றன. செயற்குழுக் கூட்டங்களில் ஆராய்ப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட முக்கிய விடயங்கள் அவ்வப்போது மன்றத்தின் முத்தமிழ் இதழிலும் செய்தித்தாள்களிலும் வெளிவந்துள்ளன. சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளின் சுருக்கங்களை மன்ற விதழில் மஸரச் செய்துள்ளோம்.

விழாக்கள்

கடந்த புரட்டாதித் திங்களில் நமது மன்றம் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிக்கு விழாவெடுத்துச் சிறப்பித்தது. காலையிற் பட்டிமன்பயமும் மாலையிற் சொற்பொழிவுகளும் விழாவில் முக்கிய இடம் பெற்றன.

அடுத்தபடியாக ஈழத்துப் பெரியார் நாவலருக்கு, நமது மன்றம் விழாவெடுத்துப் பெருமையை ஈட்டிக் கொண்டது. அரசியற்றுறையில் அயராது உழைத்து அரும்பெரும் பணியாற்றிய சேர். பொன். இராம நாதன், சேர். பொன். அருணாசலம் என்போர்க்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அரும் பணியாற்றிய உயர் திரு. கணேசையர், முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்தர் என்போர்க்கும் விழாவெடுத்துச் சிறப்பித்ததால் நமது மன்றம் சிறப்பையும் புகழையும் பெற்றுள்ளதென்று கூறுவதிற் பெருமகிழுச்சி அடைகின்றோம்.

தமிழ் அண்ணைக்குச் சிலப்பதிகாரம் என்ற ஆரமணிந்து அனிசெய்த இனங்கோவையும், அவர் செய்த காப்பியத்தையும் சிறப்புறச் செய்து தமிழின் பெருமையையும் இனிமையையுங் உணர்ந்து கழி பேருவகை கொள்ளச் சிலப்பதிகார விழாவை மன்றம் இரண்டு நாள்கள் மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடிற்று.

தமிழகத்திற் பிறந்து உலகெங்கும் வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவன் செய்த திருக்குறளுக்கு விழாவெடுத்துச் சிறப்புச் செய்ததில் நமது மன்றம் பெருமையும் பெரு மகிழ்ச்சியுங் கொள்கின்றது. திருக்குறள் விழாவன்று காலையிற் கருத்தரங்கமும் மாலையிற் சொற் பொழிவுகளும் இடம் பெற்றன. காலையிலே “திருக்குறள் அறநூலா? இலக்கியமா ?” என்ற தலைப்பில் நிகழ்ந்த கருத்தரங்கில் ஈழத்து அறிஞர் பதின்மர் கலந்து சிறப்பித்தனர். விவாதம் நுண்ணிய ஆராய்ச்சித்திறனும் கருத்தைக் கவருஞ் சொற்பிரயோகமும் அமைந்த தாய்க் கூடியிருந்த ஆயிரக்கணக்கான அன்பர்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றது. மாலையிலே திருக்குறளின் பெருமையையும் சிறப்பையும் உண்மையையும் உயர்வையுங் குறித்து அறிஞர் பலர் சொற்பெறுக காற்றி விழாவைச் சிறப்பித்தனர். விழாவிற் கலந்து சிறப்பித்த தமிழறிஞர் யாவருக்கும் எமது நன்றி என்றும் உரியது.

தமிழிசைப் போட்டியும் நாடக விழாவும்

இசை பயிலும் மாணவரிடையே மன்றம் நடாத்திய தமிழிசைப் போட்டி, மன்ற வரலாற்றிற் பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். வாய்ப்பாட்டு, வாத்தியவிசை என இரு பிரிவில் நிகழ்ந்த இசைப் போட்டியில் இருநூற்றுக்கதிகமான கலை

ஞர்கள் கலந்து கொண்டனர். இப்போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர் களுக்குச் சிலப்பதிகார விழாவிலே தங்கப் பதக்கங்களும் நற்சானிறிதழ் களும் வழங்கப்பட்டன. இசைப் போட்டிக்குரிய பரிசுகளை மன முவந்து வழங்கிய பாரி நிறுவனத்து ஹரிமையாளருக்கு மனந்தத்தின் சார்பில் நன்றி நவிலவதோடு இசைப் போட்டியையும் நாடக விழாவையும் சிறப்பாக நடாத்திய துணைக் குழுவினரைப் பொதுவாகவும் துணைக் குழுச் செயலாளரைச் சிறப்பாகவும் பாராட்டு சின்னாரும். நாடக விழாவொன்றைத் தைத்திங்களில் நடாத்திச் சிறந்த நடிகர்களையும் நாடகவெழுத்தாளர்களையும் நமது மன்றம் கௌரவித் ததை இங்கே குறிப்பிடுவதிற் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

நால்நிலையமும் படிப்பகமும்

மன்றப் பணிமனையிலுள்ள நால்நிலையத்தைச் சிறப்பாக நடாத்த ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நால்நிலையத்திற்குப் புதிய நால்கள் வாங்குவதற்கு ஆயிரம் ரூபாவைச் செயற்குழு ஒதுக்கி யுள்ளது. நால்நிலையத்தைச் சீராக்கி நால்களைப் பாகுபடுத்தி ஒழுங்கு செய்யும் பணியை இவ்வாண்டிலே புதிய நால்நிலையப் பொறுப்பாளர் நிறைவேற்றியுள்ளார். இப்போது நால்நிலையம் முறையான ஒழுங்கமைப்பும், திறமான நூற்றெடுக்கப்பும் பெற்றுத் திகழுகின்றது. காலக் கழிவாலும், அவதானக் குறைவாலும் சீரமிந்த பல நால்கள் இன்று புத்தம் புதியனவாகக் காட்சியளிக்கின்றன. நிலையத்தில் இலக்கணம், இலக்கியம், இதிகாசம், கட்டுரை, சிறுக்கை, நாவல் என, நால்கள் பாகுபடுத்தி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளன. இன்று மன்ற நால்நிலையத்தில் அறுநூற்றுக் கதிகமான தமிழ் நால்களும், இருநூற்றுக்கதிகமான வடமொழி நால்களும், முந்நூற்றுக்கதிகமான ஆங்கில நால்களும் இருக்கின்றன. இவற்றுட் பயனுள்ள நால்கள் பலவுளவாயினும், இன்னும் முக்கியமான எத்தனையோ நால்கள் இல்லாத குறையை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம். எனவே, பயனுள்ள நால்கள் பலவற்றை நன்கொடையாக நால் நிலையத்துக் குத் தந்துதவுமாறு தமிழறிஞர்களையும், புதிய நால்களை வாங்கு விடுதலைப் பொருஞ்சுவிசைப்பாலும் வெள்வர்களையும் இண்டுகின்றோம். பழங்குடியைத்தோடு இணைந்திருக்கும். பழங்குடித்தைத் தையித் தான் உணும், காத்திகாக்கலும், மலர்களும், இதழுகளும் அழுகு செய்கின்றன.

இவற்றின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதற்கும், தமிழ்ப் பெரியார் களின் படங்களைப் படிப்பகத்திலே திரைநீக்கன் செய்வதற்கும், செயற் குழு திட்பிட்டுள்ளது. நூல்நிலையமும், படிப்பகமும் பொது விடுமுறை நாள்களில் முழு நேரமும், வைனை நாள்களில் மாலை நேரத்திலும் திறந்து வைக்கப் புதிய ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

முத்தமிழ் வசுப்புக்கள்

மன்றம் இலக்கிய, இலக்கண, இசை, நாடக வசுப்புக்களைச் சிறந்த முறையில் நடாத்தித் தமிழ்ப் பணியாற்றி வருகிறது. சங்கப்பணி மணையிற் புலவர் மாறனார் நடாத்தும் இலக்கிய இலக்கண வசுப்பில் இருபதிற்கு அதிகமான மாணுக்கர் கற்கின்றனர். ‘இசைத் தென்றல்’ புகழ்னர், போயா விடுமுறை நாள்களில் நடாத்தும் தமிழிசை வசுப்பில் ஆண்களும், பெண்களுமாக இருபதின்மர் உளர். பரதக் கலையை வளர்க்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு தொடங்கப்பட்ட நடன வசுப்புக்களில் ஜந்து வயது தொடக்கம் பதினைந்து வயது வரையும் ஊன்றனர். இவ்வகுப்புக்கள் முத்தமிழையும் வளர்ப்பதுடன், மன்றத்தின் பொருள் வருவாய்க்கும் வழி செய்துள்ளன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகின்றோம்.

நன்றி

கடந்த ஓராண்டாக மன்றத்தின் பணிகளைச் செவ்வனே செய்து மூடிப்பதற்கு உறுதுணையாயிருந்த உறுப்பினர்க்கும், நேர்முகமாக வும் மறைமுகமாகவும் கலந்து பணிபுரிந்த வைனை அன்பர்க்கும் உளங்களிந்த நன்றியைக் கூறுகின்றோம். மன்றம், விழாக்களையும், பலவகைப் போட்டிகளையும் நடாத்தித் தமிழ்ப்பணிபுரியப் பொன்னும் பெர்ருளும் வழங்கிய தமிழ்மன்பர்களுக்கும் விழாக்களிற் கலந்து கருத்துரை வழங்கிய தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் மன்றத்தின் சார்பில் நன்றி நவீல்களின்றோம்.

செயலாளர்

3. சிறுகதை எழுதுதல்

செக்கோவ் எழுதிய கலிப்பு என்ற இச் சிறுகதையை வாசிக்க.

அந்திமயங்கும் வேளை. தெரு விளக்குக்களெல்லாம் ஏற்றப்பட்டு விட்டன. பனியானது விளக்குக்களைச் சுற்றிப் படிந்ததும் மூன்றி வீட்டுக் கூரைகளிலும், குதிரைகளின் முதலிலும், மக்களின் தோன், தொப்பி என்பவற்றிலும் மெல்லிய படலமாகப் படியத் தொடங்கியது. குதிரை வண்டிக்காரனான் அயோனு பொட்டோஷ் வெண்மையான தோற்ற முடையவனும்ப் பேய்போலக் காட்சியிலித்தான். அவனுக்கு உடல் சரி பாதியாக மடிந்து கூன் விழுந்து காணப்பட்டது. வண்டியிலே சாரதி யின் கூட்டிலே அவன் அசையாமலே இருந்துகொண்டான். பெரிய பனிப் பெயல் அவன் மீது விழுந்தாலும் அதைப் பொருப்புத்தாமற் கவலை யின்றியிருப்பவன் போலக் காணப்பட்டான். அவனுடைய குதிரையும் சத்த வெண்மை நிறமுடையது. அதுவும் ஆடாமல் அசையாமல் நின்றது. கோணல்மாணலாய் மரக்கட்டையாற் செய்தது போன்ற காலுடைய அஃது, அசையாமல் நின்ற தோற்றம் ஒரு பொம்மைக் குதிரையை நினைவுட்டும். ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அஃது ஆழ்ந்திருந்த தென்பதில் ஜையில்லை. என்ன சொல்லுகிறீர்கள்! வயலில் உழுது கொண்டு, வயல்களினிடையே வாழ்க்கை நடத்திய குதிரையைக் கொடிய தோற்றமுள்ள இந்த விளக்குகள் நிறைந்ததும் ஜௌர்த் சத்தம் நிரம்பியதும் சனநடமாட்டம் மிக்கதுமான சேற்றுக்குழியிலே அதன்விட்டால் அது சிந்தனையில் மூழ்காமல் வேறென்ன செய்யும்?

அயோனு தனுடைய குதிரையுடன் வெகுனேரமாக ஓர் இடத்திலேயே நின்றான். மத்தியானப் போசனத்திற்கு முன்னர்ப் பூடப்பட்ட குதிரை, இன்னும் ஒரு முறையாவது வாடகைக்காக ஓலில்லை. மாலைப் பனிப்பாலம் நகரைச் சூழ்ந்தது. பகல் மங்க, வீதி விளக்குக் களின் வெண்மையான ஒளிபடர்ந்தது. வீதியிலே ஆராவாரம் அதி கரித்தது. “விபோக்குக்கு வண்டி” என்று, யாரோ வண்டியை அழைப்பது அயோனு காதில் விழுந்தது.

அயோனு திடீரென்று விழித்துக் கொண்டான். பனி மூடிய கண்ணிமைகளுக்கூடாகக் கபில நிற அங்கியும் தலையிற் குல்லாவு மணிந்த ஓர் இராஜுவு உத்தியோகத்தனைக் கண்டான்.

“ விபோக்குக்கு வண்டிவிழிருயா ? ” என்று, அவன் மறுபடி யும் கூறிவிட்டு, “ என்ன நித்திரையா ? விபோக்குக்கு வண்டி போக வேண்டும் ” என்றான்.

“ சரி ! யென்று தலையசைத்துவிட்டு அயோனு கடிவாளத்தின் வாரைக் கையிலெடுத்தான். குதிரையின் முதுகிலும் கழுத்திலும் படிந்திருந்த பனிப்படலம் கீழே உதிர்ந்தது. இராணுவ உத்தியோகத்தன் வண்டியில் ஏறியிருந்தான். வண்டிக்காரன் பொச்சடித்துக் குதிரையைத் தூண்டி னன். பின்னர் அன்னப்பறவைபோலக் கழுத்தை வளைத்து நிமிர்ந் திருந்து கொண்டு, வழக்கம்போலச் சவுக்கை வீசினான். சிறிய குதிரையும் கழுத்தை நீட்டி மரக்கட்டை போன்ற கால்களை மடக்கி அடியெடுத்து வைத்து வேண்டாவெற்பாக அசைந்தது.

“ என்னடா செய்கிறுய் ஒநாய்ப் பிறப்பே ”—அங்குமிங்கும் அசைந்து திரியும் மக்கள் கூட்டத்திலிருந்து வரும் இந்த மங்களமான அருச் சனை அயோனு காதிற் படுகிறது; வண்டி அப்போதுதானே புறப் பட்டது.

“ ஏ, பிசாசே, எங்கடா போகிறுய் ? வலப்பக்கமாக ஓட்டு ; உனக்கு வண்டியை ஓட்டவே தெரியவில்லை. வலப்பக்கத்திற் செலுத்து ”, என்று உன்னேயிருந்து உத்தியோகத்தன் கோபமாகக் கூறினான்.

மற்றெருரு வண்டிச் சாரதி அயோனுவைத் திட்டிக் கொண்டு போனான். வழியில் நடந்த ஒருவன் வீதியைக் கடந்துசென்ற போது குதிரையின் மூக்கிலே தன் தோளால் இடிக்கவேண்டிய தாயிற்று. சட்டைக் கையிற் படிந்த பனியை உதறித் தள்ளிக் கொண்டு அவன் கோபத்தோடு அயோனுவைப் பார்த்தான். ஊசி முனையில் இருப்பவன் போல அயோனு ஆசனத்திலே அங்குமிங்கும் நகர்ந்து கொண்டான். மூச்சவிட முடியாது தின்றுபவன் போல வாயைப் பிளந்து கொண்டான். ஆசனத்தில் நிலைதளம்பாமலிருப் பதற்காக இரு கையையு முயர்த்திச் சம்ரீலையை உண்டாக்கிக் கொண்டான். அவனுக்குத் தான்சங்கேயிருக்கின்றான்; என்ன செய்கின்றான், என்பதொன்றும் தெரியவில்லை.

“ என்ன போக்கிப் பயல்களாக விருக்கிறார்கள் ? உன்னேடு எல்லா ருஞ் சுரங்டக் கங்கணங் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பெரிய வீதியிலே வேறு இப்பில்லாமல் உன் குதிரையின் கால்யில் வந்து விழுவேண்டுமோ ? ” என்று வண்டியிலிருந்து உத்தியோகத்தன் விட்டம் பண்ணினான்.

அயோனு அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தபடி ஏதோ சொல்லுவதற்கு வாயெடுத்தான். ஆனாற் சொற்கள் வெளிவரவில்லை.

முக்குறிஞ்சும் சத்தம் மாத்திரம் கேட்டு. “என்ன அது ?” என்று கேட்டான் உத்தியோகத்தன். அயோனு வானைச் சமித்து அதையொரு புன்முறுவலாக்கிக் கொண்டு மிக்க சிரமத்தோடு, கடு கடுத்த குரலில் “என் மகன் போன்கிழமை செத்துப் போனான்” என்றார்கள்.

“ உம்ம—வன் செத்தான் ? ”

அயோனு ஆசனத்திலிருந்தபடியே உடலை முற்றுக்க திருப்பி, பிரயாணியைப் பார்த்தபடி,

“ யாருக்குத் தெரியும் சாமி ; நெருப்புக் காய்ச்சலாம் ; மூன்று நாள் ஆசப்பத்திரியிற் கிடந்தான் ; பிறகு கண்ணை மூடிவிட்டான்.... எல்லாம் ஆண்டவன் செயல் ”, என்று விடையளித்தான்.

“ திருப்பா வண்டியை ; கழுதை, என்ன நித்திரையா கொள்ளு கிறும் ? கிழட்டுப் பயலே, உனக்குக் கண்ணில்லையா ? ” அந்த இருளிலிருந்து இந்த வசவு மொழிகள் வந்தன.

“ விரைவாய் ஓட்டப்பா ; இப்படிப் போனால் நாளைக்குத்தான் போகலாம். கொஞ்சம் கெதிப்பன்னுணு ” என்றார்கள், வண்டியிலிருந்த பிரயாணி. வண்டிக்காரன் ஆசனத்தில் நிமிர்ந்திருந்தான். கழுத்தை நேராக்கத் திருப்பிக் கொண்டு சவுக்கை அலங்கோலமாகச் சுழற்றினான். பலமுறை வண்டியிலிருந்த பிரயாணியைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் கண்ணை மூடிக் கொண்டு சிந்தனையிலாழ்ந்திருந்தான். எந்தவிதமான பேச்சையுங் கேப்பதற்கு அவன் தயாராயிருக்க வில்லைப் போனாலும் !

கடைசியாக விபோக்கென்ற இடத்தை வந்து சேர்ந்தான். உத்தியோகத்தன் வண்டியிலிருந்து இறங்கிப் போய்விட்டான். அயலே யுள்ள களாலுக் கடையோரமாக வண்டிக்காரன் வண்டியை நிறுத்தி விட்டு, ஆசனத்திலே செனகரியமாக இருந்தான். அசைவற்று இருந்த அவன்மீது பனி சொரிந்து அவனையுங் குதிரையையும் மூன்போல மூடிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு மணி நேரமாயிற்று. இரண்டு மணி நேரமாயிற்று. அங்கே நடைபாதையில் மூவர் சத்தமிட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். இருவர் நீண்டு ஒல்லியாக வளர்ந்தவர்கள். மற்றவன் குள்ளன்; கூளன்.

“ ஏ, வண்டி, பொலிகுப் பாலத்துக்குப் போகிறாயா ? மூவர் ; இரண்டு ரூபா கொடுக்கிறோம் ” என்று வெடித்த குரலிற் கூளன் சத்தமிட்டான்.

அயோனு கடிவாளத்தைக் கையிலே எடுத்துக் கொண்டு பொச்சி சுடித்தான். இரண்டு ரூபாக் கூலியா? போதாதுதான். ஆனால், இரண்டோ. நாலோ அதைப் பற்றி அவனுக்கு அக்கறையில்லை. ஏதோ வாடகை கிடைத்ததே பெரிய காரியம். மூன்று வாலிப்பகளும் ஒருவரை யொருவர் இடித்துக் கொண்டு, வாய்க்கு வந்தபடி கெட்ட வார்த்தைக்கால் ஒருவருக்கொருவர் அருச்சனை பண்ணிக்கொண்டு, ஒரே நேரத்தில் உள்ளே ஏற எத்தனித்தார்கள். இருவருக்குத்தான் வண்டியில் இருக்க இடமுண்டு. யார் இருப்பது; யார் நிற்பது என்ற வாக்குவாதம், அப்போது நடைபெற்றது. ஒருவரை ஒருவர் வைதார்கள்; திட்டினர்கள். வெகுநேரம் வெட்டிப் பேசக்குப் பேசிய பின், கூனன் நிற்கலாமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. குள்ளனுக்கு அது வசதியென்ற உண்மையும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

“விரைவாய்ப் போ, அப்பா” கள்ளென்று கீச்சிட்ட குரலிலே கூனன் கூறினான். அவனுடைய மூச்சு வண்டிக்காரனுடைய கழுத்தைக் குடாக்கிற்று.

“நல்ல தொப்பி; மாமா, இந்த ஜாரிலேயே கிடையாது, தாத்தா”

“ஹி.....ஹி.....ஹி..... அதாவது வந்து.....” என்று கைனக்கத் தொடங்கினான், அயோனு.

“இந்தா, அதாவது வந்து..... இந்த மாதிரி ஆமை வேகத்திலா போகப் போகிறோம்? என்ன, முகரையில் இரண்டு கொடுக் கட்டுமா? விரைவாய்ப் போ, அப்பா”.

“தலை வெடித்துவிடும் போவிருக்கிறது. இராத்திரி நாலு போத்தல் சரிபார்த்திருக்கிறேன்” என்றான் நெட்டையரில் ஒருவன். மற்றவர்களேபத்தோடு, “என் பொய் சொல்லுகிறோம்? உண்மையே உள்வாயில் வரமாட்டாதோ” என்றான்.

“நான் சொல்வது சத்தியம். பொய்யை எதற்குச் சொல்ல வேண்டும். இந்த நாக்கினால் நான் பொய் சொன்னாற் கடவுளே எனக்குத் தண்டனை விதிக்கட்டுமே”.

“ஆமா, நீ சொல்வது முழுவதும் உண்மை..... கட்டெறும்பு கொட்டாவி விட்டதாம்”.

“என்ன களியாட்டம் பண்ணுகிறார்கள், இந்தச் சிறுவர்கள்” என்று சொல்விக்கொண்டு அயோனு மறுபடியும் ‘ஹி.....ஹி’ என்று சிரித்தான். “ஏ தரித்திரம் பிடித்த கிழட்டு மூங்குறே. இப்படித்தானு வண்டியை ஓட்டப் போகிறோம்? சவுக்கை எடுத்து இரண்டு கொடு” என்று கூனன் பின்னே நின்று கொண்டு கோபத்தினால் நடஞ்கு

வதையும் கீச்சொலியிற் கத்துவதையும் அயோனு உணர்ந்தான் அந்த வாலிபர்கள் தன்னைத் திட்டுவதையும், வீதியிலே சனங்களின் நடமாட்டத்தையும் அருபவித்துக் கொண்டிருந்த அயோனுவின் தனி மையுணர்ச்சி சிறிது சிறிதாக நீங்கிற று. கூனன் திட்டுவதை விட வில்லை. மூச்சவிடாமலே திட்டிக்கொண்டிருந்தான். சில சமயம் மூச்சத்தினாறி இருமத் தொடங்கினான். நெட்டையர் இருவரும் வேறைதையோ பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு எப்போது ஒழும் என்று தருணம் பார்த்துக் கொண்டு அடிக்கடி அவர்களைப் பின்னாலே திரும்பிப் பார்த்தான் அயோனு. சிறிது நேரம் பேச்சு ஒழுந்திருந்தது. அப்போது அயோனு “என் மகன்.....போன கிழமை செத்துப் போனான்” என்று வாய்க்குள் முனுமுனுத்தான்.

“நாங்களெல்லாம் இருக்கவா போகிறோம் ?” என்று கூனன் பெரு மூச்ச விட்டான். இருமிக் கொட்டிக் கொண்டு வாயைத் துடைத்தான்.

“கெதிப்பன்னப்பா, கெதிப்பன்னு, இப்படியென்றால் நாங்கள் எப்போது போய்ச் சேர்வோம் ? இவன் எந்நேரம் எங்களைக் கொண்டு போய் விபப் போகிறுகே ? ”.

“கன்னத்திலே இரண்டு வைத்துச் சொல்லிவிடப்பா ”.

“ஏ, கிழ்ட்டுப் பயலே, நான் சொல்லுகிறது உனக்குக் கேட்க வில்லையா ? கழுத்தைத் திருகி விடுகிறேன் பார் ; இந்த மாதிரி மானம், மரியாதை பார்க்கிறதானாற், கால் நடையாகவே போய் விடலாம். ஏ, செவிட்டுப் பாம்பே, சொல்வதைக் கொஞ்சமும் சட்டை பண்ணுகிறுமில்லை ”.

அவனுக்கு விழுந்த அடியிலும் பார்க்க, அவர்கள் வழங்கிய வசையும் திட்டும் காரசாரமாயிருந்தன.

“விடலைப்பருவம்; குழந்தைகள் குதூகலமாய் இருக்கிறார்கள். ஏதோ கடவுள் காப்பாற்ற வேணும். ஹி.....ஹி.....ஹி.....” என்று அயோனு சிரித்தான்.

“ஏ, வண்டி, உனக்குக் கலியாணமாய் விட்டதா ?” என்று நெட்டை வரில் ஒருவன் கேட்டான்.

“சின்னத் துரையக்களா, இப்போது மிஞ்சியிருப்பது என் சமுசாரமும் அந்த ஈரத்துரையுந்தான். அதாவது.....ஹி.....ஹி..... என் மகனுடைய கல்லறை-அவன் செத்துப் போனான். நான் உமிரோடிருக்கிறேன். என்ன நூதனம்; என்னிடம் வரவேண்டிய யமன் இடந்தெரியாமல் என் மகனிடம் போய் விட்டான் ”.

தன் மகன் எவ்வாறு இறந்தான் என்பதை விபரமாகச் சொல்லுவதற்கு விரும்பினான், அயோனு. அத்தருணம் கூனன், “நல்லவேளை; வந்து சேர்ந்து விட்டோம்” என்று பெருமுச்ச விட்டுக் கடவுளுக்குத் தோத்திரம் செலுத்தினான்.

மூன்று பிரயாணிகளும் இறங்கி, அந்தக் குழ்மிருட்டில் மறைந்து போயினர். அயோனு பார்த்தான். எங்கும் நிசத்தம் குடிகொண்டிருந்தது. மறுபடியும் அவன் தனித்து விட்டான். சிறிது நேரம் தனிந்திருந்த அவனுடைய துக்கம் மறுபடி அவனுள்ளத்தை முன்னையிலும் பண்மபங்கு உறுத்திற்று. வீதியின் இரு பக்கத்திலும் சனங்கள் போவதும் வருவதுமாயிருந்தார்கள். யாராவது தன்னுடைய துன்பத்தைக் கேட்கமாட்டார்களா என்ற அங்கலாய்ப்போடு அங்குமிங்கும் பார்த்தான். அவனையோ அவனுடைய துன்பத்தையோ பொருட்படுத்தாமற் சனக்கூட்டம் போவதும் வருவதுமாயிருந்தது. ஆனால், அவனுடைய துன்பத்துக்கு எல்லையில்லை. உள்ளமுடைந்து துயர் பெருக்கெடுக்குமானால் இந்த உலகம் முழுவதையும் வெள்ளைக்காடாக்கிவிடும் போலிருந்தது. ஆனால், அதைச் சிந்திப்பார் ஒருவருமில்லை. அந்த ஒரு சிறிய கூட்டில், அவ்வளவு துயரும் அடங்கிக்கிடந்தது. பகலிலே கூட அதை எவருங் காணமுடியாது.

கடையில் வேலை செய்யும் ஒரு வேலையாள் சந்தித்தான். அவனிடமாவது சொல்லவாமென்று அயோனு தீர்மானித்தான்.

“நன்பரே; நேரமென்ன ? ” என்று கேட்டான்.

“ ஒன்பது மனியாகிறது ; கடை வாயிலில் நில்லாதே தன்னு ” என்றார்கள்.

சில அடி தூரம் சென்றதும் “சரி” என்று கொல்லிக்கொண்டு வண்டியைச் செலுத்தினான். மனிதரிடம் துன்பத்தைச் சொல்லி ஆற்முடியாதன்பது அவனுக்கு நிதிசனமாகத் தெரிந்தது. ஐந்து நிமிடத்தாற் கடிவாளத்தைக் கையிலே எடுத்து, மெல்ல இழுத்தான். அவனுடைய குறிப்பை அறிந்த குதிரை நகரத் தொடங்கிற்று. வண்டி குதிரை இலையத்தை நோக்கிச் சென்றது. ஒன்றறையனி நேரத்தின் பின்னர் அயோனு ஒரு சூட்டுப்பின் பக்கத்தில் நிலத்தில் உட்கார்ந்தான். நிலத்திலும் வாங்கிலும், அங்குமிங்குமாகச் சனங்கள் படுத்துக் குறட்டு விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். தூக் நிறைந்த காந்து வெப்பமாயிருந்தது. அயோனு நித்திரை கொள்வோரைப் பார்த்துத் தலையைச் சொறிந்து கொண்டு, நேரத்தோடு தான் திரும்பிவிட்டதை என்னிட துக்கப்பட்டான்.

“ குதிரையின் தீனுக்குக் கூடச். சம்பாதிக்க முடியவில்லை ; என்னைப் பிடித்த சனியன் ! தொழில் முறை அறிந்தவன் தனக்கும் பிறர்க்கும் போதுமளவு சம்பாதித்துக் கொண்டு சகமாக நித்தினா செய்வான். நான் என்ன செய்வேன் ? ” என்று நினைத்தான்.

ஒரு மூலையில் அப்போதுதான் நித்திரையிலிருந்து விழித்துக் கொண்ட வண்டிக்காரன் ஒருவன் முனைமுனுத்துக் கொண்டு தன் ணீர் வைத்திருந்த வாளியண்டை போனான்.

“ தன்ணீர் குடிக்கப் போகிறுயா ? ” என்று அயோனு அவனைக் கேட்டான்.

“ குடிக்க வேண்டாமா ? ”

“ நல்லாய்க் குடி, நான் சொல்லுவதைக் கொஞ்சம் கேட்கிறுயா ? ஆமா, என்னுடைய மகன் செத்துப் போனான்.....கேட்டதா ? போன கிழமை.....ஆசப்பத்திரியில்.....அது பெரிய கதை ”.

தான் கூறிய வார்த்தைகளை அவன் எப்படி ஏற்றுக் கொண்டான் என்பதைப் பார்ப்பதற்காக அயோனு தலையை நிமிர்த்தினான். ஆனைக் காணவில்லை. அந்த வாலிபன் போர்வையை நன்றாக இழுத்து மூடிக் கொண்டு நித்திரையில் ஆழ்ந்தான். கிழவன் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு தலையைச் சொற்றிந்தான். வாலிபன் தன்ணீர் குடிக்க ஆசப்பட்டது போலவே கிழவன் தன் துணப்பதை யாருக்காவது சொல்ல விரும்பினான். மகன் இறந்து ஒரு வாரமாகவிட்டது. அதைப் பற்றி எவருக்காவது நன்றாகச் சொல்லி ஆறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை. அவனுக்கு எவ்வாறு நோய் உண்டானது ? நோயினால் எவ்வாறு துணப்பட்டான் ? இறப்பதற்கு முன் என்ன சொல்லி இறந்தான் ? என்ற இன்னேரன்ன விபரங்களை ஆறு அமர யாருக்காவது கூறவேண்டாமா ? செத்த வீடு எவ்வாறு கொண்டாடப் பட்டது ? இறந்த மகனுடைய துணிமணிகளை ஆசப்பத்திரியிற் போய் எவ்வாறு எடுத்தான் ? தன் மகளான கணிசா ஊருக்குப் போய் விட்டாள்; அவளைப் பற்றி இரண்டு வார்த்தை சொல்ல வேண்டாமா ? இப்படியான சந்தர்ப்பத்திற் பேச வேண்டிய பேச்சுக்களுக்குக் குறை வுண்டா ? இவற்றை யெல்லாங் கேட்பவர் மூச்சத்தினரிப் பெருமூச்சு விடமாட்டார்களா ? இரண்டொரு பெண்களுக்காவது இந்த விருத் தாந்தங்களைக் கூறினால், அவர்கள் முட்டாள்களானாலும் இரண்டு துளி கண்ணீர் விடமாட்டார்களா ?

“ நான் இப்போது போய் என்னுடைய குதிரையைப் பார்ப்பேன். நித்திரை செய்வதற்கு இன்னும் நேரமுண்டு. அதைப்பற்றிச் சந்தேக மில்லை ” என்று அயோனு நினைத்தான்.

கவசத்தை எடுத்து மாட்டிக் கொண்டு அவன் குதிரை இலாயத்துக்குப் போனன். அப்போது தன்னுடைய மனத்திலே வேறு சிந்தனைக்கு அவன் இடங் கொடுக்கவில்லை. சோளம், வைக்கோல் காலநிலை என்பவற்றை மாத்திரமே நினைத்தான். தனிமையாக இருக்கும் போது இறந்த தன்னுடைய மகனைப் பற்றிச் சிந்திக்க அவன் முயலவில்லை. ஏனெனில், அது மிகத் துன்பத்தைத் தரக்கூடிய விடயம். ஆனால், வேரெருருவருக்கு அதைப்பற்றிச் சொல்லுவதானாற் குற்றமில்லை.

“வைக்கோலைத் தின்னுகிறுயா? தின், தின்; சோளந்தான் கிடைக்கவில்லை. இதுதானுங் கிடைத்தது பெருங் காரியம். ஆமா, எனக்கோ வயசாய் விட்டது. என்னால் இனி வண்டி யோட்ட முடியாது. என் மகனிருந்தாற் செய்திருப்பான். அவன் வண்டியோட்டுவதற்கே பிறந்தவன். அவன் இன்றைக்கு இருந்திருந்தால்.....”

அயோனு, ஒருகணம் பேசாமலிருந்தான். பின்னர்த் தொடங்கினான். “இதுதான் உலக நியதி. என் மகனை இனிக் காணமுடியாது. எங்களை இங்கே இருக்கவிட்டுவிட்டு அவன் கண்ணை மூடிவிட்டான். உனக்கு ஒரு சின்னக் குதிரைக் குட்டி இருந்ததென்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். நீதான் அதற்குத் தாய். திடீரென்று ஒருநாள் அது செத்துப் போய் விட்டது என்று சொல்லுவோம். அது பெரிய துன்பமன்றே ?”

குதிரை வைக்கோலைக் கறித்துக் கொண்டு, இந்தக் கதையைக் கேட்டபடி ஏச்மானனுடைய கையிலே மூச்ச விட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அயோனுவுக்கு உணர்ச்சி பொங்கிற்று. அவன் ஆறுதலாகத் தன் கதையை ஆதியோடந்தமாய் அந்தச் சின்னக் குதிரைக்குக் கூறினான்.

விளக்கம்

கதை என்பது புனைந்துரை. உலகத்திலே நடக்கும் சம்பவங்களை வைத்துக் கொண்டு கதை கட்டும் ஆசிரியர் தாம் புலப்படுத்த விருக்கும் கருத்து, சுவை, நோக்கம் என்பனவற்றை ஊடும் பாவு மாகப் பின்னிப் புனைந்து எழுதுவதும் கட்டுரை வகையைச் சேர்ந்த தொரு முயற்சியாகும். இவ்வாறு கட்டுரைக்கும்போது நிகழிடமும் நிகழ்ச்சிகளும் அந்நிகழ்ச்சிகளுக்காதாரமான பாத்திரங்களும் அப் பாத்திரங்களின் செயற்பாடுகளாலுண்டாகக்கூடிய விளைவுகளும் சேர்ந்து கொள்ளுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் கதா பாத்திரங்களின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தி ஒரு கதாசிரியன் வாசக ரிடத்துச் சில தாக்கங்களை உண்டாக்குகிறன். அந்தத் தாக்கங்கள்

வாசகர் மனத்தைக் கிளரச் செய்கின்றன. இக்கிளர்ச்சியினால் உண்டாகும் விளைவே சுவை. இச்சுவையில் அநுபவமுள்ளவர்கள் மேலும் மேலும் இவ்வாறு சுவைபெற விரும்புவார்கள். ஆதியிலிருந்தே மக்கள் கதையென்ற கலையில் இயல்பாகவே ஈடுபட்டு வந்தமைக்கு இதுவே காரணமாகும்.

எனவே ஒரு கதைக்கோ, நாடகத்துக்கோ கவிதைக்கோ, களமும் காலமும் பாத்திரங்களும் தொழிற்பாடும் இன்றியமையாதனவென்பது தெளிவாகும். களத்தையும் காலத்தையும் இலக்கணகாரர் முதற்பொருள் என்று கூறினர். மக்கள் விலங்குகள் முதலிய வற்றைக் கருப்பொருள் என்றனர். தொழிற்பாட்டினால் விளையும் பயனை உரிப்பொருள் என்றனர். முதலும் கருவும் கொண்டு புனைந்த கதையோ, காவியமோ ஆசிரியனுடைய நோக்கமென்ற செம்பொருளை ஆங்காங்கு யின்னர் கீற்றுக்க காட்டிக் கொண்டு விளங்கும்.

கதைக்கு நிகழ்ச்சிகள் அவசியம். அந்நிகழ்ச்சிகள் பாத்திரங்களின்றி அமையா; அப்பாத்திரங்கள் தொழிற் படாவிட்டாற் பயனிலை யில்லாத வாக்கியம் போலவும், ஊமை கண்ட கணவு போலவும் செயலற்று விடும்.

அருசிய இலக்கிய மேதையான ‘செக்கோவ்’ எழுதிய ‘சலிப்பு’ என்ற இச்சிறுகதையிற் களமும் காலமும், ஏடுத்துக் கொண்ட சிறு கதையின் போக்குக்கு அமையச் சிக்கண்டாக வருணிக்கப்படுகின்றன. பணிக்காலத்திலே பணி நிறைந்த தெருவென்னும் களத்தில் அயோனு என்ற வண்டிக்காரன் தோன்றுகிறான். அவனுக்கு “உல்சரி பாதியாக மடிந்துவிட்டது.....பெரிய பணிப் பெயல் அவன் மீது விழுந்தாலும் அதைப் பொருப்படுத்தாமற் கவலையின்றியிருப்பவன் போலக் காணப்படுகிறான். அவனுடைய குதிரையும் பொம்மைக்குதிரையை நினைவுட்டுகிறது” இவ்வாறு மனிதனும் குதிரையும் ஆசிய கருப்பொருள்கள் இக்கதையின் முக்கிய பந்ததிரங்களாக அமைய, நிகழ்ச்சியோட்டம் ஆரம்பிக்கிறது. களமும் காலமும் வண்டிக்காரனுடைய மனநிலைக்கு ஏற்ற பகைப் புலமாகின்றன. எங்கும் சலிப்புத் தட்டுகிறது. வெகுநேரம் குதிரையும் வண்டிக்காரனும் காத்துக்கொண்டிருந்த பின்னர், வாடகைக்கு ஒருவன் வருகிறான். வண்டிக்காரக் கிழவன் தன்னுடைய விசாரத்தை அவனிடம் சொல்ல எத்தனிக்கிறான். அவன் கதை கேட்கத் தயாராகவில்லை. வண்டி விரைவாகப் போகவேண்டுமென்ற விசாரம் அவனுக்கு. ஒரு பயணம் முடிந்த பின்னர் மூவர் வண்டியில் ஏறுகிறார்கள். அவர்கள் வாலிபர். ஒரு கிழமைக்கு முன்னர் அகால மரணமடைந்த தன்னுடைய அருமையான ஏக புத்திரனை அவர்கள் நினை

இட்டினர். அவர்களுடைய அசப்பியமான வார்த்தைகளும் வசை யுந் திட்டும் பயமுறுத்தலும் தாக்குதலுங்கூடக் கிழவனுக்கு உற் சாக்ததையே கொடுத்தன. சிறிது நேரம் அயோனு தன்னுடைய சலிப்பை மறந்து விடான்.

இருவர் இருக்கக் கூடிய வண்டிக்குள்ளே மூன்று பிரயாணி களும் கும்மாளியிட்டுக் கொண்டு ஓயாமற் சத்தன் செய்த தனுற், கிழவன் தன்னுடைய சலிப்பை அவர்களுக்குச் சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பிரயாணி கள் சிறிது நேரம் ஓய்ந்திருந்தபோது, கிழவன் “என் மகன்....” என்று சொல்லத் தொடங்கிச் சிறிது தயங்கிப் “போன கிழமை செத்துப் போனுன்”, என்று வாய்க்குள் முன்னுழுத்தான்”. “நாங்களெல்லாம் இருக்கவா போகிறோம்?” என்று கிழவனுடைய சலிப்பை அநுதாபமின்றித் தட்டிக் கூறித்து விட்டு, வண்டியை விரைவாக ஒட்டச் சொல்லிப் பயமுறுத்துகிறார்கள்பிரயாணிகள். ஏழை வண்டிக் காரன் ஏச்சையும் அடியையும் பொறுத்துக் கொண்டு பிரயாணிகளைச் சமாதானம் படுத்தப் பார்க்கிறான். அதன் நோக்கம் தன்னுடைய சலிப்பை அவர்களுக்காவது கூறி ஆற்றலாமென்பதாயிருக்கலாம். வண்டிக்காபறுடைய துன்பத்தை விபரிக்கும்போது செக் கோவ் அளவிறந்த உணர்ச்சியை யுண்டாக்காதவாறு சாமர்த்தியமாகப் பார்த்துக் கொள்ளுந் திறமை இங்கே பெரிதும் அவதானிக்கப்பட வேண்டிய தாகும். அவனுக்கு விழுந்த அடியிலும் பார்க்க, அவர்கள் வழங்கிய வசையும் திட்டும் காரசாமாயிருந்தன. இவ்வளவையும் பொறுத்துக் கொண்டு “விலைப் பருவக் குழந்தைகள் குதுகலமாய் இருக்கிறார்கள். ஏதோ கடவுள் காப்பாற்ற வேண்டும். ஹி.....ஹி” என்று வண்டிக் காரன் சொன்ன வார்த்தைகள், துன்பத்திலே புடம் போட்டப்படு உள்ளத்தில் அருள் விலாசம். தேங்கிய ஒரு மனித சென்மத்தின் பேசு; கிழவன் மறுபடியும் தனித்து விடுகிறான். கடை வேலைக்காரனுக்குச் சொல்லிப் பார்க்கிறான். அவனும் அவனைக் கலைத்து விடுகிறான். உடனே திரும்பித் தன்னுடைய விடுதிக்குப்போய் விடுகிறான். அங்கேயும் ஒருவரும் இவ்னுடைய சலிப்பைக் கேட்கவில்லை. கடைசியாக, இலாயத்தில் வைக்கோல் தின்று கொண்டிருக்கும் குதிரையையந்து மிக வித்தாரமாகத் தன மகள் இறந்த செய்தியை அதற்குக் கூறினான்.

குதிரை வைக்கோலதின்னும்போது தலையாட்டிக் கொண்டதைஅவன் தன்னுடைய பேச்சைக்கேட்டு அநுதாபந் தெரிவிப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளுகிறான். இஃது ஓர் எண்ணத்தை வாசகர் மனத்தில் உண்டாக்கலாம். பகுத்தறிவு நிறைந்த மனிதர் கூட்டத்திலே இந்த வண்டிக்காரனுக்கு அநுதாபம் தெரிவிக்க ஒரு பிராணியில்லையா? போயும் போயும் நாலுகாலுள்ள அறிவற்ற குதிரை தானு தலையையாட்டிப் பெருமூச்சு

விடவேண்டும். ஆனால் செக்கோவ் படைத்த மக்கள் அநுதாபமற்றவர்களென்றே, கொடியவர்களென்றே கூறிவிட முடியாது. ஒவ்வொரு வரும் தத்தம் தொழில் என்ற சமியிலகபட்டுத் தம்முடைய விவகாரங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் ஏழை வண்டிக்காரனுக்கு உண்டான துன்பத்தை அவர்கள் கருத்திற் கொள்ள முடியுமா?

எனவே, ஆசிரியர் காலம், களம், பாத்திரம், நிகழ்ச்சி, தொழிற்பாடு என்பவற்றைச் சாதனங்களாகக் கொண்டு உலகைப் பற்றித் தாம் கண்டதொரு சிறிய அநுபவத்தைத் தெளிவுறத் தொடுத்து, அறி வூடன் கூறியிருக்கிறார்.

சிறுக்கைக்கு அவசியமான சில உறுப்புக்களை இச் சிறு கதை மூலம் இங்கே ஒருவாரு குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அந்த மூன்று வாலிப்பருடைய குணசித்திர அமைப்பு, சலிப்புத் தன்மை பொருந்திய இக்கைதையின் போக்கை ஒரு சிறிது நேரம் மாற்றிச் சலிப்பு என்ற சுவைக்கு ஒளி, நிழல் அமைத்திருப்பது கருத்திற் கொள்ளத் தக்கது. பொற்றக்கட்டிலே மாணிக்கத்தைப் பதித்தது போல, இத் தக்கைய இரண்டொரு சம்பவங்கள் இருக்கம் என்ற தலையாய சுவை வெளிப்படுவதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன.

வண்டிக்காரனுக்கு உண்டான துன்பத்தையோ மக்கள் அவனை நடத்திய கொடுமையையோ கதாசிரியர் இங்கு மேடைப் பிரசங்க மாக்காமற் பூவில் நாற்றம் போல் உய்த்துணரவைக்கிறார். மேலும் ஆசிரிய வசனமாக, அந்திகழ்ச்சிகளைக் கூறுமல் நாடக பாணியில் அவற்றைப் புலப்பட வைக்கிறார். இங்கே நாடக பாணியிற் கூறுவது, பாத்திரங்களின் வாயிலாக வரும் பேச்சு என்று உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

செக்கோவ், வண்டிக்காரன் பட்ட வேதனையை அவன் குதிரையை முன்னிலைப்படுத்திச் சொல்லும் வார்த்தைகளிலே கொட்டித் தள்ளியிருக்கிறார் : “ உனக்கொரு சின்னைக் குதிரைக் குட்டி இருந்த தென்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். நீ தான் அதற்குத் தாய். திடீரென்று ஒரு நாள் அது செத்துப் போய்விட்டது என்று சொல்லு வோம். அது பெரிய துன்பமண்டே ”.

பயிற்சி

பின்வரும் கதையைப் படித்த பின்பு கீழேயுள்ள வினாக்களுக்கு விடை தருக :—

“ யன்னற் பக்கத்திலே கிடக்கும் பார் ; எந்தப் போசனசாலையிலும் போத்தல் மூடியைத் திருச் எடுக்கும் திறப்பு இருக்கத்தான் செய்யும் ” என்று சொன்னான் கொவின்ஸ். குளிக்கும் அறையிலே

தேடிக் கொண்டிருந்த மெனிபே என்பவர், “இங்கேயோன்றையும் காணவில்லை. வேண்டுமென்றால் வந்து பாருங்கள்”, என்று சொன்னான். இட்ரசிமித “இது நல்ல போசனாசாலையாயிருக்கிறது! இந்தக் கடையிலே ஒரு திறப்புக் கூடக் கிடையாதா? இதைக் கட்டாயம் மேலிடத் துக்குத் தெரியவைக்க வேண்டும்” என்றான். என்று கூறிக்கொண்டு எழுந்து அங்குமிஞ்கும் உலாவினான். “சரி களஞ்சிய சாலைக்குச் சென்று ஒரு தடியைத் தண்டை எடுத்துக் கொண்டு வருவோம்”, என்று சொல்லிக்கொண்டு அவன் வெளியே போனான். போத்தலைக் கையிலேந்திக் கொண்டு மெனிபே விரைவாக உள்ளே வந்தான்.

வந்ததும், போத்தலை மேசையின்மேல் வைத்துவிட்டுத் தலையைப் பின்னால் இழுத்துக் கொண்டு ஒரு கோணமாகப் பார்த்தான். பார்த்து விட்டு வாயிலே புகைத்துக் கொண்டிருந்த வெண்சருடை எடுத்துக் கீழே போட்டு நக்கினான். “இருந்து கொள்ளுங்கள் வந்துவிட்டேன். கீழே போய் வேலைக்காரனிடம் ஒரு திறப்பை வாங்கி வருகிறேன்”, என்று சொல்லிக் கொண்டே கவசத்தை எடுத்து மாட்டிக் கொண்டு, அறைக் கதவை அடைத்துச் சார்த்திவிட்டு வெளியே போனான்.

முன்பு காலியாகக் கிடந்த நாற்காலியிற்றனது இரண்டு கால் களையும் நீட்டி விட்டுக் கொண்டு பக்கத்திலிருந்தநண்பளிக்கொலின்ஸ் அநாயாசமாகப் பார்த்தான். அவன், அறையிலிருந்த அலுமாரியின் இலாச்சிகளை இழுத்துத் தடவிக் கொண்டிருந்தான். பின்னர் நுனிக் காலில் நின்று கொண்டு மேற்றட்டைத் தடவினான். கையிலே யொரு காகிதம் அகப்பட்டது. அதை யெடுத்துக் கொண்டு வந்து உட்கார்ந்தான். கசக்கிப் பந்தாகத் திரட்டியெறியப்பட்ட அந்தக் காகி தத்தை விரித்து வாசித்தத் பின்னர், முகத்தைச் சுழித்துக் கொண்டு அதை நன்பனிடப் பொடுத்து, “இதைக் கொஞ்சம் வாசித்துப் பார்”, என்றான். கொலின்ஸ் அதையெடுத்து முகத்துக்கு நேரே பிடித்துக் கொண்டு வாசித்தான்.

காகிதத்தின் வலது புறத்தில் ஒரு வாக்கியம் காணப்பட்டது. காகிதத் தின் இடப்புறத்திற் பின்வருமாறு வரையப்பட்டிருந்தது :

	ரூ. ச.
குழந்தையின் மரணச் செலவு	.. 148.00
மனைவியின் ஆசப்பத்திரிச் செலவு	.. 65.00
பஸராக்கு மரிசைக்குச் செலுத்தவேண்டிய தொகை	.. 28.17
வாடகை நிலுவை (3 மாதப் பாக்கி)	.. 127.25
சில்லைறைச் செலவு	.. 25.00

394.42

இந்தக் கணக்குக்குக் கீழே பின்வரும் வாக்கியம் காணப்பட்டது. திரு. செல்லுடு என்பவனிடம் 400 ரூபா கடன் வாங்க வேண்டும். இவ்வாக்கியம்யோமற் காகிதம் முழுவதிலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆரம்பத்தில் இது பெரிய எழுத்திலே தடிப்பாக ஊன்றியெழுதப்பட்டிருந்தது. சில இடங்களில் இதை எழுதியவர் தமது தீர்மானத்தை வலியுறுத்தும் முறையிற் பேனையை ஊன்றி எழுதியதாற் காகிதத்திற் கில இப்பகளிற் பொள்ளல் விழுந்திருந்தது. ஆனாற் போகப் போக எழுத்து உறுதியற்றதாகவும், சோர்வடையதாகவும் காணப்பட்டது. அவனுடைய தெரியமும், தீர்மானமும் சோர்வடைந்து போயிருக்க வேண்டும். சில இப்பகளிற் சில எழுத்துக்கள் திருத்தப்பட்டிருந்தன. ஆறுதலாக உறுப்பமைய எழுத்துக்கள் வரையப்பட்டதைக்காணக் கூடியதாயிருந்தது. கடைசியாக எழுதப்பட்ட வாக்கியம் அரைகுறையாக நின்று விட்டது. போகப் போக எழுத்துக்கள் தெளிவற்றனவாகக் காணப்பட்டன.

கொவின்ஸ் இதை வாசித்த பின்னர்க் காகிதத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டு அநுதாபத்தோடு “தொல்லை, தொல்லை” என்று இரண்டு வார்த்தை சொன்னான்; பின்பு “பாவம், இவருடைய எண்ணம் நிறைவேற்கூடியதன்மையில்லாதபடியாற் காகிதத்தைக் கச்கசிச் சுருட்டி அந்த மேசை மேல் வீசியிருக்க வேண்டும்” என்றன.

இறைட்சிமித் உட்கார்ந்து முழுங்கையை முழங்காலில் வைத்துக் கொண்டு யோசித்தான். அவனுடைய நரைமயிர் அந்த வெளிச்சத்திற் பிரகாசித்தது. அலங்கோலமான உடையணிந்து கொண்டு அந்தச் சில்லறை விடுதியில் அதே அறையிலிருந்து தன்னுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சினையைத் திரும்பத் திரும்ப ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு காணமுடியாது தயங்கிய ஒரு மனித சென்மத்தின் உருவம் அவனது கற்பனைக்கணக்களிற் ரெரிந்தது. “செல்லுட் அந்த நானாரு ஞாவைக் கடனாகக் கொடுத்திருக்க மாட்டானு; என்ன?”

கொவின்ஸ் பெருமுச்ச விட்டான். அவனுடைய பெரிய வயிற்றின்மேற்றங்கி முச்சோடு எழுந்து விழும் கடிகாரம் நிமிடங்களையும் அவனுடைய மன்றிலையையும் நொடித்துத் தன்னிற்று. “அப்படி யொன்றுமில்லை, இவர் ஒருவேளை செல்லுட்டைக் காணப்

சபாயிருப்பார். அவன், ‘இந்த நேரத்திலே எனக்குக் கொஞ்சம் துன்பமாயிருக்கின்றது. வியாபாரம் விழுந்து போய்விட்டது. என்னால் ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாது’ என்று சொல்லியிருப்பான். இதுதான் நடந்த சம்பவம்.’

“அப்படியிருக்க முடியாது. அவர் நினைத்தபடி கடன் கிடைத் திருக்கும். கடைசியாக எல்லாம் சரியாகப் போயிருக்க வேண்டும்” என்று இறைச்சிமித் சூறினான்.

“இருக்காது இருக்காது” என்று கொவிள்ஸ் தலையை அசைத்தான்.

“அஃதெப்படியோ, என்னுடைய எண்ணம், செல்லுட் அந்த நானுறு ரூபாவைக் கொடுத்திருப்பான். அவன் பழைய குடும்பச் சிநேகிதனான்றே? பின்னர் இந்த ஆளுக்கு நல்லதோர் உத்தி யோகமுந் தேடிக் கொடுத்திருப்பான். உடனே அவன் வீட்டுக்கு ஓட்ட மாய்ப் போய்த் தன் மனைவிக்குப் புலுகியிருப்பான். ஒரே நேரத்தில் இவன் மூன்று படியாக ஏறியிருக்க வேண்டுமென்பது எனது உத்தேசம். பின்னர் எல்லாஞ் சமுகமாக நடைபெற்றிருக்க வேண்டும்”.

“ஆமாம், அவனுக்கு ஓர் அதிட்டச் சீட்டு விழுந்திருக்க வேண்டும். இரண்டில்லசம் ரூபாவுக்கு....”

“போங்கானும்; இதைப் போல இன்னைரு தேநீர்க்கடையிலிருந்து கொண்டு அவன் இதே மாதிரிக் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருப்பான்” என்றான் சிமித்.

இத்தருணம் அறையின் கதவு திறந்தது. கையிலே ஒரு திறப்புடன் மெனிபே தோன்றினான். “திறப்புக் கிடைத்து விட்டதே, எல்லாம் சரியாய்ப் போய்விட்டது” என்றான்.

“சரி, இந்தப் புதிரை மெனிபேயிடம் கேட்டுப் பார்ப்போம். அந்தக் காசித்ததைக் கொடு, கொவிள்ஸ். அவன் எப்படி இந்த நொடியை அவிழ்க்கிறான். பார்ப்போம்” என்றான் சிமித். கொவிள்ஸ் காகி தத்தை மெனிபேயிடம் கொடுத்தான். அவன் அதைக் கருத்தாக ஆராய்ந்து பார்த்தான். அவனுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இரு வரையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டு “எனக்கு இது ஒன்றும் விளங்கவில்லை. என்ன சொல்லுங்கள்” என்றான். கொவிள்ஸ் தலையை அசைத்துக் கொண்டு, “உனக்கா இது விளங்க வில்லை?”, என்றான். இறைச்சிமித் சிரித்தான். பின்னர் ஆர்வத்துடன் “உனக்கு

இது விளங்கவில்லையா ?” என்று கேட்டான். மெனிபே காகிதத்தை எடுத்து மறுபடியும் வாசித்தான். பின்னர் அதைத் திருப்பிப் பார்த்தான். “என்ன தரித்திரமா இது” என்று கூறிவிட்டு ஒரு கணப் பொழுதிலே “தெரியும் தெரியும்; இதிலேயுள்ள கணக்கிற கூட்டல் சரியில்லை. இவ்வளவுதானே ?”, என்றான். “சரிதான் போ” என்று சொல்லி மற்றை இருவரும் சிரித்தார்கள். “கூட்டல் தவறு, வேறு எவ்வித புதிர்யும் இதில் நான் காணவில்லை; எட்டும் ஐந்தும் பதின்மூன்று. பதின்மூன்றும் எட்டும் இருபத்தொன்று. இருபத்தொன்றும் ஏழும் இருபத்தெட்டு, இருபத்தெட்டும் ஐந்தும் முப்பத்துமூன்று. அதற்குப் பதிலாக முப்பத்துநாலு இட்டு வைத் திருக்கிறார்கள். இதுதவிர வேறு ஒன்றும் விளங்கவில்லை” என்று கோபத்தோடு கூறினான் மெனிபே.

நன்பர்களிருவரும் தலையை யசைத்துக் கொண்டு சிரித்தபடியே இருந்தார்கள்.

“சரி சரி, வந்த விடயத்தை முடிப்போம்” என்று போத்தலை யெடுத்து மூடியைத் திறந்து மூன்று கிளாசு நிறைய விம்டோவை ஊற்றினான் மெனிபே, “உங்களைப் போலப் பிரகற்பதிகளை எங்கும் காணவில்லை” என்று முனுமுனுத்துக் கொண்டே.

-வில்லியம்மார்ச்

1. மேலேயுள்ள சிறுகதையிற் காணும் சிறுகதை அமிசங்களைவை ?
2. ஆசிரியர் அறிவுறுத்த விரும்பிய கருத்தென்ன ?
3. இந்தக் கதையிலே வெளிப்படையாக எத்தனை பாத்திரங்களும் குறிப்பாக எத்தனை பாத்திரங்களுமுண்டு?
4. கடன் துண்பத்தை எழுதியவனுக்கு என்ன நடந்திருக்குமென் பதைப் பொருளாகக் கொண்டு ஒரு சிறுகதை எழுதுக.
5. இச்சிறுகதையைப் பற்றி ஒரு விமரிசனமேழுதுக.

4. உரையாடல், நாடகம்

“ ஒரேயொரு ஊரிலே ஒரேயொரு இராசாவாம ; அந்த ஒரேயொரு இராசாவுக்கு ஒரேயொரு இராணியாம். அந்த இராசா ஒருநாள் தம முடைய மூத்த குமாரனுக்குப் பட்டாபிடேக்கு செய்து வைக்க விரும்பி மந்திரிகளை அழைத்தார் ” என்று, கதை சொல்லும்போது அரசனையும் அரசியையும் மந்திரிகளையும் நாம் கற்பனையிலே பார்க்கிறோம். ஆனால், அந்த அரசனும் அரசியும் மந்திரியும் அரங்கிலே தோன்றித் தமதுபேச்சினாலும், செய்கையினாலும் அந்தக் கதையைக் கண்முன்னே காணக்கூடியவாறு நடித்துக்காட்டும் போது அது நாடகமாகிறது.

நாடகம் என்பது கதை தமுகிய கூத்தெனக் கூறப்படுவது கருத்த தக்கது. அதனால் நாடகத்துக்கும் கதையவசியமென்பதை உணருகிறோம். கதையிலே படர்க்கையிற் கூறப்பட்ட பாத்திரங்கள் தள்ளமையிலும் முன்னிலையிலும் தமது விவகாரங்களை நடத்திக் காட்டும் போது, புனைவுபெற்ற அந்தக்கதை கண்முன்னே காட்சிதருகிறது. அவற்றின் பேச்சைக் காதாலே கேட்கிறோம் ; தோற்றத்தைக் கண்ணுலே காணகிறோம். அப்போது கற்பனையிலிருந்த கதை பானிகமாகிறது. பாவிக மென்பது, கற்பனையில் உருவாகிய காட்சியைக் கண்முன்னே காண்பது.

கதையிலே பாத்திரங்களின் செய்கைகள் வருணிக்கப்படும். நாடகத்திலே அச்செய்கைகள் நடித்துக் காட்டப்படும். கதை தொழிற்படும் முறையே நாடகமாகிறப்படியால், நாடகம் கதையிலும் பார்க்கச் சந்தே வித்தியாசமான இலக்கியப் பிரிவென்பதை உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

கதை நிகழ்ச்சிகள் நாடகத்திலே முக்கியமாகப் பேச்சினாலும் செய்கையினாலும் விளக்கப்படுகின்றன. அதனால், உரையாலும் நடிப்புமே நாடகத்தின் சிறந்த அமிசங்களாய் விளங்குகின்றன.

கதைபுனைவதற்குக் கூறப்பட்ட கவம், காலம், நிகழ்ச்சி, நோக்கம், உரைக்குஞ் செவ்வி முதலியனவெல்லாம் நாடகத்திற்கும் சாலப்பொருத்த முடையன. நாடகத்திலே வருணைக்கு இடமில்லை ; நாடகாசியர் தாமாகக் கூறும் கூற்றுக்களுக்கு இடமில்லை. பாத்திரங்களே உரையாடலைத் தமிழன் நடத்தும்.

இந்த உரையாடல் சிறிது நேரம் நடைபெறுமானால் நாடகம் உருப் பெற்றுவிடுவது என்று சொல்லமுடியாது. உரையாடல் வடிவில் எழுதிவிட்டால் நாடகமமைந்து விடுமென்பதே சாதாரண மக்கள் கொண்டுள்ள கருத்தாகும். இது தவறு. உதாரணத்துக்காக நீதி மன்றத்தில் நடைபெற்ற ஒரு குறுக்கு விசாரணையை எடுத்துக்கொள் வோம்:

மகாநாம முதலியர் கொலை செய்யப்பட்டார். அவருடைய பிரே தத்தைப் பரிசோதனை செய்த முத்து வைத்தியரை எதிரி பக்கத்து நியாய வாதி மன்மதன் குறுக்கு விசாரணை செய்கிறார் :

“ நீர் பிரேத்ததைப் பரிசோதனை செய்த பொழுது முதலியாருடைய தலையிலுள்ள காயங்களிலிருந்து இராத்தம் ஓடிக்கொண்டிருந்ததா? நின்று விப்தா? ” என்று மன்மதன் கேட்டார்.

“ நின்றுவிட்டு ” என்று கூறினார் வைத்தியர்.

“ முதலியாருடைய முகத்தில் இராத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்ததா? ” என்று மன்மதன் வினாவினார்.

“ மூக்கிலும் மேல் உதட்டிலும் இராத்தத்துளி இருந்தது ; அது காயத்திலிருந்து கசிந்திருக்கலாம். அதைப்பற்றி நிச்சயமாக ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாது ” என்று வைத்தியர் கூறினார்.

மன்மதன், வைத்தியருக்கு அந்தப் பின்ததின் புகைப்படத்தைக் காட்டினார். அதிலே காதிலேயிருந்து முகத்துக்குக் குறுக்காக இராத்தம் வடிந்திருந்தது தெரிந்தது.

“ உடலை யாரோ அசைத்திருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டாற் காதிலும் மூக்கிலுமிருந்து இராத்தம் மேலே பாய்ந்திருக்கமாட்டாது ” என்றார் வைத்தியர். -

அப்போது நடுவர் தலைவர், “ உடலை அசைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா? ” என்று வைத்தியரைக் கேட்டார்.

“ அவ்வளவு நுழைக்கமாக நான் பிரேத்ததைப் பரிசோதனை செய்ய வில்லை ” என்றார் வைத்தியர்.

“ பிரேத்ததிலே எரிகாயம் இருந்த தென்று கூறினீர். படுக்கையிலிருந்து முதலியார் அசைவதை அந்த தடுத்திருக்க முடியுமா? ”, என்று நடுவர் தலைவர் மேலும் கேட்டார்.

“அடிவாங்குவதற்கு முன்னர் எரிகாயம் உண்டாயிருக்குமானால் முதலியார் அசைந்திருக்கக் கூடும்” என்று கூறினார் வைத்தியர்.

“அடிவாங்கிய பின்னர் அவர் அசைந்திருக்க முடியுமா ?” என்று கேட்டார் நடுவர் தலைவர்.

“அடிவாங்கிய பின்னர் முதலியார் அசைந்திருக்க மாட்டார் என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம்” என்று வைத்தியர் சொன்னார்.

“நல்ல சுக தேகியாயுள்ள ஒருவர் இறப்பதற்கு எவ்வளவு நேரம் செல்லும் ?” என்று நீதிபதி கேட்டார்.

“சுகதேகியாயுள்ள ஒருவர் இந்திருக்கமாட்டார்” என்று வைத்தியர் சாதாரணமாகக் கூறினார்.

நீதிபதியுட்பட எல்லாரும் வெடிபடச் சிரித்தார்கள்.

இந்த உரைப்பகுதியில் “என்று கூறினார்”, “என்றுசொன்னார்” என்ற தொடர்களை எடுத்துவிட்டு அப்பேச்சுக்களின் முன்னே பேசிய வர்களின் பெயரை இட்டு வாசித்தால் நாடகத்தில்வரும் உரையாடவின் உருவத்தை இஃது இலகுவாகப் பெற்றுவிடும்.

“மன்மதன் வைத்தியருக்குப் புகைப்படத்தைக் காட்டினார். அதிலே முகத்துக்குக் குறுக்காக இரத்தம் வடிந்திருந்தது” என்ற ஆசிரியர் கூற்றுப் புமைந்த இந்தப் பகுதியை, “இந்தப் படத்தைப் பாரும். முகத்திலே இரத்தம் வடிந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி உழுமுடைய அபிப்பிராயம் என்ன ?” என்று உரையாடல் வடிவில் எழுதலாம். அன்றியும், “அப்போது நடுவர் தலைவர் உடலை அசைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று வைத்தியரைக் கேட்டார்”. என்ற வாக்கியத்தில் அப்போது என்ற சொல்லை எடுத்துவிட்டு, நடுவர் தலைவர் பேச்சாக மாற்றலாம்.

இவ்வாறு பேச்சுக்களை நேரடியாக ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் வாயிலும் புகுத்திலிட்டால் அது நாடகமாகி விடுமா ? இல்லை. செய்திகளை வழங்குவது நாடகத்தின் நோக்கமன்று. இந்த மாதிரியான ஓர் உரையாடலைப் பக்கம் பக்கமாக எழுதலாம். ஆனால், அவ்வாறு எழுதுவதன் மூலம் நாடகத்தில் வரும் பாத்திரங்களின்தனமை எவ்வாற்றினும் வெளிப்படமாட்டாது. இதனாற் சாட்சியைப் பற்றியோ நியாயவாதியைப்பற்றியோ நீதிபதியைப் பற்றியோ நடுவரைப் பற்றியோ எந்தவிதமான கருத்தும் வாசகர் மனத்திற் படியமாட்டாது. பரித்திரங்களின் செயற்பாட்டையும் நோக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தாத உரையாடல்கள் நாடகப் பண்பைப் பெற்றமாட்டார்.

பிரசித்தி பெற்ற பிரெஞ்சு நாடக ஆசிரியரான மொலியர் எழுதிய கருமி என்ற நாடகத்தில் வரும் ஓர் உரையாடலைப் பாருங்கள்.

ஆர்ப்பகன் : ஜாம ! என் வீட்டைவிட்டு இந்த விநாடியே போய்விடு ! ஜாம ! பதில் பேசாதே ! நீ ஒரு பெரிய திருடூப் பயல் ; போ ! ஜாம !

இலாப்பிளேசு : (தனக்குள்) அப்பப்பா, இந்தக் கிழத்தைக் காட்டி ஒம் மோசமான ஆசாமியை என் ஆயுளிலேயே கண்டில்லை ! இது ஒரு மனித வடிவில் இருக்கும் பிசாசதான். சந்தேக மேயில்லை !

ஆர்ப்பகன் : என்ன அது ! உனக்குள்ளேயே முனகிக் கொண்டிருக் கிறுய ?

இலாப்பிளேசு : ஏன் என்னை வீட்டைவிட்டுப் போகச் சொல்லுகிறீர்கள் ?

ஆர்ப்பகன் : நீ யார்டா என்னைக் கேள்வி கேட்பதற்கு ? வீட்டை விட்டு நடையைக் கட்டுகிறாயா ? அல்லது உன் மன்னடையை உடைக்கட்டுமா, இப்பொழுதே ?

இலாப்பிளேசு : நான் என்ன செய்தேன், நீங்கள் இப்படி வெருட்டு வதற்கு ?

ஆர்ப்பகன் : நீ செய்ததற்கு முதலில் நீ வெளியேற வேண்டும், தெரிந்ததா ?

இலாப்பிளேசு : உங்களுடைய மகன்-என் எச்மானர்-என்னை இங்கேயே இருக்கச் சொன்னார்.

ஆர்ப்பகன் : அப்படியானால், வெளியேபோய் அவனுக்காக நடுத்தெரு வில் நின்றுகொண்டிரு ! எனக்குக் கவலையில்லை. இங்கு என் வீட்டின் மத்தியில், பாராச் சேவகன் போல, நட்டநடுவில் நின்றுகொண்டு, என்னென்ன நடக்கிறதென்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை நான் ஒருநாளும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். என்னுடைய செய்கைகளையும், சொத்துக்களையும் வேவு பார்க்க ஒருவரையும் நான் விடமாட்டேன். என், நாம் ஏமாந் திருக்கும் பொழுது ஏதாவது தட்டிக்கொண்டு போகலா-மென்று, இந்த ஒழுங்கா ? சீ ! பயலே ! போடா, வெளியே !

இலாப்பிலேசு : அடேயப்பா ! உங்களிடமிருந்து அடித்துக்கொண்டு போவதா ? நீங்கள்தான் எல்லாவற்றையும், பூட்டி வைத்தி ருக்கிறீர்களே ! சாலியையும் உங்கள் இடுப்பிலேயே சொருகிக் கொண்டு இரவும் பகலும் கண்ணில் எண்ணெய் விட்டுக் கொண்டு, உங்கள் சொத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறீர்களே ! உங்கள் வீட்டில் எப்படி, யாரால், திருடுமுடியும் ?

ஆர்ப்பகன் : ஆம் ! எனக்குத் தோன்றியபடி எதை வேண்டுமென்று இருமும் பூட்டி வைத்துக்கொண்டு, நான் என் வீட்டிற் காவல் காத்துக்கொண்டிருப்பேன். நீ யார் அதைப்பற்றிக் கேட்க ? (தமக்குள்) இதென்னடா பார் இழவாய்ப் போய்விட்டே ! இந்தக் காலிப்பயல்கள் நான் செய்வதை யெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறீர்களே ? நான் நிறையப் பணம் வைத்திருக்கிறேன் என்பதை இவன் ஒருவேளை கண்டுகொண்டானு ? பயமாயிருக்கிறதே ! என்ன செய்வது இப்பொழுது ? (பலமாக) ஏன்'டா ? உன்னைப்போல ஆசாமிகள்தானே, நான் கொள்ளை கொள்ளையாக வீட்டிற் பணம் ஒளித்து வைத்திருக்கிறேன் என்று தம்பட்டம் அடிப்பது ? —ஞாம்-இல்லையா ?

இலாப்பிலேசு : அப்படி என்றாற் பணம் மறைத்து வைத்திருக்கிறீர்களா ? சொல்லுங்கள் !

ஆர்ப்பகன் : இல்லையடா, படுாவி ! இல்லை ! நான் அப்படிச் சொல் வலவே யில்லை ! (தமக்குள்) எனக்குக் கோபம்பற்றிக் கொண்டு வருகிறது ! (உரக்க) இல்லை, நீ வேண்டுமென்றே குறும்புக் காகப் பணம் ஒளித்து வைத்திருக்கிறேன் என்று வெளியிற் சொல்லமாட்டாயா ?

இலாப்பிலேசு : உங்களுக்குப் பணம் இருந்தால் என்ன, இல்லாவிட்டால் என்ன ? எங்களுக்கென்ன அதனால் ? எங்களைப் பொறுத்த வரையில் உங்களிடம் இருப்பதும் ஒன்றுதான், இல்லாதும் ஒன்றுதான்.

ஆர்ப்பகன் : (இலாப்பிலேசை அடிப்பதற்குக் கையை ஒங்கிக்கொண்டே) என்னுடன் வாதாடுகிறாயா ? இரு ! இரு ! கண்ணத்தில் இரண்டு கொடுத்தால், என்னை எப்பொழுதும் மறக்கமாட்டாய். வீட்டைவிட்டு வெளியே போகப் போகிறாயா, இல்லையா ! உம் ! ஒடு ! தொலை !

இலாப்பிலேசு : சரி ! எனக்கென்ன ? நான் இதோ போகிறேன்.

ஆர்ப்பகன் : கொஞ்சம் அப்படியே இரு இங்கிருந்து ஒன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு போகவில்லையே நீ ?

இலாப்பிளேசு : உங்களிடமிருந்து எதையாவது எளிதில் எடுக்க முடியுமா ?

ஆர்ப்பகன் : உன்னைச் சோதனை போட்டாலோழிய என் மனம் ஆறு தல் அடையாது. எங்கே, உன் கையைக் காட்டு !

இலாப்பிளேசு : இதோ பார்த்துக்கொள்ளுங்களேன் ! (ஒரு கையை விரித்துக் காட்டுகிறுன்).

ஆர்ப்பகன் : அந்தக் கையையும் காட்டு !

இலாப்பிளேசு : சரி ! நன்றாக இதோ பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். (மற்றைக் கையையும் விரித்துக் காட்டுகிறுன்.)

ஆர்ப்பகன் : (இலாப்பிளேசின் காற்சட்டையைக் காட்டிக் கொண்டே) அங்கே அந்தப் பையில் என்ன இருக்கிறது ?

இலாப்பிளேசு : வேண்டுமானால் நீங்களே கையைவிட்டுத் துழாவங்கள் !

ஆர்ப்பகன் : (தம் சைமினால் அவனுடைய காற்சட்டைப் பையை வெளிப் புறத்திலிருந்தே தொட்டுப்பார்த்துக் கொண்டு) அயேயப்பா ! இது மாதிரிக் காற்சட்டையில் மிகச் சலபமாகத் திருட்டுப் பொருள்களை ஒளித்து வைத்துக்கொள்ளலாமே ! இப்படிப்பட்ட காற்சட்டையைப் போட்டுக்கொள்பவர்களைக் கழுவேற்றினாற் கூட நன்றாயிருக்கும்.

இலாப்பிளேசு : (தனக்குள்) இப்படிப்பட்ட ஓர் ஆசாமி எதைப் பற்றிப் பயந்து காகிறானே அதுவே நடந்திருந்தால், மிகவும் பொருத்தமாய் இருந்திருக்கும். அவன் பணத்தை நான் நிசமாகவே திருடியிருந்தால், எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாய் இருந்திருப்பேன் !

ஆர்ப்பகன் : என்ன ?

இலாப்பிளேசு : என்ன ? எது ?

ஆர்ப்பகன் : எதைத் திருடுவதைப் பற்றி உனக்குள் நீயே முனகிக் கொண்டிருக்கிறோய் ?

இலாப்பிளேசு : ஒன்றுமில்லை. நான் ஏதாவது திருடிவிட்டேனு என்று பார்ப்பதற்காகவே என்னை நீங்கள் நன்றாகச் சோதனை போடுகிறீர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். அவ்வளவு தான்.

ஆர்ப்பகன் : ஆம் ; அதையேதான் இப்பொழுது ஓர் இடமும் விடாமற் செய்யப் போகிறேன். (இலாப்பிலேசின் பைகளில் ஆர்ப்பகன் கையைவிட்டுத் தழாகிறான்.)

இலாப்பிலேசு : (தனக்குத்தானே) இந்தப் பேராசைக்காரர்கள் தலையிலெல்லாம் பெரிய இடி விழ !

ஆர்ப்பகன் : என்ன ? என்ன சொல்லுகிறோய் ?

இலாப்பிலேசு : என்ன சொல்லுகிறேனு ?

ஆர்ப்பகன் : பேராசைக்காரர்களைப்பற்றி என்னமோ முனகிக்கொண்ட டிருந்தாயே. அஃதென்ன ?

இலாப்பிலேசு : ஒன்றுமில்லை ? எல்லாப் பேராசைக்காரர்களின் தலை யிலும் இடிவிழுட்டும் என்றேன் ; அவ்வளவுதான்.

ஆர்ப்பகன் : யாரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறோய் ?

இலாப்பிலேசு : பேராசைக்காரர்களைப் பற்றி.

ஆர்ப்பகன் : யாரவர்கள், அந்தப் பேராசைக்காரர்கள் ?

இலாப்பிலேசு : படுபாவிகள் ! அயோக்கியர்.

ஆர்ப்பகன் : அப்படியென்றால் யார் அவர்கள் ?

இலாப்பிலேசு : உங்களுக்கென்ன அதைப்பற்றி அவ்வளவு கவலை ?

ஆர்ப்பகன் : என்னைப்பற்றிய விடயங்களில் நான் கவலை கொள்கிறேன்.

இலாப்பிலேசு : உங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன் என்ற நினைக்கிறீர்கள் ?

ஆர்ப்பகன் : நான் என்ன வேண்டுமென்றாலும் நினைத்துக் கொள் வேன். உனக்கென்ன அதைப்பற்றி ? ஆனால், நீ சற்று முன்பு யாரைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தாய் என்பதை நான் அறிய வேண்டும்.

இலாப்பிலேசு : எனக்குள் நானே பேசிக்கொண்டிருந்தேன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன். இல்லாவிட்டால், என்னுடைய குல்லாயுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்களேன்.

ஆர்ப்பகன் : நீ அப்படிச் சொன்னால் என் கைக்கழியானது அந்தக் குல்லாய்க்கு அடியிலிருக்கும் உன் மன்னடியுடன் பேசும் ! தெரியுமா சங்கதி ?

இலாப்பிளை : அப்படியானால், நான் பேராசைக்காரர்களைச் சாபமிடக் கூடாதா ? அதைத் தடுக்க நீங்கள் யார் ?

ஆர்ப்பகன் : நான் அதைத் தடுக்கவில்லை. ஆனால், இங்கே நீ 'கெக்கே பிக்கே' என்று உள்ருவதையும், அவமரியாதையாய்ப் பேசுவதையும் தடுத்து நிறுத்தப் போகிறேன். தெரியுமா ? முதலில் வாயை மூடு !

இலாப்பிளை : நான் ஒருவரையும் பேர்சொல்லிக் குறிப்பிடவில்லையே !

ஆர்ப்பகன் : இன்னுமொரு வார்த்தை பேசினால்யோ; உன்னைப் பியத்துவிடுவேன், பியத்து ! சாக்கிரதை !

இலாப்பிளை : நான் கூறியவை யாருக்குப் பொருந்துமோ, அந்தஆசாமி கவலைப்பட்டாலும் ?

ஆர்ப்பகன் : வாயை மூடப் போகிறுயா ? இல்லையா ?

இலாப்பிளை : எனக்கு இட்டப்பில்லை; ஆனாலும் தலைவிதியே என்று சம்மா இருக்கிறேன்.

ஆர்ப்பகன் : ஹா ! ஹா ! (எக்களிப்புடன் சிரிக்கிறார்)

இலாப்பிளை : (தன்னுடைய சட்டையிலுள்ள இன்னென்று பையைக் காண்பித்துக் கொண்டே) இதோ பாருங்கள் இன்னென்று பை; இதையுங் காண்பித்துவிட்டேன். ஒன்றுமில்லை. பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இப்பொழுதாவது மனம் திருத்தியாயிற்று ?

ஆர்ப்பகன் : எங்கே ? எடு ! ஜாம ! கொடுத்துவிடு டடனே ! நான் சோதனை போடும்படி வைத்துக்கொள்ளாதே ! எடு ! எடு !

இலாப்பிளை : நான் எதைக் கொடுக்க ?

ஆர்ப்பகன் : என்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டதைத்தான் !

இலாப்பிளை : நான் உங்களிடமிருந்து ஒன்றும் எடுக்க வில்லையே !

ஆர்ப்பகன் : சத்தியமாக !

இலாப்பிளை : சத்தியமாக !

ஆர்ப்பகன் : சரி. அப்படியானால், வணக்கம்! நாசமாய்ப் போ!
தொலை!

இலாப்பிலேக : (தலைகுள்) அட்டா! எவ்வளவு நல்லமாதிரியாக
விடைகொடுக்கிறார் இவர்!

ஆர்ப்பகன் : உன்னுடைய மனச்சாட்சியே உன்னை உறுத்தட்டும்!
அதுவே போதும் எனக்கு.

இந்த உரையாடலில் ஆர்ப்பகன் என்ற உலோபி தன்னுடைய
வீட்டில் வேலை செய்யும் இலாப்பிலேக என்ற வேலைக்காரன் மீது
எல்லையில்லாத சந்தேகங் கொள்கிறார். இங்கே இருவரும் நடத்
தும் உரையாடலில் அவரவருடைய குணங்கள் தெட்டத்தெளிவாக
விளங்குகின்றன. ஆர்ப்பகன் தன் வீட்டிலே புதைத்துவைத்
திருக்கும் பணத்தைத் தன்னுடைய வேலையாளர் இலாப்பிலேக
உளவு பார்க்கு அறிந்து விட்டானென்றும், அதை எப்படியும்
அவன் திருடிவிடத் திட்டம் போட்டிருக்கிறனென்றும், என்னி அவன்
சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லிலும் செய்யும் ஒவ்வொரு செய்கை
யிலும் ஐயங்கொள்கின்றார். இவ்வாறு பாத்திரங்களின் குண
விசேடங்களை வெளிப்படுத்தும் உரையாடலே நாடகத்திற்கு இன்றிய
மையாததாகும். முதற் காட்டிய உதாரணத்திலே இத்தகைய
தன்மை கிடையாதென்பதையும், அது வெறும் செய்தி அறிக்கை
யாகவே யிருக்கிறதென்பதையுங் கருத்திற் கொள்ளல்வேண்டும்.

பயிற்சி :

1. இளங்கோவின் துறவை நாடகமாக அமைக்க.
2. நளன் இரண்டாஞ் சுயம்வரத்துக்காக விதர்ப்பநாடு அடைந்த
பின் நிகழ்ந்தனவற்றை நாடக வடிவில் எழுதுக.
3. உழவனின் உயர்வை மையப் பொருளாக வைத்து ஓர் உரையா
டல் எழுதுக.
4. போலிச் சந்நியாசி ஒருவரின் வாழ்க்கையைப் பொருளாகக்
கொண்டு ஒரு நகைச்சுவைநாடகம் எழுதுக.
5. நீர் விரும்பும் ஒரு புலவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றிற் கண்ட
சுவையான நிகழ்ச்சியை வைத்து நாடகம் எழுதுக.
6. நீர் பார்த்த ஒரு நாடகத்தைக் குறிப்பிட்டு ஒரு விமரிசனம்
எழுதுக.

5. கட்டுரை எழுதுதல்

மொழிப் பயிற்சியின் முக்கிய நோக்கம் ஒருவர் தமது கருத்தைத் தெளிவாகவும் திப்பமாகவும் கூறுவதும், பிறர் கூறுவதை ஒல்லும் வகை விளங்கிக் கொள்வதுமாகும். பந்தியமைத்தல், சருக்கமெழுதுதல், குறியீடுகளையறிதல், வாக்கியங்களைக் கூறுபாடு செய்தல், சொற் பிரயோகங்களை அறிதல், விளக்கப் பயிற்சி முதலியன் வெல்லாம் தெளிவாகக் கருத்தை விளங்கி எழுதும் முக்கிய நோக்கத்தைக் கருத்திற்கொண்ட பயிற்சிகளேயாம்.

எமது அன்றாட வாழ்விற் சஞ்சிகைகளையும் புதினப் பத்திரிகைகளிலுள்ள தலையங்கங்களையும் புத்தக விமரிசனங்களையும் நாடகத் தைப் பற்றிய நயப்புரைகளையும் வாசிக்கிறோம். பொதுமக்கள் பலபொருள் பற்றி எழுதும் கடிதங்களையும் வாசிக்கின்றோம். அவையெல்லாம் ஒருவகையிற் கட்டுரையென்ற தன்மையை உடையனவே. வானேலிப் பேச்கக்களையும் செய்தியறிக்கையையும் கருத்துரைகளையும் கேட்கிறோம். அவை சிறந்த எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைன்றே கூறல் வேண்டும்.

இவ்வாறு நோக்குமிடத்துக் கட்டுரையென்பது மொழியின் செவ்வியையறிந்து அறிஞர், சொல்லைக் கொண்டு ஆக்கும் ஒரு கலையாகக் மெனவே கூறலாம். எந்தக்கலையும் உழைப்பினாலும், பயிற்சியினாலும் கைவரும். கட்டுரையென்ற கலையின் தன்மை, கட்டுக்கோப்பு, அமைதி என்பவற்றை நன்களும் அறிந்துகொண்டால் அவற்றிற் பயிற்சியடைந்து நல்ல கட்டுரைகளை எழுதப் பழகலாம்.

கலைத்துறையிலடங்கிய சரித்திரம், பூர்சாத்திரம், இலக்கியம், சமயம் என்ற இன்னேரன்ன விடயங்களிலும், விஞ்ஞானத் துறையில் டங்கிய கணிதம், இரசாயனம், பெதுகிம், தாவாவியல், உயிரியல், முதலிய விடயங்களிலும் கட்டுரைவன்மை பெறிதும் வேண்டப்படுகின்றது. எனவே கட்டுரைத் திறன், அறிவு விருத்திக்கும் மொழிப் பயிற்சிக்கும் கலையாகக்கத்துக்கும் இன்றியமையாத ஒரு கலையாகும்.

“ சித்திராமுங் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் வைத்த தொருகல்வி மனப்பழக்கம்.”

சாதாரண மாணுக்கர் கட்டுரையென்றவுடன் தமக்குத் தெரிந்த விடயத் துணுக்குக்களையெல்லாம் திட்டமும் ஒழுங்கும் இன்றி மனம் போனபடி எழுதிவிடுவது இயல்பு. அதனாற் கட்டுரையிற் கருத வேண்டிய சில அமிசங்களைத் தெரிந்து கொள்வது நன்று.

முக்கிய படிகள்

தேர்வுக்குக் கட்டுரை எழுதும் போது நான்கு படிகளை மனத்திற் கொள்ளல்வேண்டும்.

- (அ) கட்டுரை எழுதுவதற்கு ஒரு பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளுதல்
- (ஆ) அதற்குரிய கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கொள்ளுதல்
- (இ) கருத்துக்களை ஒழுங்குசெய்தல்
- (ஈ) கட்டுரையை எழுதுதல்

(அ) பொருளைத் தெரிதல்

இது முக்கியமானதொரு படி. சரியான விடயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாவிட்டால் நல்ல கட்டுரையை எழுதமுடியாது. மாணுக்கர் பலவகையான திறமைகளும் பற்றுக்களுமுடையவராயிருப்பர். அது திறமைகளையும் பற்றுக்களையும் அநுசரித்தே கட்டுரைக்கு விடயங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. மாணுக்கர் தம் பற்றுக்களுக்கும் இயற்கைத் திறமைகளுக்கும் ஏற்றவாறு பொருளைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். கட்டுரை எழுதும் விடயத்திலே மாணுக்கள் தான் சொல்வதற்கெனச் சில கருத்துக்களையுடையவனுயிருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அக்கட்டுரை கூலிக்கு ஒப்பாரி சொல்வது போலவே யிருக்கும். எழுத்திலே நேர்மையிராது ; தொடர்பிராது ; அதனால், ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத பல கருத்துக்களின் சொரியலாகவே அக்கட்டுரை அமையும்.

சொந்த. அநுபவத்தைச் சிறிதேனும் கொண்டிராத எழுத்திற் கூவயோ, கவர்ச்சியேர் இருக்கமாட்டாது. கல்வி கேள்விகளால் அறிந்தவற்றைச் சொந்த அநுபவ மென்ற கட்டுக்கோப்பிலே பொருந்த வைத்தலே அறிவின் பயனுகும். அதுதான் கட்டுரையை நயமுடைய தாக்கும். அநுபவத்தை இரவல் வாங்கினால் அது போலித்தன்மை பெற்றுக் கட்டுரையை உயிரில்லாததாக்கி விடும்.

எங்களுக்குத் தெரிந்த விடயங்களைப் பற்றித்தான் நாம் நன்றாக எழுத முடியும். தெரியாதவற்றைப் பற்றி எழுதினால் அக்கட்டுரை தெளிவில்லாத சொற் கதம்பமாகவே முடியும். அப்போது கூறியது

கூறல், மிகைபடக்கூறல். மற்றென்று விரித்தல் என்ற குறறங்கள் மலியும். தேர்ந்தெடுத்த பொருளைப் பற்றி நல்ல அறிவில்லாவிட்டால் அதைப்பற்றி எழுதுங் கட்டுரை சிறப்பின்றிக்கழியும்.

(ஆ) தெரிந்தெடுத்த பொருளுக்குரிய கருத்துக்களைத் தொகுத்தல்

எடுத்துக் கொண்ட பொருளைப் பற்றிய கருத்துக்களைத் தொடுத்து எழுதுவதற்கு விடய ஞானம் இன்றியமையாதது. ஆனபடியாற் கல்வி, கேள்வி என்பவற்றால் அறிவை வளம்படுத்துவது மாணுக்கார்க்கு அவசியமாகும். விடயங்களைக் கருத்தான்றிச் சிந்திப்பதாலும், பட்டறவினாலும் நல்ல நூல்கள், சஞ்சிகைகள், செய்தித் தாள்கள் என்பவற்றை வாசிப்பதாலும் நல்லவினார் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பதாலும் விடய ஞானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். மாணுக்கர் வீட்டிலும் பாசாலையிலும் பிறவிடங்களிலும் காணும் விடயங்களைக் கூர்ந்து அவதானித்தல் வேண்டும். மக்கள் நடையுடை பாவஜை களையும் பேச்சு முறைகளையும் நூதனமான நடத்தைகளையும் கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.

உதாரணமாக, எடுத்துக் கொண்ட பொருள் நாடக விமரிசனமானால் நாடகத்தை எழுதிய ஆசிரியர் யார் என்பதை அறிந்து அவரைப் பற்றிய வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் குறித்துக் கொள்ளலாம். எடுத்துக் கொண்ட நாடகத்தைப் பற்றிய கதையைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டு நாடகத்தில் வரும் முக்கியமான பாத்திரங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் நடிக்கும் பகுதிகளைப் பற்றியும் எழுதலாம். நடிப்பு, வேடம், வெளிச் சம், பின்னணிக் காட்சி முதலியவற்றைப் பற்றியும் சபையோர் எவ்வாறு நாடகத்தை நயந்தனர் என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிடலாம். நாடகம் கவையுள்ளதாவென்பதைப் பற்றி மாணுக்கர் தமது அபிப்பிராயத்தையுங் குறித்துக் கொள்ளல் நன்று. நடிக்கப்படும் நாடகத்தை ஒரு தரமாயினும் முன்னரோ வாசித்து விட்டுப் பார்க்கச் சென்றால் நாடகத்தைச் கவைப்பதற்கும் அதை மதிப்பிடுவதற்கும் உதவியாயிருக்கும்.

இவ்வாறே திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் போதும் விமரிசன நோக் கோடு பார்ப்பது நன்று. ஒரு கதை எவ்வாறு திரையில் வெளிப்படுத் தப்படுகின்றது? முக்கியமான கதாபாத்திரங்களைவை? இரசிகரின் கருத்தையிழுப்பதற்கு “விளைவறிவேட்கை” என்ற உத்தி எவ்வாறு கையாளப்படுகின்றது? கவைகள் எவ்வாறு பிறப்பிக்கப்படுகின்றன? படப்பிடிப்பு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது? மொத்தத்திற் படம் கவையையுண்டாக்குகின்றதா? என்பவற்றை யெல்லாம் குறித்துக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறே பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டி விசேட விழாக்கள் கொண்டாட்டங்கள், பொருட்காட்சிகள், கைப்பணிக் காட்சிகள், ஓலியக் காட்சிகள், மகாநாடுகள், இலக்கிய விழாக்கள், கருத்தரங்குகள் என் பவற்றுக்குச் சென்று ஆங்காங்கே நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்துக் கருத்துரைகளைச் செலி மடுத்துக் குறித்து வைத்துக் கொள்வது பயனுடையதாகும்.

“ கற்பக் கழிமடம் அஃகும் ”

“ கண்டது கற்கப் பண்டிதனுவான் ”

புதிய தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்டத்திலே மாணுகர் தங்கள் கருத்துக் களைத் தெளிவுற வெளிப்படுத்தற்கு வேண்டிய சொல்வளத்தைப் பெருக்குத்தற்கும், திருத்தமாகவும் பொருத்தமாகவுஞ் சொற்களை ஆளுந்திறனைப் பெறுவதற்கும் உதவத்தக்க நூல்களைத் தெரிந்து வாசித்தல் வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிறந்த அறிஞரின் நூல்களை வாசிப்பது இன்றியமையாதது. தமிழ் உரை நடை பல மாற்றங்களையடைந்து, இன்று இலாவகமாக எந்த விடயத்தைப் பற்றியும் எழுதக்கூடிய தன்மையைப் பெற்றுள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சியும், சமூகத்திலும் அரசியலிலும் உண்டாகிய மாற்றங்களுமாகும்.

(இ) கருத்துக்களை ஒழுங்கு செய்தல்

கட்டுரை எழுதுமுன் கருத்துக்களை ஒழுங்கு செய்தல் அவசியம். கட்டுரை முகவரை, முடிவுரை, பொருட்கூறுபாடு என்னும் மூன்று பெரும் பகுதிகளை யுடையதாய் அமையும். முகவரையிலே எடுத்த பொருளைச் சுருக்கமாக முகஞ் செய்து விளக்க வேண்டும். முகவரை கவர்ச்சியுடையதாயிருப்பது நன்று. எடுத்துக் கொண்ட வியயம் பழமொழியாகவோ, நீதி மொழியாகவோ விருந்தால் அதை விளக்குவது முகவரையிற் செய்யத் தக்கது. கட்டுரையின் பொருட்கூறுபாட்டில் ஆராய் வேண்டிய விடயங்களை முகவரையிற் கூறுவது பொருத்தமுடையதன்று. இலக்கியத்திலிருந்தோ, நீதிநூல்களிலிருந்தோ வாக்கியங்களை அருவதித்துச் சில சமயம் முகவரையைத் தொடங்கலாம். கட்டுரையெழுதுவரின் மனச் சார்புக் கேற்றவகையில் முகவரையமையும். எடுத்த பொருளங்களுப் பொருத்தமில்லாத முதுரைகளை வலிந்து அருவதித்துக் கொள்வது பயனற்றதாகும். முகவரை நீண்டதாக இருத்தல் கூடாது. நாலைந்து வரியில், ஒரு பந்தியில் அமையும் முகவரை பொருத்தமானது.

முடிவும், கவர்ச்சியுடையதாயிருக்க வேண்டும். ஆரம்பத்திலே வாசகளின் கவனத்தை சர்ப்பதற்காக எடுப்பான முறையில் முகவரையெழுதுவது போலவே முடிவிலும் வாசகர் உள்ளத்திற் கருத்தை நிறுத்தக்

சூடிய வகையிற் கட்டுரையை முடிக்க வேண்டும். இதுவும் சுருக்கமாக இருப்பது விரும்புத்தக்கது. விவாதத்துக்குரிய விபயமானால் எழுத தாவர் தமது தருக்க பூர்வமான முடிவைத் திட்பமாக எடுத்துக் கூறலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் முதலிலே கூறிய நீதி வாக்கியங்களை முடிவரையாகவும் கொள்ளலாம். கற்பினை பொருந்திய விவரங்கள் கட்டுரைகளின் முடிபு, வாசகர்களின் ஆவலைத் தூண்டக் கூடிய தாகவோ, சிந்தனையைக் கிளரக் கூடியதாகவோ இருத்தல் வேண்டும்.

பொருட் கற்றுபாட்டில், எடுத்துக் கொண்ட பொருளைப் பற்றிய பல கருத்துக்கள் பந்தி பந்தியாக அமையும். பந்திகளுக்கிடையே தருக்க முறையான தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ஒரு கருத்து விரிந்து மற்றைக் கருத்திற்கு அடிகோலுவதாயிருக்கும். கட்டுரையின் முக்கிய மான் பகுதி இப்பந்தியமைப்பானபடியினால் கட்டுரையாளர் இதிற் பெரிதுங் கருத்துச் செலுத்தல் வேண்டும்.

கருத்துக்களை ஒழுங்கின்றிக் கண்டபடி திணித்துக் கட்டுரையை எழுதிவிட முடியாது. கொடுத்த பொருளைப் பற்றி முக்கியமான தொரு கோட்பாட்டைத் தொடுத்து விளக்கும் நோக்கம் கட்டுரையான னுக்கு இருத்தல் வேண்டும். இத்தலையாய் கருத்துக்கு அநுசரணையாகவே அவன் எடுத்தாலும் செய்திகளும் பொருள்களும் சிந்தனைச் சிதர்களும் அமைதல் வேண்டும். அத்தலையாய் கருத்து, மாணுக்களின் சுயபற்றுக்கள், அறிவுவளம் என்பவற்றிலே தங்கியுள்ளது.

எழுத விரும்பும் கட்டுரைப் பொருளைத் தெரிந்தெடுத்துக் கருத்துக் களைத் தொகுத்து, ஒழுங்குபடுத்திக் கட்டுரைச், சட்கம் அல்லது குறிப்புக்கள் அமைத்துக் கொள்வது சிறந்தகட்டுரை எழுதுதற்குத் துணைப்பியும்.

உதாரணத்துக்காகச் சில கட்டுரைச் சட்கங்கள் தரப்படுகின்றன :—

இனசிப் பத்திரிகை

1. முகவரை : இனசிப் பத்திரிகை உண்டான வரலாறு

- (1) புதினைப் பத்திரிகையின் முன்னேடி ; 17 ஆம் நூற்றுண்டு ஆரம்பத்திலே புதினம் அடித்த தான்கள்.
- (2) பல ஜோப்பிய நகரங்களிலே புதினைப் பத்திரிகை 18 ஆம் நூற்றுண்டின் மத்தியில் உண்டானமை.
- (3) மக்களிடத்துக் கல்வியறிவு பெருகினாற், பத்திரிகைகளும் பெருகும்.
- (4) இன்று பெரும்பாலோர் பத்திரிகை வாசிக்கிறார்கள்.

2. உடல் : தினசரிப் பத்திரிகையின் உருவமும் அது தாங்கும் பொருஞம்

- (1) பல பக்கங்களையுடைய தனித் தாள்கள்
- (2) முக்கியமான பொருள்டக்கம், புதினம்
- (3) முக்கியமான புதினம், முதற் பக்கத்திலே பெரிய எழுத்திற் காணப்படும்.
- (4) தலையங்கம்-உபதலையங்கம்.
- (5) வேறு பொருள்டக்கம் : விளையாட்டுப் பகுதி, மாகர் பகுதி, பாலர்பகுதி முதலியன
- (6) விளம்பரம் : அறிவித்தல்கள், இறப்புப் பிறப்பு, வாழ்த்து
- (7) வாசகர் கடிதங்கள்
- (8) விசேஷக் கட்டுரைகள்

3. தினசரிப் பத்திரிகையின் நோக்கம்

- (1) முக்கிய நோக்கம் புதினங்களை அறிவித்தல் ; இவை உள் நாட்டுப் புதினமாகவும் வெளிநாட்டுப் புதினமாகவுமிருக்கும்.
- (2) பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குதல் ; புதினங்கள் பற்றிக்கருத்துத் தெரிவித்தல்.
- (3) கருத்தைக் கவர்தல் ; பொது மக்கள் உரிமை, நியாயம் என்பவற்றுக்காக வாதாடுதல் ; சமூகத்தில் நிலவும் தீமைகளை எடுத்துரைத்தல்; சிலபொருள்களை விளம்பரப்படுத்தல்.
- (4) வாசகர் கருத்துக்கள் கடிதமாகப் பிரசுரிக்கப்படுதல்.
- (5) அரசியற் கட்சிகளை ஆதரித்து அரசாங்கக் கொள்கைகளை உருவாக்குதல்.

4. புதினம் சேர்த்தல்

- (1) 'பிரெஸ் ட்ரஸ்ட்', 'ரோய்ட்டர்' முதலிய சர்வதேசப் புதினத் தாபனங்கள் மூலம் புதினம் சேகரித்தல்.
- (2) பல நாடுகளிலும் நிருபர்களை ஏற்படுத்திப் புதினங்களைப் பெறுதல்.
- (3) நிருபர்கள் மூலம் கட்டுரைகள், தொடர் கட்டுரைகள் முதலியவற்றைப் பெறுதல்.
- (4) சில புதினங்கள், நிருபர் மூலம் நோடியாகத் தொலைபேசி மூலமும் பெறப்படுகின்றன.

5. புதினப் பத்திரிகை ஆயத்தஞ் செய்தல்

- (1) வரும் புதினங்களை ஆராய்ந்து பதித்தல்
- (2) ஒவ்வொரு புதினமும் அதன் முக்கியத்துக்கேற்றவாறு இடமளிக்கப்படல்
- (3) அச்சுக்கோத்தல்
- (4) ஒப்புநோக்குதல்
- (5) அச்சடித்து விநியோகித்தல் : விநியோகம், புகைவண்டி, விமானம், லோறி வண்டி, தபால் என்பவற்றின் மூலம் நடைபெறும்.

6. வாசகர்

- (1) வாசகரின் தராதரம்; இது புதினப் பத்திரிகையின் தரத் தைப் பொறுத்தது. சில புதினப் பத்திரிகைகள் உண்மையான புதினங்களையே பிரசரிக்கும். சில விற்பனையை நோக்கமாக வைத்துக் கொண்டு பரபரப்பான செய்திகளையே பிரதானமாகப் பிரசரிக்கும்.
- (2) புதினப் பத்திரிகையை எந்த நேரமும் வாசிக்கிறார்கள் : உண்ணும் நேரம், பிரயாணங்க் செய்யும் நேரம், ஓய்ந்திருக்கும் நேரம் எல்லாவற்றிலும் வாசிக்கிறார்கள்.
- (3) புதினப் பத்திரிகை வாசிப்பது ஒரு பழக்கம்.
- (4) பத்திரிகையிற் பலபல அமிசங்களிருப்பதால் அதை வாசிப்போரும் பல திறப்பட்டவராவர். விளையாட்டுப் புதினம், குதிரைப் பந்தயம், பங்குச் சந்தை, பாலர் பகுதி எனப் பல பகுதிகள் பல வகையான வாசகர்களை உண்டாக்கும்.

7. முடிவுரை :

புதினங்களைப் பரப்பி, அறிவை விருத்தி செய்வதாலும், கொள்கைகளை உருவாக்கி, அரசியல் நிருவாகத்தைத் திறம்பட நடத்த உதவுவதாலும், சமூக வாழ்வுக்கு வேண்டிய கருமங்களில் அறிவுரை புகட்டுவதாலும் பத்திரிகை மக்களிடையே பெரியதொரு சத்தியாக இருந்துவருகிறது.

(ஏ) கட்டுரையை எழுதுதல்

கட்டுரை எழுதுவதற்கான பொருளைத் தெரிந்தெடுத்துக் கருத்துக் களை ஒழுங்கு செய்தபின்னர்க், கட்டுரையை எழுதத் தொடங்க வேண்டும். பொருளைத் தெரிவது மிக முக்கியமான முதற்படியென்பதைக்

கருத்திற் பதிப்பது நன்று. பின்னர் அப்பொருளைப் பற்றிப் பரும்படி யாகச் சில கருத்துக்களைக் குறித்து வைத்துக் கொள்வது நன்று. இதற்குப் பத்து நிமிட நேரம் செலவு செய்வதாற் பல நன்மையுண்டு. தெளிவான கருத்தொழுங்கைச் சிந்தனையில் உருப்படுத்தாமல் வாளா எழுதத் தொடங்கினாற் பின்னர் ஓரளவு எழுதிவிட்டு மாணுக்கர் தமிழ்து நிற்கவேண்டிவரும். க. பொ. த. சாதாரண தேர்விலே கட்டுரை எழுதுவதற்கு ஒரு மணி நேரம் செலவு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் ஆயத்தஞ் செய்வதற்குப் பதினைந்து இரு பது நிமிப்பகளுக்கு மேற் செலவு செய்தல்கூடாது. எழுத்தென்பது தனிப்பட்டதோரு கலையானபடியாற் பொதுப்படையான சில விதி களையே இங்குக் குறிப்பிடுவேண்டும்.

பின்வரும் அமிசங்கள் நல்ல கட்டுரையிற் காணப்படுவதை அறிய வாம்

1. கட்டுரையெழுதும்போது இலக்கண வழுவின்றி எழுதவேண்டும். அதிலே 'பந்திபிரித்தல், தரிப்புக் குறியிடுதல், சொற்களை வழுவின்றியெழுதுதல் என்பன அடங்கும்.
  3. கொடுத்த பொருள்களுக்குத் தொடர்பான விடயங்களையன்றி வேறு விடயங்களைப் புகுத்துதல் கூடாது.
  3. சொல்லும் பெர்ருள் மயக்கமின்றித் தெளிவுடையதாயிருக்க வேண்டும். அஃதாவது சொல்லுவோன் தான் கருதியதை மயங்க வையாது சொல்லுதல் வேண்டும்.
  4. சொல்லும் பொழுது திட்பமாகச் சொல்லுதல் வேண்டும். திட்ப மென்றால் எடுத்த பொருளை அவசியமின்றி விரிக்காமலும் விளக்கமின்றிச் சுருக்காமலுங் கூறுதல்.
  5. கருத்துக்கள் தருக்கவொழுங்கில் முன்பின் முரணின்றித் தொடர்ந்து செல்லுதல் வேண்டும்.
  6. எழுத்துறுப்புத் தெளிவாகவும் அழகாகவுமிருந்தால் வாசிப் போர் சிரமபின்றி வாசிப்பர். வெட்டுதல், அடித்தல், கீறுதல் முதலியன தவிர்க்கப்படுதல் வேண்டும்.
  7. கட்டுரையைத் தொடங்கும்போதும், முடிக்கும்போதும் கவர்ச்சி யுடையதாகத் தொடங்கி முடிக்க வேண்டும்.
- எடுத்த பொருளுக்கேற்ற அளவிற் கட்டுரை அமையவேண்டும்.

9. உரைக்கும் நடையும், உரைக்கப்படும் கருத்தும் தனக்கேயுரிய வையாயிருத்தல் சிறப்படையது. வேறு நால்களிலிருந்து மன னஞ் செய்து ஒப்படைத்தல் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.
10. கட்டுரை, வாசிப்போரின் கருத்தைப் பல்லாற்றுனும் கவரக் கூடியதாயிருந்தால் அது கட்டுரையாளரின் அறிவுவளம், மொழித்திறன் என்பவற்றுக்குச் சான்று பகரும்.

கட்டுரை வகைகள்

கட்டுரைகளெல்லாம் சில பொதுத்தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தபோதி மூலம் சிறப்பு வகையால் அவற்றை ஒன்பது வகையென ஒன்பதாவது தமிழ் மலரிற் குறிப்பிட்டோம். க. பொ. த. சாதாரண தரப் பரிசீசக்குரிய புதிய தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்டத்தில் ஆனவை பெரும் படியாக (அ) வரலாறு, (ஆ) வருணணை, (இ) விவரணை, (ஈ) ஆராய்ச்சி, (உ) சிந்தனை, (ஊ) கற்பனை என்ற ஆறு வகையில் அடக்கப்பட்டன. உதாரணமாகப் பின்வரும் முறையில் அமைந்த ஒரு வினாப் பத்திரித்தை எடுத்துக் கொள்வோம்.

கீழ்க்காணும் பொருள்களுள் ஒன்றைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.

இதற்கு விடையெழுத ஒரு மணிநேரம் செலவிடலாம்.

1. நான் பாசாலைக்குச் சென்ற முதற்றினம்.
2. கிராமக்காட்சி.
3. விளம்பரத்தினாலுண்டாகும் நன்மை தீமைகள்.
4. மலையுச்சியிலிருந்து நான் கண்ட சூரியோதயம்.
5. எனக்கிணிய நன்பன்.
6. பெண்கள் உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டுமா ?
7. காசிதம்.
8. சுருட்டுத் தொழில்.
9. மின்சாரத்தின் உபயோகம்.
10. “நான் படுத்திருந்த கட்டில் மெதுவாக அசையத் தொடங்கிற்று. திடீரென்று விழித்துக் கொண்டேன். காலைத் தூக்கி நிலத்தில் வைப்போமென்று அசைந்த பொழுது வள்ளம் போலக்கட்டில் நீரிலே மிதந்தது,” எனத் கொடங்கி ஒரு கதையெழுதுக.

இவற்றை வகைப்படுத்துவோம்

கட்டுரை. 1

நான் பாடசாலைக்குச் சென்ற முதற்றினம்

இது விவரண வகையைச் சேர்ந்த கட்டுரையென்னாம். இதில் முதன் முதல் நீர் பாடசாலைக்குச் சென்ற அன்று உமது மனத்தில் உண்டான உணர்ச்சிகள் அருபவங்கள் என்பவற்றை எழுதுவேண் முடியும். பழைய ஞாபகங்களை மீட்டு விவரித்து எழுதுவதை இது முக்கியமான பகுதியாகக் கொண்டிருக்கும். இங்கே தருக்க முறையான ஒழுங்குகளோ, கருத்துக்களை முரண்பாடின்றித் தொடுக்கும் சாமரத்தி யமோ அதிகம் தேவைப்படமாட்டா. கண்டகாட்சிகள் ஆசிரியர்களோடு கொண்ட தொடர்பு, வசூப்பறையிலே நடந்த சம்பவங்கள், அதனாலுண்டான உணர்ச்சி, அருபவம் என்பவற்றை மாணுக்கர் தமிழ்நடைய சபாவத்துக் கேற்ற முறையில் விவரித்துக் கூறலாம். சில மாணுக்கர் நகைச்சலையுள்ள முறையில் எழுதுவார்கள். சிலர் கண்டதைக் கண்டவாறு எழுதுவார்கள். கண்டவற்றையெல்லாம் எழுதாமல் மாணுக்கர் தாம் புலப்படுத்த விரும்பும் சில சுவையான சம்பவங்களை மாத்திரம் தெரிந்தெடுத்துத் தம் நோக்கத்தைப் புலப்படுத்தும் முறையில் எழுத வேண்டும் இவ்வகை கட்டுரையிற் சம்பவங்கள் தொடர்பு படுத்தப்படுவதால் இது கடைபோலவும் அமையும்.

கட்டுரை. 2

கிராமக் காட்சி

இது வருணனைக் கட்டுரை வகையைச் சேர்ந்தது. இங்கே மாணுக்கர் கண்ணாற்கண்ட விடயங்களைக் கேட்பவர் மனக்கணனிற் காணும்படி வருணித்துக் கூறவேண்டும் இல்லாத தொன்றைக் கற்பின செய்யாமல் நேரிற் கண்ட வற்றையும், கேட்டவற்றையும் அவற்றால் எழுதுவோன்றந்த உணர்ச்சியையும் பட்டாங்குக் கூறவேண்டும். அதனாற் கேட்போன், அல்லது வாசிப்போன் அந்த அருபவங்களைத் தானும் மேராளவு பெறக்கூடியவனுயிருப்பான்.

கட்டுரை. 3

விளம்பரத்தினாலுண்டாகும் நன்மை தீமை

இஃது ஒரு விடயத்தை மாராய்ந்து அதன் நன்மை தீமைகளை விவாதிக்கும் தன்மையுடையது. எனவே, இதனை ஆராய்ச்சியில் அடக்கலாம். சரித்திர சம்பந்தமான விடயங்கள் மொழி, இலக்கியம், கவிதை என்பனவும் ஆராய்ந்து விவாதித்து முடிவு கூறும் தன்மை

யுடையனவாதலின் அவற்றையும் ஆராய்ச்சி வகையிலடக்கலாம். இங்கே வாரென்விலும் பத்திரிகைகளிலும் பலவிதமான பண்டங்கள் விளம் பரப்படுத்தப்படுவதை ஆராய்ந்து அவற்றுல் வரும் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் எடுத்துக் காட்டிக் கட்டுரையாளன் தனது முடிவைக் கூறவேண்டும். அப்போது தருக்கமுறையான ஆராய்வும் தன் கொள்கையை நிலைநாட்டும் வாதத் திறனும் புலப்படல் வேண்டும்.

கட்டுரை. 4

மலையுச்சியிலிருந்து நான் கண்ட சூரியோதயம்

இது வருணனைக் கட்டுரைவகையைச் சேர்ந்தது. இரண்டாவது கட்டுரையின் ஒழுங்கு போலச் சூரியோதயத்தினர் கட்டுரையாளன் மனத்திலுதிக்கும் உணர்ச்சிகள் சிந்தனைகள், என்பன இதில் இடம்பெறும். ஆனால், இக்கட்டுரையைப் பூகோள முறையாக எழுதுவதானால், அது விளக்கக் கட்டுரையாயமையும். அப்போது, சூரியன் தோன்றுவதும் மறைவதும், பூமியின் சூழ்நிலையினாலுண்டாகக் கூடிய நிகழ்ச்சி யென்பதும், அஃது எவ்வாறு உண்டாகின்றதென்பதும், விடயத்தில் விசேட அறிவு பெற்ற ஒருவரால் எழுதப்படும் கட்டுரையாயமையும்.

கட்டுரை. 5

எனக்கிணிய நண்பன்

இது விவரண வகையைச் சேர்ந்தது. இதிலே உங்கள் நண்பனைப் பற்றிய உடலமைப்பு, தோற்றம், தன்மை, குணவியல்பு முதலியன் விவரிக்கப்படலாம். மேலும், அவனிடத்தே நீங்கள் பற்று வைத்தற சூரிய சிறப்பியல்புகளை விவரிக்க வேண்டும். ஆபத்தில் உதவும் நண்பனே சிறந்தவனைக் கொள்ளப்படுவதால், அவன் உங்களுக்கு ஆபத்திற் செய்த ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடலாம். எனவே, இது விவரணக் கட்டுரை வகையிலடங்கும்.

கட்டுரை. 6

பெண்கள் உத்துயோகம் பார்க்கவேண்டுமா?

இஃது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை வகையைச் சேர்ந்தது. இங்கே பெண்கள் உத்துயோகம் பார்த்தல் நல்லது ஸன்று ஒரு சாராரும், கூடாது என்று மற்றொரு சாராரும், வாதிக்கலாம். இரு பக்கத்து நியாயங்களையுங் கூறிக் கட்டுரையாளன் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

கட்டுரை. 7

காசிதம்

இக்கட்டுரை விளக்கக் கட்டுரை வகையைச் சேர்ந்தது. அஃதாவது ஒரு பொருளைப் பற்றிய தன்மை, அது வந்த வரலாறு, அதனால் மக்களிடையும் பயன் என்பவற்றை விளக்கும் தன்மையுடைய கட்டுரை. உதாரணமாக மின்சாரம், வானேலி, கிருமிநாசினி, மோட்டார் வாக்னம், விமானம், நீராவிக் கப்பல் முதலிய விடயங்களைப் பற்றிய விளக்கந்தரும் கட்டுரைவகைகள் இதில்தங்கும். இங்கே காசிதம் எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது? அது மனிதருக்கு எவ் வகையிற் பயன்படுகிறது? என்ற விடயங்களைல்லாம் முழுமையாகவும் சருக்கமாகவும் இடம் பெறுதல் ஏற்படுத்தைது.

கட்டுரை. 8

சுருட்டுத் தொழில்

இதுவும் விளக்கக் கட்டுரையில் அமையும். இது முக்கியமானதொரு குடிசைக் கைத்தொழில். சுருட்டு எவ்வாறு செய்யப்படுகின்றது என்பதை விளக்கி எழுதும்போது இது விளக்கக் கட்டுரையாகும்.

கட்டுரை. 9

மின்சாரத்தின் உபயோகம்

இதுவும் விளக்கக் கட்டுரையில் அமையும். மேலே கூறிய 7, 8, 9 என்ற கட்டுரை வகைகள் அவ்வத்துறையில் விசேட அறிவு பெற்ற வர்களின் அவதானத்தையே பெரிதும் பெறும்.

கட்டுரை. 10

நான் படுத்திருந்த கட்டில் மெதுவாக அஸயத் தொட்சிற்று

இது கற்பனையில் எழுதப்படவேண்டியதொரு கைதப் போக்கி விழைந்த கட்டுரை. இது சில மாணுக்கர்களுக்குக் கடினமாகத் தோன்றலாம். வேறு சிலர்க்கு இலகுவாதத் தோன்றலாம். இங்கே விடய அறிவு அதிகம் தேவைப்படவிட்டாலும் ஆக்கத்திற்றனும், கற்பனைத் தெளிவும் உடைய மாணுக்கர்க்கு நல்ல வாய்ப்புண்டு.

இக்கட்டுரை வகைகள் கலந்து தொழிற்படுவது நல்லது. உதாரணமாகக் கடிகாரம் என்ற பொருளைக் கட்டுரைக்கு விடயமாக எடுத்துக் கொண்டால், அதை : விவரண வகையாகவும், வருணைன வகையாகவும், ஆராய்ச்சி வகையாகவும், விளக்க வகையாகவும் கட்டுரையாய் வரையலாம்.

1. விவரண வகையாக எழுதும்போது நமது கடிகாரத்தின் தன்மை பற்றியோ, பிரசித்தமான வேறொரு வகைக் கடிகாரத்தைப் பற்றியோ விபரிக்கலாம்.
2. கடிகாரத்தை மையமாக வைத்துக் கற்பனையில் ஒரு கட்டுரை எழுதலாம். உதாரணமாக நன்பரொருவர் கடும் நோயற்றுப் படுக்கையிலிருக்க நீர் அவருடைய அறையிலே தூங்காமற் காவலிருந்தபோது மனத்திலுண்டான சிந்தனைகளைச் சுவைபட எழுதலாம்.
3. காலத்தையாக்கும் கருவியான கடிகாரத்தின் வரலாற்றைப் பற்றியும் அது மனிதனுக்குப் பயன்படும் தன்மையைப் பற்றி யும் ஆராய்ச்சி முறையில் ஒரு கட்டுரை வரையலாம். முற் காலத்திலே நம் ஆண்டேர் காலத்தை எவ்வாறு கணித்தன ரென்ற சுவையுள்ள விடயங்களெல்லாம் *இவ்வாராய்ச்சியிலைய யும். கடிகாரம் மனிதனின் வாழ்க்கைக்குத் துணைசெய்கிறதென பதையுஞ் சுட்டிக் காட்டலாம்.
4. கடிகாரத்தின் அமைப்பைப் பற்றிய விளக்கக் கட்டுரை மற் றெருரு வகையில் அமையும். இவ்வாறு ஒரே பொருளைப் பற்றிப் பல வகையான நோக்கிற கட்டுரை எழுதலாம்.

மாணுக்கர் தத்தந் திற்மைக்கும் அறிவுக்கும் போக்கிற்கும் ஏற்ற வகையிற் பொருளைத் தேர்ந்து எழுத வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இக்கட்டுரைவகைகளிற் சிலவற்றை உதாரணங்காட்டி ஆராய்வது பொருந்தும்.

(அ) வரலாற்றுக் கட்டுரை

வரலாற்றுக் கட்டுரைகளைத் தன் வரலாறு கூறுதல், பிறர்வரலாறுக்குதல் என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். தன் வரலாறு கட்டுரையாசிரியனின் சுயசரித்தயாகவும், அஃறினைப் பொருள்கள் கூறும் சுயசரித்தயாகவும் அமையலாம். சுத்திய சோதனை, என்கித்திரம் என்பன முறையே காந்திய்டிக்கனும் உ.வே. சாமிநாதையரும் தத்தம் வரலாறுகளை விரித்தெழுதிய மிக நீண்ட கட்டுரைகளாம். கட்டுரையாசிரியன் தன் வரலாற்றைக் கூறும்போது பிறப்பு, இளமை,

வாழ்வின் உயர்வு தாழ்வுகள், அருபவங்கள் போன்ற அமிசங்கள் அதில் இப்பெறும். ஆஃறினைப் பொருள்களின் சுயசரிதையில் கட்டுரை எழுதுவோன் தன்னையே அப்பொருளாகப் பாவித்து எழுதுவான். இத்தகைய சுயசரிதையில் எடுத்துக் கொண்ட பொருளின் தோற்றும், வளர்ச்சி, அருபவங்கள், செயல்கள் என்பன சுவைபடக் கூறப்படும்.

புலவர்கள், அறிஞர்கள், விஞ்ஞானிகள், நாட்டுத் தலைவர்கள், உலகத் தலைவர்கள் போன்றேரின் வரலாற்றைப் படர்க்கையிடத்திற் கூறுவது பிறர் வரலாறுயும் அமையும். பிறர் வரலாற்றில் அவர்களின் தோற்றும், வளர்ப்பு என்பவற்றினும் அவர்கள் உலகுக்காற்றிய அருஞ் செயல்களே சிறப்பிடம் பெறும். உதாரணமாகப்புலவர் ஒரு வரின் வரலாறுயின், அவரது பிறப்பு, வளர்ப்பு என்பன வற்றிறும் அவர் இயற்றிய நூல்களும் அவற்றின் சிறப்புக்களுமே நன்கு விரித்துக்காட்டப்படும்.

பயிற்சி :

1. உமது வீட்டுத் தொட்டிலிற் கட்டப்பட்டுள்ள கிழப் பசு தன்கதை கூறுவதாகப் பாவித்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
2. நீர் விரும்பும் புலவர் ஒருவரைப் பற்றி ஒரு வரலாறு எழுதுக.
3. உமது காலிற் கல்வோடு ஒன்று குத்துகிறது. அதை நீர் எடுத்தெறியப் போகிறீர். அப்போது அது தன் கதை கூறுவதாகப் பாவித்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
4. உலகுக்கு ஆக்கந் தேடிய விஞ்ஞானி ஒருவரைப்பற்றி ஒரு வரலாறு எழுதுக.
5. நாளது வரையிலுள்ள உமது வரலாற்றைச் சுருக்கி எழுதுக.

(ஆ) வருணைக் கட்டுரை

வருணைக் கட்டுரையைச் சொல் ஓவியம் என்று கூறலாம். ஒரு காட்சி, ஒரு பொருள், ஒரு மனிதன் முதலிய விடயங்களை வருணைப் படே இதன் முக்கியமான நோக்கம். இங்கே வருணை, கண்டதை உள்ளபடி வருணிப்பதாயும் கட்டுரையாளினின் நோக்கத்திற்கு அவசியமில்லாத விபரங்களைத் தவிர்ப்பதாயும் வாசிப்போருக்கு மனச் சோர்வை உண்பாக்காததாயும் இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு காட்சியை வருணிக்குமாறு கொடுக்கப்பட்டாற் பின்வருமாறு அதற்குச் சட்கம் வகுக்கலாம்.

1. முகவரை :

எஞ்சித்து வருணிக்க வேண்டிய காட்சியைப் பற்றிப் பொதுப்படையான ஒரு கருத்தை இங்கே கூறலாம்.

உதாரணமாக ஒரு நகரத்தைப் பற்றிக் கூறுவதானால் ஆரவாரம் நிறைந்த நகரம் என்றும், அமைதியான ஒரு வயல்வெளியை வருணிக்க வேண்டுமென்றால் அதைப் பற்றிப் பொதுப்படையாக ஒரு கருத்தையும், அலீமோதிக் கொந்தனிக்கும் கடற்கரையைப் பற்றிக் கூறவேண்டுமானால் இரண்டொருவரியில் அதைப்பற்றிக் குறிப்பாக ஒரு படத்தையும் வாசகர் மனத்திற் பதிய வைக்கலாம்.

2. கட்டுரையின் உடல் : (பொருண்மை*)

இப்பகுதியில் வருணிக்கும் காட்சியின் முக்கியமான அமிசங்கள் கூறப்பட்டு வேண்டும். இவை கட்டங்கள், வாகனப் போக்குவரத்து, சனநடமாட்டம், சனங்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் செய்கைகள், மிருகங்கள், மரங்கள், பூக்கள், நூதன நிகழ்ச்சிகள் முதலியன எல்லாம் இங்கே சேர்க்கப்படல் வேண்டும். வருணங்கள், உருவங்கள், ஓலிகள் முதலிய புலன்களுக்கு விடயமாகும் செய்திகளைக் குறிப்பிடலாம். நிகழ்ச்சிகளையோ, காட்சிகளையோ விபரிக்கும்போது உவமை, உருவ கம் முதலிய அனிகளைப் பயன்படுத்தலாம். உதாரணம்: “தூரத்தே காணப்படும் அந்தக் கோயிலின் கொடுமுடி, அந்த நகரத்தின் பத்தர்கள் கடவுளை நினைந்து கல்லாற் செய்த அஞ்சலி போல அமைந்தது.”

“மேலே இருந்து பார்க்கும்போது முன்னால் வளைந்து வளைந்து சென்ற அந்த நகர் வீதி, பிரமாண்டமான ஒரு கருநாகம் வளைந்து வளைந்து செல்வது போலக் காணப்பட்டது.”

3. முடிவு :

கட்டுரை யாசிரியர் மனத்தில் அஃது உண்டாக்கிய உள்ளக் கிளர்ச்சி யையும் சிந்தனைத் தாண்டுதலையும் முடிவில் அவர். விபரிக்க வேண்டும். இக்காட்சியினால் அவர் மனத்தில் உண்டாகிய உணர்ச்சி களையும், கருத்துக்களையும், பழைய ஞாபகங்களையுமாற்றலாம்.

மற்றை ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். கடைத் தெருவிற் கடலை விற்குங் சிழவியைப் பற்றி ஒரு வருணினைச் சித்திரம் எழுத வேண்டியிருக்கிறது என்று ஈவத்துக் கொள்வோம்.

*கட்டுரையின் உடல்—உல் போறவின் உடல் எனப்பட்டது. உவமையாகு பெயர்.

1. முகவரை : கடலைக்காரியைப் பற்றிய வருணனை, உயரம், பருமன், தோற்றம், வளர்ச்சி, விசேடமான அமிசங்கள்.

2. உடல் : அவளுடைய பண்புகள்: குழந்தைகளுக்கு எப்போதும் கடலையும் இனிய பண்டங்களுஞ் கொடுத்து அவர்களைப் பிரிதிப்படுத்துவது அவளுடைய முக்கியமான பண்பு. முயற்சியும் செந்தளிர்ப்பும் உடையவள்; மிக வசீகரமுடையவள்; ஆள்களோடு நன்றாகப் பழகுஞ் சபாவமுடையவள். வேறுசில விசேட பண்புகள்; தனிப்பட்ட சில சம்பவங்கள்.

3. முடிவு :— கடலைக்காரியைப் பற்றி மனத்திலேயுண்டான விசேடக் கருத்தை இந்தக் கட்டுப்பையை முடிக்கும்போது குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

உதாரணம் :

கல்யாணி நதிக்கரையையுடுத்த அந்தச் சேரியிற் கூரையில்லாத ஒரு வீட்டுவாசர் படியிலே தெருவோரத்தில் அந்தச் சிறுமியிருந்தாள். நாராயணசாமி, நகரத்திலே பிரபல வழக்கறிஞர். செந்தழல் பரப்பியது போன்ற தளத்தை உடைய சகந்தம் வீசும் அவளுடைய மேன்மாடியொன்றிலிருந்து இறங்கிப் பத்து யார் நடந்ததும் அழுக்கடைந்த தூர்நாற்றம் வீசும் அந்தச் சேரி வீதிக்கு வந்து விடலாம். மார்க்கி மார்க்க குளிர்காற்று, எல்லாவற்றையும் அளவில் முகத்திலே தெளித்துக் கொண்டிருந்தது. குழந்தைக்கு ஆற்றேழு வயதிருக்கு மென்று நினைக்கின்றேன். அவள் உடுத்திருந்த சிற்றுடை பல சிற்றுடைகளின் சேர்க்கையாய்ப் பண்ணுடைபோல அந்தச் சிறிய உடலைக்கூட மூற்றுக் கூடுவதற்குப் பொருத்த மற்றதாயிருந்தது. மாவினாற் கோலம் போட்டு அவங்கரிக்கப்பட்ட அந்தத் தின்னை யிலிருந்து கொண்டு அவள் கையிலேயிருந்த சிறிய தடியினால் நிலத்திலே தாளாம் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். மூன்று நாள்களுக்கு முன்பு பிடிக்க அவங்கரிக்கப்பட்ட பூக்கள் அந்தத் தடியிலே வர்டிக் கிடந்தன. “சேலை கட்டி வந்த நிலவோ” என்ற பாட்டைப் பாடிப் பாடி அந்தத் தடியினாலே தாளாம் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். சுருண்ட கரிய மயிர் காற்றிலே அசைந்து குழந்தையின் பாடுக்கு அபிந்யயம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. களங்கம் நிறைந்த சந்திரன் போன்ற அவள் மூக்கத்திலே நிலவு வீசிற்று. பக்கத்தில் ஒரு தகரப் பேணி சரிந்து கிடந்தது. அந்த இரண்டு கரிய விழிகளும் காவிரியம்மனின் கண்கள் போலக் கூர்மையோடு பிரகாசித்தன. நாராயணசாமி வீட்டிற்கு கண்ட தங்கப் பதுமையைப் பார்த்து அதிசயித்த என்னிரு கண்களும் இந்தக் குழந்தையைப் பாராமல் விட்டுவிட்டுப் போவதற்கு இசையுமா?

கிரிப்பிள்ளையைப் போல நான் மெதுவாக நழுவினேன். பிறந்த நாட்டொட்டே பிச்சையெடுக்கப் பழகிய அவளால் என்னைப் போன்றவர் களுடைய சபாவத்தை அறிந்து கொள்ளாமலிருக்க முடியுமா? சிறிய கைகள் தகரத்தைத் தேடி அலையவில்லை. நீட்டின வாக்கில் அதைக் கயிற்றேடு இழுத்துக் கொண்டு அடுத்த கணமே என் காலடியில் அச்சிறுமி தடக்குப்பட்டாள். “சாமி” என்ற வார்த்தை மழலையாக என் காதில் விழுந்தது. சுருட்டை மயிர்க் கூந்தல் நாலுபக்கமும் தொங்கிறது. அந்தக் கிற்றுடையின் பூரணப் பொலிவு அப்போதுதான் எனக்கு நேத்திரானந்தத்தைக் கொடுத்தது.

“வள்ளுவன்றனை யுகினுக்கே தந்து
வான் புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு”

என்ற பாடலை “பிரமானந்தபவான்” தேநீர்க் கடையிலுள்ள வானைவிப் பெட்டி அலறிக் கொண்டிருந்தது. “இந்தா, போய் மிட்டாய் வாங்கித் தின்” என்று சொல்லி ஒரு பத்துச் சதத்தை எடுத்து, நீட்டிய கையில் வைத்து விட்டுத் தலையைத் தடவினேன். குழந்தையைக் காணவில்லை. அது, தொந்தி பெருத்த ஒருவரின் பின்னால் அந்தத் தகரத்தையும் இழுத்துக் கொண்டு போவதைக் கண்டேன்.

இங்கே பிச்சையெடுக்கும் ஒரு சிறுமியின் வருணைன் காணப் படுகின்றது. இதன் ஆசிரியர் வாழ்க்கையின் தாராதம்மியங்களை வருணைக்கு ஆதாரமாகச் சாதுரியமாய்ப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். செல்வர் வாழும் அழகியதோர் இல்லத்தைக் கூரையில்லா வீட்டு வாசற்படியோடு சேர்த்துக் கூறுவதனால் வருணைக்கு இயல்பாக ஒரு சுவை உண்டாகின்றது. குழந்தையின் வயதை முதலிற் கூறி, அதன் வறுமையை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக அதனுடைய அழகுக் கடைந்த முகத்தைக் களங்கமுள்ள சந்திரனேடு ஒப்பிட்டுக் கூறி, ஒரு நயத்தையுண்டாக்குகின்றார். ஈற்றில் அந்தக் குழந்தையின் ஆனந்தமான நிலையையும், வறுமையையும் அது தடியினாற் றுளம் போட்டுச் சினிமாத் துக்கடா ஒன்றைப் பாடினதென்ற முரண்படு நவிற்சியைக் கொண்டு விளக்குகின்றார்.

“இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்”

என்று பாடிய வள்ளுவர் பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன் போதித்த போதனையின் பயன் இதுவோவென்று சமுகத்தை நொந்துகொள் ளும் முறையில் அந்த வானைவிப் பாட்டைக் குறிப்பிட்டு, ஆசிரியர்

தமிழ்நடைய மனக்கருத்தையும் சாமாகத் தொடுத்திருக்கின்றார். இங்கே வருணையோடு சில நோக்கங்களும் ஊடேயூடே செறிந் திருப்பதைக் காணலாம்.

ஆசிரியருடைய தன்மையும், முரண்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டுந் திறமையும் சொற்செட்டும் விபரங்களைத் தகுதியறிந்து தெரிந்தெடுக்கு மாற்றலும் குழந்தையிடத்துள்ள அபிமானமும் இந்த முறையில் விளக்கமாகின்றன.

பயிற்சி :

1. உமது சட்டைப் பையிலுள்ள ஒரு பொருளைப் பற்றி நூறு சொற் களில் ஒரு வருணை எழுதுக.
2. நீர் இருக்கும் அறையில் உள்ள உமது மனத்தைக் கவர்ந்த ஒரு பொருளைப் பற்றி இருநூறு சொற்களில் ஒருவருணை யெழுதுக.
3. உமிழுடைய பாடசாலைத் தோட்டத்தைப் பற்றி வெளியிரிவிருக் கும் ஒரு நண்பனுக்கு விபரமான ஒரு வருணைக் கடிதம் எழுதுக.
4. நீர் உமது விடுமுறை நாள்களை அயற் கிராமமொன்றிற் கழிக்கச் சென்றிருக்கின்றீர். உள்ளுரப் பத்திரிகையாசிரியர் ஒருவர் அக் கிராமத்தைப் பற்றி நீர் கொண்ட கருத்துக்களைக் கட்டுரையாக எழுதும்படி கேட்டிருக்கின்றார். அத்தகைய கட்டுரையான்றை எழுதுக.
5. உங்கள் கிராம நந்தவனம், அல்லது சந்தை இவற்றி வொன்றைப் பற்றி விவரித்து எழுதுக.
6. புகைவண்டி நிலையத்தில் நீர் கண்ட காட்சிகளை விபரித்து எழுதுக.
7. உமது கிராமத்திலே நீர் கண்ட நூதன மனிதனைப் பற்றியும், அவனுடைய குண்குணங்களைப் பற்றியும் எழுதுக.
8. கடைக்காரச் சின்னவி, சோதிடர் ஜயாச்சாமி, மாட்டுவைத்தியர் சுப்பையா, சலவைக்காரச் சண்முகம் எனச் சில பாத்திரங்களை, நீர் கண்ட செய்திகளையடிப்படையாக வொத்துக் கற்பின செய்து எழுதுக.
9. வச வண்டி மேற்பார்வை, சங்கீத வித்துவான் சண்முகம் என்று சில கற்பனைப் பாத்திரங்களையுருவாக்குக.
10. பிராணிகள் மீது மிக்க அன்புள்ள ஒருவரைப் பற்றி வருணித்து எழுதுக.

(இ) விவரணக் கட்டுரை

ஒரு பொருளையோ, மனிதரையோ, இடத்தையோ விபரித்துக் கட்டுரை எழுதும்போது முக்கியமான இரண்டு அமிசங்களைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

- (1) பொருளைக் கூர்ந்து கருதுதல்
- (2) அதை விபரிக்கத் தேவையான செய்திகளை விவேகத்துடன் தெரிந்து எடுத்தல்.

இவ்விரு விடயங்களுக்கும் கற்பனை மிகவும் அவசியமாகும். பரீட்சை மண்டபத்திற் கட்டுரையாளர் பரீட்சைக்குக் கொடுத்த பொருளையோ, தெரிந்து எடுத்துக்கொண்ட மனிதரையோ, இடங்களையோ நேரடியாகக் காண முடியாது. ஆனபடியாற், கற்பனையைப் பயன்படுத்த வேண்டியிது அவசியமாகும். முன்னே கண்ட விடயங்களைக் கற்பனையில் விபரிப்பதுதான் சாதாரணமாக இத்தகைய கட்டுரைகளுக்கு அருகால்மான முறையாகும். முன்னே கண்ட—ஞாபகத்தில் வைத்த விடயங்களை வாசகர் மனத்தில் கூடே வடிவிற்கொண்டு வருவதற்கு நல்ல கற்பனையும், திறமையும் அவசியம் என்பதைக் கூறுவேண்டிய தில்லை.

இவ்வாறு ஞாபகத்தை முறைப்படி உண்டாக்கும்போது கட்டுரைக்குப் பொருளான விடயம் கட்டுரையாளர் மனத்தில் முதல் என்ன பதிவுகளை உண்டாக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகக் கருத்திலே கொள்ளல்வேண்டும். இவற்றை ஒரு காலித்தத்திற் பெரும்போக்காக முதலிற் குறித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இம்முக்கிய கருத்துக்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ள விவரங்களைப் பின்னர் பொருத்தமான முறையில் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். முன்பின் தொடர்பில்லாத சம்பவங்களை அடுக்குவதினாலே தெளிவான அயைப்பு உண்டாகாது.

இத்தகைய விவரணத்தில் இரண்டு வகையான தன்மைகளைக் காணலாம் :

ஒன்று புறநோக்கானது; மற்றையது அக நோக்கானது. புறநோக்கான விவரணத்தில் ஒருவர் தமிழ்நடைய சொந்த அபிப்பிராயங்களைக் கூறுமற் கண்ட விடயங்களை மாத்திரம் கூறுவர். அகநோக்கான விவரணத்திற் புறநோக்கான விவரங்களைக் கூறுவ தோடு அமையாது, சொந்த அபிப்பிராயங்களையும் ஊடே ஊடே கூறுவர். இதனால் விவரணம் சுவையுடையதாகவும், ஸ்ம௃த்தேவாரின் குணவியல்புகளை ஓஸவு வெளிப்படுத்தக் கூடிய தாகவும் இருக்கும். தான் கண்டதை எழுதுவ தோடமையாது ஆசிரியன் உள்ளத்திலுண்டான கிளர்ச்சிகளை

யும் விவரிப்பார். இவ்வாறு இரண்டுவகையான விவரணங்களுக்கும் இடம் உண்டு. இருந்தாலும் அகநோக்கான விவரணமும் சுவை பெற்ற தாக விளங்கும்.

உதாரணம் 1.

“ தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலே மக்கள் விரும்பி உண்ணும் ஓர் உணவு, பட்சிகள் கட்டிய கூட்டி விருந்து செய்யப்படும் ஒருவகை இரசம். இந்தப் பண்டத்தைக் கொமாண்டன் குகைகளிலே பெறலாம். இக்குகைகளைபத்தாங்கன் என்ற ஆற்றை அடுத்து இருக்கிறது. இது போனியோ வின் குளக்கரையைச் சேர்ந்த பிரதேசத்தில் உண்டு. இப்பகுதிக்குப் போவோர் இக்குகைகளைப் பாராமல் வருவதில்லை. இக்குகைகளை அடைவதற்கு ஆற்று மார்க்கமாகவும் செல்லலாம் ; அல்லது சீகொங் குடாவின் தென்கரையோரமாக நில மார்க்கமாகவுன் செல்லலாம். ஆற்று மார்க்கமாகச் செல்வதற்குப் படகுகள் உண்டு. நில மார்க்க மாகச் செல்வது கொஞ்சம் கடினமாக இருக்கும்.

கொமாண்டன் பிரதேசத்தில் இரண்டு குகைகள் உண்டு. ஒன்று உயர் பூமியிலும் மற்றையது தாழ்பூமியிலும் உண்டு. தாழ்பூமியிலுள்ள குகையே மிகவும் விசாலமானது. உயர்பூமியிலுள்ள குகைசிறியதும் கிடைநிலையில் உள்ளதுமாகும். தாழ்பூமியில் உள்ள தாழ்ந்த குகையிற் கூடு சேகரிப்போர் நின்று அதை எடுப்பதற்கான மேடைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மேடைகள் குகையின் முகவூரையுங் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஏறி நின்று கொண்டு கொஞ்சித் தடியினுற் கூடுகளை எடுக்கலாம். இவ்வாறு செல்லமேற் குகைகளிலும் படிக்கட்டுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

குகைகளை அடையவேண்டுமானால் முதலில் இந்தக் குன்றிலே ஏறிப் பின்பு ஏனி மூலம் குகைகளுக்குள் இறங்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதற்குத் திறமைவேண்டும்.

கிழக்குப் போனியோத் தீவிலுள்ள சிறப்பான இயற்கை அமிசம் இந்தக்குகைகள் என்றே சொல்லவேண்டும்”.

இச்சிறிய கட்டுரை பிரயாணிக்காக்கு வழிகாட்டும் புத்தகங்களில் உள்ள அறிக்கை போல அமைந்திருக்கிறது. இதிலே கட்டுரைக் குரிய சில முக்கியமான அமிசங்களைக் காணலாம். செய்திகள் ஓரளவு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுத் தெளிவர்க்க குறிக்கப்படுகின்றன. இதிலுள்ள மையமான கருத்து, கொமாண்டன் குகைகள் கவர்ச்சிமிக்க இயற்கைக் காட்சியுடையன என்பதேயாகும். இந்த மையக் கருத்துக் கடைசி யிற் கட்டுரையின் முடிவாகக் குறிப்பிட்டபடுகிறது. இருந்தும் கட்டுரை ஒழுங்கான கருத்துக்கோவையுடையதாய் இருக்கிறது.

ஆனால், இந்த விவரணத்தில் உயிர்ப்புக் கிடையாது. குகைகளின் முக்கிய தன்மைகள் இங்கே குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஆனால் மனத்தைக் கவரக்கூடிய முறையில் விவரணம், அமையவில்லை. இது பெரும்பாலும் புறநோக்கான விவரணத்தையுடையதாக இருந்தபோ திலும், இக்கட்டுரை எழுதுபவருடைய மனச்சார்பு ஆங்காங்குக் காணப்படுகிறது. ‘எந்த யாத்திரிகரும், இக்குகைகளைப் பார்க்கத் தவறல்கூடாது. இவை மனத்துக்கு மிக இனிய காட்சிகள்’ என்றெல் லாம் ஆங்காங்கே குறிப்பிடப்படுவது கட்டுரை ஆசிரியரின் கருத்தை ஒருவாறு புலப்படுத்துவதாகும். ஆனால், அவருடைய சொந்த அநு பவம் அதிகம் காட்பப்படவில்லை. மொத்தமாகக் கூறுவதானால் இக்கட்டுரை புறநோக்கான ஒரு சாதாரணக் கட்டுரை என்றே கூற வேண்டும்.

உதாரணம் 2.

“காடுகளில் அத்தனை பயனுள்ள பல பொருள்கள் காணப்படாவிட்டாலும்; மனிதர் உணவாகக் கொள்ளக்கூடிய பட்சிகளின் கூடுகள் பிரதானமானவை. இவ்வளவுப் பொருளைச் சீனர் பெரிதும் மதிப்பர். வடக்குப் போனியோவிலும் சரவாக்கிலும் எனைய தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதிகளிலுமுள்ள காடுகளிலே இந்தக் கூடுகள் நிறைய உண்டு. இவற்றைப் பல நூற்றுண்டுக் காலமாகச் சீனமக்கள் சேகரித்து உணவுக்குப் பயன்படுத்திவந்தனர். போனியோவின் கிழக்குக் கரைப்புறத் திற் கிணபத்தாங்கன் ஆற்றுக்குச் சமீபத்திற் கொமாண்டன் குகைகள் உண்டு. அங்கேதான் இப்பட்சிக்கூடுகள் நிறையான்டன்டு. சீன வியாபாரிகள் தங்களுடைய சிறு வள்ளங்களில் ஏறி இந்தப் பெரிய ஆற்றில் வந்து கூடுகளைச் சேகரித்த காரணத்தாலே இந்த ஆற்றுக்குங் கிணபத்தாங்கள் ஆறு எனப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கொமாண்டனில் இரண்டு பிரமாண்டமான குகைகள் உண்டு. ஒன்று குண்டின் அடிவாரத்திலும் மற்றையது நூறு அடி உயரத்திலும் இருக்கின்றன. கீழேயுள்ள குகை மிகப் பெரியது. இதன் அடித்தளம் கடற்கோழியின் எச்சம் நிறைந்ததாயும், மிருதுவானதாயும், என் ஜென்யப்பற்று உடையதாயும், தூர்க்கந்தம் உடையதாயும், பல கொடிய சிலநிதிகளும், குளவிகளும் நிறம்பியதாயும் இருக்கும். கவர்கள் எண்பது, அல்லது நூறு அடி உயரம் உடையன.

இஃது ஓர் உயர்ந்த மாடமாளிகைபோன்றது. பிரம்பினாற் பின்னப் பட்ட நீண்ட ஏணிகள், அடித்தளத்திலிருந்து மேலேயுள்ள மூங்கிற படிக்கட்டுகளுக்குச் செல்கின்றன: ‘கூடுகளைச் சேகரிப்போர் இப்படி களில் இருந்துகொண்டு நீண்ட கொக்கித் தடிகளை நீட்டி ஆங்காங்கள் குள்ள குருவிக்கூடுகளைப் பெயர்த்து எடுப்பார்கள்.

உயரத்திலுள்ள குகை ஒரு பக்கத்திற் காணப்படுகிறது. அது நெடுந்திசை அமைப்புடையதாய்ச் செங்குத்தான் சரிவு மூலம் பிரவேசிக்கக்கூடியதாயிருக்கும். இச்செங்குத்து, பிரமாண்டமான ஒரு மகரமீனின் வாய்போல் அமைந்திருக்கிறது. இதிலே பல மாட்கள் உண்டு. ஓவ்வொரு மாடமும் குகைகளுக்குள் வெகுதூரான் செல்லும். மணிக்கணக்காக இந்த மாடங்களுக்குட் சென்று கொண்டேயிருக்க வாம். பல குறுக்கு வழிகள் உள்ளே செல்வதாற் பழகினவர்களே குறுக்குட் போய்த் திரும்பலாம். உள்ளே போவது பயங்கரமாயிருக்கும். நல்ல மின்சாரத் தீவர்த்தி கொண்டு போன்றும் நடந்து செல்வது ஆயுத்தான் கருமம். பின்னால் கும்பிருட்டு; முன்னே வெள வது ஆயுத்தான் கருமம். போகபோகத் தூர்க்காந்தம் அதிகரிக்கும். அதனால் குருவிக் கூடுகளைச் சேகரிக்கும் விடயத்தில் எவரும் உரிமை பாராட்டுவதில்லை. சந்தையிலே குருவிக் கூடுகளுக்கு நல்ல விலையுண்டு.

குன்றின் உச்சியில் ஒரு குடிசையுண்டு. அது குகைகளின் வாச லுக்குக் காவலாய் அமைந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து கீழே ஜந்தாறு, அறுநாறு அடி இறங்கலாம். இதுவே இக்குகைகளின் வாயில். பிரம்பினால் பின்னப்பட்ட ஓர் ஏணி, வாயிலிலிருந்து கீழே இறங்கு கிறது. குன்றை அடைவதற்குச் சிரமத்தோடு ஏறவேண்டும். அதன் கீழே குன்றிலேறிய களையினால் நான் கீழே இறங்கும்போது ஏணியிறும். குன்றிலேறிய களையினால் நான் கீழே இறங்கும்போது ஏணியிற பத்து அடி வைத்ததுதான் தாமதம் என் பாதன் சருக்கிவிட்டது. உடனே ஏணியைப் பிடித்தபடியே தொங்கிக் கொண்டிருந்தேன். பின்பு பயமடைந்தவரும் ஒருவாறு இறங்கி வெளியே வந்துவிட்டேன்”

இங்கே கூறப்பட்ட விவரணம் முன்னே கூறப்பட்ட விவரணத்திலும் பார்க்க உயிருள்ளதாகக் காணப்படவில்லையா? இதற்குக் காரணம் அகநோக்கான விவரணமேயாகும். முதல் உதாரணத்திற் கொடுத்த விவரணம் படர்க்கையிலெழுதப்பட்டது. இது தன்மையிலெழுதப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறே முன்னிலையில் வைத்தும் சில விவரணங்களை எழுதலாம். உதாரணமாக, வாசகர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு இக்காட்சியைக் காட்டுவதுபோல வருணிக்கலாம்.

உதாரணம் 3 .

கூச்சின்

இன்று நீங்கள் விமானத்தில் ஏறிக் கூச்சினில் வந்து இறங்குவீர்களானால் புதிய ஒர் உலகத்திற் பிரவேசிப்பதுபோன்ற உணர்ச்சி உங்களுக்குண்டாகும். இப்படி ஒரு நகரமிருக்கிறதென்பதை நீங்கள் முன்னரே அறிந்திருப்பீர்கள். இது, புருக்குப்பிரதேசத்தின் பழைய தலை நகர். அமைதியும், ஆறுதலான வார்த்தைகள் பேசும் மக்களும் உள்ள நகரம். எங்கும் தூக்கமுள்ள ஒரு கனவு நிலையைக் காண்பீர்கள்.

கூச்சினிலிருந்து வெளியே செல்லும் வீதிகளில் மோட்டாரில் ஓட முடியாது. இருபது மைல் வெளியே சென்றாற் பின்னர் வீதி களையே காணமுடியாது.

வீதி இல்லாதபடியால் வீதியில் நபமாடுவோர் கூட்டமுமில்லை. எந்த வாகனமும் விரைந்து செல்லமுடியாது. கூச்சின் நாகரிகம் அத்த கையது. ஆரவாரப்படவோ, விரைவாகச் செல்லவோ வேண்டிய அவசியம் இங்கேயில்லை.

உடனே வாடிவீட்டுக்கு வரலாம். இஃது அற்புதமான ஓர் அழகிய கட்டிடம். இவ்வளவு குளிர்மையும் அழகுமூன்ஸ் கட்டிடம் வேறு எங்கேயும் கிடையாதென்று சொல்லலாம். இவ்வீட்டின் சன்னலுடை கப் பார்த்தால் மேலே குன்றுகளில் நூதனசாலை தெரியும். அது பெரியமானிகை. பருங்குவமிசத் தினரால் நூதனசாலைக்கென்றே கட்டப் பட்டது. நூதன சாலைக்குக் கீழே ஒருபுதிய கட்டிடத்தைக் காணலாம். அஃது இப்பொழுதுதான் உருவாகிவருகிறது. கொங்கிறீர்றுச் சீமெந்தி ஞற் கட்டப்பட்ட நாலுகோண உருவமூன்ஸ் ஒரு நேரான கட்டிடம். அதைச் சுற்றிப் பல மரங்களும் பழைய கட்டிடங்களும் உண்டு. இந்தக் கட்டிடங்களைப் பார்க்கும்போது நமது முதாதையர்கள் இவற்றை எவ்வளவு அழகாகக் கட்டினார்களென்பது ஞாபகத்திற்கு வரும். செங்கற் களினாலும், மரத்தினாலும் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் சீமெந்துக் கட்டிடத் தைவிடக் காலப் போக்கில் அழகைக் கொடுக்கும். அவற்றின் அழகு கெடுவதில்லை.

பாத்திரங்களைப் பற்றிய வருணை

மனிதரைப்பற்றி மிக இலகுவாக வருணிப்பதானால் அவருடைய தோற்றம், பழக்கவழக்கம், உடை நடை பாவனை, தொழில் முதலியவற்றைக் கூறலாம். இம்மாதிரி வருணனைதான் ஊர் காவலர் நீலையத்திற் கொடுக்கப்படுவது. காணுமற்றோன ஒருவரைப் பற்றியோ, குற்றம் செய்து தப்பி ஓடிய ஒருவரைப் பற்றியோ இத்தகைய செய்திகளை அது கொடுக்கும். ஓர் உதாரணம் வருமாறு:

சமார் நாற்பத்தைந்து வயதுள்ளவர். நல்லென்னெணயக் கறுவல். நீண்ட மீசை உடையவர். கடைசியாகக் காணப்பட்டபோது கறுப்புக் கரைபோட்ட நாலுமுழு வேட்டி உடுத்திருந்தார். வலக்கண் இழைக்குக் கீழே காயத்தமும்பு உண்டு. பார்வையில் ஒரு வகையான வாக்குண்டு. குதிக்கால் நிலத்திலே படாமல் நடப்பவர். பேசும்போது ஆரம்பத்திற் கொன்னையாகவே தொடங்குவார். மேல் வாய்ப்பல்லு ஒன்று தங்கத்தி ஞற் கட்டப்பட்டிருக்கும். சாதாரணமாகப் பெனியன் போட்டுக் கொள்ள வார். எப்பொழுதும் வாயிற் புகையிலை போட்டுக் குதப்பிக் கொண்டிருப்

பார். சவர் இடித்துக் களவெடுத்த குற்றத்திற்காகத் தடுப்புக் காவலி விருந்தவர், தப்பி ஓடிவிட்டார். பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது இடையில் மடியைப் பிடித்துப் பார்த்துக் கொள்வார். இடப்பக்ததுக்காது, வலக்காதை விடச், சுற்றுச் சிறியதாய் இருக்கும். வலக்கையிலே ஆறு விரலைக் காணலாம். இடக்கை மனிக்கட்டைச் சுற்றிக் கைக்கடி காரம் போலப் பச்சை குத்தி இருப்பார். இவரைப்பற்றித் தெரிந்தவர் கள் கிட்ட உள்ள ஊர் காவலர் நிலையத்திற் செய்தி கொடுக்கலாம்.

இத்தகையூரு விவரத்தை வாசிப்போர் ஆளைப்பற்றி அதிகம் அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் அவருடைய தோற்றும், நடை உடை பாவ இனையைப் பற்றியே பெரிதும் அறிவர். ஆனால், இத்தகைய வருணனையில் உயிர்களை இருக்கமாட்டாது. நேர் வருணனையானால் வெளித்தோற்றும், போக்குவரத்து முதலியவற்றை மாத்திரம் கொண்டிருத்தல் கூடாது. அத்தகைய செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தெவிவான ஒரு காட்சியை வாசகர் மனத்தில் உண்டாக்கக்கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

உதாரணம் 1 .

அந்தப் பெரிய வீட்டின் தலைவாசலிலே ஒரு சாய்மைனைக் கதிரையிற் சாய்ந்துகொண்டிருந்தார். அவருக்கென்றே அந்தக் கதிரை செய்யப்பட்டதோ, அல்லது அந்தக் கதிரைக்கென்றே அவர் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்டாரோ என்று சொல்ல முடியாத வகையிற் கதிரை முழுவதையும் அவருடைய இருநூற்றைம்பது இருத்தல் சரீரம் வியாபித்து அடக்கியிருந்தது. இவ்வளவையும் படைத்த அந்தப் பிரமன் அவர் தலையில் ஒரு மயிரையாவது விட்டு வைக்கக்கூடாதா? நதிகளின் மூலத்தையும் இருடிகளின் மூலத்தையும் ஆராய்ந்து கண்டு கொண்டாலும், இந்தப் பேரினப் முதலியாரின் வழுக்கை எவ்வாறு உண்டானது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியாது. பங்குணி மாத வெயில் ஏறித்துக்கொண்டி ருந்தபடியால் அவருடைய சரீரம் முழுவதும் வியர்த்துக் கொட்டிக்கொண்டிருந்தது. யானையின் தும்பிக்கை போன்ற அவருடைய கைகளிலொன்று, பலையோலையாற் செய்த ஒரு சிசிறியைத் தூக்கி மிக்க சிரமத்தோடு விசிறிக்கொண்டிருந்தது. அவர் படுத்திருந்த அந்தச் சாய்மைனைக் கதிரை ஆறு மாதத்திற்கொருமுறை புதிதாகப் பின்னப்படுவதாய் அங்கே வேலை செய்யும் பாலன் கூறியதை நான் எதற்காக ஆட்சேபிக்க வேண்டும்? என்னுடைய உத்தேசப்படி அந்தக் கதிரையை மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது பழுது பார்த்திருப்பார்கள் என்றே என்னுகிறேன். இவ்வளவு கனம் பொருந்திய அவருக்கு மனத்தில் எந்தவித மான கவலையும் இருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. வெற்றிலைத் தட்டத் தைக் கொண்டுவரும்படி அவர் பாலைனைக் கூப்பிடும்பொழுது பதி

னீந்து சிருட்டின அவதாரங்களின் கருணை அவருடைய தொனி யிலே வெளிப்படுமென்றால், மன்பதை மீது அவருக்கு உள்ள கருணை எவ்வளவென்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். எவ்ரோடுங் கொடுஞ் சொற் பேசார். என்ன கேட்டாலும் மறுக்க மாட்டாத சபாவும் உடையவர். என்னைக் கண்டதும் அவருடைய முகமங்களும் அன்ற வர்ந்த செந்தாமரையைப் போலப் பிரகாசித்தது.

இந்த வருணையிற் பிரதானமாக இரண்டு விடயங்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதை மாணுக்கர் அறியலாம்.

ஒன்று அவருடைய உடலின் பருமை. மற்றையது அவருடைய உள்ளத்தின் அடிப்படை.

பயிற்சி :

1. தெருக்கரைச் சோதிடன் ஒருவளைப்பற்றி ஒரு விவரணைக் கட்டுரை எழுதுக.
2. நீர் செய்த மலைநாட்டுப் பிரயாணம் ஒன்றிற் கண்ட காட்சி, அதுபவும் என்பனவற்றை உள்ளடக்கி ஒரு விவரணைக் கட்டுரை எழுதுக.
3. நீர் பார்த்தவற்றுட் சிறந்ததாகக் கருதும் ஒரு பொருட் காட்சியிற் கண்டனவற்றையும் உமது மனத்தகத்தெழுந்த உணர்ச்சி களையும் விபரித்து எழுதுக.
4. உமக்கிணிய நன்பன் ஒருவனின் குணம், செயல், உமக்கும் அவனுக்குமுள்ள தொடர்பு என்பனவற்றை விபரித்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
5. நீர் விரும்பி வளர்க்கும் ஒரு பிராணியின் தோற்றம், குணம், செயல், ஈடுபாடு என்பனவற்றை விபரித்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

(ஈ) சிந்தனைக்கட்டுரை

ஆழுக்கம், பண்பாடு, நீதி, சமயம், அரசியல் முதலிய விடயங்களைச் சிந்தித்து அபிப்பிராயம் வழங்குவது சிந்தனைக் கட்டுரை வகையிலடங்கும். இக்கட்டுரையிலே குறித்த பொருளைப்பற்றிக் காரண காரிய முறையாக நன்மை தீவைகளை ஆராயுந் திறம் வெளிப்படும். இக்கட்டுரைப் பொருளை விளக்குதற்குக் கதைகள், மேற்கோள்கள், சான்றேரின் செயல்கள் முதலியன் எடுத்தாளப்படலாம்.

பயிற்சி :

1. நாட்டுக்கேற்ற கல்விமுறை பற்றி உம்முடைய எண்ணங்களைத் தொகுத்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
2. “முயற்சி திருவினையாக்கும் முயற்றின்மை இன்மை புகுத்தி விடும்” என்னும் குறட் கருத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
3. “பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவவானினும் நனி சிறந்தனவே”—இதன் பொருள் குறித்து ஒரு சிந்தனைக் கட்டுரை எழுதுக.
4. “மின்னுவ எல்லாம் பொன்னல்ல” என்ற பழமொழியை விளக்கி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
5. பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம் கற்பித்தல் அவசியம், அவசியமில்லை என்பதற்குரிய இரு பக்கத்து நியாயங்களையும் காட்டி இருதியில் உமது அபிப்பிராயத்தைக் கூறும் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

(உ) கற்பணக் கட்டுரை

இது பலவகைப்படும். கதை, நிகழ்ச்சி, சம்பவம் முதலியவற்றைக் கற்பணையிற் புணைவதாயிருக்கலாம்; அல்லது சொந்த அநுபவத்தை மையமாய்க் கொண்ட கற்பணக் கட்டுரையாயிருக்கலாம். இவ்வகையான கட்டுரை எழுதுவது சர்றே கடினமாயிருக்கும். சுயசரிதை முதலியனவும் இந்த வகையில்லாது. வார விழுபுறையைக் கழிப் புதர்குக் கடர்க்கரைக் கிராமத்துக்கோ, மலைநாட்டுக்கோ போன்தாக ஒரு கட்டுரை புணைவேண்டியிருந்தாற் பிரயாண ஆயத்தங்களைப் பற்றி விபரமாக எழுதுதல்கூடாது. அநுபவத்திலே கண்ட சில விடயங்களைக் கற்பணோடு சேர்க்கவேண்டும். கவர்ச்சியும் சுவையுமானால் விடயங்களையே சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இது பிரயாணம் பற்றிய ஓர் அறிக்கையாயிருத்தல்கூடாது. சிறு கதையும் கற்பணக் கட்டுரையில் அடங்குமாயினும், அதை எழுதுவது பற்றி மற்றேர் அத்தியாயத்திலே விபரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

கற்பணக் கட்டுரை எழுதும்போது சம்பவங்களைத் தருக்க முறையாக ஒழுங்குபடுத்துவது வாசகருக்குக் கவர்ச்சியை உண்டாக்கும். கட்டுரை எழுதுவதற்கு முன்புசுட்டகம் அமைக்கும்போது அதை அவதானத்தில் வீவக்க வேண்டும். எழுதுங் கட்டுரை சிக்கலானதாக இருக்குமானால் இது மிக ஆவசியகமாகும். முக்கிய சம்பவங்களைத் தெரிந்தெடுத்துக்

கட்டுரையின் நோக்கத்திற்கேற்ற விவரங்களை மாத்திரம் கொடுத் துக் கட்டுரையை நெறிப்படுத்தல்வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவசிய மில்லாத சம்பவங்களும் விபரங்களும் நிறைந்து, கட்டுரைக்குத் தேவையான ஒருமைப்பாடு இல்லாமற்போகும். தெரிந்தெடுக்கும் சம்பவங்களும் விபரங்களும் ஒரு நாடகத்தைப் பற்றியோ, திரைப்படத்தைப் பற்றியோ, நூலைப் பற்றியோ, நாவலைப் பற்றியோ அமையுமானால் இத்தகைய ஒழுங்கு அவசியமாகும். பத்திரிகைக்கு ஒரு விழாவைப் பற்றியோ, பொருட்காட்சியைப் பற்றியோ எழுதும்போது முக்கியமான சம்பவங்களைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். உதாரணமாக, ஒரு பரிசளிப்பு விழாவைப் பற்றிப் பத்திரிகைக்குச் செய்தி அனுப்பும் போது, விழாவில் ஒரு சிறிய அமிசமாகிய பாடசாலை மாணவரின் நாடகம் பற்றி மிக வித்தாரமாய் எழுதுவது பொருத்தமற்றதாகும். தெளிவான மொழியில் நிகழ்ச்சியை விவரிப்பதே விரும்பத் தக்கது.

பயிற்சி :

- (1) நீர் பார்த்த ஒரு படத்தின் கதையை விவரிக்க.
- (2) நீர் செய்த கடற்பிரயாணம் அல்லது விமானப் பிரயாணம் ஒன்றைப்பற்றி எழுதுக.
- (3) மகாத்மா காந்தி, டி. எஸ். சேனுநாயக்கா, ஜவகர்லால் நேரு என்பவர்களுள் ஒருவரைப் பற்றிய சரித்திரத்தை எழுதுக. (இவ்வாறே மேலெநாட்டு வீரர்கள், தியாகிகள் என்பாரைப் பற்றியுங் குறிப்புகள் திரட்டி விவரணக் கட்டுரை எழுதுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்)
- (4) நீர்வாசித்த ஒரு நல்லெத்திற் கண்ட கதையைச் சுருக்கமாக எழுதுக.
- (5) கொலைக்குற்றம் புரிந்த ஒருவன் தப்பிலிடான். அவன் அனிந்திருந்த சட்டையோன்று மாத்திரமே கிடைத்துள்ளது. அதை வைத்துக்கொண்டு அக்கொலை பற்றிய விபரங்களைக் கற்பனை செய்து கதையாய் எழுதுக.
- (6) சமீபத்தில் விபத்துக்குள்ளான வசவன்னடியில் நீர் பிரயாணம் செய்ததாக நினைத்துக்கொண்டு அவ்விபத்து எவ்வாறு நடந்தது என்று விபரமாக எழுதுக.

6. சுருக்கம் எழுதுதல்

1. கொடுக்கப்பட்ட பகுதியை இரண்டு மூன்று தரம் வாசித்தல் வேண்டும் : வாசித்து அதிலேயுள்ள முக்கியமான கருத்துக்களைக் குறித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். பின்னர் அவ்வுரைப் பகுதியிற் காணப்படும் பிரதான விடயம் இன்னதென்பதைக் குறித்துக் கொள்வது நன்று. உரைப்பகுதிக்குத் தலையங்கம் கொடுத்தற்கு இக்குறிப்பு மிகப் பயனுள்ளதாகும்.

2. உரைப்பகுதிகளிற் காணப்படும் பிரதான கருத்துக்களைத் தெரிவ செய்தல் : சுருக்கம் எழுதுவதற்குக் கொடுக்கப்படும் உரைப்பகுதி களை மூன்று நான்கு பிரிவாகப் பிரித்து, ஆசிரியின் கருத்து எவ்வாறு வளர்ச்சியடைகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். சில சமயம் இக்கருத்துக்கள் பந்தி பந்தியாகப் பிரிக்கப்பட்டுமிருக்கும். எல்லாப் பந்திகளும் ஒரே அளவுள்ளனவாக இருக்கமாட்டா. இவ்வாறு பிரிக்கப்படும் ஓவ்வொரு பகுதிக்குந் திட்டமான ஒரு தலையங்கத்தைக் குறித்துக் கொள்வது நன்று. இத் தலையங்கங்களை வைத்துக் கொண்டே சுருக்கம் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்பதைத் திட்டப் படுத்தலாம்.

3. தெரிவு செய்யப்பட்ட கருத்துக்களை ஆராய்தல் : உரைப்பகுதியிற் கொடுக்கப்பட்ட தலையாய் கருத்துக்கு அவசியமான அமிசங்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டு அவசியமற்ற விரோங்களைத்தள்ளி விடலாம். உதாரணமாக, கூறியது கூறலாய் அமையும் சில பகுதிகளையும் உவமை, உருவகம் முதலிய அலங்காரப் பகுதிகளையும் விடலாம். அல்லது அவற்றை இலகுவான முறையில் உரைக்கலாம். சுருக்கம் எழுதுவதற்குப் பயன் படுத்தும் நேரத்தில் மூன்றிலொரு பகுதியை இத்தகைய பூர்வாங்க வேலைகளிற் செலவிடுவது நன்று.

4. ஒழுங்குபடுத்துதல் : இவ்வாறு எடுத்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு பரும்படியான பொருட் சுருக்கத்தை முதலில் எழுதிக் கொள்ளல் வேண்டும். இச்சுருக்கம் இயன்றளவு மாணுக்கரின் சொந்த உரைநண்டு

யிலே அமைதல் வேண்டும். ஆனால், மூல உரைநடையிற் காணப்படும் சில சொற்றெருப்பகளையும் செர்க்களையும் திட்பநுப்பம் கருதிச் சருக்கத்திற் சேர்த்துக் கொள்வது தவறுடையதாகாது. இவ்வாறு எழுதும் போது சில விடயங்களைக் கருத்திற் கொள்வது நன்று : உரையாசிரியரின் கருத்தைச் சுருக்க வேண்டுமேயன்றி, மானுக்கர் தமது சொந்தக்கருத்தைப் புகுத் தல்கூடாது. மூல உரைநடையில் ஆசிரியருடைய மனக் சார்பு நகைச்சுவையும் கிண்டலும் அங்கதமும் உடையதாயிருக்குமானால், அந்தச் சுவைகளைச் சுருக்கத்திலே காட்டுவது சிரமமாயிருக்கும். எனவே, ஆசிரியர் நகைச்சுவைபட, அல்லது கண்டனச் சுவைபட இவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார் என்று சிலசமயம் சுருக்கத்திற் குறிப்பிடுவது பொருத்த முடையதாகும். அன்றியும், உரையாசிரியர் தம்முடைய கருத்துக்களை நிரல்பட நிறுத்தியிருந்தாற் சுருக்கம் எழுதுபவர் அம்முறையைத் தமது நோக்குக்கும் போக்குக்கும் ஏற்றவாறு மாற்றுவதும் சில சமயம் அநுகூலமாயிருக்கும். சுருக்கத்தை ஒரு பந்தியில் எழுதுவதே பொருத்தமுடையது. மூல உரை நடையில் ஆசிரியரின் கருத்து திட்பாக வேறுபடும் போக்குடையதாயிருக்குமானால் சுருக்கத்திற் புதிய பந்தியைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும்.

ஆரம்பத்திலே பரும்படியான ஒரு சட்கம் அமைக்காவிட்டாற் சுருக்கத்திலே சில சமயம் கருத்துக்கள் மிகைபடும். சில சமயம் மிகச் சுருக்கமாயும் அமையலாம். எனவே, ஆரம்பத்தில் உரைப்பகுதி யிலுள்ள கருத்துக்களைச் செல்வனே கோவை செய்து கொள்வது மிக முக்கியமாகும்.

5. ஓப்பிடல்: சுருக்கத்தை மூல உரைநடையோடு ஓப்பிட்டுப் பார்த்து முக்கியமான கருத்துக்கள் எவ்வேணும் தவறி விட்டனவோ என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளல்வேண்டும். பின்னர் சுருக்கத்தில் எத்தனை சொற்கள் இருக்கின்றன வென்பதை என்னிக் கணக்கெடுக்க வேண்டும். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தலே சுருக்கம் எழுதுவதன் நோக்கம். சொற்களை எண்ணும்போது இடைச்சொற்களையும் உரிச்சொற்களையும் அவை விசேஷத்து நிற்கும் சொல்லோடு சேர்த்து ஒரு சொல்லாகக் கொள்ளல் வேண்டும். துணை வினைகளை முதல் வினையோடு சேர்த்து ஒரு சொல்லாகக் கொள்ளல் வேண்டும். தொகைநீலைத் தொடரையும் அவ்வாறே கொள்வது நன்று. பருப்பொருளையும் நுண்பொருளையும் அறிந்து கொண்டு சொல்லளவுக் கேற்றவாறு எழுதுதல் பயிற்சியில்

ஞால் வரக்கூடிய விடயமாகும். விதிக்கப்பட்ட சொற்களுக்கு அதிகமாக எழுதிவிட்டால், எந்தப் பகுதியை மேலும் சுருக்கலாமென்பதை ஆராய வேண்டும். சுருக்கம் மிகச் சுருங்கிவிட்டாற் சேர்க்கப்படாத சில கருத்துக்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். நூற்றிருபது சொற்கள் கொண்ட ஒரு சுருக்கம் எழுத வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டால் என்பது சொற்களில் எழுதுவது பொருத்தமுடையதன்று. பத்துச் சொற்கள் அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இருப்பது அத்துணைத் தவறுடையதாகாது.

6. உரைநடை: சுருக்கம் எழுதுதல் சம்பந்தமாக மேற்சொன்ன விடயங்களைக் கருதுவதோடு, சுருக்கத்திற் கையாளப்படும் உரைநடை தெளிவாகவும் இலக்கண அமைதியுடையதாகவு மிருக்கிறதாவென்பதையும் பார்த்தல் வேண்டும். தந்திச் செய்தி கொடுப்பது போலத் தொடர்பற்ற சொற்றெழுப்பகளை அமைத்தாற் சுருக்கம் விளக்கமுடையதாகாது. ஒவ்வொரு வாக்கியமும் எதிர்வரும் வாக்கியத்தோடு இயல்பாகவே தொடர்புடையதாயிருத்தல் வேண்டும். மொத்தத்தில் மூல உரைப்பகுதி போலவே சுருக்கமும் நல்ல உரைநடையில் அமைந்திருத்தல் நன்று. பரும்படியான சுருக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு கடைசிச் சுருக்கத்தை எழுதும்பொழுது பலவித்த திருத்தங்கள் மனத்திலே தோன்றலாம். அவற்றை ஏற்றவாறு அமைத்துச் சுருக்கமெழுதுவது பஸ்லாற்றுஞும் பயனுடைய தாகும். உரைப்பகுதி தன் கூற்றுய அமைந்திருக்குமாயின் சுருக்கத்தில் அது பிறர்கூற்றுக்கப்படும்.

உதாரணம்.

இம்முயற்சியில் நேர்ந்த இடையூறுகள் மிகப் பல. முதலாவதாக, ஏட்டுப் பிரதிகள் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தது. பரம்பரை வித்துவான்களது இல்லங்கள் தோறும் பிரதிகள் தேவேவது அவசியமாயிற்று. பின்னையவர்களின் உற்ற நண்பர்கள் அங்கங்கே யிருந்து உதவி புரிந்தனர். இந்நண்பர்களுக்கு ஏட்டுப் பிரதிகளை நேரிற் பரிசோதிப்பது பெரும்பாலும் இல்லாத காரிய மாயிருந்தது. இதனால் ஏடு பெறும் முயற்சி முற்றும் நன்கு நிறைவேற வழியின்றிப் போயிற்று. ஏடுகளுக்கு உரியவர்களும் அவற்றைக் கொடுத்துத் தமிழ்லக்ஷ்மி நன்மை புரிவதில் விருப்பமில்லாதிருந்தார்கள். ஆனால், பின்னைய வர்கள் மனந் தளரவில்லை. மேலும் மேலும் ஊக்கங்கொண்டு தேடியவண்ணமாயிருத்தார்கள்.

இரண்டாவதாக, ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப் பலபடியாக ஆராய்ந்து வழுவறப் பிரதி செய்வது. அக்காலம் ஏடு பார்த்து வாசித்தல் வழக்காற்றறூபப் புதிய தொரு கலையாகத் தோன்றிவிட்ட காலம்; இப்போது அச்சிற் கிடைக்கும் பல இலக்கியங்கள் பெயர்தா

ஞூம் அறியப்படாமலிருந்த காலம்; எட்டுத் தொகையில் அடங்கி யுள்ள நூல்கள் இன்னவை என்று அறியாக்காலம். சிலப்பதிகாரமா அல்லது சிறப்பதிகாரமா என மயங்கிக் கொண்டிருந்த காலம்; ஆகவே பாண்டித்தியம் இருந்தால்ஸ்தி நூல்களைப் பதிப்பிடுதல் இயலாத்தாம். அவ்வகைப் பாண்டித்தியமுள்ள உதவியாளர்கள் பிள்ளையவர்களுக்குக் கூக் கிடைப்பது அருமையாயிருந்தது. அவர்களே ஏடு பார்த்துப் பிரதிசெய்து பொருள் ஆராய் வேண்டியதாயிற்று. தமக்கு விளங்காத இடங்களைக் குறித்துக் கடிதவாயிலாகப் பல வித்துவான்களுக்கும் எழுதிய வண்ணமாயிருந்தார்கள். ஆனால், இக்கடிதப் போக்குவரத் தினால் விளங்கிய இடம் பெரும்பாலும் இல்லையென்றே சொல்லலாம். பிள்ளையவர்களுடைய அல்லற்பாடுகளை யுணர்ந்தார்தாமும் மிகச் சிலரேயாவர். “எனக்கு ஸ்ரீமத் சாமிநாதையரும் அவருக்கு நானுமே சாட்சி” என்று ஓரிடத்து எழுதியிருக்கிறார்கள்.

மூன்றாவதாக, நூல்களைப் பதிப்பிடுதலின் செலவு சிற்சில பெரியார்கள் இவ்விடயத்தில் உதவினார்கள்; எனினும் பெரும் பாலும் தமது கைப்பொருளையே செலவிடுமெடி நேர்ந்தது. தற்காலத்திற் போன்று தமிழ் மக்கள் நூல்கள் வாங்குதல் முற்காலத்தில் இல்லை. மிகச் சொற்ப பிரதிகள் வெளியிடப்பட்டினும் அவை தாமும் பதிப்பாசிரியரிடமே தங்கிச் செல்லிப்புண்டு அழிதல் வழக்கமாயிருந்தது. அன்றியும் தமிழ் நூல்களிற் பற்றுள்ள புத்தகப் பிரசரால் யங்களும் அக்காலத்தில் இல்லையென்றே சொல்லவேண்டும்.

நான்காவதாக, எத்துணையோ சிரமமெடுத்து நூல்களை வெளியிட்ட போதினும், அதற்குக் கைம்மாருகக் கிடைத்தது வசவுரைதான். ஆங்கிலங்கற்ற தமிழ் விற்பனர்கள் உதாசினமாயிருந்தார்கள். தமிழ் கற்ற பண்டிதர்களிற் சிலர் பொறுமை மிக்குப் பகை காட்டினார்கள். ஒருசில அறிஞர் தமிழ் நூல்களை வெளியிடுவதற்குத் தங்களுக்குத் தான் தலியிருமை யுண்டென்று கருதினார்கள். அவ்வாறுவது நூல்களைப் பதிப்பிட முன் வந்தார்களா? அதுவும் இல்லை. முன்வந்தார்களாயின், தமிழ் நூல்கள் அழியாது பாதுகாக்கப்பட்டி ருக்குமே; இவர்கள் செய்ததெல்லாம் குறைக்கறிக் கொண்டிருந்ததொன்றேயாம்.

—எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை.

சுருக்கம்

நூல்களை வெளியிடுவதற்கு பிள்ளையவர்களுக்குப் பலவகையான இடையூறுகள் நிகழ்ந்தன. ஏடுகளைப் பராம்பரையான வித்துவான்களின் வீடுகளிலேயே பெறக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும் அவற்றை நேரிற் பரிசோதிப்பது சிரமமாயிற்று. ஏடுக்குரிமையுடையவர்களும் அவற்றை விரும்பிக் கொடுக்க முன்வரவில்லை. இருந்தும் பிள்ளையவர்கள் மனந்தளராது

அவற்றைப் பரிசோதித்துப் பிரதிசெய்து கொண்டார். ஏட்டை வாசிப் படே ஒரு புதிய கலை. இன்று அசிசுள்ள இலக்கியங்களின் பெயரே தெரியாத காலம் அது. அதனாலே, தக்க பாண்டித்தியமுள்ளவர்கள் துணையோடுதான் எடுக்கி ஆராய் வேண்டியிருந்தது. அத்தகைய துணை பிள்ளையவர்க்குக்கிடையாதபடியால் தமது ஜயங்களைத் தீர்த் துக் கொள்வதற்கு வெளியிருல்லன வித்துவான்களுக்கு அவர்கடிதமொழிப் பெற்ற உதவியும் மிக அற்பமெனவே கூறலாம். பிள்ளையவர்களுடைய குறைகளையுணர்ந்தவர்கள் மிகச் சிலரே. நூல்களைப் பதிப்பிப்பதிற் சில பெரியார் உதவி செய்தபோதிலும் பிள்ளையவர்கள் தமது கைப்பொருளைக் கொண்டே மிகச் சொற்பமான நூல்களைவெளியிட்டார்கள். அவையும் வாங்குவாரற்றுப் பதிப்பகங்களிற் கிடந்தன. ஆங்கிலங் கற்றவர்கள் உதாசினமாகவிருந்தார்கள். தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் பொருமைகொண்டு நூல்களை வெளியிடாமல், வெளியிடுவோர்க்கும் வசவுரை கூறிக் காலத்தைக் கழித்தனர்.

உதாரணம் 2.

மக்கள் அனைவரும் விரும்புவது இன்பமே. இன்பத்தை அடைதற்குக் கருவியாய் இருப்பது செல்வம். செல்வம் கல்வி, பொருள்வன்று இருவகைப்படும்.

பொன், மணி முதலிய பொருட்செல்வத்தினும் கல்விசெல்வம் கிறந்தது. ஏனெனின், பொருள் பங்காளிகளாற் பகுத்துக் கொள்ளப்படும்; களவரானும் வலிய பகைவராலும் கவர்ந்து கொள்ளப்படும்; கோபங்கொண்ட கொடுங்கோல் மன்னரால் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்; வெள்ளத்தால் அடித்துக் கொண்டு போகப்படும்; வெந்தழூலால் வெந்து சாம்பலாய் விடும்; தம்மை அண்டினேர்க்கு அளித்தாற் குறையும். இவற்றூற் பொருள் அழியுந்தன்மையை உடையது என்பதனை அறியலாகும். அன்றியும், அது பெரும்பாலும் தக்காரிடத்து உண்டாகி நிலைபெறுத்து; உடலோடு அழிவது. மேலும் அதனை ஈட்டல், காத்தல், இழத்தல் என்றிவர்கு மக்கள் துண்புறுவர். அது பலரையும் பகையாக்கும்.

கல்வியோ எவராலும் கவரப்படமாட்டாது; தீ, வெள்ளம் முதலியவற்றால் நாசமுறுது; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்க வளருமேயன்றிக் குறைபடாது. ஆதலின், இது அழியுந் தன்மை உடையதன்று; மேலும், பெரும்பாலும் தக்காரிடத்தே உண்டாகி நிலைபெறும். ஒருவனது உடலையினிலும் அவன் கற்ற கல்வி அழியாமல், அவனுயிரோடு கிடந்து, அவ்வயிர் சென்றவிடத்துச் சென்று உதவும். இதனை ஈட்டலும் காத்தலும் எனிது; இழத்தலே இல்லை. இது பகையையும் நட்பாக்கும்.

கல்வியாவது கற்றற்கு உரிய நூல்களைக் கற்றல். அந்நால்கள் அற நூல், யானை குதிரை தேர் படைக்கலம் என்னும் இவற்றின் நூல்கள், அறவியல் நூல், தொழில் நூல் முதலாகப் பலவகைப் படும். ஒவ்வொருவரும் அனைவருக்கும் இன்றியமையாத பொதுக் கல்வியைப்பிடின்று, பின்னர்த் தமக்கு விருப்பமுள்ள சிறப்புக் கல்வியிலே தேர்ச்சி பெறுதல் வேண்டும்.

கற்கப்படும் நூல்களுக்குக் கருவியாய் இருப்பவை என்னும் எழுத்தும். என் என்பது கணிதம்; எழுத்து என்பது இலக்கணம். இவ்விரண்டும் மக்களுக்கு இருக்கன்கள் என்று அறிந்தோர் சிறப் பிததுச் சொல்வர். ஏனெனில், இவ்விரண்டினையும் பெற்றவர் ஞானக் கண்ணைப் பெற்றவராதவின், அவர் தாம் இருக்கும் இடத்தில்ல லாமல் வெவ்வேறு இடத்தில் உள்ள பொருள்களையும், தாம் உள்ள காலத்தில்லாமல் வெவ்வேறு காலத்திலுள்ள பொருள்களையும் காண பர். இவ்விரண்டினையும் கல்லாதவர் எல்லா இடத்திலும் எல் லாக் காலத்திலும் உள்ள பொருள்களைக்காணும் ஆற்றலைப் பெற நிலர். நோய் முதலியவற்றுலே துன்பஞ் செய்யும் ஊனக்கண்ணையே உடைமையின், அவர் கண்ணுடையராகாரர்; புண்ணுடையரே ஆவர்.

மக்களின் வாழ்நாள் சில. அவர்களின் அறிவும் சிறிதே. அக் குறுகிய ஆயுட்காலத்திற் பிணியோ பல. ஆனால், கல்வியோ, கரையில்லாதது. ஆதலின், எல்லா நூல்களையும் கற்றல் இயலாது. அன்னாப்பறவையிடத்துப் பாலையும் நீரையும் கலந்து வைப்பின், அது நீரைப் பிரித்துநீக்கிப் பாலையே பருகுமாம். அதுபோல நாம் அறம், பொருள், இன்யாம், வீடு என்னும் உறுதிப்பொருளை உணர்த்தும் நூல்களையே கற்றல் வேண்டும்; அவற்றை உணர்த் தாதவற்றைக் கற்றலாகாது.

கற்றற்குரிய நூல்களை நல்லாகியிரிட்த்துச் சென்று கற்கவேண்டும். வறிஞர்ன் ஒருவன் பொருள் பெறவேண்டி எவ்வாறு செலுவிடம் சென்று தலை வணங்கித் தாழ்ந்து நிறபானே, அதுபோல நாமும் ஆசிரியர்முன் அன்படன் தலைவணங்கி வழிப்பட்டுக் கற்றல் வேண்டும்; அவருக்கு வருந் துன்பங்களைத் துடைத்தும், மிகக் பொருளைக் கொடுத்தும் உதவ வேண்டும். அவ்வாறு கற்றவரே உயர்ந்தோராவார். அவ் வழிபாட்டு நிலைமைக்கு நானி, செருக்குக் கொண்டு, அழியாத கல்வியைப் பெறுதவர் இழிந்தோரே ஆவர். வே. வேங்கடாஜாலுரெட்டியார்.

சுருக்கம்

இனபத்துக்குக் கருவியாய் செல்வத்திற் சிறந்தது கல்வி. அது பொன் முதலாய் பொருட் செல்வத்தைப் போலப் பங்காளிகளாலும் பக்கவராலும் கவரப்படாத்தாகும். அது செல்வத்தைப் போல மன்ன

ரால், நெருப்பால், வெள்ளத்தால் அழியாதது. கொடுத்தாற் குறைவு படாதது. பொருள் ஒருவரிடம் தங்கி நில்லாததோடு அவர் உடம் போடு நீங்கிவிடுவது. ஈடுமேபோதும் காக்கும்போதும் தன்பந்தருவது. பல்ரைப் பகைக்கச் செய்வது. கல்வி கொடுத்தாலும் குறைவுபடாது வளர்ந்து, உடம்பு அழிந்தாலும் உயிரோடு சிட்டந்து, மறு பிறப்புக் களிலும் உதவுவது; பகைவரையும் நண்பராக்குவது. கல்வியாவது அறநூல், அறிவியல்நூல்; தொழில்நூல் ஆகியவற்றைக் கற்றலாம். பொதுக் கல்வி பயின்ற பின் சிறப்புக் கல்வி கற்பது மரபாகும். என்னும் எழுத்தும்—கணிதமும் இலக்கணமும்—எனப்படும் இவற் றைக் கண்ணெனப் பெரியோர் கருதுவர். அவை ஊனக்கணக்கள் போலன்றி என்றும் பயன்தரும் ஞானக்கணக்களாம். வாழ்நாள் சிறி தாகவும் கல்வி பரந்ததாகவும் இருத்தலால் ஆராய்ந்து, அறம், பொருள், இனபம், வீடு என்னும் இன்றியமையாதவற்றைக் கூறும் நால்களைக் கற்றல் வேண்டும். அவற்றை அடக்கமாக இருந்து பணி ந்து பொருள் கொடுத்து நல்லாசிரியனிடம் கற்றவர் உயர்ந்தோராவர்.

பயிற்சி :

1. பின்வரும் உரைப்பகுதியைப் படித்துக் கீழே வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக :—

பேடன் பவல் வாய்ப்பான ஒரு தருணத்தின் உளவறியும் வேலை மில் சடுப்பார். பிரித்தானிய இராணுவத்தின் உளவறியும் கிளை 1887 ஆம் வருடம் வரையும் அத்துணை முக்கிய அன் ஒரு கிளையாக இருக்க வில்லை. அதனுடைய தலைமைக் காரியாலயம் இலண்டனிலிருந்தது. அங்கிருந்தே உளவு விடயங்கள் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் மூலம் பெறப்பட்டன. அஃதாவது வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளிலே வரும் புதினங்களை வெட்டி மிகச் சாவதானமாக ஓட்டி வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், அந்தச் செய்திகளைப் பிரிட்டனுடைய இக்காலத் தேவைகளையும் நடைமுறைகளையும் அநுசரித்து எவரும் ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை. இப்படியாக இந்த உளவறியும் முறையில் ஓர் அபிவிருத்தி நடந்து கொண்டு வந்தது. வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளிற் பிரசுரிக்கப்படாத பல விடயங்களை நேரே போய் அறிந்து கொண்டு வருவதற்காகச் சில தூதுவர்கள் அனுப்பப்படார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய பண உதவி செய்யப்பட்டது. ஆனால், பேடன் பவல் தம்முடைய செலவை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறவில்லை. தாம் பிரயாணங்கு செய்த இப்களிர் கண்டவற்றை எழுதியும் ஆங்காங்கே காணும் காட்சிகளைப் படமாகத் தீட்டி விற்பனை செய்தும் அவர் தமக்குத் தேவையான பணத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டார். அரசாங்கமே உளவு அறிவுதற்குத் தேவையான நிதியைக் கொடுக்குமானால், மிகக்

பயனுடைய செய்திகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று பேடன் பவல் நினைத்தார். ஒற்றரை வைத்து உளவறியும் முயற்சி இரண்டு பிரிவுகளை உடையதாயிருந்தது. வெளிநாடுகளிலே கொடுக்கப்படும் இராணுவப் பயிற்சியைப் பற்றியும், அங்கே பழக்கத்திலுள்ள ஆயுதங்களைப் பற்றியும் அரண்களின் தரத்தைப் பற்றியும் அறிந்து கூறுவது ஒன்று. மற்றது தம்முடைய சொந்த நாட்டின் இரகசியங்கள் வெளியே போய்க் கேராமற் பார்த்துக்கொள்வது. இந்த இரண்டாவது பிரிவை ஒற்றரை ஒற்றுதல் என்றும் கூறலாம். பேடன் பவல் பெரும் பாலும் முதற் பிரிவைக் கேராந்த வேலையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். அவர் உல்லாசமான புகைவண்டிகளிற் பிரயாணங்கு செய்யவில்லை. சத்துராதிகளாயுள்ள உலவாளிகளுக்குப் போதைப் பொருள்களைக் கொடுத்து அவர்களை மயக்கவில்லை.....அரசர்களையும் மந்திரி சபைகளையும் அவதாராகக் குற்றஞ் சாட்டும் இரகசியைப் பத்திரங்களைக் கைப்பற்றவில்லை. மாறுவேடம் போட்டுத் திரியவில்லை. தேவைப் பட்டால் அவர் சில சமயம் நொண்டிக்கொண்டு நடப்பார். சில சமயம் தாம் போடும் தொப்பியை மாற்றிக் கொள்வார். சில சமயம் மேல் அங்கியை அணிந்து கொண்டே செல்வார். சில சமயம் அதை எடுத்துக் கையிலே ஏந்திக் கொண்டு போவார்.

சமாதான காலத்திலே தம்முடைய நாட்டுக்கு உதவி செய்வதற்காகவே அவர் உளவு பார்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இராணுவத் திலேயிருந்து ஒரே வகையான தொழிலை எப்பொழுதும் செய்து கொண்டிருப்பதிலும்பார்க்க இந்த மாதிரி ஒரு சாக்ச முயற்சியில் ஈடுபடுவது அவருக்கு மிகவும் உற்சாக்த்தைக் கொடுத்தது. இயல் பாகவே அவர் தந்திரமும், விடயங்களைக் கூர்ந்து பார்க்கும் ஆற்ற மூம், தக்க செயலைத் தக்க தருணத்திலே செய்யும் தன்மையும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தம்மைச் சமாளித்துக் கொள்ளுந் திறமை யும் உடையவராயிருந்தார். இயற்கையாக அமைந்த குணங்கள் அவருக்கு உளவு பார்க்கும் மும்ப்ரசியிற் பெரிதும் துணை புரிந்தன. ஆபத்தான நிலைமைகளிலிருந்து தப்பிக் கொள்வதே அவருடைய சாகசப் போக்குக்கு மிகுந்த அருகூலமாயிருந்தது. இஃது இராணுவ சேவையிற் கிடையாதபடியால் அவர் இந்த மாற்றத்தை முழு மனத் தோடு ஏற்றுக்கொண்டார்.

1. மேலே கொடுக்கப்பட்ட உரைப்பகுதியில் எத்தனை சொற்கள் உண்டென்பதை எழுதுக.
  2. அதை மூன்றிலொரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.
- இப்பந்தியில் வந்துள்ள பிரதான பொருட் கூறுபாட்டைத் தலையங்க உருவிலே தருக.
- இப்பந்திக்கு ஏற்றதொரு தலைப்பிடுக.

பின்வரும் உரைப்பகுதியை மூன்றிலொன்றுக்குச் சுருக்கியெழு
துக:—

2. கடற்கரையை யடுத்து வசிக்கும் நீசிரே சாதியாரிடையே மிகுந்த ஆச்சியித்தை யுண்டாக்கக்கூடிய விடயம் அங்கு வரும் ஜோராப்பிய வியாபாரிகள் ஆனைத்தந்தம் வாங்குவதற்குக் காட்டும் பேருக்கமாகும். ஆனைத்தந்தம் எவ்வளவு பயனுள்ளதென்பதை அவர்களுக்கு எந்த வகையிலும் விளக்கிக் காட்ட முடியாது. தந்தத்தினாற் செய்த கைப்பிடியுள்ள கத்திக்களையும் சீப்பு விளையாட்டுப் பொம்மை முதலிய வற்றையும் காட்டி அவை ஆனைத்தந்தத்தினாற் செய்யப்பட்டனவென் பதைக் கூறினபோதிலும் அவர்கள் திருத்திப்படவில்லை. ஜோராப்பியர் ஆனைத்தந்தத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய் மிகப் பயனுள்ள பொருள் களை உற்பத்தி செய்கிறார்களென்றும் அந்த இருக்கியித்தை அவர்கள் வெளிவிடாததற்குக் காரணம் தந்தத்தின் விலை கூடிவிடுமேயென் றும் நினைக்கிறார்கள். கத்திப் பிடியும் சீப்பும் விளையாட்டுப் பொம்மை யுஞ் செய்வதற்கு மரத்தைப் பயன்படுத்தலாமே? அதற்குப் பதிலாகத் தந்தத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பெரிய கப்பல்களைக் கட்டி, நீண்ட பிரயாணங்கள் செய்து, தங்கள் ஊருக்கு வந்து ஆனைத்தந்தத்தை வாங்கிக்கொண்டு போக வேண்டுமா என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

ஆபிரிக்காவில் உள்ளாடுகளில் யானைகள் அதிகம். ஆசியாவிற் காணப்படும் யானைகளிலும் பார்க்க இவை வித்தியாசமானவை. புருமன்வாட்ஜை என்பவர் கீறிய வனவிலங்குகளிலே தந்தமுள்ள யானைகள் காணப்படுகின்றன. ஆசிய யானைகளை நான் பார்த்ததில்லை. ஆபிரிக்க யானை ஆசிய யானையைவிட உக்கிரம் வாய்ந்தது. அதை அடக்குவது மிகக் கடினம். நீசிரேவர் இப்பொழுது யானைகளை அடக்குவதில்லை. காதேஜினிய வாசிகள் யானைப்பள்ளகளை வைத் திருந்ததாக வரலாற்றுச் செய்தி கூறுகின்றது. பிழுனிய யுத்தம் நடந்தபோது யானைகளை அவர்கள் இத்தாலிக்கு அனுப்பியதாகவும் கூறப்பட்டது. இந்த யானைகளை அவர்கள் ஆசியாவிலிருந்து பெருஞ் செலவில் இத்தாலிக்குக் கொண்டு வந்திருத்தல் முடியாது. ஆனாடி யால் ஆபிரிக்க யானைகளையே அவர்கள் பழக்கியெடுத்திருக்க வேண்டும். தந்தங்களைப் பெறுவதற்காக ஆனைகளை வேட்டையாடும் கொடிய பழக்கம் ஆபிரிக்காவிலிருந்தபடியால் ஆபிரிக்க யானைகள் கட்டுக் கட்டுக்காதனவாகவும் இலேசாக அகப்படுத்த முடியாதனவாகவுமிருக்கின்றன.

சாம்பியா, செனைகல் போன்ற ஆற்றங்கரைகளில் விற்கப்படும் யானைத் தந்தங்களிற் பெரும்பாலானவை உள்ளாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவை. கடற்கரைப்பகுதி சேற்றினாலும் ஒடைகள், சிற்றுறுகள் என்பவற்றை முடியாதனவாகவுமிருக்கின்றன.

க்கு வரும் யானையை அதன் அடிச்சவட்டிலிருந்து இலேசாகக் கண்டு கொள்ளலாம். யானையின் அடிச்சவட்டை நிலத்திற் கண்டதும் உள்ளூர் வாசிகள் எல்லோரும் வந்து கூடிவிடுவார்கள். அதனிறைச்சி யைச் சாப்பிடலாமென்ற காரணத்தினாலும் தோலையுரித்துப் பாதரட்சை செய்யலாமென்ற காரணத்தினாலும் தந்தத்தை அந்நியருக்கு விற் கலாமென்ற நோக்கத்தினாலும் சிராமவாசிகளெல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து யானையை வேட்டையாடுவார்கள். வம்பாரா, கார்ட்டா என்ற புல்வெளிகளிலும் ஜலங்காடு என்ற பெரிய காடுகளிலும் யானைகளைத் தம் அப்பகுதிகளில் வெடிமருந்து கிடையாத காரணத்தினாற் சிராமவாசிகள் அந்த யானைகளை அதிகம் தொந்தரவு செய்வதில்லை.

காட்டுக்கூடாகச் செல்லும்போது யானைத் தந்தங்களைப் பொறுக்கி யெடுக்கலாம். ஆனபடியாற் பிரயாணிகள் எப்பொழுதும் கண்ணுங்கருத்துமாயிருப்பார்கள். யானைகள் பற்றைகளும் புதர்களும் வளருமிடத்திலே தமது தந்தத்தால் அவற்றைக் குத்திக் கிழங்கு வகைகளைக் கிண்டி யெடுத்துச் சாப்பிடுவது வழக்கம். மரக்களைகளையும் குழைகளையும் சாப்பிடுவதிலும் கிழங்குகளைச் சாப்பிடுவது யானைகளுக்கு மிகவும் பிரியமானதொரு காரியமாகும். ஆனால், தந்தங்கள் முதிர்ந்து பழுதடைந்துவிட்டால் நிலத்திலே குத்தும் போது அவை சில சமயம் முறிந்து விடுவதுமுண்டு. கமாலியா என்ற இடத்தில்ஒரு காட்டிலே இவ்வாறு முறிந்த தந்தங்களை நான் கண்டேன். தினமும் தொழிற் சாலைகளில் இவ்வாறு முறிந்த தந்தங்கள் விலைக்குக் விற்கப்படுகின்றன. அதனால் அவை வேட்டையாடப்பட்ட தந்தங்களென்று கூற முடியாது.

3. பின்வரும் உரைப்பகுதியை மூன்றிலோரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக :—

பதினைந்து வயதுக்கும் பதினாறு வயதுக்கும் இடைப்பட்ட வயதுக்கட்டத்தை அடைந்த சிறுவர் பள்ளிக்கூடத்திலே தங்குதலையோ, பாடசாலைச் சிறுவராகத் தங்களை மற்றவர்கள் கூறிக்கொள்ளுதலையோ விரும்புவதில்லை. மாணுக்கர் பாடசாலையை விட்டு வெளியேற்றுவேண்டிய சூறைந்த பட்ச வயது பதினைந்தாகும். தொழில் முயற்சியிற் பயிற்சி பெறும் வயது பதினாறுகும். இந்த இடைப்பட்ட வயதைப் பாடசாலையிலிருந்து வீணைக் கழிப்பது அவசியமற்றதாகும். இந்த வீணகாலப் போக்கு இக்காலக் கட்டத்திலே சிறுவர் மனத்தில் என்ன செய்வதென்று தெரியாதவொரு நிலையை உண்டாக்கும். பாடசாலைக்குப்

போவதோ விடுவதோ என்ற ஒரு சஞ்சல நிலையிலுள்ள மாணவர் சோம்பேறியாயும் குறிக்கோள் இல்லாதவராயும் காலத்தைக் கழிப்பார். அவர் பலவிதமான குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட முயல்வர். இவ் வாருண நிலையிலுள்ளவர் நூற்றுக்கு எண்பது வீதமானவர் என வாம். எஞ்சிய இருபது வீதத்தினர் பாடசாலையிலே தங்கிப் பின்னர்க் கல்லூரிக்குச் சென்று அங்கிருந்து பல்கலைக்கழகத்துக்குப் போகக் கூடிய வர்கள். அவர்களுக்கென விசேஸ்மான கல்விப் பயிற்சியும் வைத்திய வசதியும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்துறை மேலும் விததரிக்கப்பட்டு வருகிறது. எண்பது வீதத்தினரைக் கவனிப்பதற்கு எந்தவிதமான தாபனமுங் கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் நினைத்தபடி கருமங்களை ஆற்றுகிறார்கள். சிறுவர் என்ற நிலையிலிருந்து அவர்கள் வாலிபர் என்ற பருவத்தை அடையும்போது பல விதமான பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. அவற்றைச் சமாளிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அரசாங்கம் எந்தவிதமான துணையையுஞ் செய்வதில்லை. அதனால், அவர்கள் பல வழிகளிலே தவறுண போக்குக்களை மேற்கொள்ள வேண்டிய வர்களாகிறார்கள்.

‘வாலிபர் வேலைத்தாபனம்’ என்ற ஒரு தாபனமிருக்கிறது. அது மிகச் சிறிய தாபனம். சமீபத்திலேயே அது நிறுவப்பட்டது. அதிற் போதிய உத்தியோகத்தரில்லை. அது தொடர்ந்து தொண்டாற்றுவது மில்லை. பாடசாலையை விட்டு விலகுபவர்க்குத் தொழில் வாய்ப்புத் தேடிக் கொடுக்கு முகமாக நேர்முகப் பரிசீலனை நடத்துகிறது. அதுவும் தாமாகத் தேடிவரும் வாலிபர் குழுக்களுக்கே துணைபுரிகிறது. அவசியம் துணை தேவைப்படுவோர் இந்தத் தாபனத்தின் உதவியைப் பெறமுடியாதவராயிருக்கிறார்கள். இந்தத் தாபனம் பாடசாலைகளோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவையாயிருந்தாலும் கல்விப் பயிற்சி கொடுக்கும் அடிப்படையிற் கல்விச் சேவையின் ஓர் அங்கமாகவே இதைக் கொள்ளவே வேண்டும்.

தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் அமைப்பு, பயன் உடையதாய் இருப்பதானால், அது மாறிவரும் சூழ்நிலையிலே மாறிக்கொண்டு வரும் மாணுக்களின் நிலைமையை நன்கு உணரக்கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். இத்தகைய நிலையிலுள்ள சிறுவரை வயதிலோ அறிவிலோ முதிர்ந்த வாலிபரோடு தொடர்பு படுத்தி அவர்களிடையே நல்லெண்ணத்தையும் இணக்கத்தையும் வளரக் கூடியது துணைபுரிய வேண்டும். ஆருவது பருவத்திற் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியருக்குமுள்ள தொடர்பு போன்ற தொடர்களை இவர்களிடையே ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

7. விளக்கப் பயிற்சி

(அ) உரை விளக்கம்

எழுத்திலும் பேச்சிலும் அபங்கியுள்ள பொருளைச் செவ்வனே விளங்கிக்கொள்வது கல்வியினால் அடையக்கூடிய பெரும்பயனாகும். மக்கள் கருத்தைக் கவருவதற்கு இக்காலத்திலே புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், வானோலி, சினிமா என்பனபோன்ற பல சாதனங்கள் பெருகிவருகின்றன. அவற்றின் நோக்கங்களும் பல திறப்பட விரிந்திருக்கின்றன. அவை அறிவை விருத்தி செய்வதோடு மாத்திரம் அமையாமல் மக்களின் பலதிறப்பட் சார்புகளை அறிந்து அவர்களைச் செயலில் ஈடுபடவும் செய்கின்றன. மக்கள் கருத்தை அவ்வாறு வசப்படுத்துவதற்கு மொழியிலேயமைந்த சத்திகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். மனிதருடைய அன்றை விவகாரங்களை நிறைவேற்றிறுவதற்காக உருவாகிய மொழி, பின்னர் மிகச் சிறந்ததோர் நாகரிகக் கருவியாக வளர்ந்துவிட்டது. சாதாரணமக்களும் வியாபாரிகளும் அரசியல்வாதிகளும் ஆராய்ச்சியாளரும் அறிவியல் மேதைகளும் புலவர்களும் ஞானிகளும் மொழி யைத் தத்தம் நோக்கத்துக்கேற்றவாறு பயன்படுத்துவதால் அதற்குமேலையை மாத்திரமன்றி விசித்திரத்தன்மையும் பெருகி விட்டது. இன்றும் என்றும் கற்பவரிலும் பார்க்கக் கேட்போர் தொகையே பெரும்பான்மையாய் இருக்கிறது.

கற்கப்படுவதிலும் கேட்கப்படுவதிலும் காணும் உண்மையான பொருளை ருளித்து அறிவது பலவகைப்பட்ட நோக்கத்துடன் பேசியும் எழுதியும் வரும் இக்காலத்திற் சிரமமானதாகும்.

மொழியை ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கும்போது எதைக் கற்பிக்கிறோம்? எழுத்தானார் எழுதிய அநுபவங்கள், மொழியில் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதையே. அந்த அநுபவம் நீர்மையான அநுபவமாகவும் இருக்கலாம்; கற்பளியில் உண்டான அநுபவமாகவும் இருக்கலாம்; போலி அநுபவமாகவும் இருக்கலாம். அநுபவம் போலியானால் எழுத்துக் கிடைய்யாது; பேச்சும் கவர்க்கியுடையதால் இருக்கமாட்டாது. ஆனாலும் அநுபவம் வாழ்க்கை அப் பயனுடையதால் இருக்கிறபடியால், எழுதும் ஆசிரியமாக

தகைமையைப் பொறுத்து அது மக்களுக்குப் பயனுதவும். அத்தகைய எழுத்துக்கள் இலக்கியமாக அமைவதால் மொழிபயிற்றும் போது அப் பயிற்சி இலக்கியப் பயிற்சியாக அமைவது இன்றியமையாததாகிறது. எனவே, மொழிப் பயிற்சியைக் கணிதப் பயிற்சியாகவோ, வின்னாஸ் பயிற்சியாகவோ, வேறு கல்வித் துறைப் பயிற்சியாகவோ கொள்ளாது இலக்கியப் பயிற்சியாகக் கொள்ளுவதே பொருத்தம். அஃது ஒரு வாருக, எழுத்துப் பலவகை நோக்கங்களுக்காக எழுதப்படுகிறதென்பதை ஒன்பதாந் தமிழ் மலரிலும் குறிப்பிட்டோம்.

இன்று எழுத்துக்கு ஒரு வியாபாரத்தன்மை யுண்டாகியிருக்கிறது. நூல்கள் அறிவை விருத்தி செய்வதோடல்லாமற் பொழுதுபோக்குக் காகவும் பயன்படுகின்றன. காரியாலயங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலைசெய்வோர் பொழுது போக்குக்காகப் பத்திரிகைகளையும் நல்லீங்களையும் நாடுகிறார்கள்.

பத்திரிகைகளும் நல்லீங்களும் அவற்றை நாடுவோரின் பொழுதைப் போக்குவதற்கு ஏற்றமுறையில் எழுதப்படுகின்றன. அதனால் அவை புத்தகக் கடைகளில் ஏராளமாக விற்பனையாகின்றன. இந்த வியாபார நோக்கம் உண்டானபடியாற் பற்பசை, முகப்பவுடர், கூந்தற்றைலம், செருப்பு முதலியவற்றைப்போல் நூல்களும் நல்லீங்களும் பத்திரிகைகளும் மனிதருடைய தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் பண்டங்களாக அமைந்துவிட்டன. பொது மக்களின் தேவையை அருசரித்தே அப்பண்டம் உற்பத்தி செய்கிற நிலைமையுண்டானபடியால் உயர்ந்த கலையிசம் பொருந்திய, சிறந்த நோக்கமுள்ள, வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் நூல்கள் அருகிவிடுகின்றன.

முன்னெல்லாம் புராண இதிகாசங்களையும் தேவார திருவாசகங்களையும் சமய நூல்களையும் பயபத்தியோடு வாசித்து வாழ்க்கைக்குப் பயனுள்ள விடயங்களை யறிந்து பொழுதுபோக்கியவர்கள், இன்று நாவல்களையும் சிறுகதைகளையும் பத்திரிகைகளில் வரும் பொழுது போக்குக்கான விடயங்களையும் வாசித்து, அவற்றை எழுதவோரின் மனப்போக்கைப், பகுத்தறிவின்றி ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையையை வராகின்றனர். பயனுள்ளது எது? பயனற்றது எது? கலையிசம் பொருந்தியது எது? கலையிசம் பொருந்தாதது எது? உயர்ந்தது எது? தாழ்ந்தது எது? என்று அறிய முடியாது மயங்குகிறார்கள். இத்தகைய் மயக்கம் கல்வியறிவுடையவர்களிடத்திலேயும் காணப்படுமானால் அது சமூகத்துக்குப் பெரிய தீமையையுண்டாக்கும்.

எனவே, எழுத்துக்களைப் படித்து அவற்றின் பொருளை நன்கு அறிந்துகொள்வதற்குப் பயனுடையதாகக் காணப்படும் சில பயிற்சிகளை மாணுக்கர் மேற்கொள்வது பயனுடையதாகும். அன்றியும் கணி

தம், புவியியல், வரலாறு, விஞ்ஞானம் முதலிய பாடங்களிலே உள்ள அறிவியற் பயிற்சி போலவே எழுத்து, பேச்ச என்பவற்றிலுள்ள உண்மைப் பொருளைக் காணும் பயிற்சியும் அறிவியற் பயிற்சியாகும்.

ஓர் உரைப்பகுதியின், அல்லது செய்யுளின் தாரதம்மியத்தையறிந்து அது பயனுடையதா, பயனற்றதா என்பதை மதிப்பிடவும், அதன் சிறப்புக்குரிய காரணங்களை எடுத்து விளக்கவும், அது சிறப்பற்றதானால் அதற்குரிய காரணங்களைக் கூறவும் பயிற்சிபெறுவிட்டால், மொழிக் கல்வியால் அத்துணைப் பயனைப் பெற்றுமிடயாது. இவ்விடமியம்பற்றி ஒன்பதாவது தமிழ்மலரில் விளக்கப்பயிற்சி என்ற பிரிவில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். உரைச் செய்யுளையோ பாச்செய்யுளையோ ஆராய்ந்து நயங் காண்பதற்குரிய, முறைகள் அங்கே கூறப்படுவதோன்ன. அவற்றை அநுசரித்து இங்கு சில பயிற்சிகளைத் தருகிறோம்.

கீழ்க்காணும் இரண்டு உரைப்பகுதிகளில் எது சிறந்தது என்பதை ஆராய்வோம்.

(அ) எனக்குக் குதிரைகளைப்பற்றி அதிகம் தெரியாது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு குதிரையோடு நான்பட்ட அருபவத்தை நினைக்கும்போது நான் அதைப்பற்றி அறிந்ததைவிட அது என்னைப் பற்றி அதிகம் அறிந்திருந்ததென்பதை உணர்ந்தேன். ஆடி மாதத் தில் ஒரு நாள் நானும் என் நண்பனும் வில்பத்துக் காட்டுப் பிரதேசத்தைப் பார்த்து வருவதற்காக ஒரு குதிரைவண்டியை வாடகைக்கு அமர்த்தினோம். குதிரை சாதுவாக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டாடி அவன் அந்தக் குதிரையைத் தந்தான். பதினைந்து நாளாக நாமிருவரும் ஒன்றுபட்டு முயன்றபோதி மூலம், மணிக்கு மூன்று மைலுக்குமேல் அதைப் போகச்செய்ய எங்களால் முடியவில்லை. அதனால், தினமும் பத்து மைலுக்குக் குறைவாகவே பிரயாணங்கு செய்யக் கஷ்டியதாய் இருந்தது. குதிரை சத்தியற்றதென்றும், எவ்வளவு முயன்றாலும் அதற்கு மேல் அஃது ஒடிக்கொள்ள மாட்டாதென்றும் நாம் ஒருமுடிவுக்கு வந்துவிட்டோம். ஒருநாள், சாலையோத்தில் வண்டியை நிறுத்தி விட்டுப் புற்றரையிற் குதிரையைப் புலமேய்வதற்காக அவிழித்து விட்டோம். விட்டதுதான் தாமதம்; வாலைக்கிளப்பிக் கொண்டு அது பத்துமைல் வேகத்திலே தன்னுடைய சிராமத்தை நோக்கி ஓடிற்று. அதிட்டவசமாக எங்களிடம் சைக்கிள் இருந்தபடியாற் குதிரைக்குப் பின்னால் நாங்கள் இருவரும் வேகமாகச் சென்றோம். சென்று அதை மறித்துப் பிடித்துத் திருப்பிக் கொண்டுவந்தோம். அதன் பின்னர்க் குதிரையை மிகச் சாவதானமாகக் கவனித்து வந்தோம்.

நாம் எவ்வளவு முயன்றும் குதிரை மணிக்கு மூன்று மைல் வேகத்துக்குமேற் செல்ல மறுத்துவிட்டது. தினமொன்றுக்கு வழக் கம்போலப் பத்துமைல்தான் பிரயாணங்கு செய்யக்கூடியதாயிற்று.

எங்கள் பிரயாணத்தை முடித்தபின் வண்டியைக் கொண்டுபோய் வண்டிக்காரனிடம் ஒப்படைத்தோம். அவன் எங்களைப் பார்த்து “ஜீயா, குதிரை குழப்பம் ஏதாவது பண்ணிற்று?” என்று கேட்டான். நாம் ரூவரும் ஏகோபித்த குரவில் “இல்லை, இல்லை” என்று கூறி நேரம். அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கூலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டுநின்றோம். வண்டிக்காரன் வண்டியின் ஆசனத்தில் ஏறி இருந்ததுதான் தாமதம்; குதிரை ஒட்டமெடுத்தது. ஒருகணப்பொழுதில் வண்டி புழுதியைக் கிளாப்பிக் கொண்டு குன்றின்மேல் ஏறிமாயமாய் மறைந்துவிட்டது. “குதிரைகளைப்பற்றி எங்களுக்குள்ள அறிவிலும் பார்க்க, இந்தக் குதிரைக்கு மனிதரைப் பற்றி ஆதிகம் தெரியும் போலிருக்கிறது” என்று என் நண்பன் எங்குக் கூறினான். இந்தக் குதிரைக்குப் பேசத் தெரியுமானால் ஆஃது எங்களைப் பற்றிக் கூறக்கூடிய விடயம் மிக விநோத மாயிருக்கும் என நான் உணர்ந்தேன்.

(ஆ) குதிரை உத்தமமான பிராணி. மனிதனுடைய நன்பர்களாயுள்ள வாய்விடாச்சாதிகளுட் குதிரை சிறந்தது. குதிரை இல்லாவிட்டால் நமது நாகரிகம் இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்க மாட்டாது. ஆதியில் இந்த நாட்டுக்கு வந்த முன்னேடிகள் இதற்குச் சான்றுபகர்வார்கள். அப்பொழுது இந்நாடு வெறும் கட்டாந்தரையாகக் கிடந்தது. வீதிகள் கிடையா. பல இடங்களிற் காடுமன்றிக்கிடந்தது. நிலத்தைப் பண்படுத்தக்கூடிய சாதனங்கள் கிடைப்பது அருமை. எந்திரக் கலப்பைகள், மோட்டார் வண்டிகள் முதலிய எந்திர சாதனங்கள் அருமையாய் இருந்தன. இந்த நிலைமையிலே குதிரை மிகப்பயனுடைய மிருகமாயிற்று. குதிரையில்லாவிட்டால் அவுத்திரேவியா இன்றைய நிலைமைக்கு அபிவிருத்தியடைந்திருக்கமாட்டாது. கோடை வெயில், மழைக்குளிர், வரட்சியற்ற காலம், காட்டுத்தீ, மழைவெள்ளும் என்ற இன்னோன்ன வருணிக்கமுடியாத இடர்களுக்கிடையே காடாய்க்கிடந்த இந்த அவுத்திரேவியாவைக் குதிரையின் உதவியால் மனிதன் பூஞ்சோலையாகக் கிட்டான். விவசாயியான என்னுடைய நன்பர் ஒருவர் தமது பழைய குதிரையொன்றைக் குடிசையிற் பூட்டிவைத்து உணவு கொடுத்து வருகிறார். அதற்கு வேலையும் அவர் கொடுப்பதில்லை. முன்னெரு முறை அந்தக்குதிரை அவருடைய உயிரைக் காப்பாற்றியதாம்.

இருநாள் இரவு எல்லாரும் தூக்கத்தில் அயர்ந்திருக்கும் சமயம், இந்தக் குதிரை வீட்டு முற்றத்தில் வந்துநின்று கொண்டு கனைத்து விவசாயியை எழுப்பிற்று. “பூட்டிவைத்த குதிரை பூட்டையும் உடைத் துக்கொண்டு முற்றத்துக்கு வந்து என்ன செய்கிறது ?” என்று விவசாயி நினைத்தார். அவர் வெளியே வந்து பார்த்தபோது குதிரை இலாயத்திலுள்ள ஒரு பகுதி தீப்பிடித்தெரிவதைக் கண்டார். உடனே அவருக்கு ஓர் எண்ணந் தோன்றியது. “இந்தக் குதிரை நெருப்புப் பற்றியதைக் கண்டுதான் எனக்கு அறிவிக்க வந்திருக்கிறது” என்று நினைத்தார். வயலிலே நெல்விளைந்து அருவி வெட்டுங் காலம்; அந்தத் தீப் பரவுமாயிருந்தால் நெறக்திர் எல்லாம் சாம் பராய்ப்போயிருக்கும். கணப்பொழுதில் விவசாயி தீயை அணைத்து விட்டார். குதிரைக்கு மிகவும் நன்றியறிதலுடையவராய் இருந்ததோடு அதனிடம் இனிமேல் வேலை வாங்குவதில்லையெனவும் அவர் நிச்சயித்தார்.

இத்தகைய சம்பவங்கள் அநேகமுண்டு. ஆனால், குதிரையின் பயனுடையை பற்றிப் போதிய அளவு கூறிவிட்டேன். பொதுவாகப் பிராணிகளிடமும் சிறப்பாகக் குதிரைகளிடமும் நாமெல்லாம் அன்புடையவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

இவ்வரைப் பகுதிகளின்னடையும் வாசித்தவர்கள் இருங்கையான அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தனர். ஒருசாரார் “அ” உணப்பகுதி யைச் சிறந்ததெனக் கொள்ளுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் கூத எழுதிய ஆசிரியர் தமிழ்நடை சொந்த அநுபவத்தையே குறிப் பிட்டுச் சில குதிரைகளின் தன்மையையுன் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார் என்பதாகும். “ஆ” பகுதியில் நீதிக்கதை எழுதுவோரும் சிறு வர்க்கு ஒழுக்கத்தை யூட்டவேண்டுமென்ற கருத்துடன் சிறுவர் இலக்கியம் எழுதுவோரும் வழக்கமாகக் கூறும் விடயங்கள் ஆளப்பட். டிருக்கின்றனவேயன்றிப் புதிதாக ஓர் அநுபவத்தையோ, நிசமான விடயங்களையோ கூறவில்லையென்றும் எடுத்துக் காட்டிறுர்கள். மேலும் “அ” உரைப்பகுதியை எழுதியவர் வாசகர்களைக் குழந்தைகளாதப் பாவிக்காமல், தமக்குச் சமானமான மாணவர்களைக் கொண்டு இயற்கையானவொரு போக்கில் எழுதியிருக்கிறார். “ஆ” உரைப் பகுதியை எழுதியவர் தாம் உயர்ந்தவொரு நிலையில் இருப்பவராகத் தம்மை நினைத்துக்கொண்டு, தாமெடுத்துத் திருப்பாந்தப்படுத்தும் ஒழுக்கத்தை வாடகர்கள் பின்பற்றவேண்டுமென்ற தோரணையிற் கூறுகிறார். “அ” உரைப் பகுதியில் வாசகரை விநோதமடையச் செய்யும் கவர்ச்சியுண்டு. “ஆ” பகுதியை அவ்வாறு கருதமுடியாது.

“ஆ” பகுதியை எழுதியவர் உயர்ந்த ஒரு பொருளைப்பற்றி உத்தமமான உணர்ச்சியையுண்டாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சற்று அதிகார

தோரணையிற் கூறுகிறார். “அ” பகுதி கதை சொல்வதுபோல உரையாடல் முறையில் அமைந்திருக்கிறது. “ஆ” உரைப்பகுதியிலே தோபிமானமும் நாட்டின் வரலாறு பற்றிய ஒரு குறிப்பும் அமைந்திருக்கிறது. “அ” பகுதியில் அத்தகைய அபிமானங்களோ, வேறெவ்விதப் பற்றுக்களோ இன்றி ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார்.

எனவே இந்த இருவகை அபிப்பிராயங்களுள் எது சிறந்ததென் பதை ஆராய் வேண்டும். “அ” உரைப்பகுதியின் ஆசிரியர் ஓர் அருபவத்தைக் கூறுகிறார். “ஆ” உரைப்பகுதி ஆசிரியர், பிராணிகளிடம் செவகாருணியம் உடையவராய் இருக்க வேண்டுமென் பதை வலியுறுத்துவதற்காக அசம்பாவிதமான ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுவதால் அங்கே ஒரு செயற்கைத் தன்மையிருப்பதைக் காணுகிறோம்.

“அ” உரைப்பகுதியிற் கூறிய சம்பவம் சாதாரணமாகப் பலரும் அருபவித்த சம்பவமாய் இருந்தாலும் அதைத் தாம் தமக்குப்பட்ட அருபவுமாகக் கூறும்போது இந்த ஆசிரியர் வேறு நோக்கமெதுவு மின்றி அதனை இயல்பான உரையாடல் முறையிலே தொடுக்கிறார். வாசகர் மனத்தில் நம்பிக்கையை உண்டாக்கக் கூடியதொரு புதுமை இதிற் காணப்படுகிறது.

“ஆ” உரைப்பகுதியைப் பற்றி ஆராயுமிடத்து ஒரு கேள்வியை நாம் கேட்கலாம். இந்த உரைப்பகுதி கருத்தைக் கவர்வதற்காக எழுதப்பட்டதா அல்லது வழக்கமான நீதிக் கருத்துக்களையும் ஒழுக்க முறைகளையும் போதிப்பதற்காக ‘எழுதப்பட்டதா’ என்பதே அக்கேள்வி. அவுத்திரேயாவை அபிவிருத்தி செய்வதிற் குதிரையும் தன்னிறுவ கொண்டு அதற்குத் துணைப்பிந்ததாக உருவகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. வாய் விடாச் சாதியான குதிரைக்கு இத்தகைய உணர்ச்சி வருமா என்பது வாசிப்போருக்கு ஓர் ஜெயத்தைக் கொடுக்கும். குதிரை பயனுள்ள மிருகம் என்பது எல்லாரும் அறிந்த விடயம். அது விவசாயத்துக்குப் பயன்படுவதைப் பற்றி இவ்வளவு அபிமானத் தோடு எழுதுவது மனத்திற் செயற்கையான உணர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. அப்படியானாற் கோழி முட்டையிலும் தெப்பற்றியும் ‘கம்பளி யாட்டில் உரோமம் வளர்வதைப் பற்றியும் எழுதவேண்டுமா? மேலும், குடிசையிலே தீப்பற்றியதையும் நெற்கதிர்களை அஃது அழித்துவிடும் என்பதையும் குதிரை தானுக உணர்ந்து, ஓடிவந்து, கமக்காரனை எழுப்பிய செய்தி நிகழ்க்கூடியதொன்றன்று. குழந்தைகளே இதை நம்புவார்கள். எனவே “அ” பகுதி சிறப்புடையதாகவும் போலியுணர்ச்சியை யுண்டாக்கக்கூடிய யுத்திகள் எதுவும் இல்லாததாகவும் காணப்படுகிறது. “ஆ” பகுதியில் உத்தமமான பிராணி, வாய்விடாச்சாதி

முதலிய சொற்கள் இந்தப் போலியுணர்ச்சியை உண்டாக்குவதற்கு உதவுகின்றன. அவுத்திரோயியா விவசாய விருத்தியைப் பற்றியும் தீயனைக்கப்பட்டதைப் பற்றியும் கூறிய ஆசிரியர் இறுதியில் ‘எல்லா ரும் பிராணிகளிடத்துச் சீவகாருணியம் உடையவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும்’ என்று முடிவுரை கூறுவதிலிருந்து இதற்குத் தானு இவ்வளவு பேச்சென்ற ஓர் உணர்ச்சி வாசகர் மனத்தில் உண்டாகக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

இங்கே ஆராய்ந்த முறையிற் கீழ்வரும் பயிற்சிகளைச் செய்க.

1. பின்வரும் உரைப்பகுதிகளில் நீர் விரும்புவது எது? காரணங்களுக் :

(அ) அந்தச் சோலை வெண்ணிலவிலே மூழ்கியிருந்தது. மல்லிகை, மூல்லை, செண்ணபகம் என்ற மலர்களின் நறுமணம் காற்றிலே மிதந்துகொண்டு வந்தது. நீரைச்சிந்தும் செயற்கைச் சுனையொன்று வைரம்போல் மின்னும் நீர்த்தாரையைச் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. மணங்கலந்த தென்றில் இன்னிசை தவழ்ந்து வருகிறது. அழகுச் சுப்பரியும் இராதை பளிங்குப் பாறையிலி ருந்து எழுந்து, மாகதப்புற்கம்பளத்தில் மெல்லடிவைத்து நடந்து, சந்திரகாந்தம் ஒளிவிடும் கொடி மண்பாத்தை அடைகிறன். கருமுத்துப் போலப் பிரகாசிக்கும் அவளுடைய மேகக் கூந்தல் தோன்மீது சொரிய, கண்ணிலை கண்ணைனைத் தேடியலீவின்றன. தாமரை வதனம் இளமையின் செவ்வியைக் கொப்பவிக்கின்றது.

(ஆ) இரவு வந்தது. ஆற்றங்கரையிலே கட்டிய படசிலிருந்துகொண்டு மாடஸ் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். ஆங்காங்குச் சிறிய சிறிய வள்ளங்களில் மிளைபின்போல் விளக்குக்கள் பொட்டுப் பொட்டாய் ஒளிவிசின. தூரத்தே வெளிச்சவிட்டிலிருந்து ஒளியானது, சம்பந்துகொண்டிருந்தது. கப்பலிலிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர் ஆற்றுநீரிற் பட்டு, அலையும் நீரைக் காட்டின. அஃது ஒரு நகாம் போலக் காட்சியளிக்கவில்லை. நகரங்களும் குடாக்களும் இருஞும் அப்ரந்த பெரிய நாடுபோலத் தெரிந்தது. எல்லாம் மருமம் நிறைந்த தோற்றத்தையுண்பாக்கின. இந்தத் தோற்றும் நிச்மா? மாயவித்தையா? தகடுசெய்து பரப்பிய பெரிய இருக்கின் பின்னனியில் அந்த ஒளிகள்!

மாடஸ் பெருமுச்ச விட்டான். குளிரினால் உடல் நடுங்கிறது. தானிருந்த வள்ளத்தின் கீழ்த்தடிலே உறங்கும் பூணையைப் பார்த்தான். “நானிங்கே எதற்காக வந்தேன்? நான் எதைத் தேடுகிறேன்?” சிறிதுநேரம் சிந்தனையிலாழ்ந்தான். “என் தாய் நாட்டைவிட்டு எதற்காக இவ்வளவு தூரம் ஒளித்து வந்தேன்?” என்று எண்ணினான்.

2. பின்வரும் உரைப் பகுதிகளிரண்டிலும் உம்மைக் கவர்வது எது ?
காரணங்களுக்

(அ) அவர்கள் அந்த ஆற்றின் கரையாகச் செல்லவேண்டியவராயி னர். எனவே, வாண்ணும் அவனுடைய நன்பனும் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு நடந்தார்கள். கீளத்துப் போன அவர்கள் ஆற்று நீரைப் பருகினர். அஃது அவர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் கொடுத்தது. ஆற்றின் இரு மருங்கிலும் இனிய பழங்களையுடைய பலவகையான மரங்கள் காற்றிலைசைந்துகொண்டு நின்றன. அவர்கள் பழங்களைப் பறித்து உண்டனர். ஆற்றின் இரு பக்கத்திலும் புற் படர்ந்த பெரிய வெளிகள் காணப்பட்டன. ஆங்காங்கே பலவகையான பூக்கள் மலர்ந்திருந்தன. வருப்பு முழுவதும் அப்புற்றரை பச்சைப் பசே வெனக் காட்சி கொடுத்தது. அங்கே அவர்கள் படுத்து நித்திரை கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு உபாடை கொடுப்பதற்கு எவ்வித செந்துக்களும் காணப்படவில்லை. நித்திரை விட்டெழுந்ததும் மறு படியும் அவர்கள் பழங்களைப் பறித்துள்ளு தெளிந்த நீரைப் பருகினர். வாண்ணுக்கு அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. அவன் கடவின நினைந்து துதி கூறினான். “ உலக நாயகனின் புகழைப் பாடுவதே எனக்கு என்றும் இன்பந் தருவது. ஆண்டவனுடைய திருவடியின் கவடு எங்கெல்லாம் காணப்படுகிறதோ அங்கேயே என்னுள்ளம் ஜூவித்து விடும். அவனுடைய பெயர் எனக்கு வாசனை் பொதிந்த சம்புடம் போன்றது. நறுமணப் பொருள்களெல்லாவற்றிலும் பார்க்க இன்பழுட்டுவது அவனுடைய திருநாமமே. அவனுடைய குரலே எனக்கு இனிமையுடைய சங்கிதம். செங்கதிர்ப் பரிதியின் ஒளியிலும் பார்க்க அவனுடைய திருமுக ஒளியையே நான் மேலாகப் போற்று வேன். நோய்க்கு அவன் சொல்லே மருந்து. என்னை நல்வழியில் எப்பொழுதும் இட்டுச் செல்வன் அந்த ஞான நாயகனே. என் பாதங்களுக்கு வலிமை தருவது அவனுடைய அருளே ”.

(ஆ) அன்பு ! அன்பு ! அன்பு ! அன்பு என்ற சொல்லை உச்சரிக்கும் போதே எவ்வளவு அழகாயிருக்கிறது ! அன்பு தெய்கீமானது. அன்பெண்றாலென்ன ? அது பல வருளங்களும் போன்றது ; வாழ்வென்னும் இருங்கட முசிற் கூட்டங்களை ஒளியிலே தோய வைப்பது ; மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை வருகி வாரி இறைப்பது ; அது விடிவெள்ளி போன்றது ; மாலையில் ஒளிக்கும் தாரகை போன்றது. அந்த வெள்ளிகளின் ஒளியிலில் ஆண்வனுடைய இயற்கைப் படைப் பெல்லாம் அகம் மிக மகிழ்ச்சின்றன. நித்திரையிலாம்பந்திருக்கும் குழந்தையைப் பாருங்கள். அங்கே தொட்டிலை ஆட்டிக் கொண்டு நிற்கும் தாயின் உள்ளத்தில் உதிய்படு என்ன ? இந்த அன்புதான். சுடுகூட்டிலே ஆதரவாகக் கூடிநிற்போர் உள்ளத்தில் மிலிரவ தென்ன ? இந்த அன்புதான்.

காலையிற் பசும் புற்றரைகளுக்கு மேலாகத் தூரத்தே யுள்ளதோர் இரகசியமான இடத்திலிருந்து வரும் இன்னிசையைக் கேட்டிருக் கிறீர்களா? கோவிலிற் கேட்கும் மணியோசையில் ஆண்டவனுடைய அன்புக் குரலைக் கேட்கவில்லையா? இசையென்றுலென்ன? என்ன இனிமை! இசையே அன்பின் குரல்; எம்மைப் போன்ற சாதாரண மக்களை அசு குமாராக்குவது அன்பென்னும் மந்திரவித்தையன்றே? அந்புதமான நறுமணம் வீசும் மலரின் சுகந்தம் அன்பு. பெரிய வெற்றி வீரனின் அருஞு செயல்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பது அன்பன்றே? அன்பில்லாதவர் மிருகங்களுக்குச் சமானமானவர். அன்புடையவர் என்பும் உரியவர் பிறர்க்கு.

3. உப்பங்கழியைப் பின்னணியாகக் கொண்டு முதலாம் வினாவின் (அ) பந்தியைப் போன்ற ஒரு பந்தி எழுதுக.

4. உமது வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த மறக்கமுடியாத ஒரு சிறுசம்பவத்தைப்பற்றி முதலாம் வினாவின் (ஆ) பந்தியைப் போன்ற ஒரு பந்தி எழுதுக.

(ஆ) கவிதை விளக்கம்

இன்பதாந் தமிழ் மலரிற் கவிதை விளக்கம்பற்றி நாம் கூறிய விடயங்கள் அவதானிக்கத்தக்கன. ‘பாவென்பது சேட்டுலத்திருந்த காலத்தும் ஒருவன் எழுத்துஞ் சொல்லுந் தெரியாது பாடமோதுங் கால் அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விகற்பித்து இன்ன செய்யுளென்று உணர்வதற்கேதுவாகிப் பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஒசை என்பர் பேராசிரியர். இந்த ஒசையின் தன்மைகளையெல்லாம் இலக்கண நூல்கள் அசை, சீர், தனி முதலிய செய்யுள்ருப்புக் களின் இணைப்பு முறையை வைத்து வகைப்படுத்தி வரையறை செய்திருக்கின்றன.

பாவிலே சொல்லப்படும் பொருள் புலவனுடைய அருபவமாகும். அந்த அருபவம் பட்ட அருபவமாகவுமிருக்கலாம்; கற்பனையிற் கண்ட அருபவமாகவுமிருக்கலாம். அந்த அருபவம் மக்கள் வாழ்க்கையிற் பெரும் விளைவையுண்டாக்கக் கூடியதாகவிருந்தால் அஃது உயர்ந்த அருபவமாகக் கொண்டு பாராட்டப்படும்.

கவிதை, அருபவத்தைச் சொற்களாற் கூறுகிறது. அப்போது அச்சொற்கள் நேரடியான பொருளையுங் குறிப்புப் பொருளையுங் தருகின்றன. உதாரணமாக “எங்கே வந்தாய்?” என்று ஒருவரைப் பார்த்துக் கேட்டால், எதற்காக வந்தாய்? என்ற நேரடிப் பொரு

நூண்டு. ஆனால், வந்தவரோடு கோபங் கொண்ட ஒருவன் அவனைப் பார்த்து “எங்கே வந்தாய் ? ” என்று கூறினால் “நீ ஏன் வந்தாய்? இங்கே வர வேண்டியதில்லையே” என்ற குறிப்புப் பொருளைக் கொடுக்கும்.

சொந்தை மாத்திரை யனவு கொண்டு சீராகப்பிரித்துச், சீர்களை அடிகளாககித் தொடுக்கும்போது அவை பாவுக்குரிய தன்மையைப் பெறுகின்றன. அதனால் அச்சொற்றுரைடை, தெளிவும் சுருக்கமும் இசையுமடையதாகிப் பாச்செய்யுளென்ற முத்திரையைப் பெறுகின்றது.

வட்டமான ஸ்ரீரும் பூசினிக் காய் போல
மஞ்சள் நீற உறுமாலைப் பார்—தலையில்
மஞ்சள் நீற உறுமாலைப் பார்
கட்டியிறுக்கிய சட்டையைப் பாரங்கே
கைகளில் அம்பொடு வில்லைப்பார்—இரு
கைகளில் அம்பொடு வில்லைப்பார்.

இங்கே சொற்கள் அளவோடிசைந்து சீர்ப்படநின்று ஒருவகையான ஒத்திசையையுண்டாக்குகின்றன. வட்டமான, கட்டியிறுக்கிய என்ற எதுகைகளும், மஞ்சள் நீற உறுமாலைப்பார், கைகளில் அம்பெறி வில்லைப்பார், என்று மாங்கிவரும் அடிகளும் கவிதையென்பதை யெறித்துக் காட்டுகின்றன. இப்பாட விலே கத்தரித்தோட்டத்து வெருளி யொன்றின் பேடத்தை விவரிக்கும் புலவர், அவ்விவருளி, தலையில் அணிந்திருக்கும் உறுமாலை வருணிக்கும்போது வட்டமான பெரும் பூசினிக் காய்போல என்று ஓர் உவமையைக் கையாளுகின்றார். பூசினிக்கானை உறுமாலுக்கு உவமை கூறுவதால், வாசிப்பவர் மனத் திலே வெருளியின் வடிவம்பற்றிய ஒரு தெளிவான என்னை உண்டாக்கின்றது. இஃது ஒருமணவிமயம், புலவர்கள் மனவிம்பங்களை உண்டாக்குவதன் மூலம் தமிழுடைய அருபவங்களைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துவார்கள். ஐம்பொறி வாயிலாக அருபவிக்கக் கூடிய சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் சென்பவற்றை மனப் பிம்பங்களாக உண்டாக்குவது கவிதை களிற் காணப்படும் சிறப்பானதோர் அமிசமாகும்.

பெண் நட்டாடும் அரவத்தைக் கேட்டு இராமன் அத்திசை நோக்கிப்பார்த்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கம்பர் பின்வருமாறு குறிப் பிடுகின்றார் :

நாபுரமு மேகலையு நாலுமற லோதிப்
பூமரலும் வள்ளுமிலை பூசலிழும் ஒசை
தாமுநைசெய் கிணறுதொரு தையல்வரு மென்னுக்
கோமகளு மத்திசை குறித்தனன் விழித்தான்.

சிந்தனையில் ஆழந்திருந்த இராமனுக்குச் சிலம்பின் ஒசையும் மேகலையின் ஒசையும் புதிய பட்டாடையின் அரவழும் கூந்தலில் ணிந்த மாலையில் ஒலி செய்யும் வண்டுகளின் ஒசையும் என்ற இன்னோரண்ண ஒசைகளெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு பெண் வரு கிழுளொன்பதைச் செவிவாயிலாகவுணர்த்த, அவன் சிந்தனை கலை ந்து அப்பூசல் வருந் திசையைக் குறித்துப் பார்த்தான். இங்கே, செவி மூலம் கேட்கப்படும் பல ஒசைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றுக வாசகர் மனத்திறையிலே பதிகின்றன.

பஞ்சியொளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவ மனுங்கச்
செஞ்செவிய கஞ்சநியிர் சீறடிய ளாகி
அஞ்சொவிளா மஞ்சஞ்செயென அன்னமென மின்னும்
வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள்.”

இங்கே, சொல்லமுகும் ஒத்திசையும் வாசகிளின் மனத்தைக் கவரக் கூடியவாக அமைந்திருக்கின்றன. உள்ளே நஞ்சமும் வஞ்சனையும் நிறைந்த சூர்ப்பநகை என்னும் அரக்கி செம்பஞ்சு, தளிர், தாமரை இவற்றின் மென்மை, நிறம் முதலியவற்றைக் கொண்ட பாதங் கலையுடையவளாய், மயில், அண்ணம், வஞ்சிக்கொடி முதலியவற்றின் சாயல், நடை, உருவம் இவற்றை மேற்கொண்டு செயற்கை நலம் மிகும்படிவந்தாள். அவள் மேற்கொண்ட மென்மைப் பண்பிற சிசைய மெல்லெலழுத்துக்கள் இப்பாட்டில் மிக்கு வருகின்றன. பாவிலே சொன்னயம், பொருணயம் என்ற இரண்டையும் தூக்கியா ராய்ந்து செய்யினை நயத்தல் பொருத்தமுடையதாகும்.

உவமை, உருவகம், தற்குறிப்பேற்றம் முதலிய அணிகளின் வாயி லாகப் புலவன் குறிப்புப் பொருள்களை விளக்குவதோடு, சொற் களைச் சுலை கருதி ஆளுவதினாலும், கவிதையில் நயத்தைப் பிறப் பிக்கிறன். சொல்லும் பொருளும் நயம்பட நின்று அநுஸவத்தைப் புலப்படுத்தும்போது உண்டாகும் இன்பத்தை நயக்கப் பயிற்சி பெறு தல் அவசியமாகும். அந்த வகையில் மாணுக்கர் பல பயிற்சிகளிற் பழக்கமடைதல் வேண்டும். இதற்கு ஆசிரியர் துணை பெரிதும் வேண்டப்படுவதாகும்.

பின்வரும் செய்யுள்களைப் படித்த பின்னர் அவற்றின் கீழுள்ள வினாக்களுக்கு விடைத்தருக.

1. நன்றி யறிதல் பொறையுடைமை இன்சொல்லோ டின்னுத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை கல்வியோ பொப்புர வாற்ற அறிதல் அறிவுடைமை நல்லினத் தாரோடு நட்டல் இவையெட்டும் சொல்லிய ஆசார வித்து.
  2. பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளஸ்குந் துறைவகேள் ஆற்றுத் தென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல் போற்றுத் தென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை பண்பெனப் படுவது பாடற்றிந் தொழுகுத ஸ்ன்பெனப் படுவது தன்சிலை செருஅமை அறிவெனப் படுவது பேதையார சொன்னேன்றல் செறிவெனப் படுவது கூறியது மற்றுமை நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை முறையெனப் படுவது கண்ணேடா துயிர்வெளவல் பொறை யெனப்படுவது போற்றுரைப் பொறுத்தல்
  3. இன்னுமை வேண்டின் இரவெழுக இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக-தன்னேடு செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்.
  4. திருவின் திறலுடைய தில்லை யொருவற்குக் கற்றவின் வாய்த்த பிறவில்லை-எற்றுள்ளும் இன்மையின் இன்னுத தில்லை இல்லென்னுத வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.
  1. இச் செய்யுள்களிலெல்லாம் ஒரு பொதுத் தன்மை காணப்படு கிறது. அஃது எத்தகையது ?
  2. இச் செய்யுள்களைப்பாடிய ஆசிரியரின் நோக்கமென்ன ?
  3. உணர்ச்சியை அருட்டக்கூடிய தன்மைகள் இச்செய்யுள்களிலுண்டா ?
  4. மூன்றுவது செய்யுளில் வரும் சொன்னைத்தை விளக்குக.
  5. ஆசார வித்து நான்கைக் குறிப்பிடுக.
  6. பிரித்தெழுதுக :
- பொறையுடைமை, இவையெட்டும், சொன்னேற்றல், இல்லென்னும், புள்ளஸ்கும், திறலுடைய.

- பின்வருஞ் சொற்களுக்குரிய எதுகைச் சொற்களைப் பாடவிலிருந்து எழுதுக. அறிவு, நிறை, இன்மை, மன்னுதல்
- இப்பாடல்களிலிருந்து செய்யவேண்டியதொன்று, விடவேண்டிய தொன்று தருக.

பயிற்சி 2

பின்வரும் செய்யுள்களைப் படித்தபின் அவற்றின் கீழுள்ள வினாக்களுக்கு விடை தருக.

- வண்ண மாலைக் கைபரப்பி
உலைக் கவைந்த இருபெல்லாம்
உணண் எண்ணித் தண்மதியத்
துதயத் தெழுந்த நிலாக்கற்றை
விண்ணும் மண்ணும் திசையைனத்தும்
விழுங்கிக் கொள்ட விரிந்னீர்ப்
பண்ணை வெண்ணெய்ச் சடையன் தன்
புகழ்போல் எங்கும் பரந்துளதால்
  - காளெல்லாம் மலர்ந்த மூல்லை
ககனமீ தெழுந்த தென்ன
வாளெல்லாம் வயங்கு தாரை
நிரைநிரை மலர்ந்து தோன்ற
வேண்ணிலான் விழுவின் வைத்த
வெள்ளிவெண் கும்ப மென்னத்
தூ நிலா மதியம் வந்து
குணதிசைத் தோன்றிற் ரம்மா
  - எண்ணிய மறையினௌடு கிண்ணராகள்
இசைபாட உலக மேத்த
விண்ணவரும் முனிவர்களும் வேதியரும்
கரம்குவிப்ப வேலை யென்னும்
மண்ணுமனி முழுவதிர வானரங்கில்
நடப்புரிவான் இரவி யென்னும்
கண்ணுதல்வா னவன்களகச் சடைவிரித்தா
லெனவிரிந்த கதிர்க வெல்லாம்
- (I) 1. இசையுள்களின் பொருளை செய்துக.
2. கிழக்கே சந்திரன் தோன்றும் நிகழ்ச்சியைப் புலவர் ஏவ்வாறு வருணிக்கிறார்? அதிலுள்ள பொருண்யத்தை விளக்குக.

3. இரண்டாவது செய்யுளை வாசிக்கும்போது உண்டாகும் கவையென்ன வென்பதைக் கூறுக.
4. முதலாவது செய்யுளிற் புலவரின் நோக்கம் என்னவென்பதை விளக்குக.
5. இச்செய்யுள்களில் எது சிறந்ததென்பதை ஆராய்க.

- (II) 1. இச்செய்யுள்களில் வந்த உவமைகள் இரண்டு தருக. அவை உவமேயத்தை விளங்க வைக்குத் தன்மை எப்படியானது?
2. இச்செய்யுள்கள் வெண்பா, குறள்வெண்பா, விருத்தம், ஆசிரியப்பா என்பவற்றில் எவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவை?
  3. முதலாவது செய்யுளில் வந்த மதிக்கும் இரண்டாவது செய்யுளில் வந்த மதிக்கும் கூறப்பட்ட உவமைகளின் வேறுபாடுயாது?
  4. மதி என்னும் சொல் இப்பாடல்களில் எத்தனை முறை வந்துள்ளது. அக் கருத்துள்ள வேறு சொற்கள் மூன்று தருக.
  5. இச் செய்யுள்களில் வந்துள்ள எதுகைச் சொற்கள் யாலை?

பயிற்சி 3

இங்கே இராமன் கைகேயியிடம் விடை கொண்ட செய்தி கூறப்படுகின்றது.

1. வந்தவள் தன்னைச் சென்னி மன்னுற வணங்கி வாசச் சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் செங்கையிற் புதைத்து மற்றைச் சுந்தரத் தடக்கை தானை மடக்குறத் துவண்டு நின்றுன் அந்திவந் தடைந்த தாயைக் கண்டவான் கண்ணி னன்னுன்.
  2. நின்றவன் தன்னை நோக்கி இரும்பினு வியன்ற நெஞ்சிற் கொன்றுமல் கூற்ற மென்னும் பெயரின்றிக் கொடுமை பூண்டாள் இன்றெனக் குணர்த்த லாவ தேயதே யென்னி னுகும் ஒன்றுனக் குந்தை மைந்த உரைப்பதோர் உரையுண்டென்றுன்.
  3. எந்தையே ஏவ நீரே உரைசெய இயைவ துண்டேல் உய்ந்தனன் அடியேன் என்னிற் பிறந்தவ ருளரோ வாழி வந்ததென் தவத்தி னுய வருபயன் மற்றெருண் ருண்டோ தந்தையுந் தாயும் நீரே தலைநின்றேன் பணிமி னென்றுன்.
1. இச் செய்யுள்களிற் காணப்படும் இரண்டு பாத்திரங்களும் எவ்வாறு வருணிக்கப்படுகின்றன?
  2. இராமன் எத்தகைய குணமுடையவன்?
  3. கைகேயி எத்தகைய குணமுடையவள்?

- இச்செய்யுள்களிற் புலவர் பயன்படுத்தும் உவமைகள் பாத்திரங்களின் குணநலன்களை விளக்குவதற்கு எவ்வாறு பயன்படுகின்றன?
- இரண்டாவது பாட்டின் கடைசி இரண்டு வரியின் பொருள்: “இன்றைய தினம் எனக்கு உணர்த்தற்குரியது, பொருந்து மாயின் நான் அதைத் தெரிவிக்கலாம், மகனே, உன்றந்தை உனக்குரைத்ததான் ஒரு வார்த்தையுண்டு,” என்றார்கள். இதிற் கைகேயியின் மனநிலை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிற தென் பதைச் சுருக்கமாகக் கூறுக.
- இங்கே, இச்செய்யுள்களிற் கலை கூறுந் தன்மை எவ்வாறு அமைந்துள்ளதென்பதை விளக்குக்.

பசிற்சி 4

- மந்தமா ருதம்வளரு மலையெங்கள் மலையே வடக்கேலதென் கலைப்பிலு மலையெங்கள் மலையே கந்தவேள் விளையாடு மலையெங்கள் மலையே கணகநவ மணிவிளையு மலையெங்கள் மலையே
.....
இந்தமா நிலம்புரக்கு மங்கையற்கண் ணம்மை இன்பமுறுந் தென்பொதிய மலையெங்கள் மலையே.
- சிங்கமும்வெங் களிறுமுடன் விளையாடு மொருபால் சினப்புலியு மடப்பினையுந் தினைத்திடுமங் கொருபால் வெங்கரடி மரையினெடும் விளையாடு மொருபால் விடவரவு மடமயிலும் விருந்தயரு மொருபால் அங்கணமர் நிலங்கவிக்கும் வெண்கவிகை நிழற்கீழ் அம்பொன்முடி சூடுமெங்க னபிடேக வல்லி செங்கமல்ப் பதம்பரவுங் கும்பமுனி பயிலுந் தென்பொதிய மலைகாண்மற் றெங்கள்மலை யம்மே.
- இச்செய்யுள்களில் எவ்விதச் சொன்னயங்களை நீர் காண்கின்றீர்?
- இதில் வரும் ஒத்திசை எவ்வாறு அமைந்துள்ளது?
- குறத்தியொருத்தி தான் வசிக்கும் மலையைப் பற்றிக் கூறிய கூற்றுக் அமைந்த இச்செய்யுள்களிற் புலவர் எத்தகைய மன விம்பங்களையுண்டாக்கிப் பொருணையத்தைத் தோன்றச் செய்கிறார்?
- மலையின் சிறப்பைச் சுருக்கமாகக் கூறுக.
- இந்த ஒத்திசையில் உங்கள் ஊழைப் பற்றி ஒரு செய்யுள் எழுதுக.

II.

அடிப்படை இலக்கண அறிவு

H
Hilfsmittel @meine Schule

(அ) பெயர்க்ஷோற் பகுதி

1. வாக்கிய உறுப்புக்கள்

எழுவாய் பயனிலை

வானரச் சேனையுடன் கடல் கடந்து இலங்கையை அடைந்த இராமன் சீதையை விடும்படி இராவணனிடம் மற்றுமோர் முறை தாதனுப்பு நினைந்து, தன் எண்ணத்தை விப்பினன் முதலியோரிடம் கூறினான்.

அப்பொழுது :

“அரக்கர்கோன் அதனைக் கேட்டான் அழகிற்றே ஆகும் என்றான் குரக்கினத் திறைவன் கேட்டுக் கொற்றவர்க் குற்ற தென்றான் இரக்கம் திழுக்கம் என்றான் இனையவன் இனிநாம் அம்பு துரக்குவ தல்லால் வேறேர் சொல்லுவன்டோ என்னச் சொன்னான்”

(வீடினான் இராமன் கூறியதைக் கேட்டான் ; அது நன்றே ; செய்யத் தக்கதே என்றான். சுக்கிரிவன் அஃது அரசர்க்கு ஏற்றதாம என்றான். இலக்குவன், இராங்குவது குற்றம் என்றான். இனி, நாம அம்பைச் செலுத்துவதன்றிச் சொல்லுவதற்கு யாது உள்ளது என்று மேலுங் கூறினான்.)

எழுவாய் :

இது செய்யுளின் முதலாவது வாக்கியம் “அரக்கர்கோன் அதனைக் கேட்டான்” என்பது. இங்கே அதனை என்றது, இராமன் சொல்லி யதை.

இரண்டாவது வாக்கியம் ‘அழகிற்கே ஆகும் என்றான்’ என்பது இஃது ஒரு கலப்பு வாக்கியம் ; இதில் ஒரு தலைமைத் தொடரோடு இருதுணைத் தொடர்கள் கலந்துள்ளன. அவை வருமாறு :

(அ) (அரக்கர் கோன்) என்றான்—தலைமைத்தொடர்

(ஆ) (அஃது) அழகிற்று—துணைத்தொடர் 1,

(இ) (அஃது) ஆகும்—துணைத்தொடர் 2.

(அ) தலைமைத் தொடரில் அரக்கர்கோன் என்ற எழுவாய் முன் நூள்ள வாக்கியத்திலிருந்து வருவிக்கப்பட்டது. என்றான் என்பது அதன் பயனிலே.

(ஆ) ‘அழகிற்று’ என்பதில் அஃது என்பது தோன்று எழுவாய். ‘அழகிற்று’ என்பது பயனிலே (வினைக்குறிப்பு முற்று).

(இ) ‘ஆகும்’ என்னுமிடத்தும் அஃது என்பதே தோன்று எழுவாய். ஆகும் என்பது பயனிலே.

“அழகிற்று, ஆகும்” என்னும் இரண்டும் அரக்கர்கோன் என்ன சொன்னான் என்ற வினைவுக்கு விடையாகித் துணைத் தொடர்களாய் அமையுமாற்றைக் கண்டு கொள்க.

இனி, அழகிற்றோகும் என்பதனை ஒரு சொல்லாய்க் கொள் வினாவுங் கொள்ளலாம். அவ்வாறு கொள்ளுமிடத்து ஆகும் என்னும் ஆக்கச்சொல், அழகிற்று என்னுங் குறிப்புவினை முற்றே ஒன்றி நின்றதெனல் வேண்டும். அவ்வாருமின், அஃது என்னும் தோன்று எழுவாய்க்கு அழகிற்றோகும் என்பது பயனிலையாய் அமையும்.

தோன்று எழுவாய்களாக நான், நாம் ; நீ, நீர் ; அவன், அவள், அவர், அது, அவை என்பவற்றுள் ஒன்றேவருமென முன்னர்ப் படித்தோம். ஆயின், செய்யுள்களிலும் தொடர்ந்து வரும் வாக்கியங்களிலும் இச்சொற்கள்லாத சொற்களும் தோன்று எழுவாய்களாகும். (தமிழ்மலர் 9 ; பக்கம் 138 பார்க்க) ஆயினும், அச்சொல் இந்த ஒன்பத்னுள் ஒன்றும் அடங்கும்.

உ-ம் : அரக்கர்கோன் என்பது அவன் என்ற பகுப்பில் அடங்குவது காணக.

“ பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவனாடி சேராதார் ”

என்ற குறளில் நீந்துவர் என்ற பயனிலைக்கு, இறைவனாடி சேரந்தார் என்பது எழுவாய். அஃது, அவர் என்னும் வாய்பாடுள் அடங்கும்.

பயனிலே :

இனி, அரக்கர்கோன் அதனைக் கேட்டான் என்னும் வாக்கியத்தின் பயனிலே, கேட்டான்; இது தெரிந்திலே வினைமுற்று.

அஃது அழகிற்று, என்னும் வாக்கியத்தின் பயனிலே, அழகிற்று என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று.

அஃது அழகிற்றுகும் என்பதை ஒரு வாக்கியமாகக் கொள்ளின் அழகிற்றுகும் என்பது பயனிலே; குறிப்புவினை முற்று, ஆகும் என்னும் ஆக்கச் சொல்லுடன் வந்தது.

மழை பெய்தமையால் பயிர் நஸ்லவாயின என்பதும் அங்ஙனமே வந்தது.

ஒதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம் என்ற வாக்கியத்தில் இருக்கவேண்டாம் என்பது பயனிலே. இருக்காதே என்ற பொருளில், இருத்தல் என்னும் வினைக்குத் எதிர் மறையாய் வந்தது. இருக்கவேண்டாம் என்பது ஒரு சொல். எவரும் என்பது, இவ் வாக்கியத்தின் தோன்ற எழுவாய். எவரும் என்பது அவர் என்னும் வாய்பாட்டுள் அடங்கும். அஃது உம்மை பெற்று வருதலே 9 ஆம் தமிழ் மலர் பக்கம் 280, 7 என்னும் பந்தியிற் பார்க்க.

வினை, பெயர், வினை என்பன, வாக்கியங்களிலே பயனிலையாகும் என்பதை முன்னர்ப் படித்தோம்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் கோடிக்களரக்கும் உள்ள தூரம் முப்பத்தேழு மைல் என்னும் வாக்கியத்தின் பயனிலே முப்பத்தேழு மைல் என்னும் பெயராகும்.

அதனை என்று இராமன் சொல்லியதை என்பது ஒரு வாக்கியம். இவ் வாக்கியத்தில் என்றாலும் என்னும் பயனிலைக்குப் பொருத்தமான தோன்ற எழுவாயை வருவித்தல் வேண்டும். நுலாசிரியர் என்பதைத் தோன்ற எழுவாய் என்றாம். என்றாலும் என்பது தொழிற் பெயர்.

தாவரங்களைன்று மரங்கீசடி முதலியவைகளை என்னும் வாக்கியத்திலும் என்றாலும் என்பது பயனிலே. நான் என்பதைத்தோன்ற எழுவாய் எண்வாம்.

நீ யார்? என்னும் வாக்கியத்தில் யார்? என்னும் வினை, பயனிலையாயிற்று.

செய்ப்புபொருள் :

அருக்கர் கோள் அதனைக் கேட்டான் என்ற வாக்கியத்தில், அது என்பது செய்ப்புபொருள். அச்சொல்லே, அது அழகிற்று என, அடுத்த வாக்கியத்தின் எழுவாயுமாயிற்று. இவ்விரண்டு வாக்கிய

மும் வெவ்வேறு பொருள் தரும் தொடர்பான வாக்கியங்கள். அவற் றில் ஒன்றன் செய்ப்படுபொருள் மற்றென்றன் எழுவாயாயிற்று. இவ்வாறின்றி, ஒரே பொருள்தரும் இரண்டு வாக்கியங்களில், ஒன்றற்குச் செய்ப்படுபொருளாயிருக்குஞ்சொல், மற்றதற்கு எழு வாயாய் வருதலுமுண்டு.

- (1) புலி யானையைக் கொன்றது. —————— (செய்வினை)
- (2) புலியால் யானை கொல்லப்பட்டது —————— (செய்ப்பாட்டு வினை)

இந்த இரண்டு வாக்கியமும் ஒரே பொருளுடையன. இவற்றுள் முதலாம் வாக்கியத்தின் செய்ப்படுபொருள் யானை என்பது. அதுவே (யானை), மற்றைய வாக்கியத்தின் எழுவாயாயிருப்பதைக் காணலாம்

மேலேயுள்ள இரண்டு வாக்கியங்களிலும் கொல்லுதலாகிய செயல் உண்டு. இரண்டு வாக்கியங்களிலும் கொல்லுதலாகிய செயலைச் செய்த கருத்தா (வினைமுதல்) புலி. அந்தக்கெயிலைப் பட்டபொருளாகிய செய்ப்படுபொருள் யானை. ஆனால், முதலாம் வாக்கியத்தின் எழு வாய் புலியாகவும் இரண்டாம் வாக்கியத்தின் எழுவாய் யானை யாகவும் வந்துள்ளன.

இதிலிருந்து இரண்டு விடயங்களை நாம் அறியலாம். அவை :

- (1) ஒரு வாக்கியத்துக்குக் கருத்தாவும் எழுவாயும் ஒன்றுய்-ஒரே சொல்லாய் இருக்கலாம். (2) ஒருவாக்கியத்துக்குக் கருத்தா வும் எழுவாயும் வேறு வேறுயிருக்கலாம். அஃதாவது, மேலே கூறப்பட்ட செய்வினை வாக்கியத்தின் கருத்தாவும் எழுவாயும் புலி என்பது. மற்றைய வாக்கியத்தின் கருத்தா புலி; எழுவாய் யானை. ஆனால், கருத்தாவாகிய புலி, ஆல் என்னும் முன்றும் வேற்றுமை உருபெற்று, புலியால் என மூன்றும் வேற்றுமைக் கருத்தா ஆயிற்று.

புலி யானையைக் கொன்றது என்பது முதலாம் வேற்றுமைக் கருத்தா. அஃதாவது எழுவாயே கருத்தாவாதல். புலியால் யானை கொல்லப்பட்டது என்பது முன்றும் வேற்றுமைக் கருத்தா. அஃதாவது கருத்தா வேறு; எழுவாய் வேறு. இவற்றின் இயல்புகளைச் செய் வினை, செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்கள் மூலம் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

புலியால் யானை கொல்லப்பட்டது என்னும் வாக்கியத்தில், புலி யால் என்பது மூன்றும் வேற்றுமையில் வந்துமையால் அஃது எழு

வாயாகவில்லை. யானை என்பது முதலாம் வேற்றுமையில் வந்து எழுவாய் ஆயிற்று. முதலாம் வேற்றுமைச் சொல்லே எழுவாயாய் வரும். மற்றைய வேற்றுமைச் சொற்கள் எழுவாயாகா.

தமிழ் வா என்பதிலே, தமிழ் என்பது எழுவாயன்று. ஏனெனில், தமிழ் என்பது எட்டாம் வேற்றுமை; விளிப் பொருள் தந்தது. ஆகவே, நீ என்பதே அதன் (தோன்று) எழுவாய்.

செய்ப்பாட்டுவினை ‘படு’ என்னும் விகுதியுடன் சேர்ந்து வரும். உ-ம். கொல்லப்பட்டது. சில சந்தர்ப்பங்களில், படு விகுதியறைந்தும் வரும். வரினும், அதுவே பயனில்லயாம்.

திண்ணை மெழுக் பட்டது என்பது, வழக்கிலே திண்ணை மெழுகிற்று எனவும் வரும். அங்ஙனம் வரின், திண்ணை என்னும் எழுவாய்க்கு மெழுகிற்று என்பது பயனிலை.

இம்மாடு என்னுற கொள்ளப்பட்டது என்னும் வாக்கியம், படு விகுதியின்றியும், மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாசிய ஆல் உருபு இன்றியும் இம்மாடு யான் கொண்டது என, வழக்கினுள் வரும். வரினும், இவ்வாக்கியத்தின் பயனிலை கொண்டது என்பதேயாம். மாடு என்பது எழுவாய்.

இவ்விடு யான் இருந்தது என்னும் வாக்கியம், இவ்விடு யான் இருப்பதற்கு இடமாயிருந்தது என்னும் பொருளில் வந்தமையால், இருந்தது என்பது பயனிலை. விடு என்பது எழுவாய்.

ஒரு குழந்தை தெருவோரத்தில் இருந்தது; ஓர் ஆண் குழந்தை தெருவோரத்தில் இருந்தது என்னும் இவ்வாக்கியங்களிற், குழந்தை உயர்தினைப் பொருளாயினும், சொல்லால் அஃறினையாதவின் இருந்தது என்னும் அஃறினைப் பயனில்லயுடன் இயைந்தது. இவ்வாறு வரும் ஆனாலும் வாக்கியங்களில், எழுவாய் முதலிய உறுப்புக்களை நூனித்து அறிதல் வேண்டும்.

பயிற்சி :

1. பின்னுரும் வினாக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளிற் சரியான தைத் தெரிக.

(அ) ஆருமிரின் தாயே அறத்தின் பெருந்தவமே அருள் செய் என்ற வாக்கியத்தின் எழுவாய் (தாயே, தவமே, நீ, அருள்) என்பதாம்.

(ஆ) இருக்கமது இழுக்கம் (இப்பாடத்தின் முதலிற் கொடுக்கப்பட்ட பாட்டில் உள்ளது) என்னும் வாக்கியத்தின் பயனிலை (அது, இருக்கம், இழுக்கம், இழுக்கமாகும்) என்பது.

(இ) யாம் பண்டு விளையாடியது இச்சோலை என்னும் வாக்கியத் துக்கு (யாம், சோலை, பண்டு, விளையாடியது) என்பது பயனிலை.

(ஈ) (இ), எழுத்து, இவ்வெழுத்து, யான்) என்பதே இவ்வெழுத்து யான் எழுதியது என்பதன் எழுவாயாம்.

- (உ) பண்டுகாடு மன் என்பதன் எழுவாய், (பண்டு, காடு, இது, மன்) என்பதாம்.

2. பின்வருவன சரியாயின் ஏன் சரி எனவும், பிழையாயின் ஏன் பிழை எனவும் கூறுக.

(அ) கொற்றவர்க்கு உற்றது என்னும், வாக்கியத்திற் கொற்ற வர்க்கு என்பது எழுவாய் அன்று.

(ஆ) பயறுண்டோ வனிகிரே ; உழுந்தல்லதில்லை என்பதில் வினா வும் விடையுமான இரு வாக்கியங்கள் உள். பிந்திய வாக்கியத்தின் எழுவாய் உழுந்து என்பது.

(இ) அங்கே தோன்றுகின்ற உருக் குற்றியா? மகனு? என்று வினா வியவனுக்குக் கூறப்பட்ட விடை, குற்றியன்று; மகன் என்பது. இவ்விடையில் இரண்டு வாக்கியங்கள் உள். முதல் வாக்கியத்தின் தோன்று எழுவாய் உரு; மற்றைய வாக்கியத்தின் தோன்று எழுவாய் அவன்.

(ஈ) தாதாய், மூவேழுலகுக்கும் தாயே என்பது, தாய் என்னும் பெயர்ப் பயனிலை கொண்ட வாக்கியம். இதன் எழுவாய் தாதாய் என்பது.

(உ) முதலாம் வேற்றுமைக்கருத்தா எழுவாயாகும்.

(ஊ) செய்ப்படு பொருள் குன்றிய செய்வினைகள், செய்ப்பாட்டு விளைகள் ஆகா.

(ஏ) எழுவாய், கருத்தா என்பன ஒரே கருத்தைக் குறிக்கும்.

(ஏ) வினை முதல், கருத்தா என்பன ஒரே பொருள் உடையன.

3. பின்வருவனவற்றின் எழுவாய் பயனிலே கூறுக. அவற்றின் இயல்பையும் (பெயர்ப் பயனிலே, படுவிகுதி குன்றிய பயனிலே, தோன்று எழுவாய் முதலியன) கூறுக.

(அ) இல்லாழுவான் என்பான இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை.

(திருக்குறள்)

(ஆ) வஞ்சனைகள் செய்வாரோடினங்கவேண்டாம்.

(உலகநீதி)

(இ) கங்கையும் மதியும் பாம்பும் கடுக்கையும் சடையிற் சூடும் அங்கணர் ஓலை காட்டி ஆண்டவர் தமக்கு நாடு மங்கையர் வதன சீத மதியிரு மருங்கும் தாவிச் செங்கயல் குழைகள் நாடும் திருமுனைப் பாடி நாடு (பெரியபுராணம்)

(ஏ) மடம் என்பது கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை. (இறையனூர் களவியலுரை)

(ஒ) இச்சூத்திரம் என்னுதவிற்குரே எனின், பெயரினது தொகை யும் வகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. (நன்னாலுரைப்பகுதி)

(ஓ) ஈண்டு இன்பம் என்றது ஒரு காலத்து ஒரு பொருளான் ஜம்புலனும் நுகர்தற் சிறப்புடையதாய் காம இன்பத்தினை. (திருக்குறள், பரிமேலமுகர் உரை)

4. பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கிணங்கிய வாக்கியங்கள் ஆக்குக.

(அ) செய்ப்படு பொருள் எழுவாய் ஆதல்.

(ஆ) படு விகுதி மறைந்த செய்ப்பாட்டு வினைகள் பயனிலையாதல்.

(இ) எழுவாயும் கருத்தாவும் வேறு வேறுயமையும் வாக்கியம்.

(ஏ) வினைக்குறிப்பு முற்று ஆக்கச் சொல்லுடன் பயனிலையாதல். (காரணத்தை முற்கூறும் வாக்கியங்கள் பொருந்தும்)

(ஓ) விளிவேற்றுமை இயைந்த வாக்கியம்.

5. பொருத்தமான தோன்று எழுவாய்களைச் சேர்ப்பதன் மூலம் சில தனிச் சொற்கள் வாக்கியங்களாகும் என்பதற்கு உதாரணம் தருக.

2. சொற்களின் வகையும் அவற்றின் இலக்கணமும்

சொற்களின் வகை

தமிழிலுள்ள சொற்பாகுபாடுகள் (1) பெயரியற் சொல், (2) பெயர்த் திரிசொல், (3) வினையியற் சொல், (4) வினைத்திரிசொல், (5) இடையியற் சொல், (6) இடைத்திரிசொல், (7) உரிமியற்சொல், (8) உரித்திரிசொல், (9) திணசீசொல், (10) வட் சொல் எனப் பத்துவகைப்படுமெனத் தமிழ் மன்ற ஆம் புத்தகத்திற் (பக்கம் 164) கண்டோம். அச்சொற்கள் எவ்வாறு தோன்றின என்பதை இப்பாடத்திற் படிப்போம்.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே”

என்பது, தொல்காப்பியத்திலுள்ள ஒரு சூத்திரம். தமிழிலுள்ள சொற்கள் எச்சரம் சொருள் குறித்து (பொருளைக் கருதி) வரும் என்பது கருத்து. அஃதாவது, சொற்கள் பொருளுடன் தொடர் புடையனவாயே வரும் என்பதாம். ஆகவே, சொற்கள் (1) பொருள் களையும் (2) அவற்றின் பண்டிகளையும் (இயல்புகளையும்) உணர்த்தி வரும். இவையிரண்டுமூலம் அடங்காத சொற்களும் உள். அவை பொருளையும் உணர்த்தா ; பண்பையும் உணர்த்தா ; ஆயின், அவை பொருளோடுதேயும் புன்னிப்பாடுதேயும் இணையும்போது பொருள் னர்த்தி வருவான் ; தமக்கெணப் பொருள் அற்றன. இவ்வாற்றாற் சொற்கள் மூன்று வகைப்படுமென அறியலாம்.

அனைவு :

- (1) பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள்,
  - (2) பொருள்களின் பண்பை உணர்த்தும் சொற்கள்,
  - (3) இவற்றுள் அடங்காதனவாய் சொற்கள் என்பன ; அவற்றை மேஜ்ஜும் விளக்கினால்,
- (1) பொருளைச் செய்யா உணர்த்தும் செய்யாச் சொற்கள்,
  - (2) பொருளைக்கு வரிசை பூண்டு நிற்கும் பண்பை உணர்த்தும் உச்சிசொற்கள்,
  - (3) இவற்றுள் அடங்காது இடைநிகழனவாய் நிற்கும் இடைச் சொற்கள் எனக் கூறவாம்.

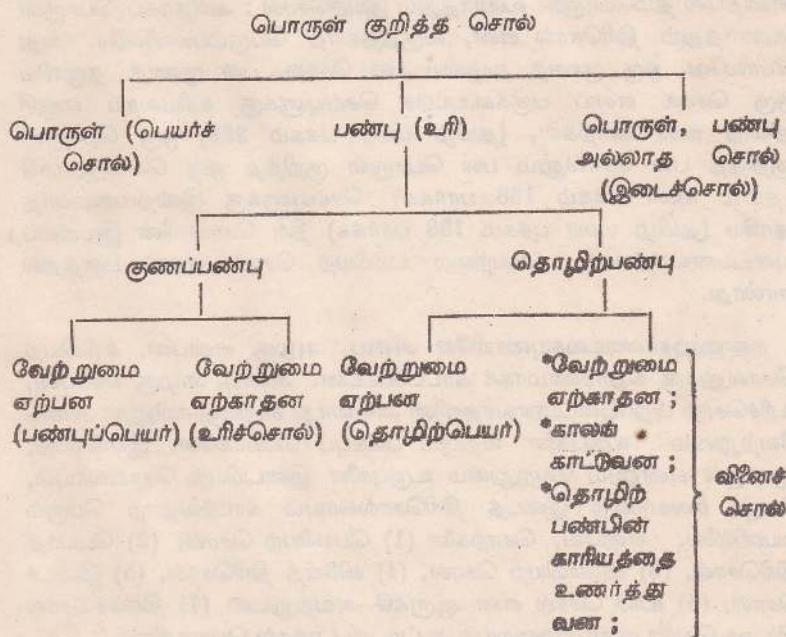
இனி, (பொருள்களின்) பண்பு; குணப்பண்பு, தொழிற் பண்பு என இரண்டு வகைப்படும்.

குணப்பண்பு :—(உ.-ம) விருப்பு, வெறுப்பு, கருமை முதலியன.

தொழிற் பண்பு :—(உ.-ம) நட, (நடத்தல்), வா (வருதல்) முதலியன.

இவற்றுள்ளே தொழிற் பண்பை உணர்த்துஞ் சொற்கள், இறந்த காலம் முதலிய முக்காலங்களால், தொழிற்பண்பின் காரியத்தை (வினையை) உணர்த்தி வினைக்கொல் எனப்பட்டன. அஃதாவது, உரிச் சொல்லில், வினையை (செயலை) உணர்த்திய சொற்கள் வினைச் சொற்கள் எனப்பட்டன. இவ்வினைச் சொற்கள் வாக்கியப் பொருளை உணர்த்துதற்கு அத்தியாவசியமாதலின் இவை சொற்களுள் முதன்மை யுடையன. எஞ்சிய உரிச்சொற்களுள் (நட, வா முதலியன அல்லாதவாகிய குணப் பண்பை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களுள்) வேற்றுமை உருபுடன்வரும் குணப்பண்புச் சொற்கள் பெயர்க் கொல் வகையுள் அடங்க, எஞ்சியுள்ள சொற்களே உரிச்சொல்லென வழங்கப்படுகின்றன. அவையே ஒரு குணம் பல குணப்பதமுலி (ஒரு சொல் பல குணங்களையும் பல சொல் ஒரு குணத்தையும் உணர்த்தி)ச் செய்யுள்கு உரிமை பூண்டு வருவனவாய் உரிச்சொல் லாயின.

பின்வரும் அட்டவணை, சொற்களின் பிறப்பை விளக்கும் :

இவ்வட்டவணையை நோக்கினும், பண்புப் பெயர், உரிச்சொல், தொழிற் பெயர், வினைச் சொல் என்பனவற்றிற்; பண்புப் பெயரும் தொழிற் பெயரும் வேற்றுமை ஏற்றவோற் பெயர்க் கொல்லப்படும்

தொழிற் பண்பு, காரியப்பட்டுக் காலங்காட்டியமையால் வினைச் சொல் வாய்ங் கொள்ளப்பட்டனும், அவை நான்கும் பண்பை உணர்த்தும் உரியை அடியாகக் கொண்டு தோன்றியமையின் உரிச் சொல்லின் இயல்லையும் ஒருகால் உடையனவாகும் என்பது புலன்கும். ஆகவே, இந் நிலையிற் சொற்கள் பெயர், வினை, இடை, உரி என நால்வகையாயின.

இனி, சொற்களை இயற்சொல், திரிசொல் எனவும் வகுப்பர். (தமிழ் மலர் பக்கம் 167) இப்பகுப்பு முறையினுலேயே பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற் பகுப்பு ஒவ்வொன்றும் இவ்விரண்டாகச், சொற்கள் எட்டு வகையாயின. ஆனால், தமிழ் மலர் 9 ஆம் புத்தகத்தில் (பக்கம் 167; 168 பார்க்க) இவற்றுள் நான்கினுக்கே (பெயரியற் சொல்; பெயர்த்திரிசொல்; வினையியற்சொல்; வினைத்திரிசொல்) உதாரணம் காட்டப்பட்டன. பொருளையோ பண்பையோ உணர்த்தாது, பெயரையோ வினையையோ சார்ந்து நின்று பொருள் உணர்த்தும் இடைச்சொல்லை, யார்க்கும் எளிதிலே தம்பொருளை உணர்த்தும் இயற்சொல்; அரிதாகப் பொருள் உணர்த்தும் திரிசொல் என, வகுத்தலாற் பெரும்பயனில்லை. அது போலவே, ஒரு குணந் தழுவிய பல சொல், பல குணந் தழுவிய ஒரு சொல் எனப் பகுக்கப்பட்டுச் செய்யுளுக்கு உரியவாய் எஞ்சி நின்ற உரிச் சொற்கள், (தமிழ் மலர் பக்கம் 226) ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்லும் பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்லுமாகி (தமிழ் மலர் பக்கம் 168 பார்க்க) செய்யுளுக்கு இன்றியமையாத தாசிய (தமிழ் மலர் பக்கம் 158 பார்க்க) திரி சொல்லின் இயல்லை யுடையனவாதலால், அவற்றை உரியியற் சொல் எனப் பகுத்தல் காலாது.

நன்னுற்காண்டிகையுரையிலே அங்பு, அழகு என்பன, உரியியற் சொல்லுக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன. அங்பு, அழகு என்பன, உரிச்சொற் பிறப்புடையனவாதவின் அவ்வாறு கூறினாயினும் அவை வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும் பண்புப் பெயர்களே. இவ்வாறே, ஐ, ஆஸ் என்னும் வேற்றுமை உருபுகளை இடையியற் சொல்லாயும், வேறு சிலவற்றை இடைத் திரிசொல்லாயும் காட்டுவதாற் பெரும் பயனில்லை. எனவே, சொற்களை (1) பெயரியற் சொல், (2) பெயர்த் திரிசொல், (3) வினையியற் சொல், (4) வினைத் திரிசொல், (5) இடைச் சொல், (6) உரிச் சொல் என ஆருக்கி அவற்றுடன் (7) திசைச்சொல் (8) வடசொல் என்பவற்றையும் கூட்டி எட்டாக்கல் பொருந்தும்.

(1) பெயரிச் சொல் : காரணம் பற்றியும் காரணம் பற்றாதும் பொருளை உணர்த்திவரும்; வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும். வினையால்ஜையும் பெயர்களாத பெயர்கள் காலங்காட்டா. உயர்தினை,

அஃறினை ஆகிய இரு தினைகள், அவற்றிலுள்ள ஜந்து பால்கள், மூலிடங்கள் ஆகியவற்றில் ஒன்றை உணர்த்தியோ அல்லது அவற்றுக்குப் பொதுவாயோ வரும். இவ்வாறு வரும் பெயர்ச் சொற்களுள் எல்லோருக்கும் பொருள் விளங்கத்தக்க இயல்பான சொற்கள் இயற் சொற்களாகும். (உ-ம) நிலம், நீர். அரிதாகப் பொருள் உணரப்படும் சொற்கள் திரிசொற்கள். இயற் சொல் திரிந்து வந்தமையினுலை திரிசொல்லாயிற்று. ஒரு பொருள் கருதிப் பல சொல்லாயும் பல பொருள் கருதி ஒரு சொல்லாயும் வரும். (தமிழ் மலர் 9, பக்கம் 158 பார்க்க) (உ-ம) கிளை, சுகம், தத்தை ; வாரணம்-யானை, கோழி.

(2) விணைச் சொல் : வேற்றுமை ஏற்காது ; வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ காலங்காட்டிவரும். பெயர்ச் சொற் போன்று தினை பால்களுள் ஒன்றை உணர்த்தியோ அவற்றுக்குப் பொதுவாயோ வரும். இவற்றுள் இயற்சொல் இயல்பாற் பொருள் தரும் ; திரி சொல் அரிதிற் பொருள் உணரப்படும். (உ-ம. தமிழ் மலர் 9 பக்கம் 168 பார்க்க).

(3) இடைச் சொல் : தனித்து நின்று பொருள் தருதலின்றிப் பெயர், வினை என்பவற்றின் முன்னுக்கவோ பின்னுக்கவோ, தனியாகவேனும் கூடியேனும் அவற்றைச்சார்ந்து நிற்பது. (தமிழ் மலர் 9 ; பக்கம் 220).

(4) உரிச்சொல் : இசை, குறிப்பு, பண்பு என்பவற்றை உணர்த்தி வேற்றுமை ஏற்காது வரும். வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பினும் பண்புப் பெயர் விகுதிகளை ஏற்பினும் (தமிழ் மலர் 9 ஆம் புத்தகம், பக்கம் 234 பார்க்க) அது பண்புப் பெயராகி விடும். பெரும்பாலும் செய்யுளுக்கு உரிமை பூண்டு நிற்பது ; உரிச்சொற்களுள் திரிசொற்களே மிகுதியும் உள்.

பெயர்ச் சொற்கள் பெயரடியான் மாத்திரமன்றி வினையடி, இடையடி, உரியடிகளாலும் தோன்றும்.

(உ-ம) (அ) ஓதுவார் வந்தார் ; என்பதில் ஓதுவார் என்னும் பெயர் ஓது என்னும் வினையடியாற் பிறந்தது.

(ஆ) “ ஓத்ததறிவான் உயிர் வாழ்வான் மற்றையான் செத் தாருள் வைக்கப்படும் ” என்பதில், மற்றையான் என்பது மற்று என்னும் இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயர்.

(இ) சான்றேஞ் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே என்பதில், சான்றேஞ் என்பது சால் என்னும் உரிச் சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயர்.

வினைச் சொற்களும் வினையடியான் மாத்திரமன்றிப் பெயர், இடை, உரிச் சொல்லடியாகவும் தோன்றும்.

- (உ-ம) (அ) சித்திரித்தான் என்பது சித்திரம் என்னும் பெயரடியாகத் தோன்றிய வினைமுற்று.
- (ஆ) மன்னு உலகத்து மன்னிய உயிர்கள் என்பதில், மன்னு தல்-நிலை பெறுதல்; இது மன் என்னும் இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்தது.
- (இ) வீறு எங்கி மாண்டார் என்பதில் மாண்டார் (மரட்சிமைப் பட்டார்) என்னும் வினைமுற்று மாண் என்னும் உரிச் சொல்லடியாகப் பிறந்தது.

இவ்வாறு உரிச் சொல்லடியாகவும் வினைச் சொல் தோன்று மாயினும் வினையடியாற் ரேன்றும் வினைச் சொல்லுக்கும் இதற்கும் பேதம் உண்டு.

- (1) ஆசனத்தில் அமர்ந்தான்,
- (2) அகன் அமர்ந்து செய்யான் உறையும் (மணம் விரும்பி இலக்குபி உறைவாள்).

இவற்றில் முதலாவது வாக்கியத்தில் அமர் என்பது வினையடி; இரு என்னும் பொருளில் வந்தது; தொழிற்பண்படியாகப் பிறந்தது.

இரண்டாவது வாக்கியத்தில் அமர் என்பது உரிச்சொல். விரும்பம் என்னும் பொருளிற் பண்ணை உணர்த்தி வந்தது; குணப் பண்படியாகப் பிறந்தது; இவ்வாறு உரிச் சொல்லடியாகப் பிறக்கும் வினைச் சொற்களின் பேதம் அறியப்படும்.

வார்க்ஷடையான் (நீள் கடையையுடையான்) என்பதில் வார் என்பது உரிச்சொல். அஃது உரிச் சொல்லாயே-வாக்கியத்தில் வந்தது.

வார்ந்திலங்கு கருங்கூந்தல் என்பதில் வார்ந்து என்பது வார் என்னும் உரிச் சொல்லடியாற் பிறப்பினும் காலங்காட்டி வந்தமையின் வினைச்சொல் எனகிறோம்.

இவ்வாறு சொற்களின் இயல்லை அறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும்.

பயிற்சி :

- (1) பின்வரும் வினாக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுடன் சரியான விடையைத் தெரிக.
- (அ) (பண்பை உணர்த்துதலால், பொருளை உணர்த்துதலால், வேற்றுமை ஏற்றலால், காலங்காட்டலால்) உரிச் சொல் பண்புப் பெயர் எனப்படுகிறது.
- (ஆ) வாக்கியப் பொருளைத் தெளிவுபடுத்தற்கு (பொருளை உணர்த்தும் சொல், குணப்பன்பை உணர்த்தி வேற்றுமை ஏற்கும் சொல், தொழிற்பண்பு காலத்துடன் இயையும் சொல், உரிச் சொல்) அவசியமாகும்.
- (இ) “சாளரந்தோறும் தோன்றும் சந்திர உதயம் கண்டார்” என்பதிலே தோறும் என்பது (பொருளை உணர்த்தியமையால், தொழிலை உணர்த்தியமையால், குணப்பன்பை உணர்த்தியமையால், பெயரைச்சார்ந்து பொருளுணர்த்தியமையால்) (இடைச்சொல், உரிச்சொல், பெயர்ச்சொல், விளைச்சொல்).
- (ஈ) நீ சொல்வது சரியாயினும் அதனை ஆராய்தல் வேண்டும் என்பதில் ஆயினும் என்பது (வினை எச்சம், பெயரெச்சம், இடைச்சொல், உரிச்சொல்).
- (உ) தடமருப்பு எருமை என்பதிலே தட என்பது (பெயர், வினை, இடை, உரி) ச் செரல்.
- (எ) “நீ அந்நாள் எனைப்பயந்தவள் எனினும் நின்மொழி நெஞ்சுறத்தேறேன்”. இவ்வாக்கியத்தில் உறு என்பது (உரிச்சொல், உரிச் சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம், உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினை எச்சம், இடைச்சொல்).
- (ஏ) “வாழி இது மரநாய் என்றால் மரமேறிக் கோழி பிடிக்குமோ கூறு” இதில் வாழி என்பது (பெயர், வினை, இடை, உரி)ச் சொல்.
- (ஏ) (வினையடியாற் பிறத்தலால், காலங்காட்டாமையால், வேற்றுமை ஏற்றலால், பொருள்களின் பண்பை உணர்த்தலால்) தொழிற்பெயர், விளைச்சொல்லினும் வேறுமிற்று.
- (2) பின்வருவன சரியாயின் என் சரியென்றும் பிழையாயின் என் பிழையென்றும் எழுதுக.
- (அ) வினைச்சொல் தொழிற் பண்பின் அடியாகவே பிறக்குப்
- (ஆ) உரிச் சொல்லடியாகப் பிறக்கும் வினைசொற்கள் குணப்பண்பை உணர்த்திவரும்.

- (இ) பண்டுப் பெயருக்கும் தொழிற் பெயருக்கும் வித்தியாசம் விகுதி மூலமே அறியப்படும்.
- (ஈ) குருகுலாதிபர்க்கும் குரிசிலாய் வாழ்வு கூர்வதே கடன் என்பதில் கூர்வது என்பது உரிச் சொல்லடியாகப் பிறந்த தொழிற் பெயர்.
- (உ) பொருள், இடம், காலம், சினை என்பன பொருள் என்னும் பகுதியில் அடங்கும்.
- (ஊ) கல்லாதவரும் நனிநல்லர் என்பதில் நனி என்பது உரிச் சொல்.

(3) பின்வரும் பாடலிலுள்ள திரிசொற்களை எழுதிப் பொருள்களைத் தருக. அவை எவ்வகையுள் அடங்குமெனக் கூறுக.

இம்பர் வாணெல்லை யிராமனை யேபாடி
என் கொணர்ந்தாய் பானுநீ என்றான் பானி
வம்பதாம் களப்பமென்றேன் பூச மென்றான்
மாதங்க மென்றேன் வாழ்ந்தோ மென்றான்
பம்புசீர் வேழ மென்றேன் தின்னுமென்றான்
பக்டென்றேன் உழுமென்றான் பழனந்தன்னை
கம்பமா என்றேன் நற்கவியாம் என்றான்
கைக்மா என்றேன் சம்மா கலங்கினுளோ.

(4) பின்வருவன எவ்வகைச் சொற்களெனவும் எவ்வடியாகப் பிறந்தன எனவும் எழுதுக.

மறவன், போன்றுன், கரிகுழவி, ஆதிரையான், கடைக் கணித்தான், மானுடன், கணி, கடிந்தனர், தச்சிச்சி, பிறர், கடியன், வண்ணுத்தி.

- (5) உரிச்சொல்லின் இயல்பையும் வகையையும் விளக்குக.
- (6) சொற்கள் எவ்வாறு தோன்றுகின்றன? அவற்றின் தொடர்பு யாது?

3. ஆசுபெயரும் அன்மோழித் தொகையும்

சொற்கள் பொருளையும் உணர்த்தும்; தம்மையும் உணர்த்தும். தெங்கு என்ற சொல், தன்னை உணர்த்தும் முறையைத் தமிழ்மலர் 9 ஆம் புத்தகம் 153 ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க.

இனி, சொற்கள் பொருளை வெளிப்படையாகவும் உணர்த்தும் ; குறிப்பாகவும் உணர்த்தும். சொல்லுக்குரிய பொருளை உணர்த்துவன் வெளிப்படையாற் பொருள் உணர்த்துவன்வாம். தஞ் சொற்பொருளை விட்டு வெளிப்படையாயில்லாத மற்றெழுரூபு பொருளை உணர்த்துவனவே, குறிப்பாற் பொருள் உணர்த்துவன்வாம். அங்ஙனம் குறிப்பாற் பொருள் உணர்த்துவன் ஏழுவகைப்படுமெனத் தமிழ்மலர் 9, பக்கம் 162, 163 இற் காப்பப்பட்டன. அவற்றுள் ஆகுபெயரும் அன் மொழித் தொகையும் பெரும்பாலும் ஒத்த தன்மையுடையன.

தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி பொற்றெழுடி தந்த புனீமடல்

என்பவற்றிலே தாமரை என்பது தாமரப்பூவை உணர்த்திற்று ; ஆகுபெயர். பொற்றெழுடி என்பது பெண்ணை உணர்த்திற்று ; அன் மொழித்தொகை. இவை இரண்டும் குறிப்பாற் பிறிது பொருள் உணர்த்தின. ஆயினும், அவற்றுள் வேறுபாடு உண்டு.

தாமரை என்யது ஒரு சொல்; பொற்றெழுடி என்பது பொன்+ தோடி என்னும் இரு சொற்களாலானது. ஆகுபெயர் தனி மொழி யிலும், அன்மொழித் தொகை தொடர் மொழியிலும் வந்தன. மொழி-சொல்.

யெற்றிலை நட்டான் என்பதில் வெற்றிலை ஆகுபெயர்; இதுவும் வெறுமை+இலை என்னும் இரு மொழிகளாலானது. ஆகவே. இது வும் (ஆகுபெயரும்) இருமொழியில் வந்ததே எனின், அற்றன்று;

வெற்றிலை என்பதில் வெறுமை என்னும் அடைமொழி, இலை என்னுடன் சினைப்பெயரை விசேஷித்து நிற்க, அப்பெயரே முதற்பொருளான கூசடிக்காலி, ஆகுபெயராயிற்று. ஆதவின், இஃது அடையடுத்த ஆகுபெயர் எனப்படும். திருவாசகம், மருக்கொழுந்து, அறுபடம் என்பனவும் இவ்வாறே அடையடுத்து வந்தமை காண்க.

பொற்றெழுடி என்பது பொன்+தோடி என்னும் இரு சொற்களுந் தொகை தொகையின் ஆற்றலாற் பெண் என்னும் பிறிதுபொருளை உணர்த்திற்று. ஆதவின், இஃது அன்மொழித்தொகை எனப்படும். அன்மொழித்தொகை எப்போதும் தொகைமொழியிடத்தே வரும். ஆகவே,

- (1) ஆகுபெயர், ஒரு மொழியிலும் அன்மொழித்தொகை இரு மொழியிலும் (தொகைமொழியிலும்) வரும்.

- (2) ஆகுபெயர் தொடர்மொழியிடத்துவரின், முதலிலுள்ள சொல் அடைமொழியாவாய் நிற்க, பின்மொழி ஒன்றுமே ஆகுபெயராய் நிற்கும் அன்மொழித் தொகையில் முன்மொழி பின் மொழியை விசேஷிக்க, அவ்விருமொழியும் தொக்க தொகை யே பிறது பொருளை உணர்த்தும்.
- (3) அன்மொழித் தொகையில் மற்றோர் தொகையும் அமைந்திருக்கும்.
- (4) ஆகுபெயர் நியதிப் பெயராய்த் தொன்று தொட்டுவழங்கி வருவது; அன்மொழித்தொகை அவ்வப்போது புலவரா லாக்கப் படுவது (தமிழ்மலர் 9 ஆம் புத்தகம், பக்கம் 230 பார்க்க) இவையே, ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித் தொகைக்கும் வேற்றுமையாகும்.

பயிற்சி :

1. பின்வருவன சரியாயின் என் சரியெனவும், பிழையாயின் ஏன் பிழையெனவும் கூறுக.
- அ. கண்ணி கார்ந்துங்கொன்றை—இதிற் கொன்றை என்பது ஆகுபெயர்.
- ஆ. வடகிழக்கு என்பது ஆகுபெயர்.
- இ. குன்றி ஏக்கும் உடுக்கை, இதில் குன்றி என்பது அன் மொழித்தொகை.
- ஈ. ஏமவைகல் எய்தின்றால் உலகு, இதில் உலகு ஆகுபெயர்.
- உ. “ஏந்திமையானை விட்டுத் தன் உயிர் பெறுதல் நன்றே. அன்றென்னில், தலைகள் பத்தும் சின்ன பின்னங்கள் செய்யக் கெருக்களாம் சேர்தல் நன்றே”. இதில் ஏந்திமையான் என் பது ஆகுபெயர்.
- ஊ. செவ்வாய்ப்பகங்கட் சேயிமை என்பதில், சேயிமை ஆகுபெயர்.
- எ. பாவைவந்தனள் ; பைந்தொடி வந்தனள் என்பதில் பாவை என்பது அன்மொழித்தொகை ; பைந்தொடி என்பது ஆகுபெயர்.
- ஏ. பூவிற்பொலிகுழல் என்பதில், பொலிகுழல் என்பது அன் மொழித்தொகை.
- ஐ. மோப்பக்குழையும் அனிச்சம் என்பதில் அனிச்சம் என்பது சினையாகு பெயர்.

2. பின்வரும் வினாக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுட் சரியான விடை தெரிவிசேய்க ; காரணங் கூறுக.
- மருந்தேயாயினும் விருந்தோடு, என்பதில் (மருந்து, விருந்து, உண, ஆயினும்) என்பது ஆகுபெயர்.
  - மணிப்புரி நன்று ; மகளிருக்கேற்றது. இதில் (மணி, மணிப்புரி, நன்று, மகளிரி) என்பது ஆகுபெயர்.
  - பொற்றுவியோடைவயும்போம் என்பதிற் பொற்றுவி(பண்பு, உவமை, உமணை, வேற்றுமை)த் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.
  - உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு என்பதில், உயிர்மெய் (ஆகுபெயர், உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை, பண்புத்தொகை).
  - “நெஞ்சவந்தியும் நிறை பொருள் அன்றிவஞ்சகப் பொருள் தொடமாட்டேன்” இதிலுள்ள ஆகுபெயர்க்கொல் (நெஞ்சு, பொருள், சடும், நிறை) என்பது.
  - துழுவிசி கூடுக்கை மாலைத் தனிமுதல் என்பதிலுள்ள ஆகுபெயர்க்கொல் (தழு, கடுக்கை, மாலை, முதல்) என்பது.
  - தோகைவந்தாள் என்பதில் தோகை என்பது (உவமை ஆகுபெயர், பண்பாகு பெயர், அன்மொழித்தொகை, பண்புத்தொகை).
  - ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்—இதில் (ஊர், வேர், பகை, கெடும்) என்பது ஆகுபெயர்.
3. தடித்த எழுத்திலுள்ளவை ஏன் ஆகுபெயரெனக் கூறுக.
- அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு
  - தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தானென்றங்கு ஜம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை.
  - அரைராண்
  - விசம்பில் துளிவீழின் அல்லால் மற்றுங்கே. பசம்புலதலை காண்பதறிது.
  - குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள் மழலைச் சொல் கேள்வதற்கா.
  - கையுங்களவுமாகப் பிடிப்ப்டான் கன்வன்

4. பின்வருவனவற்றிற்குக் காரணங் கூறுக.
- செஞ்சாயிறு (பண்புத்தொகை)
  - மாசித்திங்கள் (இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை)
  - கைக்குடை (உருபும் பயனும் தொக்க தொகை)
  - மாநுணி (6 ஆம் வேற்றுமைத் தொகை)
  - நுனிநா (பின்முன்னுகத் தொக்க 6 ஆம் வேற்றுமைத் தொகை)
  - அறம் பொருள் இன்பம் (உம்மைத்தொகை)
  - பவளவாய் (உவமைத் தொகை)
  - மட்டுவார்குழல் வந்திட்டாள். (வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை)
  - சாரைப்பாம்பு (இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை)
  - முன்றில் (பின் முன்னுகத் தொக்க 6 ஆம் வேற்றுமைத் தொகை)
  - அன்மொழித் தொகைக்கும் மற்றைய தொகைகளுக்கும் வேறுபாடு யாது?
  - ஆகுபெயர், அன்மொழித் தொகைகளுக்கு வேறுபாடு என்ன?

4. வேற்றுமைகளும் வாக்கிய அமைவும்

இந்திரன் தாமரையைக் கரத்தாற் கொய்து இறைவனுக்குத் தந்திருங்குற்றத்தினீங்கி விண்மேல் இருந்தான்.

இச்செய்யுள் வாக்கியத்திலே (இந்திரன், தாமரை, கரம், இறைவன், குற்றம், விண் என்னும்) ஆறு பெயர்க் கொற்களும்; (கொய்து, தந்து, நீங்கி, இருந்தான் என்னும்) நான்கு வினைக் கொற்களும்; இரண்டாம் (ஐ) மூன்றாம் (ஆல்) நான்காம் (கு) ஐந்தாம் (இன்) ஏழாம் (மேல்) வேற்றுமை உருபிடைச் கொற்களும்; அத்து (கரம்+அத்து) உ(இறைவன்+இ) என்னும் சாரியை இடைச் கொற்களும் இரு என்னும் உரிச் சொல்லும் உண்டு.

இடைச் சொற்கள் தாமே பொருள் உணர்த்தா எனவும், உரிச் சொற்கள் செய்யுட் சொற்கள் எனவும் முன்னர் அறிந்தோம் ஆகவே, வாக்கிய அமைவுக்குப் பெயர்ச் சொற்களும் வினைச்சொற்களுமே அவசியமானவையாம்.

“ சொல்லெனப்படுப் பெயரே வினை என்று
ஆயிரண்டென்ப அறிந்திசீனாரே ”

(தொல். சொல் 158)

“ இடைச் சொற்களிலியும் உரிச்சொற்களிலியும்
அவற்றுவழி மருங்கில் தோன்றும் எனப் ”

(தொல். சொல் 159)

பெயர்ச் சொற்கள், வேற்றுமை உருபிடைச் சொற்களுடன் சேர்ந்து வாக்கியமாகும் என்பதை மேலேயுள்ள செய்யுள் வாக்கியத்திற் காண்க. இந்திரன், முதலாம் வேற்றுமைச் சொல்லாதவின் உருபின்றியும், மற்றையவை ஜி, ஆல், கு, இன், மேல் என்னும் உருபுகளுடனும் வந்தன. ஆறும் வேற்றுமைச் சொல்லும் எட்டாம் வேற்றுமைச் சொல்லும் இவ்வாக்கியத்தில் இல்லை. ஆறும் வேற்றுமை பெயருடனேயே முடியும்.

எல்லை இன்னும் அதுவும் பெயர் கொளும்
அல்ல வினைகொளும் நான்கு ஏழ் இருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலும் என்மனூர் புலவர் (நன். சுத். 319)

எல்லைப் பொருள்தரும் ஐந்தாம் வேற்றுமை இன் உருபும், ஆறும் வேற்றுமையும் பெயருடன் முடியும் ; மற்றையன வினையுடன் முடியும். நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் பெயருடனும் வினையுடனும் முடியும் என்பது கருத்து.

[இதன் விளக்கத்தைத் தமிழ் மலர் 9 ஆம் புத்தகம் 189 ஆம் பக்கத்தில் முடிக்குஞ் சொற்கள் என்னும் பகுதியிற்காண்க].

எனவே, பெரும்பாலான (6 ஆம் வேற்றுமை ஒழிந்த) வேற்றுமைகள் வினையுடன் முடியும். ஏனெனில், வாக்கியப் பொருள் உணர்வுக்கு வினைச்சொற்கள் சிறந்தனவாதவின். ஆகவே, 6 ஆம் வேற்றுமை ஒழிந்த ஏனைய ஏழு வேற்றுமைகளும் வினைச்சொல்லுடன் முடியும். அவை ஒரே வினைச் சொல்லாலும் முடியலாம். அங்ஙனம் முடியின, அது தனி வாக்கியம் ஆகும். அவ்வாக்கியத்தில் (இவ்வொரு வேற்றுமைக்கும் ஒவ்வொரு பெயர்ச் சொல்லாத) ஏழு பெயர்ச்சொற்களும்

ஒரு வினைச் சொல்லுமாக எட்டுச் சொற்கள் இருக்கலாம். ஆயின், ஏழு வேற்றுமைகளும் பொருட் பொருத்தமுற ஒரே வாக்கியமாக இனைதல் அரிது. ஆகவே, சில வேற்றுமைகள் இனைந்து தமக் கேற்றதொரு வினைச் சொல்லைக் (பெயரெச்சமோ, வினையெச்சமோ) கொள்ள, அவை இனைந்து தொடர் வாக்கியமாகும்.

“இந்திரன் தாமரையைக் கரத்தாற் கொய்து இறைவனுக்குத் தந்து இருங்குற்றத்தின் நீங்கி விண்மேல் இருந்தான்” என்ற, வாக்கியமும் இவ்வாரே தொடர் வாக்கியமாயிற்று. அதில் நான்கு தனி வாக்கியங்கள் உண்டு. அவை :—

- (1) இந்திரன் தாமரையைக் கரத்தாற் கொய்தான்.
(மூன்று பெயர்ச்சொற்கள் வேறுவேறு வேற்றுமை ஏற்று, ஒரு வினையுடன் முடிந்தன)
- (2) இறைவனுக்குத் தந்தான்.
(நான்காம் வேற்றுமை வினையுடன் முடிந்தது)
- (3) குற்றத்தின் நீங்கினான்.
(ஜந்தாம் வேற்றுமை வினையுடன் முடிந்தது)
- (4) விண் மேல் இருந்தான் (எழாம் வேற்றுமை வினையுடன் முடிந்தது) என்பனவாம்.

இவ்வாக்கியங்களில் முதல் மூன்று முடிபுகள் வினையெச்சங்களாகி, இந்திரன் தாமரையைக் கரத்தாற் கொய்து, இறைவனுக்குத் தந்து, குற்றத்தின் நீங்கி, விண்மேல் இருந்தான் என இனைந்து, ஒரே வாக்கியமாகத் தொடர்ந்தன. இதனுலேயே வினையெச்சங்களைக் குறைப்பயனிலை என்பர். இவ்வாறுகொண்டால் ஒவ்வொர் வினையெச்சத்துறைம் முற் கூறியது போலப் பல பெயர்ச் சொற்கள் இனையலாம். பின்னர் அத்தகைய வினையெச்சங்கள் முற்றுச் சொல்லுடன் இனைந்து தொடர்வாக்கியமாகலாம்.

பயிற்சி :

1. பின்வரும் வினைக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுட் சரியானதைக் கூறுக.
- (அ) ஒரு வாக்கிய அமைவுக்கு முக்கியமாக வேண்டப்படுவது, (பெயர்ச் சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்).
- (ஆ) குறைப்பயனிலை என்பது (பெயரெச்சம், வினையெச்சம், பெயர், வினை).

- (இ) முடிக்கும் சொற்களை ஏற்கும்போது பெயர்ச் சொல் (சாரியை இடைச் சொற்களுடன், வேற்றுமை உருபிடைச் சொற்களுடன், வினைச்சொற்களுடன், பயனிலையுடன்) சேர்ந்து வரும்.
- (ஈ) ஒரு வினைச்சொல்லுடன் கூடிய பட்சம் (ஏழு, ஐந்து, நான்கு, இரண்டு) பெயர்ச் சொற்கள் சேர்ந்து வரலாம்.
- (உ) தொடர் வாக்கியத்தைத் தனி வாக்கியமாக்கும்போது எச்சங்களை (முற்றுக்க, இனைக்க, விட்டொலிக்க, நீக்க) வேண்டும்.

(2) பின்வருபவை சரியாயின் ஏன் சரி என்றும் பிழையாயின் ஏன் பிழையென்றும் கூறுக.

- (அ) ஒரு தனிவாக்கியத்திலே ஆகக் கூடுதலாக வரக்கூடிய சொற்களின் தொகை எட்டு.
- (ஆ) பெயர்ச்சொற்கள் முடிக்கும் சொற்களுடன், இயையும்போது வேற்றுமைகளுடன் வரும்.
- (இ) ஆரும் வேற்றுமை ஒழிந்த மற்றை வேற்றுமைகள் வினையுடன் முடியும்.
- (ஈ) நான்காம் ஏழாம் வேற்றுமைகள் பெயரையும் வினையையும் முடிக்குஞ் சொற்களாகக் கொள்ளும்.
- (உ) நால்வகைச் சொற்களுள் வினையே முக்கியமானது.

3. பெயரை முடிக்குஞ் சொல்லாகக் கொள்வதற்குச் சில உதாரணம் கூறுக.

4. “எல்லையின்” என்றால் என்ன?

5. முடிக்குஞ் சொற்கள் என்பதன் பொருள் யாது?

5. சில வேற்றுமை உருபுகளின் சிறப்பஸமவு

ஒரு தனி வாக்கியத்தில் ஏழு பெயர்ச் சொற்கள் வரலாமென முன்னர்க் கண்டோம். அஃதாவது ஒவ்வொரு வேற்றுமையுடனும் ஒவ்வொரு பெயர்ச் சொல்லாக, ஒரு தனி வாக்கியத்திலே வரக் கூடிய

பெயர்ச் சொற்களின் ஆகக் கூடிய தொகை ஏழு என்பதாகும். ஆகவே, ஒரு வேற்றுமை உருபுடன் இரண்டு பெயர்ச் சொற்கள் வரா.

விண்ணஞானந் தேவர்க்கும் மேலாய வேதியனை
மண்ணஞானம் மன்னர்க்கு மாண்பாசி நின்றுளைத்
தண்ணார் தமிழ்விக்கும் தண்பாண்டி நாட்டாளைப்
பெண்ணஞானம் பாக்ஜீஸ் பேணும் பெருந்துறையில்
தண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணஞாமலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானுய்.

என்பதில், ஒருவினையால் முடிந்த தனிவாக்கியத்தில் அநேக செய்ப்படு பொருள்கள் வந்தனவல்ல.

பாடுதும் என்னும் விளைமுற்று சற்றில் வரினும் அது, (1) வேதி யினைப் பாடுதும். (2) நின்றுளைப் பாடுதும். (3) பாண்டி நாட்டாளைப் பாடுதும். (4) பாக்ஜீஸ் பாடுதும். (5) அண்ணஞாமலையானைப் பாடுதும் எனத் தனித்தனி சேரும். ஆகையால், இது தனிவாக்கியமன்று; தொடர் வாக்கியம். இது செய்யுளாதவின் இங்ஙனம் வந்தது.

பசவினைப் பாம்பினை இரை அருத்தினர்க்குப்
பயன் கொடுப்பதுபோற் பயன் கொடுத்திடுவர்.

என்னும் செய்யுள் வாக்கியத்திலும் பகவினை, பாம்பினை என்னும் இரண்டு செய்ப்படுபொருள் வந்து இரண்டு வாக்கியமாயின. அவை முறையே (1) பசவினை இரை அருத்தினர்க்கு (உண்பித்தோர்க்கு) பயன் தொடுப்பதுபோற் பயன் கொடுத்திடுவர். (2) பாம்பினை இரை அருத்தினர்க்குப் பயன் கொடுப்பது போற் பயன் கொடுத்திடுவர் எனத் தனித்தனி பிரிக்கக்கூடிய தொடர் வாக்கியமாம். செய்யுளாகவின் இங்ஙனம் வந்தது.

பத்ரையும் நெல்லையும் பணத்திற்குக் கொண்டான்.

இது ஒரு தனி வாக்கியம். பதர், நெல் என்னும் இரண்டு சொற் களுடனும் ஓஜ உருபு வந்தது. இங்ஙனம் வரினும் இவை இரண்டும் ஒன்றாய் நின்று பொருள் தருதவின் ஒரு செய்ப்படுபொருளெனவே கொள்ளப்படும்.

கொண்டான் என்னும் பயனிலையின் மூலம் செய்ப்படுபொருளை அறிவுதற்கு எதனைக் கொண்டான்? என வினாவினாற் பத்ரையும் நெல்லையும் என்பன ஒருமித்து விடையாகிச், செய்ப்படு பொருளாய்

வரும். அன்றியும், பணத்திற்குக் கொள்ளப்படும் பொருள் பதர் வேறு நெல்வேருக் கிராமம் ஒருமித்து இருத்தலின் அவை ஒரு செய்ப்படுபொருளேயாம். ஆனால்,

“சாத்தனைச் சோற்றை உண்பித்தான்” என்னும் தனி வாக்கியத்தில் இரண்டு செய்ப்படு பொருள்கள் வந்தன. உண்பித்தலாகிய வினைமுதலின் தொழிலின் பயனை அடைவன, சாத்தன்; சோறு என்னும் இரு பொருள்களாம். எதனை உண்பித்தான்? என்னும் வினாவுக்குச் சோறு என்பது விடையாகவும். யாரை உண்பித்தான்? என்னும் வினாவுக்குச் சாத்தன் என்பது விடையாகவும் வருகின்றன. எனவே, உண்பித்தான் என்னும் வினைமுற்று, சோறு, சாத்தன் என்னும் இரண்டு செய்ப்படு பொருளுக்கு இயைந்த வினை முற்றுயிற்று. பிறவினைத்தனிவாக்கியங்களில் ஒரோவழி இவ்வாறு இரண்டு செய்ப்படுபொருள், வரும்.

பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்தான்.

என்னும் தனி வாக்கியமும் இரண்டு (பகைவர், சிறைச்சாலை) செய்ப்படுபொருள்களுடன் வந்தது.

இனி, மூன்றும் வேற்றுமையில் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வரும் ஒடி, ஒடு உருபுகள் வேறு பொருள்களிலும் வரும்.

பொருள் கருவி காலம் விளையிடலே டைந்தும்
இருள் தீர எண்ணிக் கேயல்.

என்பதில், ஒடு எண்ணுப் பொருளில் வந்தது.

மதியொடோக்கும் முகம்

என்பதின் ஒடு உவமைப் பொருளில் வந்தது.

இவையன்றிச் சில இயல்பான பெயர்ச் சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகளுடன்வந்து வேறு பெயர்ச் கொற்கள் போல இருப்பது முன்டு.

பெண்ணை என்பது பனியின் பெயர். பெண் என்னுஞ் சொல் இரண்டாம் வேற்றுமை (ஜி) உருபுடன் வரினும் பெண்ணை எனவே வரும். ஆகவே, பெண்ணை என்பது பனியைக் குறிக்கும் போது இயல்பான சொல்லாயும், பெண்ணைக் குறிக்கும் போது உருபேற்ற சொல்லாயும் வரும். இவ்வாறு வருவனவற்றைப் பொருள் மூலம் வேறு படுத்தி உணரல் வேண்டும்.

இவ்வாக்கியத்தில் காலை என்னும் பெயர், இரண்டாம் வேற்றுமை உருபுடன் (ஐ) வந்தது. (கால + ஐ)

காலையும் மாலையும் கடவுளை வணங்கினான்

என்னும் வாக்கியத்திற் காலை, மாலை என்பன காலப்பெயர் களாய் வேற்றுமை உருபு ஏற்காமல் வந்தன. ஆயின், அவை வேற்றுமையுருபு ஏற்ற சொல் போலத் தோன்றுகின்றன. இவ்வாரே அவன் திருமாலை வணங்கினான் என்னும் வாக்கியத்தில் மால் என்னுஞ் சொல் வேற்றுமை ஏற்றும், மணமகன் மணமாலை அணிந்தான் என்னும் வாக்கியத்தில் மாலை என்னும் சொல் வேற்றுமை உருபு ஏற்காதும் வந்தன.

உல் தலையோடு தகர்ந்தது என்பதில் ஓடு மூன்றும் வேற்றுமை உருபாயும், தலை ஓடு தகர்ந்தது என்பதில் ஓடு தலையினது உறுப்பையும் உணர்த்தின. நெற்றிமின்கண் நெருப்பு என்னும் வாக்கியத் தில் கண் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. நெற்றிக்கண் நெருப்பு என்னும் வாக்கியத்தில் கண் சினைப் பெயர். இவ்வாறு உருபேற்ற சொற்களினதும் உருபேற்றவைபோன்ற பெயர்க் கொற்களினதும் வேறுபாட்டை அறியலாம்.

பயிற்சி :

கிழேயுள்ள வினாக்களுக்கு அடைப்புக்குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுட் சரியானதைத் தெரிக.

1. (அ) மழை முழுக்கொடு மாறுகொண்டொலித்தனமால் யானை, என்பதில் ஓடு (உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில், என்னுப் பொருளில், உவமைப் பொருளில், அசைந்திலைப் பொருளில்) வந்தது.
- (ஆ) இராமனது அம்பு, மலையையும் முரத்தையும் தாட்டகையின் உரத்தையும் கிழித்தது. இது (பல செய்ப்படுபொருள் வந்த தொடர், பல செய்ப்படுபொருள்வந்த தனி, ஒரு செய்ப்படுபொருள் வந்த தொடர், ஒரு செய்ப்படுபொருள் வந்த தனி) வாக்கியம்.
- (இ) யானை தன் கோட்டை ஆயுதமாகக் கொண்டு போர் புரிந்ததாற் பகைவரது கோட்டை தகர்ந்தது. இதிலுள்ள

“கோட்டை” கள் இரண்டும் (ஒரு பொருளான, வேற்றுமையுருபு ஏற்காதன, வேற்றுமையுருபு ஏற்றன. முறையே உருபு ஏற்றும் ஏற்காதும் வந்தன).

(ச) இராவணன் தலைபத்து என்பதில் தலை என்பது (உருபு, சொல்லுருபு, இடைச்சொல், பெயர்).

2. பின்வருவன சரியாயின் ஏன் சரியென்றும் பிழையாயின் ஏன் பிழையென்றும் கூறுக.

(அ) அகத்தியர் பேரொலியுடைய கடலை உண்பார்.

பிங்கைக்காரி கடலை வாங்கினால் என்பவற்றிலுள்ள செய்ப் படு பொருள்கள் ஜ உருபின்றி வந்தன.

(ஆ) கள்ளையும் எறும்பையும் கலக்கிக் குடித்தான் என்பது, இரண்டு செய்ப்படுபொருள்களுடன் வந்த வாக்கியம்.

(இ) “அரியானை யந்தனர்தம் சிந்தையானை

அருமறையுள் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழைஞியைத் தேவர்கடம் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கணலைக் காற்றைக்
கணைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும் பற்றப் புவி யூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.”

இச் செய்யுள் பல செய்ப்படுபொருள்கள் வந்த தொடர் வாக்கியம்.

(ஈ) நேற்றைக்கு வந்தான் என்பதிலுள்ள கு நான்காம் வேற்றுமை உருபு.

(உ) பசும்புலில் மிதித்துப் பலழுரையெடந்தான் என்பது இரண்டு செய்ப்படுபொருள் வந்த தனி வாக்கியம்.

3. இரண்டாம் வேற்றுமையுருபேற்காது ஜ இறுதியாகவுள்ள ஐந்து சொற்கள் தருக.

4. இரண்டாம் வேற்றுமையுருபேற்றும், ஏற்காதும் வேறு வேறு பொருளில் வரும் மூன்று சொற்கள் தருக. உ-ம். பெண்ணை, பெண் + ஜ்.

5. ஒடு உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்லாத வெவ்வேறு பொருள் களில் வர உதாரணம் தருக.

6. பொருள் மயக்கமும் உருபு மயக்கமும்

- (i) அரிசியைச் சோருக்கினுன்.
- (ii) அரிசியாற் சோருக்கினுன்.

இவ்வாக்கியங்கள் இரண்டும் அரிசி மூலம் சோறு ஆக்கப்படுத் தலைய ஒரு செயலையே உணர்த்தின. ஆயின், முதலாவது வாக்கியத் தில் அரிசி செய்ப்படுபொருளாகவும் இரண்டாவது வாக்கியத் திற் கருவியாகவும் வந்துள்ளது. எதனைச் சோருக்கினுன்? என்னும், செய்ப்படுபொருளாற்றியும் வினாவை வினாவும்போது அரிசி என்பது விடையாய்ச் செய்ப்படுபொருளாயிற்று. எதனுற் சோருக்கினுன்? என வினாவும் போது அரிசி என்பது விடையாகிக் கருவியாயிற்று. ஆகவே. சில வாக்கியங்களில், வேற்றுமைகள் தமிழுள் மயங்கி, பொருட் பொருத்தமுள்ள வாக்கியங்களாய் வரும்; இவற்றைப் பொருள் மயக்கம் என்பார்.

காலத்தினுற் செய்த நன்றி சிறிதெனிலும் ஞாலத்தின மாணப் பெரிது.

என்பது, காலத்திற் (உரிய காலத்திலே) செய்த நன்றி சிறிதாயினும் அது பூமியிலும் பெரிதாம் என்னும் பொருள் தந்தது. அஃதாவது, காலத்தினால் என்பதில் உள்ள “ஆஸ்” என்னும் மூன்றும் வேற்றுமை உருபு ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தமையால் இது உருபு மயக்கம் என்பதாகும்.

உருபு மயக்கம் பொருள் மயக்கங்களின் விரிவைத் தமிழ் மலர் 9, 191-192 ஆம் பக்கங்களிற் காணக.

பயிற்சி :

1. விண்வரும் வினாக்களுக்குரிய சரியான விடையைத் தெரிவு செய்க.
- (அ) “வாய், மெய், சிந்தை அரண்டிக்கே செலுத்தினர்” என்பதில் அப்படிக்கே என்பது (பொருள் மயக்கமாய், நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளாய், இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளில் உருபு மயக்கமாய், ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் உருபு மயக்கமாய்) வந்தது.
  - (ஆ) நோயினீங்கினுன் என்பது (நேர்யை நீக்கினுன், நோய் நீங்கினுன், நோயால் நீங்கினுன், நோய்க்கு நீங்கினுன்) எனவும் வரும்.

(ஏ) புலியினின்றும் உன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு வா என் பதை (புலியைப் போற்றிவா, புலிக்குப் போற்றிவா, புளியால் போற்றிவா, புலியேவா) எனவும் எழுதலாம்.

(இ) “சிதலெறும்பு ஆதி மூக்கறிவின் மூவறிவுயிர்”, இதில் “இன்” என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு (மூன்றாம், இரண்டாம், நான்காம், ஆரும் வேற்றுமை)ப் பொருளில் மயங்கி வந்தது.

2. பின்வருவன சரியாயின் ஏன் சரியெனவும் பிழையாயின் என் பிழை எனவும் கூறுக.

(அ) “அவ்வித தமுக்கா ருடையானைச் செய்யவள் தவ்வையைக் காட்டிவிடும்”.
இதில், தவ்வையை என்பது மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு மயக்கம்.

(ஆ) பாஸைத் தயிராக்கினான்—என்பது உருபு மயக்கம்.

(இ) நாளைக்கு வருவான்—இது நாலாம் வேற்றுமைக் கோடற் பொருளில் வந்தது.

(ஏ) இரப்பவர் என்பெறினும் கொள்வர்—இது நான்காம் வேற்றுமைப் பொருள், முதலாம் வேற்றுமையில் மயங்கியது.

(இ) காவிக்கு வடக்கு கொழும்பு—ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருள் நாலாம் வேற்றுமையில் மயங்கிறது.

3. மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருள் நான்காம் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுக்ஞடன் பொருந்தி வர வாக்கியம் எழுதுக.

4. “பாலொடு தேன் கலந்தற்றே”, “விளங்கொடு மக்கள் அனையர்”—என்பவற்றிலுள்ள “ஒடு” எப்பொருளில் வந்தது?

5. “கல்வியாற் பெரியன் கம்பன்”, “கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்”. என்னும் வாக்கியங்களிலே உருபும் பொருளும் உடன் மயங்கின். இதனை ஆராய்க.

6. பின்வருவனவற்றில் உருபு மயக்கங்களுள்ளவேல், அவற்றிற் குரிய வேற்றுமைகளை விளக்குக.

(அ) கொக்கினுக் கிழிந்த தீம்பழம்.

(ஆ) உண்சால் பத்தினிக் குயர்ந்தோரேத்தல்.

(இ) மாந்தர் உறை நிலத்தோடு ஒட்டலரிது.

(ஏ) குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்கி.

(உ) விசம்பிற் ருளி வீழினல்லால்.

(ஆ) வினைச் சொற் பகுதி

7. தெரிந்திலை வினை, குறிப்பு வினை

நாராயணன்டு வோராயிரத்தைக்
கரத்தாற் கொய்தோ ராற்கே கொடுத்துச்
க்கரச் சிறுமையி னீங்கி நற்சவைப்
பாற்கடற் கண்ணே பள்ளி கொண்டான் எனக்
காரகம் முழுவதும் வந்தன காணக.

இந்திரன் தாமரை யைக்கரத் தாற்கொய் திறைவனுக்குத்
தந்திருங் குற்றத்தி னீங்கி, வின்மேவிருந் தானெனலும்
வந்தருங் காரக மெல்லாம் பிறக்குமோர் வாக்கியத்துள்.

பெயர்ச் சொற்கள் பொருளை உணர்த்துவதற்கு வினைச் சொற்கள் முக்கியமானவை என்பதை மேலேயுள்ள உதாரணங்கள் மூலம் அறியலாம். இதுபோலவே வினைச் சொல்லுக்கும் பெயர்ச்சொல் ஓரளவு இன்றியமையாததாகும்.

அவன் சிரித்தான் என்னும் வாக்கியத்தில் அவன் என்னும் பெயர்ச் சொல், சிரித்தான் என்னும் வினைச் சொல்லுடன் இயையும் பொழுதே பொருள் புலஞ்சிறது. அவன் எனச் சொல்லி நிறுத்தினால், அவன் அழுதான் எனவும் சொல்லப்படக்கூடியதாய் இருத்தவின், வினைச்சொல் அவ்வாக்கியத்திற்கு அவசியமாயிற்று. இதிலிருந்து பெயர்ச் சொல்லுக்கு வினைச் சொல் அவசியம் என்பதை அறியலாம்.

சிரித்தான் என்னும் போது அதற்கு, அவன் என்னும் சொல் பொருள் விளக்கத்துக்கு அவசியமாயினும், பெயர்ச் சொல்லுக்கு வினைச் சொல் எவ்வளவு இன்றியமையாது தேவைப்பட்டதோ, அவ் வளவு இன்றியமையாத தேவை வினைச் சொல்லுக்கு இல்லை என்று கூறலாம்.

“வினைந்தான” என்னும் வினைச் சொல்லை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால், குயவன், குடம் முதலியவற்றை, நாமே வினைச்சொல் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஒரு வினைச் சொல்லிவிருந்து செய்வன் (எழுவாய்), செயப்படு பொருள் (இரண்டாம் வேற்றுமை), கருவி (ஸுன்றும் வேற்றுமை), நிலம் (எழாம் வேற்றுமை), இன்னதத்துக் (நான்காம் வேற்றுமை), இக்காணத்தால் (ஐந்தாம் வேற்றுமை), என்பனவும் செயல், காலம் என்பனவும் அறியப்படும்.

வனைந்தான் என்னும் வினை முற்றிலிருந்து (1) குயவன் என்னும் எழுவாயையும் (2) குடம் என்னும் செயப்படுபொருளையும் (3) மன்ன் ஆகிய கருவியையும் (4) பிறருக்கு என்னும் நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளையும் (5) இன்ன காரணத்தால் என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளையும் (6) வனைதற்கு ஆதாரமான இடத்தையும் (7) ஆம் வேற்றுமை) அறிகிறோம். அன்றியும் (7) வனைதலாகிய செயலையும் (8) இறந்த காலத்தையும் அறிகிறோம்.

இங்கே கூறப்பட்ட எட்டனுள் செய்வன், செயப்படுபொருள், கருவி, நிலம், இன்னதற்கு, இதுபயன் என்னும் ஆறும், பெயர் சொற்கள் வேற்றுமையுருபுடன் சேர்ந்து வாக்கியமானதைக் காட்டின். அஃதாவது, பெயருக்கும் வினைக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்டின். பின் இன்னைய இரண்டுமே (செயலும் காலமும்) வினைக்குரிய சிறப்பிலக்கணங்களைக் காட்டின்.

செலாவது ஒரு பொருளின் அசைவு; புடைபெயர்ச்சி. நடந்தான் என்பதில். நடத்தலாகிய அசைவு—புடைபெயர்ச்சி—வினை—செயல் நிகழ்ந்துள்ளனம் காணக். இறந்த காலமும் இயெந்தமையாற் செயலுங்காலமுங்கிட்டி வினைச்சொல்லாயிற்று.

நடவான் என்பதிற் செயல் நிகழவில்லை. இதிலே வினையாகிய புடைபெயர்ச்சி நிகழாவிட்டினும், இது வினைச்சொல்லே. இவ்வாறே காய்களிந்தது என்னும் வாக்கியத்திற் களிந்தது என்பது வினைச்சொல். ஆயின், அதில், கட்டுவுனுய புடைபெயர்ச்சியோ, வினையோ, செயலோ அசைவோ நிகழவில்லை. ஆயினும் அதில், காயாயிருந்த காலம் நீங்கி. கனியாய் மாறிய காலம் உண்டாகி, காலமாற்றந்த—காலப் புடைபெயர்ச்சி உண்டாயிற்று. ஆகவே, வினைச் சொல்லின் அதி முக்கியமான சிறப்பியல்பு காலம் உணர்த்துதலாம். இதனுலேயே,

“ வினையெனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங்காலைக் காலமொடு தோன்றும் ”

என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.

ஆயினும், குறிப்பு வினையிற் காலம் வெளிப்படையாகத் தோன்றுது; குறிப்பாகவே தோன்றும்.

மதிபாய் சட்டமுடித்து மாசனப்பைம் யூட்டுச்
சுதிபாய் குறுந்தாட்டுத் தானை—நிபாய்
இருக்கவுட்டு முக்கட்டு நால்வாய்த்து என் உள்ளூம்
உருகவிட்டு நின்ற ஒளி.

இப்பாடிலே தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களை அவதானியுங்கள். அவையினைத்தும் வினைச் சொற்கள். ஆயின், காலத்தை அவை வெளிப்படையாகக் காட்டவில்லை. காலங்காட்டும் உறுப்பாயை இடைநிலைகள் இச்சொற்களில் இல்லை. ஆகையால், இவை காலங்காட்டும் உறுப்பின்றி—வெளிப்படையாய்க் காலங் காட்டாது குறிப்பாய்க் காலங் காட்டின.

முடித்து—முடியினையுடையது ; பூட்டு—பூணை (ஆபரணத்தை) உடையது ; தாட்டு—தானை (காலை) யுடையது ; கடுட்டு—கன்னங்களையுடையது ; கட்டு—கண்ணையுடையது ; வாய்த்து—வாயையுடையது. இவற்றிற் காலங்காட்டும் இடைநிலைகள் இல்லை. (தமிழ்மலர் 9 ; பக்கம் 235-236 பார்க்க). ஆயினும், முடியினையுடையதாய் பூணையுடையதாய் இருந்தோர் காலம், செய்யுளை வாசிக்கும்போது குறிப்பாய்ப் புலனுகிறது. ஆகையால், இவை குறிப்பு வினைச்சொற்கள்.

பெரும்பான்மை நட, வா முதலிய வினையடியாகவும் சிறுபான்மை பெயர், இடை, உரி அடியாகவும் பிறந்து காலங்காட்டும் இடைநிலைகளுடன் (தமிழ் மலர் 10, பக்கம் 114) வருவதே தெரிந்தே வினை. பெயரடி யாகப் பிறந்து கால முண்மையைக் குறிப்பாகக் காட்டி வருவது குறிப்பு வினை. (தமிழ்மலர் 9 ; பக்கம் 194-197 பார்க்க).

பயிற்சி :

1. அடைப்புக் குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விடைகளுட் சரியானவற்றைத் தெரிக.
- (அ) வாக்கியப் பொருளின் தெளிவுக்கு (பெயர், வினை, இடை, உரி) சொல் முக்கியமானது.
- (ஆ) வினைச் சொல்லின் சிறப்பிலக்கணம் (செயலேயுணர்த்தல், காலங்காட்டல், செய்வனையுணர்த்தல், செய்ப்படுபொருளை உணர்த்தல்) ஆகும்.
- (இ) குறிப்பு வினைகள் (வேற்றுமை ஏற்கும், இடைநிலையாற் காலங் காட்டும், பொருளை உணர்த்தும், குறிப்பாய்க் காலங் காட்டும்).

- (ஏ) (வினையடியாகப் பிற்ததல், இடைநிலைமூலங் காலங்காட்டல், பாலுணர்த்தல், வெளிப்படையாய்க் காலமுனர்த்தல்) என்னும் ஒன்றே தெரிந்தே வினைமுற்றைக் குறிப்பு வினைமுற்று டன் தொடர்புடூத்துகிறது.
- (ஒ) மன்னு உலகத்து மன்னிய உயிர்கள் என்பதில் மன்னிய என்பதன் காலங்காட்டும் இடைநிலை (இல்லை, இன், இ, அ, என்பதாம்.

2. பின்வருவன சரியோ, பிழையோ? காரணங் காட்டுக.

- (அ) நடவான் என்பதிற், செயலும் காலமும் இல்லை. ஆகையால், இது பெயர்ச்சொல்.
- (ஆ) தெரிந்தே வினைமுற்று வினையடியாக மாத்திரம் பிறக்கும்.
- (இ) குறிப்பு வினைமுற்று பொருளாடியாக மாத்திரம் தோன்றும்.
- (ஈ) அவனது மாடு என்பதை மாடு அவனது என்றும் கூறலா மாதலால் அவனது என்பது சரிடத்திலும் குறிப்பு வினை முற்றும்.
- (உ) குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் டு, து, 'என்னும் விகுதிகளுடன் பொருள் முதல் ஆறையும் பகுதியாகக் கொண்டு தோன்றும்.

3. பெயருக்கும் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கும் வேறுபாடு யாது? உதாரணம் தருக.

4. பின்வரும் பாடலிலுள்ள குறிப்பு வினைமுற்றுக்களை அவற்றின் பகுதி, விகுதி என்பவற்றுடன் கூறுக.

பத்தித் தகட்ட கறைமிடற்ற பைம்பொழில்வாய்த்
துத்திக் கவைநர்த் துளையிற்ற—மெய்த்தவததேரா.
ஆகத்தான் அம்பல்ததான் ஆராவமு தணங்கின்
பாகத்தான் சூடும் பணி.

5. குறிப்பு வினையாலைணயும் பெயர், குறிப்பு வினைமுற்று, பொருளால் வருபெயர், என்பவற்றுக்கு உதாரணங்காட்டி வேறுபாட்டை விளக்குக.

6. வினையாலைணயும் பெயரும் தொழிற்பெயரும்

கோவலன் கொலைஞரால் வெட்டுண்டபோது ஏற்பட்ட துன்னிமித் தங்களைக் கண்டு இடைச்சியர், கண்ணனை வணங்கிப்பாடிய ஆய்ச்சியர் குரவைப் பாடல் இவை. இங்கே கண்ணன் அடியவர்களைக் காப் பாற்றிய கம்பவன் கூறப்படுகிறது.

(1) பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிக்மல உந்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணும்
திருவடியுங் கையுந் திருவாயுஞ் செய்ய
கரியவனைக் கானுத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் கான்பார் தங் கண்ணென்ன கண்ணே
(உந்தி-தொப்புழ்)

(2) மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சம்
கடந்தானை நூற்றுவர்பா ஞற்றிசையும் போற்றப்
படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய ஞவென்ன நாவென்ன நாவே

(சிலப்பதிகாரம் ஆய்ச்சியர் குரவை)

(மடம்-அறியாமை, கஞ்சன்-கண்ணனின் மாமன்,
கடந்தான்-வென்றுன், நூற்றுவர்-துரியோதனன் ஆதியோர்,
ஆரணம்-வேதம்.)

வனவாசம் முடிந்தபின் பாண்டவர் துரியோதனனிடம் நாடு பெறு
வது பற்றி ஆலோசித்தார்கள். அப்பொழுது தூது சென்று பங்கு
கேட்டலே தக்கது என்று தருமன் கூறினான். அதனைப் பொறுத
திரெளபதி அழுதுகொண்டு கண்ணனுக்குக் கூறுகிறார்கள்:

(3) மன்றில் அழைத்தெனக்கு மாசனித்த மன்னவன் பால்
சென்று தமக்கைந்தூர் திறல்வீரர் பெற்றிருந்தால்
அன்று விரித்த அருங்கூந்தல் வல் விளையேன்
என்று முடிப்பதினி எம்பெருமான் என்றழுதாள்

(இருட்டினன்தூது)

மாசனித்தது என்றது, சபையிலே தன் துகிலுரிந்தமையை ; மன்னை
வன்-துரியோதனன்.

திறல்வீரர் என்றது பாண்டவரை.

இப்பாடல்களிலே தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களை அவதானிப்
போம். அவற்றை மூன்று பகுதியாக வகுக்கலாம். அவை :

- (1) பெரியவனை, மாயவனை, கரியவனை
- (2) கடந்தானை நடந்தானை
- (3) முடிப்பது, என்பன

முதலாவது தொகுதிச் சொற்கள் திருமாலை உணர்த்தின. ஆயின்
அவை பெயரளவிலே திருமாலை உணர்த்தாது அவருடைய (பெருமை,
மாயம், கருமை முதலிய) இயல்புகளை உணர்த்துமுகத்தால் ஏதோ

ஒவ்வொர் காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டுகின்றன. அஃதாவது, பெரியவன் என்பது, திருமால் எல்லாத் தேவர்க்கும் பெரியனுய் இருந்ததோர் காலத்தையும், மாயவன் என்பது திருமால் மாயங்களைச் செய்த காலத்தையும் குறிப்பாகக் காட்டுவது காண்க. ஆகையால், அவை குறிப்பு வினைகள் ஆயின. அச்சொற்கள் பாலையும் காட்டிய மையின் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் ஆயின. அக் குறிப்பு வினை முற்றுக்கள் வேற்றுமை உருபை (ஜ) ஏற்றமையால் அவை பெயர்களாகிக், குறிப்பு வினையால்வினையும் பெயர்களாயின.

இரண்டாந் தொகுதிச் சொற்கள் வினையடியாகப் பிறந்து, (இறந்த) காலங்காட்டி, (ஆண்) பாலையுணர்த்தி, (இரண்டாம்) வேற்றுமையுரு பேற்றுத் தெரிந்தில் வினையால்வினையும் பெயர்கள் ஆயின.

மூன்றாம் பகுதிச் சொல்லாகிய முடியப்பு என்பது, வினையடியாகப் பிறந்து, (எதிர்) காலம் காட்டி வந்ததாயினும் பால் உணர்த் தாமையின் வினையால்வினையும் பெயருக்குரிய இலக்கணத்திற் குறை பாடுடைய தாயிற்று. முடியப்பதை, முடியப்பதால் என இது வேற்றுமையுருபுகளை ஏற்குமாயினும் பாலுணர்த்தாமை காரணமாக வினையால்வினையும் பெயர் ஆகவில்லை.

தொழிற்பெயர் பெரும்பாலும் காலங்காட்டாது. நடத்தல் என்பது தொழிற் பெயர். இது காலங் காட்டவில்லை. ஆகவே, காலங் காட்டாத தொழிற் பெயர்களுக்கும் வினையால்வினையும் பெயர்களுக்கும் வேறு பாடு நன்று உணரப்படும். வினையால்வினையும் பெயர் காலமும் பாலுங் காட்டும். தொழிற்பெயர் காலமும் பாலுங் காட்டாது. ஆயின், சில தொழிற் பெயர்கள் காலங் காட்டும். அவை பால் காட்டா; அதனால், அவை வினையால்வினையும் பெயரினும் வேறுயின.

கரியன் வந்தான் என்பதில், கரியன் ஒருவனுடைய பெயரை மாத்திரம் உணர்த்தி வந்தது.

வனன் கரியன். இதிற் கரியன் கருமையாய் இருந்ததொரு காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டியமையின் குறிப்பு வினை முற்றுயிற்று. ஆகவே;

கரியனைக் கண்டேன் என்பதில், கரியன் என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை உருபேற்ற பெயர்.

கரியனைக் கண்டேன் என்பதில் கரியான் என்பது குறிப்பு வினையால்வினையும் பெயர்.

பயிற்சி :

1. அடைப்புக் குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விடைகளுட் சரி யானதைத் தெரிக.

(அ) அது நமக்கு நல்லதோர் படிப்பண்யாகும் என்பதிற் படிப்பண என்பது (தெரிந்தில் வினையாலனையும் பெயர். குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர், காலங்காட்டுந் தொழிற் பெயர், இடைச் சொல் பெற்று வந்த தொழிற் பெயர்).

(ஆ) கண்டது கற்கப் பண்டிதன் ஆவான். இதில், கண்டது என் பது (காலங்காட்டிய தொழிற் பெயர், தெரிந்தில்வினையாலனை யும் பெயர், காலங் காட்டாத தொழிற் பெயர். குறிப்பு வினைமுற்று).

(இ) “ அலங்குளைப் புரவி ஜ்வரோடு சினை..... ஈரைம் பதின்மரும் பொருது களத்தொழியப் பெருஞ் சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்.”

(பாண்டவர் ஜ்வருடன் துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரும் சண்டைசெய்து அழியும் வரையும் அவ்விரு படைக்கும் உணவு கொடுத்த பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதனே).

இதில், கொடுத்தோய் என்பது (முதலாம் வேற்றுமை ஏற்ற தெரிந்தில் வினையாலனையும் பெயர், காலங் காட்டிய தொழிற் பெயர், எட்டாம் வேற்றுமை ஏற்ற தெரிந்தில் வினையாலனையும் பெயர், முன்னிலை வினைமுற்று).

(ஈ) காலங் காட்டுந் தொழிற் பெயர்கள் (இரந்த கர்லத்தையே, நிகழ் காலத்தையே, எதிர்காலத்தையே, முக்காலத்துள் ஏதாவது ஒன்றைக்) காட்டும்.

(உ) (பெயரடியாகப் பிறத்தலால், வேற்றுமை ஏற்றலால், முடிக குஞ் சொல்லாயிருத்தலால், காலத்தைக் குறிப்பாகக்காட்டுவதோடு வேற்றுமையுமேற்றலால்) குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர், பெயரி னின்று வேறுபடுகிறது.

2. பின்வருவன சரியாயின் ஏன் சரியெனவும் பிழையாயின் ஏன் பிழையெனவும் கூறுக.

(அ) “ பயனில் சொற்பாராட்டு வானை மகனெனால் மக்கட் பதடியெனல் ”

இதில், எனல் என்பது தொழிற் பெயர்.

(ஆ) “ உண்பதும் குடிப்பும் கிணப்பும் கண்
உறக்கமும் இனையாள் குடிலோடே
எண்பொருந்தும் என் புத்தியுங் கேளான்
யானும் பின்னையுரைப்பதும் விட்டேன் ”

1. உண்பது என்பது காலங் காட்டிய தொழிற் பெயர்.
2. குடிப்பு வினையாலனையும் பெயர்.
3. உறக்கம் தொழிற் பெயர்.
4. உரைப்பது ஆரும் வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்.

(இ) “செல்லும் செல்லாததற்குச் செட்டியாரைக் கேட்டுப்பார்” என்பதிற் செல்லாதது காலங் காட்டிய எதிர் மறைத் தொழிற் பெயர்.

(ஈ) புலி போன்றுணிப் புகவிடங் கொண்டான் என்பதில், போன்றுணி என்பது உரிச் சொல்லடியாகப் பிறந்த தெரிந்திலை வினையாலனையும் பெயர்.

3. உருபேற்ற பெயருக்கும் குறிப்பு வினையாலனையும் பெயருக்கும் வேறுபாடென்ன ?

4. பின்வருவனவற்றுக்கு உதாரணந் தருக.

1. நிகழ்காலங் காட்டுந் தொழிற் பெயர்.
2. சிலையடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர்.
3. எதிர்மறைத் தெரிந்திலை வினையாலனையும் பெயர்.

5. வினையாலனையும் பெயராவது யாது? இதற்கும் தொழிற் பெயருக்கும் வேறுபாடென்ன?

9. பெயரெக்கம்

முற்றுப்பெறுத வினைச் சொற்கள் எச்சங்கள் எனப்படும். தெரிந்திலை எச்சங்களிலே தொழிலும் காலமும் புலன்கும். எச்சங்களுள், பெயருடன் முடிவன பெயரெச்சங்கள், வினையடன் முடிவன வினையெச்சங்கள். தெரிந்திலை வினைப் பெயரெச்சங்களின் விரிவைத் தமிழ் மலர் 9, 211-212 ஆம் பக்கங்களிற் காணக.

காலாழ் களரின் நரியடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிரு

கால்புதையக் கூடிய சேற்றினுள் நிற்குமாயின், பாகர்க்கு அடங்காது வேலையடைய வீரரைத் தனது கொம்பிலே குத்திய முகத்தினையடைய யானையையும் நரி வெல்லும் என்பது பொருள்.

தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களில் அஞ்சா என்பது அஞ்ச என்னும் வினைடியாகப் பிறந்தது. எதிர் மறையாய் முக்காலத் தையும் உணர்த்தி வந்தமையால் இஃது எதிர்மறைத் தெரிந்திலை வினைப் பெயரெச்சம். அஞ்சாது என்பது ஈரு குறைந்து அஞ்சா என நின்றது. (தமிழ்மஸ் 9, பக்கம் 212 பார்க்க).

முகத்த என்பது முகம் என்னும் சினைப்பெயரடியாகப் பிறந்து காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாது, எச்சமாய்க் களிறு என்னும் பெயர்ச் சொல்லுடன் முடிந்தது; குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம். முகத்தினையுடைய களிறு என்பது பொருள்.

குறிப்பு வினைகள் பொருள், இடம் முதலிய ஆறனுள் ஒன்றின் அடியாகப் பிறக்குமென முன்னர்ப் படித்தோம். ஆகவே, குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சமும் அவ்வாறனடியாகப் பிறக்கும். முகத்த என்பது சினையடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம்.

குழை காதுகள் என்பது, குழை என்னும் பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம்.

அகத்த துன்பங்கள், மனத்திலுள்ள துன்பங்கள் எனப் பொருள் தந்து அகம் என்னும் இடவடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம். (அத்து என்னும் சாரியை யிடைச்சொல்லுடன் வந்தது).

ஆதிரைய நாள் என்பது ஆதிரை என்னும் கால அடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம்.

கரிய குதிரைகள் என்பதில் கரிய என்பது கருமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம்.

நடைய மாடுகள் என்பது, நடையினையுடைய மாடுகள். என்னும் பொருளிலே தொழிலடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம். இவை அகர விகுதியுடன் வந்தன. குறிப்பு வினைப் பெயரெச்ச விகுதி அ ஒன்றேயாம். தெரிந்திலை வினைப் பெயரெச்ச விகுதிகள் அ, உம் என்னும் இரண்டுமாம். இவற்றுள் உம் எதிர் காலத்தை வெளிப்படையாய்க் காட்டுதலின் குறிப்பு வினைக்கு வராது.

இல்லாத பொருள் என்பதில் இல்லாத என்பது எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம். அஃது இல்லாப் பொருள் என, ஈரு குறைந்தும் வரும். அஃது ஈரு குறைந்த எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

இல்லாத என்பது இல+ஆ+த+த+அ எனப் பகுதி விகுதி முதலிய வாய்ப் பகுக்கப்படும். இதிலுள்ள ஆ என்பது எதிர்மறை இடைநிலை அன்று ; சாரியை ஆகும். இதில் இல் என்னும் பகுதியே எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்திற்று.

அஞ்சாத களிறு என்பதில் அஞ்சாத என்பது எதிர்மறைத் தெரி நிலைவினைப் பெயரெச்சம். அஞ்சாத என்பது அஞ்ச+ஆ+த+த+அ எனப் பகுதி விகுதி முதலியவாய்ப் பகுக்கப்படும். இதில் ஆ என்பது எதிர்மறை இடைநிலை. எதிர்மறைஆகார இடைநிலை முக்காலத்தையும் உணர்த்தி வரும்.

தெரிநிலை வினைகளில் ஆ, அல், இல் முதலிய எதிர்மறை இடைநிலைகள் எதிர்மறைப் பொருளைத் தரும்.

(உ-ம.) : செய்கலாத=செய்+கு+அல்+ஆ+த+அ ; அல் எதிர் மறைப் பொருள் தந்தது. ஆ சாரியை. செய்கிலாத- செய்+கு+இல்+ஆ+த+அ ; இல் எதிர்மறைப் பொருள் தந்தது. ஆ சாரியை.

குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங் களிற் பகுதியே எதிர்மறைப் பொருளைத் தரும்.

(உ-ம.) : அல்லாப்பொருள். அல்லா=அல்+ஆ ; இதில் அல் என் னும் பகுதி எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்திற்று. ஆ சாரியை. இல்லாப் பொருள் என்பதும் இவ்வாறே.

இவையே எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம் எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் எனபவற்றின் பேதமாகும்.

பயிற்சி :

1. அடைப்புக் குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விடைகளுள், சரியானதைத் தெரிக.

(அ) கரிய மனிதன் என்பதிற் கரிய என்பது (குறிப்புவினைமற்று, ஆரும் வேற்றுமை உருபேற்ற பெயர், குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம், குறிப்பு வினையால்லையும் பெயர்).

(ஆ) தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்ச விகுதி அ, உம் என ஓராண்டாயிருப்ப, குறிப்பு வினைப் பெயரெச்ச விகுதி அ என்பது மட்டும் இருப்பதற்குக் காரணம், (குறிப்பு வினைச்

சொற்கள் தெரிந்தே வினைக் சொற்களிலும் குறைவாயிருத் தல், உம் என்னும் விகுதி எதிர்காலங் காட்டுதல், அ விகுதி காலங் காட்டுதல், உம் விகுதி காலங் காட்டாமை) ஆம்.

- (இ) எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சத்திலும் எதிர்மறைத் தெரிந்தே வினைப் பெயரெச்சத்திலும் வரும் ஆ காரங்கள் (எதிர்மறை இடைநிலைகள், சாரியைகள், முறையே சாரியை யும் இடைநிலையும், காலங் காட்டும் இடைநிலை) ஆம்.
- (ஈ) மதி போன்ற முகம் என்பதிற் போன்ற என்பது (உவமை யுருபு, குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம், இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த தெரிந்தே வினைப் பெயரெச்சம், வினையெச்சம்).
- (உ) மன்னு உலகத்து மன்னிய உமிர்கள் என்பதில் மன்னு, மன்னிய என்பன (உரிச் சொற்கள், குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சங்கள், முற்றுக்கள், தெரிந்தே வினைப் பெயரெச்சங்கள்).

2. பின்வருவன சரியா, பிழையா என்பதைக் காரணத்துடன் கூறுக.

- (அ) சறு குறைந்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்திற் காலங்காட்டும் இடைநிலை மறைந்திருக்கும்.
- (ஆ) எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சத்தில் ஆகார இடைநிலை எதிர்மறையைக் காட்டுகிறது.
- (இ) நல்ல மனிதன் என்பதில் நல்ல என்பது தெரிந்தே வினைப் பெயரெச்சம்.
- (ஈ) வண்டியிழுக்கும் நல்ல குதிரை என்பதில் இழுக்கும் என்பது எதிர்காலங் காட்டும் இடைநிலையுடன் வந்த தெரிந்தே வினைப் பெயரெச்சம்.
- (உ) மலர்கள் சிறிய என்பதில் சிறிய என்பது குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம்.

3. உதாரணம் தருக.

- (1) ஆரும் வேற்றுமை அகாவருபேற்ற பெயர், (2) அகரவீற்றுக் குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம், (3) அகரவீற்றுக் குறிப்புவினைமுற்று, (4) சறு குறைந்த குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம், (5) காலங்காட்டும் இடைநிலையுடன் வராத தெரிந்தே வினைப் பெயரெச்சம்.

4. “தேரோடும் வீதியெல்லாம் செங்கயலும் சங்கினமும் நீரோடு லாவிவரும் நெல்லையே”.

(நெல்லை—திருநெல்வேலி) (அ) இதனை இரு வாக்கியமாக்குதற்கு ஆதாரமாயிருக்கும் சொல் எது? (ஆ) அப்பொழுது அச்சொல் எவ்வகைச் சொல்? (இ) ஒரே வாக்கியமாக்கின் அச்சொல் எவ்வகைச் சொல் எனக் கொள்ளப்படும்.

5. தொழில்தியாகப் பிறக்கும் குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சத்துக்கும் தெரிந்திலை வினைப் பெயரெச்சத்துக்கும் வேறுபாடு யாது?

10. வினையெச்சம்.

1. “பார்மதித்த செந்தமிழ்நூ லேடுகளை
ஆராய்ந்து பதிப்பித் தோர்கள்
ஆர்பதிப்பித் தாலுமங்கே பிழைநுழைதல
உண்டாகும் அவைக ஸின்றிச்
சீர்பதித்த நற்பதிப்பு நாவலர் தம்
பதிப்பென்று செப்பு மேன்மைப்
பேர் பதித்த பெருங்கல்லிச் செல்வனிரு
சேவடிகள் பெரிதும் வாழி.”
2. “மேல்ல வந்தென் நல்லடி பொருந்தி
சயென இரக்குவ ராயின் சீருடை”
முரசுகெழு தாயத்து அரசோ தஞ்சம்.
(தாயம் - உரிமை ; தஞ்சம் - ஸியது.)

இங்கே தடித்த எழுத்துக்களிற் காணப்படும் சொற்கள் எல்லாம் வினை எச்சங்கள் ; வினைச்சொற்களை முடிக்குஞ் சொற்களாகக் கொண்டவை. ஆயின், அவற்றுள் ஆராய்ந்து, பதிப்பித்தாலும், வந்து, பொருந்தி, இரக்குவராயின் என்பன தொழில்தியாகப் பிறந்த தெரிந்திலை வினையெச்சங்கள். இன்றி, மேல்ல என்பன, பண்படியாகப் பிறந்தவை; குறிப்புவினை எச்சங்கள் எனப்படும். முற்கூறுப்படவை தெரிந்திலை வினையெச்சங்கள். (தெரிந்திலை வினையெச்சங்கள் காலங்காட்டும் முறையையும் அவற்றின் வகையையும் வாய்பாடுகளையும் தமிழ் மலர் 9, பக்கம் 212-216 பார்க்க). தெரிந்திலை வினை எச்சங்களுட்சில், இடைந்தையாற் காலங்காட்டுமாயினும், பெரும் பாலானவை, முடிக்குஞ் சொல்லுடன் இயையும் முறையிலேயே காலம் உணர்த்தும் (தமிழ் மலர் 9, பக்கம் 215). இதனை நன்னால்

ஆசிரியர் பண்ணிசன்டு வாய்பாடாக (இறுதியெழுத்துக்களைக் கொண்டு) வகுத்துள்ளார். அதனை மேலும் ஆராய்ந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் இருபத்தெட்டு சறுகளாக வகுத்துள்ளார்கள். அவை :—

1. இறந்தகாலம் :—உ, இ, ய, பு, சூ, என,
2. நிகழ்காலம் :—அ,
3. எதிர்காலம் :—இன், ஆல், கால், ஏல், எனின், ஆயின், எனும், கு, இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, கடை, வழி, இடத்து, உம், மல், மை, மே ; என்பள.

இவை, இவ்விறுதிகளினால் அவ்வக் காலத்தையுணர்த்தும். குறிப்பு வினையெச்சங்கள் பின்வரும் இறுதிகளையுடையனவாய் வரும். அ, றி, து, ஆல், மல், கால், கடை, வழி, இடத்து.

இவற்றுள் அ, ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்து என்பன தெரிந்திலை வினை, குறிப்பு வினை இரண்டுக்கும் வினையெச்ச முடிவு களாய் வருவதை அவதானிக்கலாம். ஆயின் அ, சறு தெரிந்திலை வினையிற் காலத்தை உணர்த்தக்கூடியவாறு வரும். குறிப்பு வினையில் அவ்வாறின்றி வரும்.

- உ.-ம் : . 1. மழை பெய்யக் கண்டேன்.
2. தீத்திரிக்கக் கண்டேன்.

என்பன அகரவீரருத் தெரிந்திலை வினையெச்சம். மழை பெய்தலும் அதனைக் காணலுமாகிய செயல்களும் ; தீத்திரித்தலும் அதனைக் காணலுமாகிய செயல்களும், ஒருமித்து நிகழ்ந்து நிகழ் காலங்காட்டுகின்றன.

மெல்ல வந்தான் என்பதில், மெல்ல என்பது, இவ்வாறு கால முணர்த்தாமல், ஒருவகை இயல்பை மட்டும் காட்டி வினையுடன் முடிந்தமையால், குறிப்புவினை வினையெச்சமாயிற்று. இவ்வாறே ஆல், கால், மல், கடை, வழி, இடத்து என்னும் இறுதிகளிலும் வேறுபடு உணரப்படும்.

உறு	தெரிந்திலை வினை வினையெச்சம்	குறிப்புவினை வினை யெச்சம்
ஆல்	உண்டால்	அல்லால்
கால்	உண்டக்கால்	அல்லாக்கால்
மல்	உண்ணுமல்	அல்லாமல்
கடை	உண்டக்கடை	அல்லாக்கடை
வழி	உண்டவழி	அல்லாவழி
இடத்து	உண்டவிடத்து	அல்லாவிடத்து

இவற்றுள், தெரிந்தே வினைப்பகுதிகள் தொழிலுடனும், குறிப்பு விளைகள் அவ்வாறின்றியும் வந்தனமை காண்க.

வினையெச்சங்கள், வினைச் சொற்களினது பகுதிகளுடன் முடியும். (தமிழ் மலர் 9, பக்கம் 213 பார்க்க). ஆதலால், வினை எச்சங்கள் எதிர்மறை வினைகளுடன் முடியினும் வினையுடன் முடிந்தனவாகவே கொள்ளப்படும்.

நடந்து வரான் .. (தெரிந்தே வினை)

மேல்ல நடவான் .. (குறிப்பு வினை)

கோறஞ்சி உண்ணுன்.. (குறிப்பு வினை)

என்னும் தெரிந்தேவினை, குறிப்புவினையெச்சங்களையடுத்து வரான் முதலிய எதிர்மறை வினைமுற்றுக்கள் வரினும், நடந்துவா, மேல்ல நட, கோறஞ்சியுண் என, எதிர்மறை வினையின் பகுதிகளுடன் முடிவடைத்தக் காண்க.

பயிற்சி :

1. அடைப்புக் குறிக்குள் உள்ள விடைகளுட் சரியானதைத் தெரிக.

- (அ) பார்மதித்த என்னும் பாடவிலுள்ள இன்றி என்னும் வினை யெச்சம் (இகரவீற்றுத் தெரிந்தே வினையெச்சம், நிகரவீற்றுத் தெரிந்தே வினையெச்சம், நிகரவீற்றுக் குறிப்பு வினையெச்சம், குறிப்பு வினைப் பெயரோச்சம்).
- (ஆ) இருக்குவராயின் என்பது (எதிர்கால, நிகழ்கால, இறந்தகால, குறிப்பு) வினையெச்சம்.
- (இ) மேல்ல என்பது (அகரவீற்றுக் குறிப்புவினை எச்சம், அகரவீற்று நிகழ்கால வினையெச்சம், அகரவீற்றுக் குறிப்புவினை முற்று, அகரவீற்றுத் தெரிந்தே முற்று).
- (ஈ) பார்மதித்த என்னும் பாடவிலுள்ள பதிப்பித்தாலும் என்னும் வினையெச்சம், உம் என்னும் இடைச்சொல்லுடன் வந்த (இறந்த கால, நிகழ்கால, எதிர்கால, குறிப்பு வினை) வினை யெச்சம்.
- (உ) உகரவீற்றுத் தெரிந்தே வினையெச்சம் (இகரவீறு, எகரவீறு, வகரவீறு, என சறு) ஆய்த் திரிந்தும் வரும்.

2. பின்வருவன சரியோ பிழையோ என்பதைக் காரணத்துடன் கூறுக.

- (அ) “சபை நடுவே அரியேறு நிகரப்ப நின்று மார் தட்டிப் பிரசங்க மழை பொழியும் நாவலன்” என்பதில், நிகரப்ப என்பது குறிப்புவினை வினையெச்சம்.
- (ஆ) தெரிந்தீலை வினையெச்சங்கள் எல்லாம் இடைநிலையினாலேயே காலங்க காட்டும்.
- (இ) “நீலமணிமிடற்று ஒருவன் போல மன்னி நீ வாழ்க”. இதில் மன்னி என்பது இகரலீற்று இறந்தகாலத் தெரிந்தீலை வினையெச்சம்.
- (ஈ) “கண்ணினுலன்றி உள்ளக் கருத்தினால் வென்றவன்”. இதில் அன்றி என்பது இகர வீற்று இறந்த காலத் தெரிந்தீலை வினையெச்சம்.
- (ஊ) பண்படியாகப் பிறத்தலே குறிப்பு வினையெச்சத்தின் முக்கிய இலக்கணமாகும்.

3. குறிப்பு வினையெச்சங்களுக்கும் தெரிந்தீலை வினையெச்சங்களுக்கும் வேறுபாடு யாது?

4. உதாரணந் தருக :—(1) நிகழ்கால வினையெச்சம், (2) காலங்காட்டும் இடைநிலையுடன் வந்த வினையெச்சம். (3) அகரலீற்றுக் குறிப்பு வினையெச்சம், (4) எதிர்மறைத் தெரிந்தீலை வினையெச்சம்.

5. தெரிந்தீலை வினைக்கும் குறிப்பு வினைக்கும் பொதுவாய் வரும் விகுதிகளை எழுதி உதாரண்ந் தருக.

(இ) பத உறுப்புப் பகுதி

11. பகுபதம்

1.

“ குவளைமேய்ந்த குடக்கட் சேதா
கன்றுநினை குரல் மன்றுவழிப் படர
அந்தியந்தணர் செந்திப் பேணப்
ஸபந்தொடி மகாநிர் பலர் விளக்கெடுப்ப
யாழோர் மருதத் திண்ணரம் புளர
அந்தி யென்னும் பசலை மெய்யாடி
வந்திருத் தனளால் மாநகர் மருங்கு ”

2.

“ நல்லோரை வியத்தலும் இலமே
தீயோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே ”

முதலாவது பாடவிலே தடித்த எழுத்துக்களிலுள்ள சொற்களை அவதானியுங்கள். அவற்றை முறையே, செம்மை+ஆ (சிவந்தபச) ; செம்மை+தி ; பக்கமை+தொடி ; இனிமை+நரம்பு எனப் பிரிக்கலாம். இவற்றின் நிலை மொழிகள் எல்லாம் பண்புப் பெயர்கள் ; கை என்னும் விகுதியால் முடிவன.

பண்புப் பெயர்களுடன் வேறு சொற்கள் புணரும்போது அப் பண்புப் பெயர்கள் பலவித மாற்றங்களை அடையும். செந்தி என்பதன் நிலைமொழியாகிய செம்மையிலுள்ள கை விகுதி கெட்டது.

பைந்தொடி என்பதன் நிலைமொழியாகிய பக்கமை என்பதில் கை விகுதியும் நடுநின்ற உயிர் மெய்யுங் கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுந்து, முதலிலுள்ள அ, ஐயாக மாறிறறு. சேதா என்பதன் நிலைமொழியாகிய செம்மை என்பதில், கை விகுதி கெட்டு ஆதி (செ-சே) நீண்டு, முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத் திரிந்தது. இவ்வாறு பண்புப் பெயர்கள் புணர்ச்சியிலே பலவிதமாற்றமடையும் ; சொற்புணர்ச்சியில் மட்டுமன்றித் தனி மொழியிலும் (பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்களில்) இவ்வித மாற்றங்கள் உண்டாகும்.

இரண்டாவது பாடற் பகுதியில் உள்ள நல்லோர் என்பதன் உண்மையான வடிவம், நல்லார் என்பது ; இது நன்மை+ஆர் எனப் பகுதி, விகுதியாய்ப் பகுக்கப்படும். நன்மை+பகுதி ; ஆர்—

பலர்பால் விகுதி. பகுதியின் மை விகுதி கெட்டு, அதனை அடுத்து நின்ற ஸ், ஸ் ஆயிற்று. தீயார் என்பதன் பகுதியாகிய தீமையில் மை விகுதி கெட்டது.

கரியன் : கருமை+அன் ; மை கெட்டு, நடுநின்ற உகரம் இகர மாயிற்று.

பாசி : பசுமை+இ ; மை கெட்டு முதல் நீண்டது. இவ்வாறு பண புப் பெயர்ப் பகுதிகள் விகாரமடையும்

பணபுப் பெயர்ப் பகுபதங்களில் மட்டுமன்றி, மற்றைய பகுபதங் களிலும் பகுதிகள் விகாரப்பட்டு வருதலுண்டு.

சா என்னும் பகுதி செத்தான் எனவும் (சா—செ) தா என்னும் பகுதி தந்தான் எனவும் (தா—த) விகாரப்படுதல் காணக். இவ் வாரே, செல்—சேரல் (செ—சே) எனவுட், கொனு—கொணர்ந்தான் (ஆ—ஆர்) எனவும், முழுகு—முழுக்குன் எனவும் விகாரப்பட்டு வரும். பிறவும் அன்ன.

புகு, தொடு, பெறு என்னும் கு, டு, ரு சுற்றுப் பகுதிகளில் ஒர்று இரட்டித்துப் புக்கான் (புக்கு). தொட்டான் (தொட்டு), பெற்றுன் (பெற்று) என இறந்த காலங் காட்டும்.

நடந்தான் என்பதில் நட பகுதி; நடத்தினுன் என்பதில் நடத்து பகுதி; நடத்துவித்தான் என்பதில் நடத்துவி பகுதி. இவ்வாறு வினைச்சொற்கள் கொள்ளும் பொருளுக்குத் தக்கதாய்ப் பகுதி விகாரப்படும்.

விகுதி

பகுபதங்களில் விகுதி, இறுதியில் நிற்கும்; பால்காட்டும் விகுதி, வினையெச்ச விகுதி முதலியவற்றுற் சொற்களின் இலக்கணத்தை அறியலாம். காலங் காட்டும் விகுதிகளும் உள். (தமிழ் மலர் 9 ஆம் புத்தகம், பக்கம் 234-235 பார்க்க).

உம் என்பது எதிர்காலம் காட்டும் விகுதி. எதிர்காலப் பெயரெச் விகுதியாகவும் செய்யும் என்னும் முற்றின் விகுதியாகவும் வரும்.

பாடும் மீன்—பெயரெச்சம். உம் விகுதி எதிர்காலங் காட்டிற்று.

மீன் பாடும்—செய்யுமென்முற்று ; உம் விகுதி எதிர்காலம் காட்டிற்று. செய்யும் என்ற முற்று நிகழ்காலங் காட்டுதலுமுண்டு.

இ, ஐ, அம் என்னும் விகுதிகள் வினைமுதற் பொருள், செய்யடுபொருள், கருவிப் பொருள் என்பவற்றை உணர்த்தும்.

அலரி—இ விகுதி—அலர்வது—வினைமுதற் பொருள்.

பறவை—ஐ விகுதி—பறப்பது—வினைமுதற் பொருள்.

எச்சம்—அம் விகுதி—எஞ்சவது—வினைமுதற் பொருள்.

ஊருணி—இ விகுதி—ஊராரால் உண்ணப்படுவது (குளம்)—செயப் படுபொருள்.

தொடை—ஐ விகுதி—தொடுக்கப்படுவது (மாலை)—செயப்படுபொருள்.

தொல்காப்பியம்—அம் விகுதி—தொல்காப்பியனுற் செய்யப்பட்டது—செயப்படுபொருள்.

மண்வெட்டி—இ விகுதி—மண்ணை வெட்டுதற்குக் கருவி—கருவிப் பொருள்.

பார்வை—ஐ விகுதி—பார்ப்பதற்குக் கருவி (கண்) —கருவிப்பொருள்.

நோக்கம்—அம் விகுதி—நோக்குதற்குக் கருவி (கண்) —கருவிப் பொருள்.

இவ்வாறு, இ, ஐ, அம் என்னும் விகுதிகள் வினைமுதற் பொருள், செயப்படுபொருள், கருவிப்பொருள்களில் வருமாயினும் இ விகுதி வினைமுதற்பொருளுக்கும் ஐ விகுதி செய்யப்படுபொருளுக்கும் அம் விகுதி கருவிப் பொருளுக்கும் சிறப்புடையனவாய்க் கொள்ளப்படும்.

சில விகுதிகள் புணர்ந்துகெடும். நட என்பது, வவல் வினைமுற்று ; இது நட+ஆய் எனப் பகுதி, விகுதியாகப் பகுக்கப்படும். ஆயினும், ஆய் என்னும் விகுதி குன்றி, நட எனவே நிற்கும். இதில் ஆய் என்னும் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது.

இ, ஐ, அம் என்னும் விகுதிகளும் கெட்டுவரும்.

தளிர்ப்பது, என்னும் வினைமுதற் பொருள்தரும் தளிர் என்பதில், வினைமுதற் பொருள் தரும் இ விகுதி புணர்ந்து கெட்டது. தளிர்+இ=தளிர். இவ்வாறே ஊன் என்பது உன்+ஐ எனப் பகுக்கப்படும். அதில் ஐ என்னும் செயப்படுபொருள் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது ;

உண்ணப் படுவது ஊன். நோக்கு என்பதில் அம் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது. நோக்குதற் குக்கருவி, கண். வரிந்து புணர்ந்த பந்து என்பது “வரிப்புணபந்து” எனச் செய்யவில் வரும்.

(உ-ம்) உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.

(பயன் கருதும் நண்பரும் வேசியரும் கள்வரும் தம்முள் ஒப்பர் என்பது பொருள்).

இதில், நேர்வர் என்னும் பல்ர்பால் வினைமுற்றில், அர் விகுதி கெட்டு நேர் என நின்றது.

இவ்வாறே விகுதிகள் கெட்டும் வரும்.

இடைநிலை

இடைநிலை, இடையில் நிற்பது. தெரிநிலை வினைச்சொற்களில், இடைநிலை காலங்காட்டும். பெயர்ச் சொற்களில் இடைநிலைகள் காலங்காட்டா. (தமிழ் மஸர் 9 ஆம் புத்தகம், பக்கம் 235-236 பார்க்க).

அங்கே கூறப்பட்ட இடைநிலைகளை விட ய் என்னும் இடைநிலையும் இறந்த காலம் காட்டும்

(உ-ம்): போயது = போ + ய + அ + து;

சில முற்றுக்கள் இறந்தகாலத் தன்மை விகுதியின் பின்னும் இடைநிலையின் பின்னும் இசின் என்னும் சொல் பெற்றுவரும். உ-ம். வந்திகின் = வந்து + இசின் (வந்தேனி) ;

என்றிகினேர் = என் + ற் + உ + இசின் + ஓர் (என்றவர்)

வருதி (வருவாய்) என்பதில் இ விகுதி எதிர்காலங்காட்டிற்று ;

ம் இடைநிலையும் மன் இடைநிலையும் எதிர்காலம் காட்டும்.

என்மர் = என் + ம் + அர் (உ-ம்) என்மனூர் = என் + மன் + ஆர்

ஆகார இடைநிலை முக்காலத்திலும் எதிர்மறைப்பொருள் உணர்த்தி வரும். (இம்மஸர் 10 ஆம் பாடம் பார்க்க). இவ்வெதிர்மறை ஆகார இடைநிலை கெட்டு வருதலும் உண்டு.

உண்ணன் = உண் + ஆ + ஆன் ; ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலை கெட்டது.

பகுபதங்களில் ஏனைய உறுப்புக்களான சாரியை சந்திக்கொயும், சந்தி விகாரப்பட்டு விகார மாதலையும் தமிழ்மஸர் 9 ஆம் புத்தகம், 237 ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க.

பயிற்சி :

1. அபைபுக் குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விடைகளுட் சரியானதைத் தெரிக.

(அ) கண்டான் என்பதன் பகுதி (கண், காண், கண்டு, கண்ட என்பதாம்.

(ஆ) (கடைக்கண், கணட, கடைக்கணி, கணடக்கு) என்பதே கடைக்கணித்தான் என்பதன் பகுதியாகும்.

(இ) எழுது என்னும் பகுதியுடன் ஜி என்னும் (வினைமுதல், செய்ப்படுபொருள், கருவிப்பொருள், வேற்றுமை) விகுதி புணர்ந்து கெட்டு எழுத்து என ஆயிற்று.

(ஈ) அழீஸ் என்பதிலே (ஏல், இல், ஆ, ஏ) என்னும் இடைநிலைபுணர்ந்து கெட்டது.

(உ) பகுபதங்களிலே (பகுதி, விகுதி, காலங்காட்டும் இடைநிலை, சாரியை) கெட்டும் வரும்.

2. பின்வருவன சரியாயின் என் சரி யென்றும் பிழையாயின் என் பிழை யென்றும் எழுதுக.

(அ) எதிர்காலங் காட்டும் இடைநிலைகளிலே ப், வ என்பன தவிர வேறு இடைநிலைகளும் உள்.

(ஆ) ‘இ’ என்னும் ,விகுதி வினைமுதற் பொருளை மட்டுமே உணர்த்தும்.

(இ) இந்தால் அஷத்தியம் என்பதில் அகத்தியம் என்பது அம் விகுதி பெற்றுவந்தவினை முதற் பெயர்.

(ஈ) மை சுற்றுப் பண்டுப் பெயர்கள் சொற்புணர்க்கியிலும் விகுதி முதலியன் புணரும்போதும் பலவித மாற்றமடையும்.

(உ) பகுதிகளும் விகுதிகளும் இடைநிலைகளும் காலங்காட்டும்.

3. உதாரணம் தருக.

(அ) எதிர்மறை ஆகார இடைநிலை கெட்டு வந்த எதிர்மறை வினை முற்று.

- (ஆ) பகுதி காலங்காட்டும் வினை.
- (இ) ஆஸ் என்னும் விகுதி பெற்று வரும் வினைமுற்று.
- (ஈ) ப், வ தவிர எதிர்காலங் காட்டும் இடைநிலைகள் வரும் பதம் இரண்டு.
- (உ) பதங்களுக்குத் தக்கதாக ஒரே பகுதி வேறுபடுதல்.

4. பகுபத உறுப்புக்கள் ஐந்து என்பது பொருந்துமா? எங்களேம்?
5. உண்ணுண் என்பதில் உள்ள ஆகாரத்துக்கும் இல்லாத என் பதிலுள்ள ஆகாரத்துக்கும் வேறுபாடியாது?
6. பின்வருவனவற்றின் பகுபத உறுப்புக்களைக் காறுக.

உ-ம் : சாவான் : உடன்பாட்டு எதிர்காலத் தெரிந்திலை வினை மூற்று யின் சா + வ + ஆன் என ஆகும். வ எதிர்கால இடை நிலை.

எதிர்மறைத் தெரிந்திலை வினைமுற்றுயின் சா + வ ஆ + ஆன் எனப் பகுக்கப்படும். ஆ எதிர்மறை இடைநிலை புணர்ந்து கெட்டது. வ சந்தி

- (அ) செய்யாய் (i) (முன்னிலை ஏவ லொருமை வினைமுற்று)
(ii) (முன்னிலை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று)
- (ஆ) செய்யீர் (i) (முன்னிலை ஏவற் பன்னமை வினைமுற்று)
(ii) (முன்னிலைப்பன்னமை எதிர்மறை வினைமுற்று)
- (இ) வந்து (i) (தன்மையொருமை வினைமுற்று)
(ii) (இறந்தகால வினையெச்சம்)
- (ஈ) உண்டு (i) (தன்மையொருமை வினைமுற்று)
(ii) (இறந்தகால வினையெச்சம்)
- (உ) தேடிய (i) (இறந்தகால வினைமுற்று)
(ii) (இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்)

(ஈ) இடைச் சொற் பகுதி

12. இடைச் சொல்

பாண்டவர்கள் இந்திரப் பிரத்த நகரிலிருந்து ஆட்சிபுரியும்போது இராசகுய்யாக மொன்று செய்தனர். அதற்குத் துரியோதனன் முதலி யோரும் அத்தினபுரியிலிருந்து சென்றனர். யாகம் முடிந்தபின்பு துரியோதனனுதியோர் தம்நகரை அடைந்தனர். யாகம் நிகழ்ந்த காலத்தில் அரசர்பலர் பாண்டவர்க்குத் திறற்செலுத்தியமையால் உதிட டிரன் அடைந்த பெருஞ் செல்வமும் பெருமதிப்புமாகிய சம்பவங்களெல்லாம் துரியோதனன்து பொறுமைத் தீயை வளர்த்தன. அதனால், அவன் அவற்றை என்னிடென்னனி, மனம் புழுங்கினுன். அப்பொழுது அவன் ஓர் ஆலோசனைச் சபையைக் கூட்டிப் பின் வருமாறு கூறினான் :

போதற விரைந்து மற்றப் புரவலன் செல்வம் யாவும்
பேதுறக் கவர்ந்தி வேண்டு பின்னையார் முடிக்க வல்லார்
மேதுறப் பொருதே யாதல் மொழியொன்றுவஞ்ச மொன்று
தீதுறப் புரிந்தே யாதல் கொள்வதே சிந்தை யென்றுன.

(உ-திட்டிரனது செல்வமீன்ததையும் நான் கவராவிட்டால் இனிக் கவர வல்லவர் யார்? சம்லை செய்தாவது வஞ்சகத்தினாவது கவரவதே என்னென்னனம் என்று கூறினான் என்பது பொழிப்பு)

இப்பாடலிலே ஏற்குறைய இருபத்தெட்டுச் சொற்கள் உள். அவற்றுள் எட்டு இடைச்சொற்கள் தம் வடிவம் புலப்படுமாறு வந்துள்ளன. அவை : மற்று, உம், பின்னை, ஏ, ஆதல், ஏ, ஆதல், ஏ என்பன. மற்றைய இருபது சொற்களுடனும் அவ்வச் சொற்களின் உறுப்பாய் இடைச்சொற்கள் வந்துள்ளன.

(உ-ம) உறு + அ = உற ; அ விகுதியிடைச்சொல். எனவே, வாக்கியங்களுள் இடைச்சொற்களே விகுதியும் இடம் பெறுகின்றன என்பதை அறியலாம்.

இடைச்சொல்வகைகளையும் அவற்றுட் சிலவற்றின் (ஏ. ஓ. உம், கொல்) பொருள்களையும் 9 ஆம் தமிழ்மலர், 217-224 ஆம் பக்கங்களிற் பர்க்க.

மேலேயுள்ள செய்யுளில் மற்று, பின், ஆதல் என்னும் இடைச் சொற்கள் அமைந்துள்ள இயல்பைக் காணக.

இங்கே மற்று என்னும் இடைச்சொல்லை விட்டு இப் பாடலை வாசிப்பினும் பொருள் மாருது. ஆகவே, மற்று என்னும் இடைச் சொல் இங்கே அசைந்திலைப் பொருளில் வந்தது.

“ ஊழிற் பெரு வலியாவன மற்றென்று
குழினும் தான் முந்துறும் ”

என்னும் குறவிலே, மற்று என்பது வேறென்று என்னும் பொருளில் வந்தமையின், பிறிது என்னும் பொருளைத் தந்தது. மற்று என்னுமிடைச்சொல், அசைந்திலை, பிறிது, விணமாற்று என்னும் பொருள்களிலே வரும்.

“ கெடுப்பதாகும் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றஞ்சே
எடுப்பதாகும் எல்லாம் மழை ”

என்னும் குறவில் மற்று, கெடுப்பதற்கு மறுதலையான எடுக்கும் விணையடினியைந்து விணமாற்றுப் பொருள் தந்தது; முந்திய விணைக்கு மாருன விணையடின் வந்தது.

பிள்ளை என்பதிலே இரண்டு இடைச்சொற்கள் உள். அவை பின், ஐ என்பன; ஐ சாரியையிடைச்சொல். பின் என்பது காலம், இடம் என்பவற்றை உணர்த்தும். முன் என்பதும் அத்தகையதே. இப்பாடவிற் பின் என்பது இனி என்னும் காலப்பொருளிலே வந்தது. இனி யென்னும் இடைச் சொல்லும் அப்பொருளிலேயே வரும். “ பதியிழந்தனம் பாலைன இழந்தனம் ” என்ற அரிசந்திரபுராணப் பாடவில் (6 ஆம் தமிழ்மலர் 1.4) இனி நமக்குள தெனநினைக்கும் கதியிழக்கினும் என்பதிலுள்ள இனி என்பதும் இப்பொருளில் வந்துள்ளமை காணக்.

ஆதல் என்பது ஆவது என்னும் பொருளில் விகற்பப் பொருளைத் தந்தது. விகற்பமாவது, இதுவாயினும் அதுவாயினும் என்பது போல வருவது. இப்பாடவிலே பொருதாவது, வஞ்சினையாலாவது கொள்ள வேண்டுமென, விகற்பப் பொருளில் வந்தது. ஆதல், ஆவது, ஆயினும் என்பன, விகற்பப் பொருளில் வரும் இடைச் சொற்கள். ஆகுதல் என்னும் தொழிற்பெயர் இடை குறைந்து ஆதல் எனவும் வரும். ‘ ஆகு ’ என்பது, அதன் பகுதி.

தான் என்னும் இடைச்சொல்லும் விகற்பப் பொருளைத் தரும். பெற்றாற்றுன் பிள்ளையா என்பதில், தான் என்பது விகற்பப் பொருளை உணர்த்திற்று. பெற்றாறும் பிள்ளையே; பெறுவிட்டும் பிள்ளையாதலுண்டு என, விகற்பப் பொருள் தந்தது.

‘ உள்ளுதோறு உள்ளுதோறுள்ள முவக்கும் ’ என்பதில், தோறு என்பது தொழிற் பண்மைப் பொருளைத் தந்தது.

‘ ஊர்தோறும் கோயில் ’ என்பதில் தோறும், இடப்பண்மைப் பொருளைத் தந்தது. தோறும் என்பதும் இப்பொருளைத் தரும்.

வாளா இருந்தான் ; சும்மா இருந்தான் என்பவற்றில் வாளா, சும்மா என்பன, யயின்மைப் பொருளைத் தந்தன்.

மன், அம்ம, என, என்று, அந்தில், ஆங்கு முதலிய இடைச் சொற்கள் பலவித பொருள்களை உணர்த்தி வரும்.

நீலமணிமிடற்று ஒருவன்போல மன்னுக - மன (நிலைபேறு)

“ இதுபண்டுகூடுமென் ” என்பது,இப்பொழுது வயலாயிற்று எனப் பொருள் படுதலால், ஆக்கம்.

விதவாதனமன்னே - மிகுதி.

மைந்தன்பிறந்தானென்றத்தந்தை உவந்தான்—என, (இடைச்சொல்) மைந்தன் பிறந்தானென்று தந்தை உவந்தான் - என்று (இடைச் சொல்)

இவ்வாறு செய்யுள்களில் வந்து இடைச்சொற்களை அறியின், செய்யுப் பொருளை இலகுவில் அறியலாம்.

பயிற்சி :

(1) அடைப்புக் குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுட் சரியானதைத் தெரிக :—

(அ) “ ஆதல் நின்னகத்தடக்கிச் சாதல் நீங்க எமக்கீந்தனையே ”

(ஒன்னையார் நெல்விக்களினை உண்டின் அதியமானுக்குக் கூறி யது) இதில் ஆதல் என்பது (இடைச்சொல், ஆகுதல் என்னும் பொருள் தரும்சொல்) ; வியங்கோள் ; இறந்தகால விண்மூற்று).

(ஆ) ‘ முன்னேப் பழம்பொருட்கும் முன்னேப் பழம்பொருளோ. என்பதில் உள்ள முன்னே என்பதிற் காணப்படும் ஜி.

(2 ஆம் வேற்றுமை உருபு ; செய்யுப்பொருள்விகுதி : சாமியை இடைச்சொல் ; பெயர்ச்சொல்).

(இ) ‘ அங்கண்விசம்பில் அகல் நிலாப்பாரிச்சு ப் திங்களும் சான் ரேரூம் ஓப்பர்மன்

என்பதில் மன் என்னும் இடைச்சொல் (மிகுதி, நிலைபேறு, அசைந்திலை, ஆக்க)ப் பொருள் தந்தது.

(ஏ) ‘இடர்பெரிதும் உடையேன் மற்றென்செய்கேன் என்செய்கேன்’

என்பதில் மற்று (வினைமாற்று, அசைந்திலை, பிறிது, வேறு) என்னும் பொருள் தந்தது.

(ஒ) பின்னர் என்பதிலே (பின் என்பது இடைச்சொல்; அர் என்பது இடைச்சொல்; பின், அர் என்பன இரண்டும் இடைச்சொல்; இடைச்சொல் இல்லை)

(2) பின்வருவன் சரியாயின் என் சரியெனவும் பிழையாயின் என் பிழையெனவும் கூறுக.

(அ) நெறுநெறென மரம் முரிந்தது, இதில் ஒலிக் குறிப்பி டைச்சொற்கள் உள்.

(ஆ) நரைவருமென் நென்னி நல்லறிவாளர் துறவு மேற் கொண்டார் என்பதிலே இடைச்சொல் எதுவும் இல்லை.

(இ) க, ச, த, ப, மிகும் விதவாதனமன்னே என்பதில், மன் அசைந்திலைப் பொருளில் வந்தது.

(ஏ) இடைச்சொற்கள் இரண்டு தம்முன் இணைந்து, ஒரு வாக்கியத் திலோ ஒரு சொல்லிலோ வருதல் இல்லை.

(ஒ) ‘பிடவழும் களவுமொடுநிறை பூப்ப’ என்பதில் ஒடு என்பது மூன்றும் வேற்றுமை உருபன்று.

(3) பின்வருவனவற்றில் இடைச் சொற்கள் எவையெனக் கூறுக.

(அ) வீயாக்கிறப்பின் வேள்விமுற்றி
யூபம் நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல் கொல்லோ பெரும்.

(ஆ) பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்

(இ) அம்ம என் சொல்வேன்.

(ஏ) வாழி இதுமரநாய் என்றால் மரமேறிக் கோழி பிடிக்குமோ கூறு.

(ஒ) வினைசெய்வார் தமசுற்றும் வேண்டாதார் என்றாங்கு அனைவரையும் ஆராய்வது ஓற்று.

(4) சொல்லன் உறுப்புக்களாயோ வேற்றுமை உறுப்புக்களாயோ வராத ஐந்துஇடைச் சொற்கள் எழுதுக.

(5) இடைச்சொல்லின் வகைகளை வகுத்துக் கூறுக.

(உ) தொடர்மொழிப் பகுதி

13. தொகை மொழிகள்

செய்யுள்களிலும் வாக்கியங்களிலும் சொற்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து வரும். அவ்வாறு தொடர்ந்து வருவன தொடர் மொழிகள். இரண்டு சொற்களாவது தொடர்வதே தொடர்; இரண்டு சொற்களுக்குக் குறைந்த தொடர் இல்லை.

பாற்கடல் என்பது பால், கடல் என்னும் இரண்டு சொற்கள் தொடர்ந்த தொடர் மொழி.

சேர்சோழபாண்டியர், மூன்று சொற்கள் தொடர்ந்த தொடர் மொழி; உம்மைத்தொகை. உயர்தினைச் சொற்கள் இயைந்த உம்மைத்தொகை, பலர்பாவில் முடிவது காணக. அஃறினையாயின் அங்ஙன் மின்றி இராப்பகல் ஏனைப் பன்மை விகுதி பெறுதும் வரும்.

இரு கோட்டிரு செவி முக்களுல் வாயன், ஏழு சொற்கள் தொடர்ந்த தொடர்மொழி.

சொற்கள் தொடரும்போது இருவகையாகத் தொடரும். அவை : தொகைநிலை, தொகாநிலை என்பனவாம—(இவற்றின் இயல்லபெயும் வகைகளையும் 9 ஆம் தமிழ்மலர், பக்கம் 227-230 பார்க்க).

தொகைநிலைமொழிகள் செய்யுள்களிலே அதிகமாக வரும். அம் மொழிகளிலே தொக்கிருப்பன யாவை என (வேற்றுமை, வினை, பண்பு முதலியல்வற்றை) அந்து கொண்டாற் செய்யுளின் பொருள் எளிதில் விளங்கிடும். ஆகவே, செய்யுளின் பொழிப்பை அறிதற்குத் தொகை மொழிகளை அறிதல் அவசியம்.

‘மெஸ்லிலை அடைகாய் உண்டு’ என்னும் பகுதியில், மெஸ்லி லையை, மெஸ்லிய இலை எனக் கொண்டால், மெஸ்லிய இலையையும் பாக்கையும் உண்டு என்னும் பொருளில், வெற்றிலை என்னும் குறிப்புப் பொருள் கொள்ளப்படும். மெஸ்லும் இலை, எனக் கொண்டால், அது (மெஸ்லுதல்-) உண்ணுதல் என்னும் பொருள் தருமாதலின், அஃது உண்ணும் இலையாய், வெற்றிலையென்றாகும்

‘ஆற்றேழு’ என்பதை உம்மைத் தொகையெனக் கொண்டால், ஆறும் ஏழும் ($6+7$) என்றால், பதின்மூன்றாகும். ஆறுகிய ஏழு எனப் பண்புத் தொகையாகவோ, ‘ஆறும் பெருக்கிய ஏழு’ என மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் தொக்க தொகையாகவோ கொண்டால், (6×7) என நாற்பத்திரண்டாகும்.

மதிமுகம் என்பதை உவமைத் தொகையாய்க் கொள்ளின் மதிபோலும் முகம் என ஆகும். வினைத் தொகையாய்க் கொள்ளின் மதித்தமுகம், மதிக்கின்றமுகம், மதிக்கும்முகம் என ஆகும்.

பாலாடை என்பது உவமைத் தொகையாயின் பால்போலும் ஆடை ஆகும். 6 ஆம் வேற்றுமைத் தொகையாய்க் கொள்ளின் பாலினது ஆடையாகும். இவ்வாறே வாக்கியப் பொருள் உணர்ச்சிக்குத் தொகையிலக்கணம் உதவும்.

முன்றில் என்பது முற்றம். அதன் உண்மையான வடிவம் இல்முன் என்பது. அஃதாவது இல்லினதுமுன் (வீட்டினது முன்னிடம்) என்பது. ஆகவே, முன்றில் என்பது, பின் முன்னுக்கத் தொக்க 6 ஆம் வேற்றுமைத்தொகை எனப்படும். அஃதாவது பின்பகுதி முன்பகுதியாய் வாத் தொக்க தொகை என்பதாம். ஆகவே, முன் சொல் பின்னும், பின் சொல் முன்னுமாய் வந்த தொகை என்றவாறு. இஃது இலக்கணப்போலி எனவும் படும். வாய்க்கால் (கால்வாய்) என்பதுமத்தகையது.

இனி, இரண்டுமொழிகள் தொகாது விரிந்திருந்தபோது அவை எப்பொருள் தருமோ அப்பொருளையே தொகும்பொழுதும் அவை தருதல் வேண்டும். அங்ஙனம் தராவிடின் அவை தொகைகள் ஆகா.

உவரி ஒலித்தது என்பது, தொகாதபோது கடலானது ஒலித்தது என்றும் பொருளையும், உவமைத் தொகையாகும்போது கடல்போல ஒலித்தது என்றும் பொருளையும் தருமாதலால், இஃது உவமைப் பொருள்தரின விரிந்தேவரவுவேண்டும்.

சாத்தன் நீங்கினுள் என்பதும் அவ்வாறு சாத்தனுளவன் நீங்கினுள் ஏழும் சாத்தனின் நீங்கினுள் எனவும் பொருள் தருவது - - -

சாத்தனுட்டு என்பதை, உம்மைத் தொகையாகக்கீச் சாத்தன் வந்தான் என ரந்தாது.

தொகைமொழிகளினிடையில் வேற்றுமை உருபு முதலியன
தொக்கிருக்கும்

(9 ஆம் தமிழ்மலர் பக்கம் 227, (அ) தொகைநிலைத்தொடர்மொழி
என்னும் பகுதியைப் பார்க்க).

ஆயின், உம்மைத் தொகையில் உம்மை, இடையிலும் கடையிலும்
தொகும். (9 ஆம் தமிழ்மலர் பக்கம் 230). அன்மொழித் தொகை
யிலே தொகைமொழியின் இறுதியிற் சொற்கள் தொகும்.

வடகிழக்கு என்பது, வடக்கும் கிழக்கும் சேர்ந்து உண்டாசியதோர்
கேரணம் என்னும்பொருள் தந்து, உம்மைத் தொகைப்புறத்துப்
பிறந்த அன்மொழித் தொகையாயிற்று. ஆதன் தந்தை, ஆந்தை
யெனத் தொகும். பூந்தையுமத்தகையதே. இவ்வாறே தொகைகள்
பொருஞ்குத் தக விரிக்கப்படும்.

பயிற்சி :

(1) அடைப்புக் குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுட் சரியானதைத்
தெரிக.

(அ) நுளிநா என்பது (பண்பு, இரண்டாம்வேற்றுமை, பின்
முன்னுக்கத் தொக்க ஆரும் வேற்றுமை, வினை)த் தொகை.

(ஆ) துடியிடை நெடுங்கட்பொற்றெழுடி என்பதில் (இரண்டு,
மூன்று, நான்கு, ஐந்து) தொகைகள் உள.

(இ) ஆரம்பிதம் என்பது (பண்புத்தொகை, வினைத்தொகை,
உம்மைத் தொகை, தொகையன்று).

(ஈ) கருப்புவேலி (நான்காம் வேற்றுமை, உம்மை, இரண்டாம்
வேற்றுமை, வினை)த் தொகை.

(உ) பண்ணிருதடந்தோள் என்பதிலே பண்ணிரு என்பது
(உம்மைத்தொகை, பண்புத்தொகை, வினைத்தொகை,
தொகையன்று).

(2) பின்வருவன சரியாயின் ஏன் சரியெனவும் பிழையாயின்
வன் பிழையெனவும் கூறுக.

(அ) பார்த்தசாரதி என்பதை, 6 ஆம் வேற்றுமைத் தொகையாக
வும் பெயரெச்சத் தொடராகவும் கொள்ளலாம்.

- (ஆ) எந்தொன்பது வினைத்தொகை.
- (இ) புலிகொல்யாலோ என்பது, மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகையும் வினைத்தொகையும் இணைந்ததாகவும், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையும் வினைத்தொகையும் இணைந்ததாகவும் கொள்ளப்படும்.
- (ஈ) பிற்பகல், முற்பகல் பின்முன்னுகத் தொக்க ஆரும் வேற்றுமைத் தொகைகள்.
- (உ) முந்தீர்த் தடங்கடல், கண்ணியாகுமரி, கயல்மீன், மார்கழித் திங்கள் என்பன, தொகையிலக்கணத்தில் ஒரே இயல் புடையன.
- (3) எத்தகைய சொற்கள் தொகும்? எவை தொகா?
- (4) உதாரணம் தருக:
- (அ) பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மோழித் தொகை.
- (ஆ) பின் முன்னுகத் தொக்க ஆரும் வேற்றுமைத்தொகை
- (இ) உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.
- (ஈ) பல சொற்றெழுக்க தொகை.
- (உ) இரண்டு விதமாக வரக்கூடிய தொகை.
- (5) பின்வருவன எவ்வெத் தொகையெனக் காரணத்துடன் கூறுக:
பானிறம்; வெண்ணிறம்; நின்னிறம், பான்ஷடிக்கரை,
ஜங்கரன்.
- (6) பின்வருவன எவ்வெத் தொகையாக விரிக்கப்படலாம்.
(இவ்விரண்டு தொகையாக விரிக்க).
1. ஆறுமுகம் : 11. அஞ்சலுமுகம் 111. மறிமான் IV. நால்வாய்.

(ஊ) புணரியற் பகுதி

14. சொற் புணர்ச்சி

உயிர்று—சிறப்புவிதி I

சொற்புணர்ச்சிகளின் வகைகளும், உயிர்று மெய்யீற்றுப் பொதுப் புணர்ச்சி, உயிர்றுப் பொதுப்புணர்ச்சி என்பனவும், 9 ஆம் தமிழ் மஸர், பக்கம் 243-249 இல் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்பாடத்தில் உயிர்றுப் புணர்ச்சிச் சிறப்பு விதிகள் சிலவற்றை ஆராய்வாம்.

பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களில் ஏ தாம் மொழிக்கு ஈருகாது. அதனை யொழிந்த பதினெடு உயிர்றுகளினதும் புணர்ச்சிகளைத் தனித்தனியே கூறுவது உயிர்றுப் புணர்ச்சிச் சிறப்பு விதி எனப்படும். பொது விதியுள் அடங்காதனவற்றுக்கே சிறப்பு விதி கொள்ளப்படும்.

அகரவீற்றின் முன் வல்லினம் :

உயிரிருகளின் பின் வல்லினம் வரின் வந்த வஸ்ஸெலமுத்து மிகும் எனக் கூறப்பட்ட விதிக்கு அமையாத சிறப்பு விதிகள் :

(அ) அகரவீற்றுச் சொற்களின் பின்வரும் வல்லினம், “இயல் பினும் விதியினும்” (9 ஆம் தமிழ் மஸர், பக்கம் 249) என்ற விதி பெருது இயல்பாகவும் புணரும். அகரவீற்றுப் பெயரெச்சத்தின்மூன் வல்லினம் மிகாது.

உ-ம் : உண்ட + பன்றி = உண்டபன்றி.

(ஆ) அகரவீற்று வியங்கோள் வினைமுன் வல்லினம் மிகாது. “வாழிய” என்னும் அகரவீற்றுச் சொல்லின் இறுதி புணர்ச்சியிற் கெடுதலுமுண்டு. கெடினும் வல்லினம் மிகாது
உ-ம் : வாழிய + கோவே = வாழியகோவே; வாழிகோவே.

(இ) பல, சில என்னும் சொற்கள் தம்முடன் தாம் புணரும் போது இயல்பாகவும் விகாரப்பட்டும் வரும்.

பல + பல = பஸ்பல ; பலப்பல ; பற்பல.

சில + சில = சிலசில ; சிலச்சில ; சிற்சில.

இனி, பல + கலை என்பது பலகலை, பல்கலை எனவும் வரும். சாவ+குத்தி ஞன் = சாக்குத்திஞன் என, வ கரம் கெட்டும் புணரும்.

ஆகாரவிற்றின்முன் வல்லினம் :

இயல்பினும் விதியினும் என்ற சூத்திரத்தில், வல்லினம் மிகும் எனக் கூறப்பட்டது. அவ்விதி, அவ்வழியில் ஆ, மா, மியா என்னுஞ் சொற்களுக்குப் பொருந்தாது; அவை இயல்பாகப் புணரும்.

உ-ம் : ஆ + சிறிது = ஆசிறிது

மா + சிறிது = மாசிறிது

கேண்மியா + கொற்று = கேண்மியா கொற்று

நிலா என்னும் சொல் நில, நிலவு எனவும் திரிந்து வரும்.

உ-ம் : நிலவிரி ; நிலவு உதித்தது.

இகரவீறு :

நாழி + உரி என்பது, நாடுரி என வரும். (நாழி, உரி யென்பன அளவைப் பெயர்கள்) இஃது இக்காலத்து நாவரி எனவும் வழங்கப் படும்.

புளி + கறி = புளிக்கறி என வருதலோடு புளிங்கறி எனவும்வரும். இவ்வாறே புளிஞ்சோறு, புளிந்தயிர் என வருதலீங் காணக.

அன்றி, இன்றி என்னும் குறிப்பு வினையெச்சங்கள் செய்யுளில் அன்று, இன்று எனவும் வரும். அவ்வாறுவரின் வல்லினம் மிகாது.

உ-ம் : வாளன்று பிடியா வள்கண் ஆடவர் - (அன்றி)

“விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின்றுடற்றும் பசி • (இன்றி)

உகரவீறு :

உகரவீறு முற்றுகரவீறு, குற்றுகரவீறு என இரண்டாகப் பகுக்கப் படும். அஃதாவது ; களவு, கடுகு என்பன இரண்டிலும் உகரமே இறுதியிலுள்ளதாயினும், களவு என்பதிலுள்ள உகரம் ஒரு மாத் திரை ஓசையுடையதாகவும், கடுகு என்பதிலுள்ள உகரம் அதிற் குறுகிய ஓசை யுடையதாகவும் இருப்பதை அவற்றை உச்சரிப்பதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வாறு குறைந்த ஓசையுடன் வரும் உகரம் குற்றுகருமென்பதும். மற்றையன முற்றுகரங்களாம்.

இரு சொல்லின் இறுதியெழுத்து கு, .சு, டு, து, பு, ரு என்ப வற்றுள் ஒன்றுயிருந்து, அச்சொல் இரண்டெழுத்துக்கு மேற்பட்ட சொல்லாயும். இருக்குமாயின், அச்சொல் குற்றுக்கரச் சொல்லாயிருக்கும். இரண்டெழுத்துச் சொல்லாயின் ஈற்றெழுத்து மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றுயிருக்க, மற்றைய எழுத்து நெட்டெழுத்தாயிருப்பின் அதுவும் குற்றுக்கமே; அது நெடிற்றெருப்புக் குற்றியலுகரமாம்.

உ-ம் : ஆ டு—ஆ என்னும் தனிநெடிலின் பின் ‘டு’ வந்தது ;

நாடு, காது, நாகு என்பனவும் நெடிற்றெருப்புக் குற்றுக்கரங்களே.

பட்டு என்பது வன்றெருப்புக்குற்றுக்கம். ஈற்றயலெழுத்து ‘ட்’ என்னும் வல்லினமாதல் காண்க. ஈற்றயலெழுத்தின் மூலமே எத்தொடர்க் குற்றுக்கரமென்பது அறியப்படும்.

வண்டு—மென்றெருப்புக் குற்றுக்கம்.

தெள்கு—இடைத்தொடர்க் குற்றுக்கம்.

அஃது—ஆய்தத் தொடர்க் குற்றுக்கம்.

பலாச=ப (ஸ் + ஆ) ச = உயிர்த்தொடர்க் குற்றுக்கம். ஆகக், குற்றுக்கம் ஆறு வகைப்படும். குற்றுக்கம் குற்றியலுகரமெனவும் படும். குற்றுக்கமல்லாதன முற்றுக்கரங்களாம்.

முற்றுகர வீறுகள் இயல்பினும் விதியினும் என்னும் விதியான் மிகாது இயல்பாயும் வரும்.

உ-ம் :

இரு + கை = இருகை ;

இரு + கை = இருகை என, என்னுப் பெயர்முன் இயல்பாயின.

அது என்னும் முற்றுக்காத்தின் பின்வரும் அன்று என்னும் சொல், செய்யுளிலே ஆன்று என ஆகும்.

அது + அன்று = அதான்று என வரும். வழக்கில் அதன்று, அதுவன்று எனவும் வரும்.

குற்றியலுகர வீற்றுச் சிறப்புவிதி

6. று என்னும் இறுதிகளையடைய, நெடிட்ரெட்டர்க் குற்றுகரங்களும் உயிர்த் தொடர்க் குற்றுகரங்களும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிற் பெரும்பாலும் (ட், ற் என்னும் எழுத்துக்கள்) இரட்டித்து வரும்.

உ - ம : காடு + அரசன் = காட்டரசன்.

கயிறு + கட்டில் = கயிற்றுக்கட்டில்.

எருது + மாடு = எருத்துமாடு என த் முதலி யனவும் சிறுபான்மை இரட்டிக்கும்.

சிறுபான்மை, நாடு + கிழவோன் = நாட்டுக்கிழவோன் என இரட்டியாது இயல்பாக நாடுகிழவோன் எனவும் வரும்.

ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால் – ஆட்டினதுகால் (வேற்றுமை).

ஆடு + கால் = ஆடுகால் – ஆடுகின்றகால் – வினைத்தொகை (அல்வழி)

வேற்றுமையில் இரட்டித்தமையையும் அவ்வழியில் இயல்பான்மையும் காணக.

“ நெடிலோ யீர்த் தொடர்க் குற்றுகரங்களுள்
ட், ற் ஒற்றிரட்டும் வேற்றுமையிக்கே” (நன். குத். 183)

மென் ரெட்டர்க் குற்றியலுகரங்களுட் சில, வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலே தமியின எழுத்தாகிய வண்ண்ரெட்டர்க் குற்றியலுகரங்களாகும் ; பல அங்ஙனமாகா.

உ-ம : மருந்து + பை = மருத்துப்பை

கரும்பு + வேலி = கருப்புவேலி. ந், ம் என்பன முறையே அவற்றின் இனமாகிய, த், ப் ஆயின. இது சிறுபான்மை.

வண்டு + கால் என்பது வட்டுக்கால் என வராது.
வண்டுக்கால் என்றேவரும்

“ மென் ரெட்டர் மொழியுட் சில வேற்றுமையில்
தமியின வண் ரெட்டர் ஆகாமன்னே” (நன். குத். 184)

இனி, பண்டு + காலம் = பண்டக்காலம் என, மென்றெட்டர்க்குற்றியலுகரங்கள் ஜி காரச் சாரியையைப் பெற்று வரும்.

இன்று + கூலி, = இற்றைக்கூலி என, மெண்டிரூபர், வன்னிரூபராகி, ஓ காரச் சாரியையும் பெற்றது.

திசைப் பெயர்கள் நான்கும் குற்றியலுகரச் சொற்களாம். திசைப் பெயர்களுடன் திசைப் பெயர்கள் முதலியன சேரும்போது நிலை மொழியின் இறுதி (கு) உயிர்மெய் கெடும். வடக்கு, கிழக்கு என்பவற்றிலே அதனை அடுத்து நிற்கும் (க் என்னும்) மெய்யும் கெடும். மேற்கு, தெற்கு என்னும் நிலைமொழிகளின் இறுதி யுயிர் மெய் கெட, அதனை அடுத்துள்ள ற்; ன் ஆகவோ; ஸ் ஆகவோ திரிதலும் உளவாம்.

உ-ம் : வடக்கு + மேற்கு = வடமேற்கு.

குடக்கு + திசை = குடதிசை.

குணக்கு + திசை = குணதிசை.

இறுதி உயிர் மெய்யும் (கு), மெய்யும் (க்) கெட்டன.

தெற்கு + திசை = தென்றிசை.

தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு.

இறுதி உயிர் மெய் (கு) கெட, ற்; ன் ஆனது.

மேற்கு + திசை = மேற்றிசை.

மேற்கு + கடல் = மேல்கடல்.

இறுதி உயிர் மெய் (கு) கெட, ற்; ஸ் ஆனது.

இனி,

தெங்கு + காய் என்பது, தேங்காய் என வரும்.

“தெங்கு நீண்டு ஈற்றுயிர் மெய்கெடும் காய்வரின்”
(நன். சூத. 187)

ஒன்று முதற் பத்து வரையுமின்னள் எண்களுள், ‘ஏழு’ என்னும் எண்ணெழுந்த வனை ஒன்பதும் குற்றுக்காலீருகளாம். ஆதலால், அக்குற்றுகரச் சொற்களுடன் பிற சொற்கள் புணரும் முறையை அவதானிக்கலாம்.

ஒன்று :

ஒன்று என்னும் எண்ணின்மூன் உயிரும் யகரமும் ஒழிந்த பிற வரின், அஃது ஒரு என்றாகும்.

ஒன்று + திசை = ஒன் + திசை = ஒர் + திசை = ஒருதிசைஎன முறையே வரும். இவ்வாறே பிறவும்,

ஒன்று+நாழி = ஒரு நாழி; ஒன்று+வகை = ஒருவகை என வரும்.

வருமொழி, உயிர் முதலாயாவது யகர முதலாயாவது இருக்கு மாயின ஒன்று என்பதன் முதல் நீண்டு ஓர் என்றாகும்.

ஒன்று+ஊர்=ஒன்+ஊர்=ஒர்+ஊர்=ஒரூர்.

இவ்வாறே, ஒன்று+ஒன்று=ஒரொன்று என வரும். இஃது ஒவ்வொன்று, ஒரோவொன்று என்றும் வரும்.

ஒன்று + யானை = ஒன் + யானை ; ஓர் + யானை என வரும்.

இரண்டு :

இரண்டு என்றும் எண்ணின முன் மெய் வருமரயின் அஃது இரு என்று திரிந்து நிற்கும்.

இரண்டு + திசை = இரண் + திசை = இர + திசை ; இர் + திசை = இரு திசை. இவ்வாறே,

இரண்டு + நாழி = இருநாழி ; இரண்டு + வகை = இருவகை என வரும்.

உயிரவரின இரண்டு என்பது ஈர் என்று திரிந்து நிற்கும்.

இரண்டு+உழக்கு = ஈரண்+உழக்கு = ஈர்+உழக்கு = ஈர் + உழக்கு என, உயிரமுதல்மொழி வருமொழியாயின் இவ்வாறு வரும்.

மூன்று :

மூன்று + பகல் = மூன் + பகல் = மூப் + பகல் = மூப்பகல்.

முதல் குறுகி ண, வருமொழி முதலுக்குத் தக ப் ஆகத் திரிந்தது. இவ்வாறே,

மூன்று + நாழி = மூன் + நாழி = மூந் + நாழி = மூந்நாழி (நாழி - கொத்து).

மூன்று + வட்டி = மூன் + வட்டி = மூவ் + வட்டி = மூவ்வட்டி, மூன்று + வட்டி = மூவட்டி எனவும் வரும்.

(வல்லினம் முதலிய முக்கணங்களும் வந்தன).

மூன்று + உலகு = மூன் + உலகு = மூ + உலகு = மூவுலகு என, உயிர் முதல் மொழி வந்தபோது னகர மெய் கெட்டது.

முன்று + யானை = முன் + யானை = முவ் + யானை = முவயானை
என ய கரம் வருமொழிமுதலானபோது யகரம் மிகாது வ கரம்
மிகுந்தது. இது மூயானை என்றும் வரும்.

நான்கு :

நான்கு + படி = நான் + படி = நாற் + படி = நாற்படி என நிலை
மொழி இறுதி உயிர்மெய் கெட்டு, வல்லினம் வருமொழியாய் வர
ன கரம் ற கரமாயிற்று.

நான்கு + மணி = நான் + மணி = நான்மணி (நிலைமொழி இறுதி
யுயிர்மெய் கெட்டு, மெல்லினம் வரு மொழியாய்ப் புணர்ந்தது).

நான்கு + வட்டி = நான் + வட்டி = நால் + வட்டி = நால்வட்டி
(நிலை மொழி இறுதி உயிர்மெய் கெட்டு, இடையினம் வர ன கரம்
ல கரமாயிற்று).

நான்கு + அடி = நான் + அடி = நால் + அடி = நாலடி.

ஜங்கு :

ஜங்கு + கரம் = ஜந் + கரம் = ஜங் + கரம் = ஜங்கரம் என, நிலை
மொழி இறுதி உயிர்மெய் கெட்டு, ந், வருமொழி முதலுக்கிணமாகத்
(ங ஆகத்) திரிந்தது.

ஜங்கு + முன்று = ஜந் + முன்று = ஜம் + முன்று = ஜம்முன்று
என, நிலைமொழி இறுதி உயிர்மெய் கெட்டு, த வருமொழி முத
லெழுத்தாய்த (ம ஆய்த) திரிந்தது.

ஜங்கு + இரண்டு=ஜந் + இரண்டு=ஜ + இரண்டு=ஜயிரண்டு (நிலை
மொழி இறுதியும் அடுத்து நின்ற மெய்யும், உயிர் வருமொழியாகு
மிடத்துக் கெட்டன).

ஜங்கு + வட்டி = ஜந் + வட்டி = ஜ + வட்டி = ஜவட்டி என, மேற்
கூறியவாறு இடையின வருமொழியின் முன்னரும் வந்தது.
இவ்வாறு,

ஜங்கு + வண்ணம் என்பது ஜவண்ணம் என, வருதலன்றி ஜவ்
வண்ணம் என்றும் வருமொழி எழுத்தாய் ந். திரிதலும் உண்டு.

ஆறு :

ஆறு + கலை = அறு + கலை = அறுகலை (நிலைமொழியின் முதல்
கருசிற்று).

ஆறு + நாழி = அறு + நாழி = அறுநாழி எனவும்,
ஆறு + வட்டி = அறு + வட்டி = அறுவட்டி எனவும் புணர்ந்தன.

எழு :

எழு + கடல் = எழு + கடல் = எழுகடல் (நிலைமொழி முதல் குறுகிப் புணர்ந்தது ;) இவ்வாறே,

எழு + நாழி = எழு + நாழி = எழுநாழி எனவும்,
எழு + வரை = எழு + வரை = எழுவரை எனவும், முக்கணமும் புணர்ந்தன.

செய்யுளில் ஏழ் கடல், ஏழ் தெங்கநாடு என்பன போல் முதல் குறுகாது வருதலும் உண்டு.

எழு + ஆயிரம் = எழ் + ஆயிரம் = எழாயிரம் என, உயிரமுதல் மொழி வருமொழியாக, நிலைமொழி இருதி உயிர் கெட்டது.

எட்டு :

எட்டு + குணம் = எட் + குணம் = எண் + குணம் = எண்குணம் எனவும்,

எட்டு + மலை = எட் + மலை = எண் + மலை = எண்மலை எனவும்,

எட்டு + வகை = எட் + வகை = எண் + வகை = எண்வகை எனவும்,

எட்டு + ஐந்து = எட் + ஐந்து = எண் + ஐந்து = எண்ஐணந்து எனவும் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிரினமாகிய நாற்கணமும் வருமொழியாய் வர, நிலைமொழி (எட்டு) இருதி கெட், நின்றட கரம் ண கரமாயிற்று.

ஒன்பது :

ஒன்பது + பத்து = ஒன்பது + நூறு = தொன்பது + நூறு = தொன் + நூறு = தொன்னூறு எனவும்,

ஒன்பது + நூறு = ஒன்பது + ஆயிரம் = தொன்பது + ஆயிரம் = தொன் + ஆயிரம் = தொன் + ஆயிரம் = தொளாயிரம் எனவும் வரும்.

பத்து :

பத்து என்பது வரு மொழியாயின் இடையிலுள்ள மெய் (த) கெட்டுப் பது எனவோ, ஆய்தமாகிப் பஃது எனவோ நிற்கும்.

ஒன்று + பத்து = ஒருபது எனவும் ஒருபத்து எனவும் வரும்.

பத்து + ஒன்று = பத் + ஒன்று = பத் + இன் + ஒன்று = பதி னென்று என, நிலைமொழி இறுதி கெட்டு இன் சாரியை பெற்றும்,

பத்து + ஒன்று = பத் + ஒன்று = பத் + இற்று + ஒன்று = பதிற் ரென்று என, நிலைமொழி இறுதி கெட்டு இற்றுச் சாரியை பெற்றும் வந்தது.

(பதினெண்று உம்மைத் தொகை; பதிற்கெட்டு பண்புத் தொகை; மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை எனினுமாம்).

பத்து + இரண்டு = பத் + இரண்டு = பன் + இரண்டு = பன்னிரண்டு என நிலைமொழி இறுதிகெட்டு, அதனை அடுத்து நின்ற த கரம் என கரமாயிற்று.

இனி,

ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று.

இரண்டு + இரண்டு = இவ்விரண்டு.

மூன்று + மூன்று = மும்மூன்று.

நான்கு + நான்கு = நந்நான்கு.

ஐந்து + ஐந்து = ஐவெந்து.

ஆறு + ஆறு = அவ்வாறு.

வழு + வழு = எவ்வேழு.

எட்டு + எட்டு = எவ்வெட்டு.

பத்து + பத்து = பப்பத்து, பதிற்றுப்பத்து என வரும். இவ்வாறாற்றி ஒன்றெட்டு, ஆறுறு, ஏழேழு, எண்ப பொதுவிதிபற்றியும் வரும்.

ஐகாரம் :

பூ + கொடி = பூங்கொடி; வருமொழிக் கிணமாய்த் திரிந்தது.

ஐகாரம் :

வழுதுனை + காய் = வழுதுனங்காய்: ஐகார இறுதிகெட்டு, அம்சாரியை வந்தது.

பளை + காய் = பன் + காய் = பன் + அம் + காய் = பனங்காய்: ஐ கெட்டு அம் சாரியைப் பெற்றது.

பனை + திரள் = பன் + திரள் = பன் + அம் + திரள் = பனந்திரள் என வரும்; பணத்திரள் எனவும் வரும்.

பனை + அட்டு = பன் + அட்டு = பன் + ஆட்டு = பனட்டு ; நிலை மொழி இறுதி ஜீ கெட்டு வருமொழி முதல் நீண்டது.

பயிற்சி :

1. அடைப்புக் குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுட் சரியானதைத் தெரிக.
 (அ) இருபது என்பது (நிலைமொழி விகாரமாய், வருமொழி விகாரமாய், நிலைமொழிவஞ்சலமொழியிரண்டிலும் விகாரமாய், விகாரமினரிப் புணர்ந்தது).
 (ஆ) பாலாடு என்பது (உயிர்த் தொடர், நெடிற்கெட்டர், மென் கெட்டர், வண்கெட்டர்)க் குற்றியலுகரம்.
 (இ) பிரமற் படைத்தான் பெருங்கடல் வண்ணன் என்பதில், பிரமற் படைத்தான் என்பது, (அல்வழிப் பொருளால், வேற்றுமைப் பொருளால், ஓ னும் ப் பும் மயங்காமையால், மயங்குவதால்) விகாரப்பட்டது.
 (ஈ) வேதத்தவை என்பது (வே+த்தவை, வேதது+அவை, வேந்து+அவை, வேதது+அவை) எனப் பிரிக்கப்படும்.
2. பின்வருவன சரியாயின் ஏன் சரியெனவும் பிழையாயின் ஏன் பிழையெனவும் கூறுக.
 (அ) உயிர், வல்வினம், மெல்வினம், இடையினம் என்பனவே நாற்கணம் எனப்படும்.
 (ஆ) தொளாயிரம் என்பது ஒன்பது+ஆயிரம் எனப் பிரிக்கப்படும்.
 (இ) மூன்று+த்தாறு என்பது முந்தாறு எனப் புணரும்.
 (ஈ) கற்று என்பது கற்று+ஆ எனப் பிரிக்கப்படும்.
 (உ) ஓராட்டைப் பருவம் என்பதில் சாரியை பெற்ற சொல் இல்லை.
3. உதாரணம் தருக.
 (அ) சொற்கள் புணரும்போது சாரியை பெறும்.
 (ஆ) அல்வழிப் பொருளில் இயல்பாயும் வேற்றுமைப் பொருளில் விகாரப் பட்டும் புணரும் சொற்கள்.

(இ) மென்றெடர், புணர்ச்சியில் வண்றெடராதல்.

(ஈ) இயல்பாகவும் விகாரப்பட்டும் புணரும் ஒரே சொற்கள்.

(உ) நெடிற்றெடர்க் குற்றியலுகரம்.

4. சிறப்பு விதி யாவது யாது? அஃது எப்பொழுது கொள்ளப்படும்?
5. அல்வழி, வேற்றுமை எனப்படுவன யாவை?

15. மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

உயிரெழுத்துக்களை இறுதியாகவுடைய மொழிகளுடன் நாற்கணமும் வந்துபுணரும் உயிரீற்றுப் புணரியலை முந்திய பாடத்திற் படித்தோம். இனி, மெய்யீற்று நிலைமொழிகளுடன் நாற்கணமும் வருமொழியாய் வந்து புணரும் மெய்யீற்றுப் புணரியல் பற்றிப் படிப்போம்.

வஸ்வின மெய்கள் (க, ச, ட, த, ப, ற) மொழிக்கு ஈருகா. மெல்லின மெய்களும் (ஞ, ன, னி, ம, ந) இடையின மெய்களுமே (ய, ர, ல, வ, மூ, ன்) மொழிக்கு ஈருகும். ஆகவே, மெல்லினமும் இடையினமும் இறுதியாய்கள் மொழிகளுடன் உயிர் முதலிய நாற்கணமும் புணர்தற்கு மெய்யீற்றுப் புணரியலில் விதி கூறப்படும்.

பொது விதி

மெய்யீற்றின் முன் உயிர் :

(அ) மெய்யீறுகள் நிலைமொழியாக, வருமொழி உயிராயின் அவை இயல்பாகப் புணரும்.

“உடன் மேல் உயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே”

(நன். குத். 204)

(உடல் - மெய்.)

உ-ம் : அவன்+ஆடினன்=அவனாடினன் (ன்+ஆ=ஞ) எனவரும். ஆயின்,

(ஆ) தனிக்குற்றெழுத்தோடு வரும் மெய்யெழுத்தை இறுதியாக வள்ள மொழிகளின்பின், உயிர்எழுத்து வருமாயின் இறுதியிலுள்ள மெய்யெழுத்து இரட்டிக்கும்.

மன், பொன், பெண் என்பனவற்றில் ம, யோ, பெ என்னும் தனிக் குற்றெழுத்துக்களோடு மெய்யெழுத்துக்கள் வந்தன. மன + அசைந்தது = மன்னைசைந்தது என் ண், இரட்டித்தது.

“ தனிக்குற்றில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் ”

(நன். சூத. 205)

(ஒற்று - மெய்.)

மெய்யீற்றின் பின் மெய் :

(அ) மெய்யீற்று மொழிகளின் பின், யகர மெய்யெழுத்து வரின் இகரம் தோன்றுவதும், யகர மல்லாத மெய்யெழுத்துக்கள் வரின் உகரம் தோன்றுதலுமுண்டு.

உ-ம் : அவரும்+யாழும்=அவருமியாழும் ; யகரம் வர இகரம், தோன்றிற்று.

உண்+மனிதா=உண்ணு மனிதா ; உகரம் தோன்றிற்று.

சிறப்பு விதி 1

மெஸ்லினாச்சற்றுநிலைமொழி

எகர, எகர வீறு :

ன், ன் என்பன நிலைமொழியாயிருக்க, வல்லினம் வருமொழி யாய் வருமாயின், வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் அவை, முறையே ட் ஆகவும், ற் ஆகவும் திரியும். அல்வழிப் புணர்ச்சியில் எந்த மெய்யை முதலாகவுடைய மொழி வரினும் இயல்பாகவே புணரும்.

உ-ம் : கண்+கடை=கட்கடை (கண்ணினது கடையென 6 ஆம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி) என, விகாரப்பட்டது.

பொன்+தகடு=பொற்றகடு (பொன்னாலாகிய தகடு 3 ஆம் வேற்றுமை).

கண்+பெரிது=கண்பெரிது (கண்ணைந்து பெரிது ; எனவும், மான் + சிறிது = மாண்சிறிது எனவும், அல்வழிமிலு,

வல்லினம் வருமொழியானபோதும் ;

மன் + மகிழ்ந்தது=மன்மகிழ்ந்தது,

மன் + வலிது=மன்வலிது,

நான் + மகிழ்ந்தேன்=நான் மகிழ்ந்தேன்,

பொன் + வலிது = பொன்வலிது என, மெல்லினமும் இடையினமும் அவ்வழியில் வந்தபோதும் இயல்பாயின.

“ ஸா னவல்லினம் வர டறவும் பிறவரின் இயல்புமாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்கு அனைத்து மெய்வரினும் இயல்பாகுமே ”

(நன். சூத. 209)

ஙகர வீறு :

ஞ, என்னும் எழுத்தை இறுதியிலுள்ள சாதிப் பெயர்களாகிய நிலைமொழிகளின் பின் அகரச் சாரியை வருதலுமுண்டு.

எயின் + சாதி = எயினச்சாதி (எயினர் - வேடுவர்).

எகின் + கால் = எகினக்கால் (எகின்-அன்னம்).

மீன் என்னும் சொல் வேற்றுமையில் வல்லினம்வந்தால் இயல்பாயும் விகாரப்பட்டும் புணரும்.

மீன் + கண் = மீன் கண் எனவும் மீற்கண் எனவும் வரும். இவ்வாறே தன் + பகை என்பது தற்பகை என விகாரப்பட்டும், தன்பகை என இயல்பாயும் வரும்.

தேன் என்னும் சொல்லுடன் மூவினமும் வருமொழியாய் வரின் இயல்பாயும், நிலைமொழி இறுதி ன் கெட்டும், இன எழுத்து மிக்கும் வரும்.

உ-ம : தேன் + பாயும் = தேன்பாயும் (இயல்பு).

தேன் + மொழி = தேமொழி (ன் கெட்டது).

தேன் + குழல் = தேங்குழல் ன் கெட்டு இன எழுத்து (ங்) மிக்கது.

மகரவீறு :

மகர இறுதிமொழிகளில் இறுதியிலுள்ள ம், புணர்ச்சியிலே கெட நிலைமொழி உயிரிருகும். அங்களும் உயிரிருயின், முன்னர் உயிரிற் றுக்குச் சொல்லப்பட்ட விதிகளுக்கமையப் புணரும். வல்லினம் வரின் இனமான மெல்லினமாய்த் திரிதலுமுண்டு.

உ-ம : மரம் + அடி = மரவடி ; ம் கெட்டபின், மர + அடி = மரவடி. என “ இ ச ஜ வழி ” என்னும் சூத்திரத்துக்கமையப் (9 ஆம் தமிழ் மலர் பக்கம் 247) புணர்ந்தது.

மரம் + கொம்பு = மரக்கொம்பு, ம் கெட்டபின், மர + கொம்பு = மரக்கொம்பு என, “ இயல்பினும் விதியினும் ” (தமிழ் மலர் 9, பக்கம் 249) என்னும் விதிக்கமையப் புணர்ந்தது.

மரம் + நாய் = மரநாய் என, ம் கெட்டு “என் மூவெழுத் தீற்று” என்னும் சூத்திர (9 ஆம் தமிழ். மஸர், பக்கம் 246) விதிக்கலமயப் புணர்ந்தது.

வட்டம் + நேமி = வட்டநேமி என்பதுமவவாறே புணர்ந்தது. உண்ணும் + சோறு = உண்ணுஞ்சோறு, என வல்லினம் (#) வர அதன் இனமான (ஞு) ஆக, ம் திரிந்தது.

“ ம் வ் வீறு ஒற்றழிந்துயிரிரூப்பவைம் வன்மைக் கிணமாத் திரிபவுமாகும் ”

(நன். சூத். 219)

அகம் என்னும் ம் ஈற்று நிலைமொழியின்பின், செவி, கை என்னும் சொற்கள் வரின் மேற்கூறப்பட்ட மவ்வீற்றுப்புணர்க்கி விதி பெறுதலோடு, இடையில் நிற்கும் க கெடுதலுமுண்டு.

அகம் + கை = அகங்கை ; அங்கை எனவும்,

அகம் + செவி = அகஞ்செவி, அஞ்செவி எனவும், வரும்.

மெய்யீற்றுச் சிறப்புவிதி 11

இடையின ஈற்றுப் புணர்க்கி

ய, ர, மூ விறு :

ய, ர, மூ ஈற்று நிலைமொழிகளின்பின் வல்லினம் வருமாயின் இயல்பாகவும் விகாரப்பட்டும் புணரும்.

உ-ம் : செய் + கடன் = செய்கடன் (இயல்பு).

மெய் + கீர்த்தி = மெய்க்கீர்த்தி (விகாரம்).

தமிழ் என்பது, வேற்றுமையில் அ கரச்சாரியை பெற்றும் வரும்.

தாழ் என்பதும் கோல் என்னும் வருமொழிவரின் அ கரச்சாரியை பூடன் வரும்.

உ-ம்: தமிழ் + பிள்ளை = தமிழப்பிள்ளை. (தமிழழூயுடைய பிள்ளை என வேற்றுமை விரிக்க)

தாழ் + கோல் = தாழக்கோல் (தாழைத் திறக்குங் கோல்)

வ, எ சுறு :

“ ஸ வேற்றுமையிற் ற டவும் அல்வழி
அவற் ரேட்டுற்பும் விவரினும் மெலி
மேவின் ன ன வும் இடைவரின் இயல்பும்
ஆகும் இருவழி யானும் என்ப ”

(நன். சுத். 227)

ஸ, ஸ என்னும் ஈறுக்கொயுடைய நிலைமொழிகளின் பின்னர் வல்லினம் வந்தால் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் முறையே ஸ, ற் ஆகவும் ; ஸ, ட் ஆகவும் விகார மடையும். அல்வழிப் புணர்ச்சியில், விகாரமும் இயல்புமான உற்புவுப் புணர்ச்சி பெறும். மெல்லினம் வரின் முறையே ஸ, ஸ என்பவாக விகாரப்படும். இடையினம் வரு மொழியாயின் அவ்வழி, வேற்றுமை ஆகிய இரு வழிகளிலும் இயல்புப்புணர்ச்சியே உள்தாம்

உ-ம : பல + பசை = பற்பசை எனவும், கள் + குடம் = கட்குடம் எனவும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் முறையே ஸ, ஸ; ற், ட் ஆயின.

கல் + சிறிது = கலசிறிது, கற்சிறிது எனவும், முள் + சிறிது = முள் சிறிது, முட்சிறிது எனவும் அல்வழியில் இயல்பும் விகாரமு மாகிய உற்புவுப் புணர்ச்சி பெற்றன.

கல் + மனிதன் = கன்மனிதன் எனவும், முள் + மரம் = முண்மரம் எனவும் மெல்லினம் வர முறையே ஸ, ஸ ஆயின.

கல் + வண்டி ; முள் + வலிது எனபன இடையினம்வர, கல் வண்டி, முள்வலிது என இயல்பாயின.

இல் என்னும் இன்னைப் பொருளை உணர்த்தும் சொல், ஐ காரச் சாரியையேனும் ஆகாரச் சாரியையேனும் பெற்றுவரும்.

இல் + பொருள் = இல்பொருள்ளுயில்பாயும், இல்லாப் பொருள் என ஆ காரச் சாரியை பெற்றும், இல்லைப்பொருள் என ஐ காரச் சாரியை பெற்றும் வந்தது. இல்லை பொருள் எனவும் வரும்.

வகாவீறு :

“ கட்டு வகரம் மூவினமுற முறையே
ஆய்தமு மென்மையுமியல்புமாகும் ”

(நன். சுத். 235)

அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துக்களின் பின்வரும் வசற்று நிலைமொழிகளின் பின்னர், வல்லினம் வரின் வ, ஆய்தமாகும். மெல்லினம் வரின் வந்த மெல்லின் எழுத்தாகவும், இடையினம் வரின் இயல்பாகவும் புணரும்.

அவு + கடிய = அஃகடிய (அவை கடியன) வல்லினம் வர, ஆய்த மாயிற்று.

அவு + ஞானம் = அஞ்ஞானம் (மெல்லினம் வர வந்த மெல்லினம் மிகுந்தது).

அவு + வண்டி = அவ்வண்டி.

அவு + யாவை = அவ்யாவை? (அவை யாவை?) இடையினம் வர இயல்பாயின.

தெவு என்னும் மொழி உ கரச்சாரியை பொருந்தும். மகரம்வரின் வகரமெய் மகரமெய்யாயும் திரியும்.

தெவு + முனை = தெவ்வுமுனை; தேம்முனை யெனவும் வரும்.
(தெவு-பகை)

பழிற்சி :

1. அபைபுக்குறிக்குட் கொடுக்கப்பட்ட விடைகளுட் சரியானதைத் தெரிக.

(அ) கண்கெட்டலூர் என்பதிலே கண்கெட்ட என்பது (வேற் றுமைப் புணர்ச்சி யானதால், அவ்வழிப் புணர்ச்சியானதால், வல்லினம் வருமொழியானதால்) இயல்பாய்ப் புணர்ந்தது.

(ஆ) “தன்னைத்தான் காக்கிற சினங்காக்க” என்பதிலே சினங் என்பது, (மக்கும் கெட்டது; மகரங் கெட்டு இனமெல் லெழ தது வந்தது; மகரம் இனமெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்தது; வல்லெழுத்துக்கெட்டது).

(இ) மக்கள் + மெய் என்பது (மக்கள்மெய், மக்கள்மெய், மக்கள் மெய், மகள் மெய்) என்றாகும்.

(ஈ) (பத்து+இரண்டு+ஆண்டு ; பத்து+சராண்டு ; பத்து+சரி யாண்டு ; பத்து+இரண்டு+யாண்டு) என்னும் சொற்கள் புணரப் பண்ணியாண்டு என்னும் தொடர் வரும்.

(உ) கொஞ்ச மொழிக்கிழஞ்சவாய் அஞ்சகம் என்பது, மகர வீற்றின் மூன்னர் (முக்கண்மூம், வல்லினம் மட்டும், மெல் லினம் மட்டும், இடையினம் மட்டும்) புணர்ந்த தொடர்.

2. உதாரணம் தருக.

- (அ) புணர்ச்சியில் ஆகாரச்சாரியை பெறும்சொல்.
- (ஆ) யகரவீற்று நிலைமொழி, இனத்தோடு உறுப்புதல்.
- (இ) மகரவீற்று மொழியில் இடையெழுத்துக் கெடுதல்.
- (ஈ) புணர்ச்சியில் அகரச் சாரியை பெறும் னாகரவீறு.
- (உ) புணர்ச்சியில் இகரம் பெறும் தொடர்.

3. பின்வருவன சரியாயின் ஏன் சரியெனவும் பிழையாயின் ஏன் பிழை எனவுங் கூறுக.

- (அ) அஞ்ஞானம் என்பது அத்ஞானம்; அவ்ஞானம், அம்ஞானம் என மூலகையாகவும் பிரிக்கப்படும்.
- (ஆ) தேன்குடம் என்னும் சொற்கள் புணர்ச்சியிலே தேக்குடம், தேங்குடம், தேன்குடம் எனப் புணரும்.
- (இ) நீலவானம் என்பது, அகாரச்சாரியை பெற்றபுணர்ச்சி.
- (ஈ) நங்கை என்பதை இரண்டு மொழிகளாகக் கொள்ளின் ம் நிலைமொழி சுரும்.

4. வல்லின ஈற்றுமொழிப் புணர்ச்சி கூறப்படாததேன்?

5. மொழிக்கு சுருகும் எழுத்துக்களைக் கூறுக.

16 வருமொழிப் புணர்ச்சி, வடமொழிப் புணர்ச்சிகள்

(அ) வருமொழிப் புணர்ச்சி

இதுவரையும் நிலைமொழியில் ருக்களைப் பற்றிய புணர்ச்சியைப் படித்தோம். பெரும்பாலும் நிலைமொழியில் ருதிகளே புணர்ச்சியில் விகாரமடைதலின் அவை உயிரிரு, மெய்யீரு என வகுக்கப்பட்டன.

சில மெய்யெழுத்தும் சில மெய்யெழுத்தும் மயங்கா. ஆகையினால், மெய்யீற்று நிலைமொழிகளுடன் சில வருமொழி மெய்கள் மயங்கா. மயங்கா மையினுலேயே மெய்யீற்றின் முன்னர் மெய்யும், உயீரிற்றின் முன்னர் உயிரும் புணரும்போது விகாரமாக சிற்றன. இதனால், மெய்யீற்று வருமொழிகளிலும் விகாரமேற்படுவது உண்டு. அவ்வாறு விகாரமடைவன தந் என்னுமிரண்டுமாம்.

“ ன ல முன் ற ன வும் ன லா முன் ட ன வும்
ஆகுந் த ந க்கள் ஆயுங்காலே ”

நன். ஞத. 237)

ன், ஸ ஈற்று மொழிகளின்பின் த ; ற் ஆகவும்,
ன், ஸ ஈற்று மொழிகளின்பின் வரும் த ; ட்
ஆகவும் மாறும்.

ன், ஸ ஈற்று மொழிகளின்பின் வரும் ந் ; ன்
ஆகவும்,

ன், ஸ ஈற்று மொழிகளின்பின் வரும் ந் ; ன்
ஆகவும் மாறும்.

உ - ம : பூதன் + தாய் = பூதன்ரூய்.

காஸ் + தேயந்தது = காறேயந்தது என ன், ஸ என்பவற்றின் பின்
வந்த த் ; ற் ஆயிற்று.

மண் + தின்ரூன் = மண்டின்ரூன்.

வாள் + திருந்திற்று = வாடிருந்திற்று என, ன், ஸ என்பவற்றின்
பின் வந்த த் ; ட் ஆயிற்று.

இவ்வாறே, ந் முறையே ன் னுகவும் ன் னுகவும் வரும்.

பொன் + நன்று = பொன் ன் று, கஸ் + நன்று = க ன் ன் று
எனவும்,

மன் + நன்று = மன்னன்று ; எனவும்

முள் + நன்று = முன்னன்று எனவும் வந்தமை காண்க.

நிலைமொழி வருமொழிப் புணர்ச்சி :

தனிக் குற்றெழுத்தல்லாத மற்றைய எழுத்துக்களின் பின்வரும்
ன், ன் ஈற்று மொழிகள் நிலைமொழியாக, அவற்றின் பின்வரும்
ந கர முதல்மொழிகளிலுள்ள ந் ; ன் அல்லது ன் ஆகத் திரிந்த
பின், நிலைமொழியீற்று ன், ன் என்பன கெடும்.

உ - ம : தூ (ன்) + நன்று = தூண்னன்று.

அரசன்+நல்லன்=அரசனல்லன் என்பவற்றில், வருமொழியாகிய ந், முறையே ன் ஆகவும் ன் ஆகவும் திரிந்தபின், தூண், அரசன் என்பவற்றிலுள்ள ன், ன் என்பன கெட்டன.

“ குறிலைணவில்லா னை, னக்கள் வந்த நகர்ந்திரிந்துழி நண்ணுங்கேடே ”

(நன். சூத. 210)

இவ்வாறே தனிக் குற்றெழுத்தோடு வராத ஸ், ன் ஈற்று நிலை மொழிகள், வருமொழி த், ந் களை முறையே ற், ட்; ன், ன்; ஆக மாற்றியபின், தாம் (நிலைமொழியீற்று ஸ், ன்) கெட்டு விடும்.

. வே(ஸ்)+தீது=வேற்றுது. }
வா(ன்)+தீது=வாஷது } (ஸ், ன் கெட்டன).

வே(ஸ்)+நன்று=வேனன்று. }
வா(ன்)+நன்று=வானன்று } (ஸ், ன் கெட்டன).

இனி, தனிக் குற்றெழுத்தின் பின்னர் வரும் ஸ், ன் என்பன, த் முதல் மொழி வருமானால் “ஃ்” ஆக வருதலுமுண்டு.

உ-ம் : கல்+தீது=கஃ்தீது.
முன்+தீமை=முஃ்மைமை.

இதுகாறும் கூறப்பட்ட விதிகளுள் அடங்காத புணர்ச்சிகளும் உள். அவற்றைப் புறனடையாற் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பாஸ் குடித்தான் :
கண் குத்தினுன் என்பன,

“ ஸ், னா வேற்றுமையிற் ற டவும் ” என்னும் விதிப்படியோ,

“ னா, னா வஸ்வினம் வர ட ற், ” வும் விதிப்படியோ விகாரப் படாது இயல்பானமை காணக. இவற்றைப் புறனடையாற் கொள்க.

இனி, வடமொழித் தொகைப் பதங்கள் தமிழில் ஆங்காங்கு வருமிடத்துப் பெரும்பாலும் வடமொழிப் புணர்ச்சியே பெறும். அவ் வாறு வரும் புணர்ச்சி (சந்தி) தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி என மூவகைப்படும்.

(அ) தீர்க்கசந்தி

(1) அ, ஆ ஈற்று மொழிகளின்பின் அ, ஆ வை முதலாகவுடைய மொழிகள் வரின், அந்த அ, ஆ க்கள் கெட, இடையே ஆ தோன்றும்.

$\text{பத} + \text{அம்புயம்} = \text{பதாம்புயம்}$ $\text{சிவ} + \text{ஆலயம்} = \text{சிவாலயம்}$	$\left. \begin{array}{l} \text{அ ஈறு, அ, ஆ வரக்} \\ \text{கெட்டு ஆ தோன்றிற்று.} \end{array} \right\}$
--	---

$\text{சேநா} + \text{அதிபதி} = \text{சேநாதிபதி}$ $\text{சதா} + \text{ஆநந்தம்} = \text{சதாநந்தம்}$	$\left. \begin{array}{l} \text{ஆ ஈறு, அ, ஆ வரக்} \\ \text{கெட்டு ஆ தோன்றிற்று.} \end{array} \right\}$
--	---

(2) இ ஈ யின் முன் இ ஈ வரின், ஈறு முதலுங்கெட, ஈயொன்று தோன்றும் :

$\text{கிரி} + \text{இந்திரன்} = \text{கீரிந்திரன்}$ $\text{கிரி} + \text{ஈசன்} = \text{கிரீசன்}$	$\left. \begin{array}{l} \text{“இ” ஈறு} \end{array} \right\}$
--	---

$\text{மகீ} + \text{இந்திரன்} = \text{மகீந்திரன்}$ $\text{நதி} + \text{ஈசன்} = \text{நதீசன்}$	$\left. \begin{array}{l} \text{“ஈ” ஈறு.} \end{array} \right\}$
--	--

(3) உ ஹ வின் முன் உ ஹ வரின், ஈறுமுதலுங் கெட ஹ வோன்று தோன்றும் :

$\text{உ} \quad \left\{ \begin{array}{l} \text{குரு} + \text{உபதேரம்} = \text{குருபதேசம்} \\ \text{மேரு} + \text{ஹர்த்துவம்} = \text{மேருர்த்துவம்} \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} \text{“இ” ஈறு.} \end{array} \right\}$
--	--

$\text{ஹ} \quad \left\{ \begin{array}{l} \text{வதூ} + \text{உத்துவாகம்} = \text{வதூத்துவாகம்} \\ \text{வதூ} + \text{ஹரு} = \text{வதூரு.} \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} \text{“ஈ” ஈறு.} \end{array} \right\}$
---	--

குணசந்தி

(1) அ ஆ வின் முன் இ ஈ வரின், ஈறுமுதலுங்கெட, ஈ யொன்று தோன்றும்.

$\text{அ} \quad \left\{ \begin{array}{l} \text{நா} + \text{இந்திரன்} = \text{நரேந்திரன்} \\ \text{சர} + \text{ஈசன்} = \text{சரேசன்} \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} \text{“இ” ஈறு.} \end{array} \right\}$
--	--

$\text{ஆ} \quad \left\{ \begin{array}{l} \text{தரா} + \text{இந்திரன்} = \text{தரேந்திரன்} \\ \text{மகா} + \text{ஈசன்} = \text{மகேசன்} \end{array} \right.$	$\left. \begin{array}{l} \text{“ஈ” ஈறு.} \end{array} \right\}$
--	--

(2) அ ஆவின் முன் உ ஊ வரின், சறு முதலுங்கெட, ஒ வொன்று தோன்றும் :

அ. $\begin{cases} \text{பாத} + \text{உதகம்} = \text{பாதோதகம்} \\ \text{ஞான} + \text{ஊர்ச்சிதன்} = \text{ஞானோர்ச்சிதன்} \end{cases}$

ஆ. $\begin{cases} \text{கங்கா} + \text{உற்பத்தி} = \text{கங்கோற்பத்தி} \\ \text{தயா} + \text{ஊர்ச்சிதன்} = \text{தயோர்ச்சிதன்}. \end{cases}$

விருத்திசந்தி

(1) அ ஆ வின் முன் ஏ ஐ வரின், சறுமுதலுங்கெட, ஐ யொன்று தோன்றும் :

அ. $\begin{cases} \text{லோக} + \text{ஏகநாயகன்} = \text{லோகைகநாயகன்} \\ \text{சிவ} + \text{ஐக்கியம்} = \text{சிவைக்கியம்} \end{cases}$

ஆ. $\begin{cases} \text{தரா} + \text{ஏகலீரன்} = \text{த்ரைகலீரன்} \\ \text{மகா} + \text{ஐசுவரியம்} = \text{மகைசுவரியம்} \end{cases}$

(2) அ ஆ வின் முன் ஓ, ஒள வரின், சறுமுதலுங்கெட, ஒள வொன்று தோன்றும்.

அ. $\begin{cases} \text{கலச} + \text{ஓதனம்} = \text{கலசௌதனம்} \\ \text{திவ்விய} + \text{ஓடைதம்} = \text{திவ்வியௌடைதம்} \end{cases}$

ஆ. $\begin{cases} \text{கங்கா} + \text{ஓகம்} = \text{கங்கெளகம்} \\ \text{மகா} + \text{ஓளதாரியம்} = \text{மகெளதாரியம்} \end{cases}$

பயிற்சி :

1. பிரித்தெழுதுக :

- பானிறவிரிசிறகண்ணமாடு மகறுறை.
- சரணூவிந்தம், அந்தியேட்டி, சபேசன், இரத்தினபரணம்.
- கற்று, காட்டிராணி, முருக்கங்காய், முருங்கைக்காய்.
- கடறுவுபடலம், ஒருபிடி யவறின்றுனே.
- மறந்தார்கொன்மற்றையவர்கடவம்.

பின்வருவன சரியாயின் சரியெனவும் பிழையாயிற் பிழையெனவும் கூறி எங்களும் என விளக்குக.

(அ) “கண்ணிறைந்த மஸர்” என்பது நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரப்பட்ட புணர்ச்சியாகவோ, வருமொழியும் விகாரப்பட்ட புணர்ச்சியாகவோ கொள்ளப்படலாம்.

(ஆ) கானகம் என்னும் தொடர் இரு விதமாகப் பிரிக்கப்படும்.

(இ) நந்தால், நன்னால் என்பன இரண்டும் ஒரே பொருள் தருவன.

(ஈ) பஸ் + துவாரக்கந்தை என்னும் சொற்கள் பஃபுவாரக்கந்தை எனப் புணரும்.

(உ) அரசனஸ்லன் என்பது இரு விதமாகப் பிரிக்கப்படும்.

3. அடைப்புக் குறிக்குள் இருக்கும் விடைகளிற் சரியானதை எழுதுக.

(அ) முட்டான் என்பது (நிலைமொழி விகாரம், வருமொழி விகாரம், இருமொழியினும் விகாரம், விகாரம் இல்லை).

(ஆ) (அடியவர்டுகடல்ட்சும் ; அடியவர்கள்டுதன்ட்சும் ; அடிடுவர்கடற்சும் ; அடியவர்கடல்ட்சும்) என, அடியவர்கடற்சும் என்பதைப் பகுத்தலே பொருட் பொருத்தமாகும்.

(இ) நங்கனத்து நந்தி என்பதில் ந் (ஸரிடத்துந்திரிந்து, ஓரிடத்துத் திரிந்து, ஸரிடத்துந் திரியாது, ஓரிடத்துந் திரியாது) வந்தது.

(ஈ) புன்னுனிமேஸ் என்பதில் ஸ் (ஸரிடத்துங்கெட்டது ; ஓரிடத்துக்கெட்டது ; ஓரிடத்துந் திரிந்திலது, ஸரிடத்துந் திரி ந்தது)

(உ) (துகடு+ஸர், துகள்+தீர் ; துகடு+ஹர் ; துகடு+கஹர்) என்னும் சொற்கள் புணர்ந்து துகஹர் என்றுயிற்று.

4. வடமொழிச் சந்திகளின் வகைகளைக் கூறி விளக்குக.

III.

மொழித்திறன்

12

13

14

15

1. அருஞ் சொற் கோவை

பெரும்பாலும் இலக்கியங்களில் அருஞ்சொற்கள் பயின்று வரும். அவ்வருஞ் சொற்களின் பொருளையறிதலும் அவற்றை வாக்கியங்களில் அமைக்கப்படுகிக் கொள்ளுதலும் மொழியறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்யும். ஒன்பதாம் தமிழ் மலரில் வராதனவும், நல்ல உரை நடைகளிற் பயின்று வருவனவுமானால் அருஞ்சொற்களின் கோவை கீழே கொடுக்கப்படுகிறது. மாணுக்கர் அவற்றிலே தக்க பயிற்சி பெறுதல் வேண்டும்.

I.	அக்திகள்	ஆராதனை
	அங்காத்தல்	ஆற்றெருணை
	அங்குசம்	இங்கிதம்
	அங்காடி (சந்தை)	இல்லிக்குடம்
	அஞ்சலி	இலட்சியம்
	அணங்கு (பெண், தெய்வம், அச்சம்)	இலாவணியம் (அழகு)
	அந்தகண்	இறும்பூது (அதிசயம்)
	அந்தகாரம் (இருள்)	இவறங்கை (உலோபம்)
	அநாதி	இன்னணம் (இவ்வாறு)
	அரமியம் (நிலாமுற்றம்)	ஸரநெஞ்சம்
	அரியனை	உட்சிக்கை
	அருந்தவும்	உட்பொருள்
	அளப்பரிய	உத்தியானம் [பூஞ்சோலை]
	அளக்கர் (கடல்)	உதரம் (வயிறு)
	அறவோர்	உதாசினம்
	அறங்கடை (பாவும்)	உபசாரவழக்கு
	அநுவாதம்	உலக நடை
	ஆடாங்கு	உலகவழக்கு
	ஆர்வலர் (அன்புடையோர்)	உவகை
	ஆருயிர்	உழவலன்பு

ஊழிலினை	கற்பனை
ஊழல்	காணிக்கை
உள்படுத்தல்	காராளர்
உறுதுணை	காதம்
எட்டுலோ	காவியம்
எதிர்கோடல்	காழப்பு (வயிரம்)
எதிர்மாற்றம்	கான்முளை
எவ்வம் (துன்பம்)	கிளர்ச்சி
எழுச்சி	குலவித்தை
ஏகாந்தம்	குலாசாரம்
ஒட்பம் (அழகு, நன்மை)	குவலயம் (பூமி)
ஒப்பனை	குறுமுனி
ஒப்புரவு (முறைமை)	கெழுதகைமை (உரிமை)
ஒருதலை (துணிவு)	கேண்மை (நட்பு)
ஒருப்படல்	கைதவம் (பொய்)
ஒம்புதல்	கைம்மை
ஒலக்கம் (சபாமண்டம்)	கைவினை
ஒளாட்டம்	கோண்மை
ஒளவை	கெளரவம்
கட்டளைக்கல் (உரைகல்)	சங்கமம் (கூடுகை)
கட்டுக்கோப்பு	சதுக்கம்
கட்டுப்பாடு	சம்பத்து
கட்டமுகு	சம்பிரதாயம்
கண்கூடு (தெளிவு)	சஞ்சிவி
கந்தமி (கடவுள்)	சாக்காடு
கம்பலை	சாமானியம்
கண்ணபரம்பரை	சாயை
கடைக்கணித்தல்	சாரணியம்
கண்காணிப்பு	சால்பு
கண்ணியம்	சான்று
கருந்தனம் (செல்வம்)	சிங்கநோக்கு
கயமை	சிந்தாகுலம் (மனக்கவலை)
களங்கம்	சீரத்தி

சுகந்தம்	பரிபவம் (துன்பம்)
சருங்கை (சரங்கவழி)	பிரலாபம்
சூசிகை	புறங்கடை
சூளாமணி	புல்லியர் (கிழோர்)
சூஞ்றவு (சபதம்)	புரவலர்
செம்பாகம்	பூட்டை (கொள்கை)
செம்பொருள்	பேதைமை
செம்மாப்பு	பொங்கல்மு
தலைக்கோலம் (தலையணி)	பொய்ச்சுள்
தலைப்பெயல் (முதன்மை)	பொருஞ்சுரை
தலையனி (கருணை)	போதம்
தவச்சாலை	மறுதலை
தான்டவம்	மன்னுயிர்
தாயத்தார்	மனமாச
தீக்கதி	மனையறம்
துறக்கம்	மாண்பு
தெய்வதம்	மானதம்
நரகவேதணை	முடிபொருள்
நயத்தக்க	முதுக்குறைவு (ஞானம்)
நற்றுய	முதுமொழி
நன்கனம்	முருக
நாப்பன் (நடு)	முறைமை
நானிலம்	முன்றில
நிறைமதி	மெட்டுணர்வு
நொய்யமை	மெல்லைன
நொதுமலர்	மேதை
நோக்காடு	மோனம்
நோற்றல்	யானைர்
நோன்பு	வஞ்சினம்
படிமை	வங்கியம் (வாத்தியம்)
பனுவல்	வதுவை (திருமணம்)

வம்பலர் (புதியவர்)	விழுக்காடு (வீதம்)
வள்ளியோர்	விழுத்துணை (மேலான துணை)
வற்கடம் (பஞ்சம்)	வெள்ளிடை
வற்கலை (மரவுரி)	வேட்கை
வற்சாம (ஆண்டு)	வேணவா (ஆசைப்பெருக கம்)
வாய்ப்பறை	வைகுதல்
வாய்மொழி	வையகம்
விசாரம்	வையம்
விசை (வித்தை)	வைராக்ஷியம்
வித்தகம் (ஞானம்)	வெளவல் (கவருதல்)
வியாபகம்	
II. பாகுபாடு	மாறுபாடு
கூறுபாடு	ஈடுபாடு
ஊறுபாடு	கோட்பாடு (கொள்கை)
III. இலம்பாடு (வறுமை)	பிழைப்பாடு
அடிப்பாடு (வழி)	தொடர்ப்பாடு (தொடர்ச்சி)
புறப்பாடு	ஏதப்பாடு (குற்றமுன் டாதல்)
ஒருப்பாடு (சம்மதி)	இடர்ப்பாடு
மேம்பாடு	தலைப்பாடு
IV. இடையீடு	பங்கிடு
மன்னீடு (திண்ணை)	முன்னீடு (முதன்மை)
குறியீடு (குறியிடல்)	உள்ளீடு (வைரம்)
ஏதீடு (காரணமிடல்)	அடியீடு (தொடக்கம்)
V. மீக்கோள் (உயர்வு)	கார்கோள் (கடல்)
மேற்கோள்	கால்கோள் (தொடக்கம்)
உட்கோள் (மனக்கருத்து)	ஊர்கோள் (வட்டமாகப் பரப்பது)

VI.	மெய்யுறை (சட்டை) கையுறை (காணிக்கை)	உள்ளுறை (திருவமை) வாயுறை (கவளம்)
VII.	கையடை (அடைக்கலம்) பாசடை (பாசி)	தண்ணைடை (மருதநிலம்) ஒம்படை (பாதுகாப்பு)
VIII.	கண்படை (நித்திரை) வெளிப்படை	சேப்படை (தூரம்) ஆற்றுப்படை (வழிப்படுத் தல்)
IX.	வரையறை	கோலறை (கோலாற் பிரித்த நிலம்)
	பொறியறை (திருவிலி) கண்ணறை (கண்ணிலி)	சில்லறை வைகறை (காலை)
X.	கடுங்கண் வன்கண் தறுகண்	களைகண் (துயர்களைவான்) புன்கண் (துன்பம்) உறுகண் (துன்பம்)
XI.	அட்டில (அடுக்களை) முன்றில் துக்கில் (ஒதுக்கிடம்) பொதியில் (சைப்)	புக்கில் (வீடு) எச்சில் மிச்சில் (மிஞ்சியது)
XII.	உறையுள் (உறைவிடம்) பையுள் (துன்பம்)	விளையுள் (வயல்) இயவுள் (தெய்ம்)
XIII.	பட்டாங்கு (உண்மை) பெட்டாங்கு (விருப்பு) பொல்லாங்கு (தீங்கு)	பாசாங்கு (காடம்) தக்காங்கு (நாடுநிலை) இன்னங்கு (இடுக்கள்)
XIV.	மாருடல் (பழகத்தல்) விசம்பாடல் (பறத்தல்)	வட்டாடல் (உருட்டல்) ஊடாடல் (பயிலல்)
XV.	கைவரல் (தடவல்) பருவரல் (துன்பம்)	துயல்வரல் (அசைதல்) எவிவரல் (பணிதல்)
XVI.	சான்றுண்மை (பெருமை) ஊராண்மை (உபகாரியாந்தன்மை)	பேராண்மை(அருஞ்செயல்) காராண்மை (உபகாரம்)

XVII. சோகாப்பு (வருத்தம்)
 பொச்சாப்பு (சோர்வு)
 விம்மாப்பு (பொருடல்)

இறுப்பு (தலையெட்டு)
 பொல்லாப்பு (தீங்கு)
 பையாப்பு (துண்பம்)

பயிற்சி :

1. அடைப்புக்குளுள்ள பொருத்தமான சொல்லின் கீழ்க் கீறிடுக.
1. அகதிகள் என்போர் (தாய் தந்தையற்றவர், யாருமற்றவர், எதுவு மற்றவர், இடம்·பெயர்ந்து வந்தவர்).
2. இறும்புதலைக்கும் என்றால் (திருத்தி கொடுக்கும், அதிசயம் உண்டாக்கும், ஆசைதரும், பயன் கொடுக்கும்) எனப் பொருள் படும்.
3. “திருக்கோணமலைக் கோட்டையில் இரட்டைக் கயல் இலச்சினை யுண்டு” என்பதில் இலச்சினை (அடையாளம், கொடி, சிற்பம், சிலை) எனப் பொருள்படும்.
4. “மதுஸ்ஸைய ஏரித்த கண்ணகி அணங்கேறியவள் போற் காணப் பட்டாள்”: என்பதில் அணங்கு (பேய், பைத்தியம், தெய்வம், வெறி) எனப் பொருள்படும்.
5. “அநாதி மல முத்தரான இறைவன்” என்பதில் அநாதி என்பது (தொடக்கமற்றது, முடிவற்றது, நடுவற்றது, தலைமை யற்றது).
6. “பேதைமையல்லது ஜாதியமில்” என்பதிலே பேதைமை (அறிவு, அறியாமை, மயக்கம், தெளிவு).
7. “நொதுமலாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது” என்பதில் நொது மலாளர் என்றால் (பகைவர், நண்பர், வீரர், நடுநிலையாளர்) எனப்பொருள்படும்.
8. “அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை” என்பதிற் பூட்கை என்பது (உண்மை, சபதம், கொள்கை, சத்தியம்).
9. “மேழி பிடிக்குங்கை, வேலவேந்தர் நோக்குங்கை..... காராளர்கை” என்பதிற் காராளர் என்பது (மேலோர், தவத் தோர், வேளாளர், கீழோர்).
10. “பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார் கண் இல்” எனப் திலே பொச்சாப்பு என்பது (துண்பம், நினைவு, சோர்வு, இன்பம்).
11. “பட்டாங்கில் யானுமோர் பத்தினியே யாமாகில்” என்பதிலே பட்டாங்கு என்பது (பாட்டு, உரை, பொய், உண்மை).

12. கல்வி நூற்றுண்டு விழாக் கால்கோளாயிற்று என்பதிற் கால்கோள் என்பது (காலாற் கொள்ளப்படுதல், ஆரம்பம், முடிவு, தொடர்ச்சி).
11. தடித்த எழுத்துள்ள சொற்களுக்கு ஒத்த கருத்துள்ள சொல்லைக் கிறிட்ட இடங்களில் எழுதுக.
1. “வணக்ன வஞ்சனை அரக்கர் இத்துணைப் பகல்வையார் ”
(1) ..... (11) .....
  2. “ஆர்வலர் புன்கண்ர் பூசல் தரும் ”
(1) ..... (11) .....
  3. “இந்நாளிலத்தில் உள்ள பலவிதப் பொருள்களும் நீரின வழியாகவும் நிலத்தின் வழியாகவும் உன் அங்காடியில் வந்து நிறைகின்றனவே.”
(1) ..... (11) .....
  4. “அன்னுத்தல் செய்யாது அளறு.”
(1) ..... (11) .....
  5. “மங்கலம் எனப் பழை மாட்சி.”
(1) ..... (11) .....
  6. “குந்தரு வாணபொருட் குன்றம் தொலைத்த இலம்பாடு நானுத்தரும்.”
(1) ..... (11) .....
  7. பிறுள்மைனை நோக்காத ஆண்மையைப் பேராண்மை என்று வள்ளுவர் கூறினார்.
(1) ..... (11) .....
  8. “அரிசையோடகண்று நீவிர் ஜலீரும் அடவி எய்தி ”.
(1) ..... (11) .....
111. பின்வருஞ் சொற்களைப் பொருட் பொருத்தமுற அமைத்து வாக்கியம் எழுதுக : -
- ஆற்றெலுஞ்சு, உட்கோள், எட்டுலை, உள்ளீடு, கண்கூடு, ஏகாந்தம், களங்கம், வஞ்சினம், வேட்கை, பரிபாம்.

2. எதிர்ப்பாற் சொற்கள்

ஒன்பதாம் தமிழ் மலரில் இடம் பெறுத எதிர்ப்பாற் சொற்கள் சில கீழே தரப்படுகின்றன.

I.	அடியான் ..	அடியான்
	ஆண்டான் ..	ஆண்டான்
	இரவலன் ..	இரவலன்
	பிறன் ..	பிறன்
	பெரியன் ..	பெரியன்
II.	ஆயன் ..	ஆய்ச்சி
	இயக்கன் ..	இயக்கி
	இறைவன் ..	இறைவி
	ஈசுவரன் ..	ஈசுவரி
	உத்தமன் ..	உத்தமி
	உழவன் ..	உழத்தி
	எயினன் ..	எயிற்றி
	காழுகன் ..	காழுகி
	காரணன் ..	காரணி
	குமரன் ..	குமரி
	கூத்தன் ..	கூத்தி
	கொழுந்தன் ..	கொழுந்தி
	சீலன் ..	சீலி
	செல்வன் ..	செல்வி
	தமிழன் ..	தமிழிச்சி
	நடன் ..	நடி
	பீடன் ..	பீடி
	வலைஞன் ..	வலைச்சி
	யுவன் ..	யுவதி
	வீரன் ..	வீரி
III.	அப்பன் ..	அம்மை
	ஐயன் ..	ஐயை
	சிவன் ..	சிவை
	தூர்த்தன் ..	தூர்தலை
	நிபுணன் ..	நிபுணை
	பண்டிதன் ..	பண்டிதை

IV.	கனவான் ..	..	கனவதி
	குணவான் ..	..	குணவதி
	தனவான் ..	..	தனவதி
	பாக்கியவான் ..	..	பாக்கியவதி
	புண்ணியவான் ..	..	புண்ணியவதி
V.	எசமானன் ..	..	எசமாட்டி
	கணக்கானன் ..	..	கணக்காட்டி
	திருவானன் ..	..	திருவாட்டி
	தேவரானன் ..	..	தேவராட்டி
	பெருமான் ..	..	பெருமாட்டி
VI.	ஆடவன் ..	..	பெண்டு
	ஆடே	..	மகடே
	எம்பி ..	..	எங்கை
	குரு ..	..	குரத்தி
	தபுதாரன் ..	..	விதவை
	நம்பி ..	..	நங்கை
	பிக்கு ..	..	பிக்குணி

ஆண், பெண் இருபாற்கும் பொதுவாய் வரும் சில பெயர்கள்.

அகதி	புத்திசாலி
அறிவாளி	குற்றவாளி
அறிவிலி	சுத்தவாளி
உலோபி	சோம்பேறி
ஏதிரி	ஞானி
ஏழை	மந்திரி
ஒருவர்	மேதை
காரியதரிசி	வழக்காளி
தெரியசாலி	வாதி
நோயாளி	பிரதிவாதி
பாவி	விவேகி
வியாபாரி	

3. எதிர்ப்பொருட் சொற்கள்

I.	அகங்கை	..	புறங்கை
	அகழ்தல்	..	தூர்த்தல்
	அனுகல்	..	விலகல்
	இரகசியம்	..	ப்ரகசியம்
	இறப்பு	..	எதிர்வு, பிறப்பு
	உதயம்	..	மறைவு
	உம்பர்	..	இம்பர்
	உருவம்	..	அருவம்
	ஐது	..	செறிவு
	காய்தல்	..	உவத்தல்
	குறுக்கம்	..	விரிவு
	குறைவு	..	நிறைவு
	கேடு	..	ஆக்கம்
	சற்குணம்	..	துர்க்குணம்
	சுலபம்	..	துர்ளபம்
	திண்மை	..	நொய்ம்மை
	நுண்மை	..	பருமை
	பாலர்	..	விருத்தர்
	புணர்ச்சி	..	பிரிவு
	புராதனை	..	நவீனம்
	மடமை	..	புலமை
	மருட்சி	..	தெருட்சி
	மெய்ம்பை	..	பொய்ம்மை
II.	கண்டம்	..	அகண்டம்
	சரம்	..	அசரம்
	சத்தியம்	..	அசத்தியம்
	சாதாரணம்	..	அசாதாரணம்
	சீரணம்	..	அசீரணம்
	சுத்தம்	..	அசுத்தம்
	சுரர்	..	அசுரர்
	* ஞானம்	..	அஞ்ஞானம்

	நியாயம்	..	..	அநியாயம்
	நீதி	..	..	அநீதி
	பக்குவம்	..	..	அபக்குவம்
III.	அந்தம்	..	..	அநந்தம்
	ஆதரவு	..	..	அநாதரவு
	ஆயாசம்	..	..	அநாயாசம்
	உசிதம்	..	..	அநுசிதம்
	ஏகம்	..	..	அநேகம்
IV.	ஆயுதன்	..	..	நிராயுதன்
	கதி	..	..	நிர்க்கதி
	சிந்தை	..	..	நிர்ச்சிந்தை
	குணன்	..	..	நிர்க்குணன்
	மலம்	..	..	நிர்மலம்
	விகற்பம்	..	..	நிர்விகற்பம்
	விசாரம்	..	..	நிர்விசாரம்
V.	தர்க்கம்	..	..	குதர்க்கம்
	யுத்தி	..	..	குயுத்தி
	ரூபி	..	..	குரூபி
	சீலன்	..	..	குசீலன்
VI	தேகம்	..	..	விதேகம்
	தேசம்	..	..	விதேசம்
	பக்கம்	..	..	விபக்கம்
	மலம்	..	..	விமலம்
	யோகம்	..	..	வியோகம்
VII.	இலட்சணம்	..	..	அவலட்சணம்
	மரியாதை	..	..	அவமரியாதை
	தந்திரம்	..	..	அவதந்திரம்
	ஆரோகணம்	..	..	அவரோகணம்
	நம்பிக்கை	..	..	அவநம்பிக்கை
VIII.	கீர்த்தி	..	..	அபகீர்த்தி
	சகுனம்	..	..	அபசகுனம்

4. சில மரபுப் பெயர்கள்

- குட்டி .. ஆடு, குரங்கு, குதிரை, நாய், புலி, மான், பன்றி,
பாம்பு, வாழை என்பனவற்றின் இளைமைப்பெயர்.
- பறன் .. குரங்கு, பூனை, பன்றி என்பனவற்றின் இளைமைப்
பெயர்.
- குருளை .. புலி, சிங்கம், நாய் என்பனவற்றின் இளைமைப்பெயர்.
- கன்று .. மான், மாடு, ஏருமை, எலுமிச்சை, பலா, மா,
வேம்பு என்பனவற்றின் இளைமைப் பெயர்.
- குஞ்சு .. தவளை, மீன், அணில், சிளி, கோழி என்பன
வற்றின் இளைமைப் பெயர்.
- நாற்று .. நெல்லின் இளைமைப் பெயர்.
- வடலி .. பனையின் இளைமைப் பெயர்.
- பந்தி .. யானைகள் கட்டுமிடம்.
- நிரை .. பசு, ஏருமைகளின் தொகுதி.
- மந்தை .. ஆடுமாடுகளின் தொகுதி.
- இடையன் .. ஆடுமாடு மேய்ப்பவன்.
- பாகன் .. யானை, குதிரை, தேர் செலுத்துபவன்.
- குரும்பை .. தென்னை, பனையின் இளங்காய்.
- பிஞ்சு .. பலா, புளி முதலியவற்றின் இளங்காய்.
- வடு .. மாவின் இளங்காய்.
- கச்சல் .. வாழையின் இளங்காய்.
- ஓலை .. பனை, தென்னை, கழுகு என்பனவற்றின் இலை.
- தாள் .. நெல், கோதுமை, சோளம் என்பனவற்றின் இலை.
- இலத்தி .. யானையின் மலம்.
- பிழுக்கை .. ஆடுடின் மலம்.
- சாணம் .. மாடு, ஏருமை என்பனவற்றின் மலம்.
- விட்டை .. கழுதையின் மலம்.
- ஏசும் .. காகம், குருவி முதலிய பறவைகளதும் பல்லியதும்
மலம்.
- விதை .. மிளகாய், கத்தரி என்பனவற்றின் வித்து.
- மணி .. நெல், கோதுமை, கடுகு என்பனவற்றின் வித்து.
- கொட்டை .. மா, பலா என்பனவற்றின் வித்து.
- அரிசி .. நெல், கோதுமை, சாமை, தினை என்பனவற்றின்
உள்ளீடு.

பருப்பு	.. அவரை, துவரை, உழுந்து, பயறு என்பனவற்றின் உள்ளீடு.
முத்து	.. ஆமணக்கு, வேம்பு என்பவற்றின் வித்து.
சோறு	.. கற்றுலையின் உள்ளீடு.
சளை	.. பலாப்பழம் தின் உள்ளீடு.
சதை	.. மாம்பழம், வாழைப்பழம் ஆகியவற்றின் உள்ளீடு.
கடுவன்	.. குரங்கு, பூனை என்பவற்றின் ஆண்.
ஒருத்தல்	.. கரடி, புலி, பன்றி, மரை என்பவற்றின் ஆண்.
கலை	.. மானின் ஆண்.
களிரு	.. யானையின் ஆண்.
பகடு	.. ஏருமை, மாடு என்பவற்றின் ஆண்.
எறு	.. மாடு, ஏருமை, பன்றி என்பவற்றின் ஆண்.
ஜூரி	.. நரியின் ஆண்.
பிடி	.. யானையினா பெண்.
பிலை	.. மானா, பன்றிகளின் பெண்.
பெட்டை	.. கழுதை, குதிரை, ஒட்டகம், சிங்கம் என்பவற்றின் பெண்.
மந்தி	.. குரங்கின் பெண்.
பிணை	.. நாய், பன்றி என்பவற்றின் பெண்.
ஆன	.. மாடு, ஏருமை, மரை என்பவற்றின் பெண்.
நாகு	.. ஏருமை, மாடு என்பவற்றின் பெண்.

குறிப்பு: இம்மரபுச் சொற்கள் வழக்கில் ஓரோவழி மாறுபட்டும் வரும்

பயிற்சி

I. அடைப்புக்குறியுள்ளே உள்ளனவற்றிற் பொருத்தமான சொல் விள் கீழ்க் கீழ்க்கூடுகள்.

- (1) அன்மை என்ற சொல்லுக்கு எதிர்ச்சொல் (சமீபம், அருகு, அயல், சேய்மை).
- (2) ஜது என்ற சொல்லின் எதிர்ச்சொல் (நொய்ம்மை, சிறியது, செறிவு, திரள்).
- (3) நொய்ம்மை என்ற சொல்லின் எதிர்ச்சொல் (திடம், திண்மை, கடினம், இறுக்கம்).
- (4) சீரியர் என்ற சொல்லின் எதிர்ச்சொல் (சிறந்தவர், வறியர், தீயர், பூரியர்).

- (5) புராதனம் என்ற சொல்லின் எதிர்க்கொல் (பெருமை, நவீனம், பழைமை, அருமை).
- (6) சிவன் என்ற சொல்லின் எதிர்ப்பாற் சொல் (சத்தி, பார்வதி, சிவை, உமை).
- (7) காரணன் என்ற சொல்லின் எதிர்ப்பாற் சொல் (காரணன், காரணி, காரணமானவள், காரணத்தாள்).
- (8) ஒருவன் என்ற சொல்லின் எதிர்ப்பாற் சொல் (ஒருவள், ஒருவி, ஒருத்தி, ஒருவர்).
- (9) யானைகள் கட்டுமிடம் (பட்டி, பண்ணை, பந்தி, தொட்டில்).
- (10) சிங்கத்தின் இளையது (கன்று, குருளை, பின்னை, குஞ்சு).
- (11) வாழையின் இளையது குட்டிபோல, தென்னையின் இளையது (தென்னாங்கன்று, தென்னம்பிள்ளை, தென்னைநாற்று, தென்னைமாற்).
- (12) குரங்கின் இளையது குரங்குக்குட்டிபோல, கீரியின் இளையது (கீரிக்குஞ்சு, கீரிக்குட்டி, கீரிப்பிள்ளை, கீரிக்குருளை).
- (13) தென்னையின் இளங்காய் தென்னங்குரும்பை போல வாழை மின் இளங்காய் (வாழைப்பிஞ்சு, வாழைப்பட்டு, வாழைக் கச்சல்).
- (14) ஆந்தை அலறுவதுபோல மயில் (கத்தும், கீச்சிடும், அகவும், இரையும்).
- (15) மிளகாயின் வித்தை விதை என்பதுபோல, ஆம்மணக்கின் வித்தை (கொட்டை, வித்து, முத்து, பருப்பு) என்பவர்.

II. இடைவெளிகளில் ஏற்ற பெண்பாற் சொல் வைத்து நிரப்புக :—

- (1) உழவனும் ..... செந்நெற் கழனியிற் களையெடுத் தனர்.
- (2) பாணனும் ..... அரசவையிற் சென்று பாடி ஆடிப் பரிசு பெற்றனர்.
- (3) திருவளர் செல்வன் சண்முகத்துக்கும் ..... வள்ளி நாயகிக்கும் திருமணம் இனிது நிறைவெய்தியது.
- (4) பாங்கனும் ..... தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் பெருந்துணையாய் அமைவர்.
- (5) கடந்த “ ஒலிம்பிக் ” விளையாட்டுப் போட்டியில் அமெரிக்க நாட்டு வீரர்களும் ..... பல தங்கப் பதக்கங்களைப் பரிசாகப் பெற்றனர்.

செந்தமிழைப் போலவே ஆரியமும் (சமஸ்கிருதம்) பழைமையூந் தெய்வத் தன்மையுமடையது. ஆரியமொழிச்சொற்கள் அம்மொழி யோசையும், அதற்குரிய எழுத்தும் அமைய நிற்பின் ஆரியச் சொல் வென்றும், அவை தமிழ் நடைபெற்றுத் தமிழே போல விரவி நிற்பின் வடசொல்லென்றும் வழங்குமென்பது முன்னர்க் கூறப் பட்டது. (தமிழ்மலர் 9 ; பக்கம் 158).

ஆரியம் செயற்கையொலிகளை உடையது. செந்தமிழ், நாவுக் கெளினமையும் காதுக்கினிமையுமடைய 'இயற்கையொலிகளையுடையது. ஆதவினால், அவ்வாரிய மொழிச் சொற்களைத் தமிழ் நடைப்படுத்தாது கிடந்தாங்கு வழங்குதலினாலே தமிழில் அமைந்த தண்ணென்ற இனியவோசை குன்றிவிடும். அதன் எழுத்துக்களின் இன்னேஞசை அமைப்புத் திரியும். நாளாண்டவில் அவ்வழக்குத் தமிழின் மொழி நடையை மாற்றி அது பிறிதொரு மொழியாகத் திரிதற்குத் துணைசெய்யும். அவ்வாரே அருந்தமிழ், பழைய நாளிலே மலையாளம் தெலுங்கு, கன்னடமாகத் திரிந்ததை மொழி வரலாற்றில் அறிகின் ரேம்.

தமிழ், இயற்கை ஒலியுடையதாகவின், உரப்பியும் எடுத்துங் கணித்தும் கூறும் வடவெழுத்துக்களை நீக்கி, அவற்றுக்குச் சமமான தமிழ் எழுத்துக்களை இட்டுத் தமிழ்நடைப்படுத்தி வழங்குதலை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுரூம் பவணந்தியாரும் அவரையுள்ளிட்ட ஆசிரியர் எல்லாரும் வேண்டின்றனர்.

செந்தமிழ் வழக்கை மதித்து நூல் செய்துவந்த சங்ககாலச் சான்றேருரும் இடைக்காலச் சான்றேருரும், பிற்காலச் சான்றேருரும், இக்காலச் சான்றேருரும் அவ்வழக்கை வழுவ விடாது பெரிதும் பேணிவருவராயினர்.

ஓன்பதாம் தமிழ்மலரிலே வடமொழியாக்கம் சுருங்கிய அளவிற் கூறப்பட்டுள்ளது. (தமிழ்மலர் 9-பக் 202). இங்கே முக்கிய விதிகளைத் துணைக் கொண்டு ஆரியச் சொற்கள் தமிழ் நடைப்பட்ட திறத்தைக் காண்க. தமிழ் நடைப்பட்ட வடசொற்களை அறிவதோடு அவற்றுக்குச் சமமான தமிழ்ச் சொற்களை அறிந்து ஒல்லும்வகை வழங்குதல் சாலச் சிறப்புடைத்து.

(அ) “ஜை” வை மொழி முதலாகவுடைய ஆரியச் சொல் வடசொல் லாரும் போது “ஜை” என்பது “சை” ஆகமாறும்.

ஆரியச் சொல்

வடசொல்

ஜகம்	.. சகம் (உலகம்)
ஜங்கமம்	.. சங்கமம் (அஸைவது, இயங்குவது)
ஜடம்	.. சடம்
ஜயம்	.. சயம் (வெற்றி)
ஜலம்	.. சலம்
ஜிநகள்	.. சனாகள்
ஜிநநம்	.. சனணம் (பிறப்பு)
ஜாதகம்	.. சாதகம்
ஜாதி	.. சாதி
ஜீவன்	.. சீவன்
ஜீரணம்	.. சீரணம்
ஜூவாலை	.. சவாலை
ஜூபம்	.. செபம்
ஜோதி	.. சோதி (ஒளி)

(ஆ) ஆரியச் சொல்லில் இடையில்வரும் “ ஜ ” வடசொல்லில் “ ச ” ஆகவோ, “ ய ” ஆகவோ மாறும்.

ஆரியச் சொல்

.. வடசொல்

ராஜூன்	.. இராசன்
ஸ்மாஜும்	.. சமாசம்
விஜூயன்	.. விசயன்
தவஜம்	.. துவசம் (கொடி)
பிரஜா	.. பிரசை (குடிகள்)
பீஜம்	.. பீசம் (விதை)
போஜுனம்	.. போசனம்
அம்புஜம்	.. அம்புயம் (தாமரை)
புஜங்கம்	.. புயங்கம் (பாம்பு)

(இ) ஆரியச் சொல்லின் இடையில்வரும் “ ஷ ” என்னும் சிறப்பெழுத்து வடசொல்லில் “ ட ” ஆகவும் சிறுப்பான்மை “ ச ” ஆகவும் மாறும். மொழிமுதலில் அது சகரமாகவே திரியும்.

ஆரியக் சொல்

அதிர்ஷ்டம்	.. அதிப்படம்
அபிழேகம்	.. அபிதேகம் (திருமூழுக்கு)
அநுஷ்டாநம்	.. அநுட்பாநம்
ஆதிசேஷன்	.. ஆதிசேஷன்
இஷ்டம்	.. இட்டம்
உஷணம்	.. உட்னம்
ஒளஷதம்	.. ஒளடதம் (மருந்து)
குஷ்டம்	.. குட்டம்
சிருஷ்டி	.. சிருட்டி (தோற்றும்)
சிரேஷ்டம்	.. சிரேட்டம் (சிறப்பு)
சீஷன்	.. சீடன்
சேஷ்டை	.. சேட்டை
திருஷ்டாந்தம்	.. திருட்பாந்தம் (எடுத்துக்காட்டு)
திருஷ்டி	.. திருட்டி, திட்டி
துஷ்டன்	.. துட்டன்
தூஷணம்	.. தூடணம் (இழிவுரை)
பிரதிஷ்டா	.. பிரதிட்டை
நிமிஷம்	.. நிமிடம்
நிஷ்டுரம்	.. நிட்டுரம்
நிஷ்களங்கம்	.. நிட்களங்கம் (மாசின்மை)
பாஷா	.. பாடை
புருஷன்	.. புருடன்
வரஷம்	.. வருடம்
விஷயம்	.. விடம்
வேஷம்	.. வேடம்
ரிஷி	.. இருடி
பொக்கிஷம்	.. பொக்கிசம்
ஷண்முகம்	.. சண்முகம்

வடசொல்

3. ஆரியச் சொல்லில் “ஸ்” என்னும் சிறப்பெழுத்து வரின், அவ்வெழுத்து வடசொல்லில் “ச்” ஆகவோ, “த்” ஆகவோ, “ற்” ஆகவோ மாறும். மொழி முதலில் வரும் ஈகர மெய் பெரும்பாலும் கெடும்.

ஆரியச்சொல்	வடசொல்
ஸ்வதேசி	சுதேசி
ஸ்வர்க்கம்	சுவர்க்கம், சொர்க்கம்
ஸ்தானம்	தானம்
ஸ்நேகம்	சிநேகம்
ஸ்கதி	சத்தி
ஸ்ப்தம்	சத்தம்
ஸ்தலவம்	உற்சவம்
தபஸ்	தபசு, தவம்
வாஸம்	வாசம்
வாஸைன்	வாசைன், வாதைன்
சரஸ்வதி	சரசுவதி
அஸ்தமனம்	அத்தமனம்
அஸ்திரம்	அத்திரம்
கஸ்தூரி	கத்தூரி
சாஸ்திரம்	சாத்திரம்
புஸ்தகம்	புத்தகம்
ஸ்தோத்திரம்	தோத்திரம்
மத்தியஸ்தம்	மத்தியத்தம்
விஸ்தாரம்	வித்தாரம்
பஸ்மம்	பற்பம் (நீறு)
பாஸ்கரன்	பாற்கரன்

4. “ஹ்” கரமெய் மொழிமுதலில் எந்த உயிர் எழுத்தோடு சேர்ந்து நிற்கின்றதோ அந்த உயிர் எழுத்து நிற்க, தான்கெடும்; இடையிற் “க்” ஆக மாறும்

ஆரியச் சொல்

ஹருமான்	.. அனுமான்
ஹரம்	.. ஆரம் (மாலை)
ஹிதம்	.. இதம்
ஹிமாலயம்	.. இமாலயம்
ஹோவினி	.. உரோகினி
ஹழிமா	.. மகிமை
ஹேது	.. எது (காரணம்)

5. ஆரியச் சொல்லில் மொழி முதலில் வரும் “க்கி” என்னும் சிறப்பெழுத்து வடசொல்லில் “க்” ஆகவேனும், “ச்” ஆக வேனும் மாறும்; அவ்வெழுத்து மொழியிடையில் வரின் “க் க்” ஆகவோ, “ட் ச்” ஆகவோ மாறும்.

ஆரியச் சொல்

அக்கரம்	.. அக்கரம், அட்சரம் (எழுத்து)
லக்ஷாமணன்	.. இலக்குமணன்
கஷணம்	.. கணம்
கேஷமம்	.. சேமம்
பக்ஷணம்	.. பக்கணம், பட்சணம்
பிரதக்ஷணம்	.. பிரதக்கணம்
பிக்கா	.. பிச்சை
பக்ஷி	.. பட்சி
கேஷத்திரம்	.. சேத்திரம், கேத்திரம்

6. ரகர, லகரத்தை முதலாகவுடைய ஆரியச் சொற்கள் வடசொல் லாகும்போது அ, இ, உ என்னும் எழுத்துக்களில் ஒன்றை முதலிற் பெற்றுவரும்.

ஆரியச் சொல்

ரங்கம்	.. அரங்கம்
ரஹஸ்யம்	.. இரகசியம்
ரஸம்	.. இசம்
ரஸனை	.. இரசனை

வடசொல்

அனுமான்	.. ஹருமான்
ஆரம்	.. ஹரம் (மாலை)
இதம்	.. ஹிதம்
இமாலயம்	.. ஹிமாலயம்
உரோகினி	.. ஹோவினி
மகிமை	.. ஹழிமா
எது (காரணம்)	.. ஹேது

ரளையனம்	.. இரசாயனம்
ரஞ்சிதம்	.. இரஞ்சிதம் (விருப்பம்)
ரத்தம்	.. இரத்தம்
ரதம்	.. இரதம்
ரம்யம்	.. இரம்மியம் (களிப்பு)
ரவி	.. இரவி (ஞாயிறு)
ராகம்	.. இராகம்
ராகவன்	.. இராகவன்
ராகு	.. இராகு
ராஜ்யம்	.. இராச்சியம்
ராணி	.. இராணி
ருக்மணி	.. உருக்குமணி
ருசி	.. உருசி
ருத்ரன்	.. உருத்திரன்
ருது	.. இருது (பருவம்)
ரோகா	.. இரோகை
ரோகம்	.. உரோகம் (நோய்)
லக்னம்	.. இலக்கினம்
லக்ஷணம்	.. இலட்சணம், இலக்கணம்
லாபம்	.. இலாபம்
விங்கம்	.. இவிங்கம்
லோகம்	.. உலோகம்
லோபம்	.. உலோபம்
லோபி	.. உலோபி
லெளிகம்	.. இலெளிகம் (உலகியல்)

7. புறநடை

ஆரியக் கொல்	வட்சோல்
அஹிம்ஸா	.. அகிஞ்சை
அம்ஸம்	.. அமிசம்
ஹிம்ஸா	.. இமிசை

கர்ணன்	.. கருணன், கன்னன்
கர்ப்பம்	.. கருப்பம்
காவயம்	.. காவியம், காப்பியம்
குரணம்	.. குரணம், சன்னம (பொடி)
திருப்தி	.. திருத்தி
திவ்யம்	.. திவ்வியம், திப்பியம்
தூர்நிமித்தம்	.. துன்னிமித்தம்
நிரணயம்	.. நிருணயம், நின்னயம்
பத்மம்	.. பதுமம், பற்பம் (தாமரை)
முக்தி	.. முத்தி
யோக்யம்	.. யோக்கியம்
வம்ஸம்	.. வமிசம்
வாக்யம்	.. வாக்கியம்
வர்ணனு	.. வருணனை
சத்துருக்னன்	.. சத்துருக்கினன்
குரபத்மன்	.. குரபன்மா
எகாத்மவாதம்	.. எகான்மவாதம்
மாத்சரியம்	.. மாற்சரியம் (பொருமை)
வக்ரம்	.. வக்கிரம் (வளைவு)
கர்க்கடகம்	.. கற்கடகம்
பத்மராகம்	.. பதுமராகம்
சம்சயம்	.. சமுசயம்
பலாத்காரம்	.. பலாற்காரம், வலாற்காரம்
மகாத்மா	.. மகாத்துமா
கல்யாணம்	.. கலியாணம்

யமிற்சி :

I. அடைப்புக்குறியுள்ளே உள்ளவற்றிற் பொருத்தமான சொல் லின் கீழ்க் கீறிடுக.

- (1) பேச்சுப் போட்டி யொன்றுக்கு அறிஞர் மூவர் (மத்தியஸ்தம், மத்தியசம், மத்தியஸ்ததம், மத்தியத்தம்) வசித்தனர்.
- (2) (ரோஹிணி, உரோஹிணி, உரோகிணி, ரேகிணி) இருபத்தேഴு நட்சத்திரங்களுள் ஒன்று.

- (3) அகிஞ்சை என்னும் வடசோற் பொருஞ்சுக்குரிய தமிழ்ச்சொல் (இன்னைசெய்யாமை, கொல்லாமை, புலான்மறுத்தல், கள்ளாமை).
- (4) வனஞ்சென்ற இராமனை (வகைமணன், இலக்ஷ்மணன், இலட்சமணன், லக்குமணன்) நிமுல்போல நீங்காது சென்றுள்.
- (5) சமய (தீக்கை, தீக்கை, தீட்டை, தீட்சை) பெருதோர் சைவசமயிகள் எனக் கருதப்படார்.
- (6) பங்கயம் என்னும் வடசோற்குரிய தமிழ்ச்சொல் (கமலம், தாமரை, முளரி, அம்புயம்).
- (7) அளவுக்கதிகமான இனிப்புப் (பச்சணங்களை, பக்கணங்களை, பக்கணங்களை, பட்சணங்களை) சிறுவர் உண்பதனால் நோய் வாய்ப்படுகின்றனர்.
- (8) (சத்துருக்கன், சத்துருக்கினன், சத்துருக்கன், ஒத்துருக்கன்) பரதனின் இணைபிரியாத் தம்பியாவான்.

II. பின்வரும் உரைப்பகுதியிலே தடித்த எழுத்திலுள்ள ஆரியச் சொற்களை வட சொல்லாக்கி எழுதுக.

ராமன் அபிஷேகத்துக்கு வித்தமானது:—புரோஹிதர் சௌந்னபாடி ராமன் ஸ்நானம் செய்து சுத்தமான மனத்துடன் விசாலமான நேத்திரங்களையுடைய வலீதை யோடு நாராயணனை உபாவித்தார். அவரை உத்தேசித்து ஹவிஸ்நிறைந்த பாத்திரத்தை உயரத் தூக்கி மந்திரங்களை விதிப்படி உச்சரித்து ஜ்வாலிக்கும் அக்ளியில் ஹோமம் செய்து அதன் மிகுதியையும் தனக்கு கேஷமத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதும் மிகவும் பிரியமுள்ளதுமான நெய்யாகிற ஹவி-ஸையும் புஜித்து தர்பாஸனத்தில் வலீதையுடன் மனத்தை அடக்கிக் கொண்டு மெளனமாகத் தனவீட்டிலிருக்கும் பூஜாக்கு ஹத்திலே தூங்கினார்.

III. பின்வரும் உரைப் பகுதியிலுள்ள ஆரியச் சொற்களை வடசொல்லாக்கி, உரைப்பகுதியைத் திருப்பி எழுதுக.

இக்ஷவாகு குலத்தில் இதுவரையிலும் தகப்பனுக்குப் பிறகு வயதின் கிரமப்பாடி மூத்த புத்திரனுக்கே ராஜ்யம்கிடைத்துக் கொண்டு வருகிறது. நீயோ இப்போது சக்கரவர்த்தி உமிரோடிருக்கும் போதே அந்த ராஜதர்மத்தைக் கெடுக்கப் பார்க்கிறுய். நீ செய்யும்

அக்ரமத்தைப் பார்த்தால் உன் ராஜ்யத்தில் பிராம்மனர் முதலிய ஸாதுக்கள் ஒரு நிபிஷங்கூடுத்தங்கமாட்டார்கள். ராமனைக் காட்டிற்குத் தூரத்துவதில் ஒரே பிடிவாதமாக இருக்கும் உனக்கு அக்னி ஜாவாலீயோடு கூடிய பயங்கரமான யமதண்டத்தைப் போன்ற வார்த்தைகளால் வவிஞ்ச்டர் முதலிய மஹாத்மாக்களான பிரம்ம ரிஷிகள் கேடுசெய்யாமலிருப்பது என்ன ஆச்சியம்.

IV. பின் வரும் உரைப்பகுதியிலுள்ள ஆரியச்சொற்களைத் தமிழ்ச் சொல்லாக்கி, உரைப்பகுதியைத் திருப்பி எழுதுக.

பல மிருகங்களாலும் பசுகிளாலும் விசித்திரமான புஷ்பங்களுள்ள மரங்களாலும் நிறைந்து ஸர்பங்கள், யானைகள், புலிகள், கரடிகள், மான்கள் முதலிய மிருகங்களின் சப்தத்தால் விளங்கும் அந்த ஆரண்யத்தில் ராமலக்ஷ்மனர்களும் வீடையும் புலன்களையும் மனத்தையும் அடக்கிக் கொண்டு, தங்கள் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்து, புஷ்பங்களைப் பறிப்பது ஜலக்கிரீடை செய்வது முதலிய அந்தந்தக் காலத்துக்கேற்ற ஸ-கங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மிகக் ரமணீயமான அந்தச் சித்திரிகூட பர்வதத்தில் மால்யவதி என்ற புண்ணிய நதிக்கரையில் ஒரு கவலையுமில்லாமல் இராமன் என்ற தபஸ்விகளின் தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக் கொண்டு அவைற்ற ஸந்தோஷத்தை அடைந்து அயோத்தியை விடுவேந்த துக்கத்தை மறந்திருந்தான்.

V. பின்வரும் வடக்கொற்களுக்குரிய தமிழ்ச் சொற்களை எழுதுக.

உ—ம் : குரியன்—ஞாயிறு.

துவசம்	அபிடேகம்	கருவம்
சந்தோடம்	அருத்தம்	கலீயானம்
தருமம்	ஆத்துமா	ஒள்டதம்
இலட்சணம்	ஆரணியம்	காரியத்திரி
சுவாமி	இட்டம்	கீர்த்தி
சேமம்	இதம்	சத்தம்
நடசத்திரம்	இராச்சியம்	சத்துரு
அட்சரம்	உதாரணம்	சம்பத்து
அத்தமனம்	இரத்தம்	சிவியம்
அத்தியட்சர	உபகாரம்	சிநேகம்

ஆரியம் வட தேசங்களில் பிருதியும் வழங்கப்பட்டது. அவ்வாரியச் சொற்கள் தமிழ் நடைப்பட்டு வழங்கும்வழி வட சொல்லெனப்படும். “ஆரிய மொழி தமிழில் வடமொழியாதல்” என்று நாவலர் கூறுவர். ஆரியத்தைத் திசைமொழி யென்னும் வழக்கம் இல்லை.

செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பண்ணிரண்டு கொடுந் தமிழ் நிலங்களிலும், பதினெண் பாடை நாடுகளுள், தமிழும் ஆரியமும் ஒழிந்த எனைப் பதினாறு நாடுகளிலும் வழங்கிய சொற்களுளே ஒரு சில தமிழ் நிலத்திற் புகுந்து ஆட்சிப்பட்டன. அவற்றைத் தமிழுச் சான்றேர் தமிழ் நடைப்படுத்தி வேண்டும் சிற்சிலவிப்பகளிலே அமைத்துக் கொண்டனர். அவைகள் திசைச் சொற்கள் எனப்பட்டன.

பிறகாலத்திற் போத்துக்கேய நாடு, ஓல்லாந்த நாடு, ஆங்கில நாடு, பிரான்சு நாடு முதலிய நாடுகள் தமிழ் நாட்டுத்தனும் இலங்கையுடனும் தொடர்பு கொண்டமை எல்லாராலும் அறியப்படும். நட்புரவு, வாணிகம் முதலிய தொடர்புகளாலும் அந்நாட்டார் ஆட்சியின்னும் திசைச் சொற்கள் நாகரிகம் படைத்த மக்கள் பேசும் மொழிகளிற் கலப்பது இயற்கையாகும். அச்சொற்களை வரம்பு கடந்து செல்ல விபாது மட்டுப்படுத்துவதும், அவைகளுக்கு நேரான தமிழுச் சொற்களை ஆக்கி வழங்குவதும் தமிழுச் சான்றேர்க்கு மரபாயிற்று.

ஆரியச் சொற்களை எங்குனம் தமிழ்நடைப் படுத்தி வட சொல் லாக்கி வழங்கி வருகின்றோமோ, அங்குனமே திசைச் சொற்களையும் தமிழோசைக் கேற்பத் தமிழ் எழுத்துக்களாலே தமிழ் நடைப்படுத்தி வழங்குதல் முறை. அவ்வாறு தமிழ்நடை பெற்ற வழியே அவை திசைச் சொற்கள் எனப்படும். “.....எனையவற்றுள் தமிழ்நடை பெற்றதைத் திசைச்சொல்லென்றும் சான்றேரால் நியமிக்கப்பட்டன”, என்பர் நன்னால் உரைகாரர். (நன். விருத்தி-குத். 270).

தமிழுச் சான்றேர் வடசொல், திசைச்சொல் என்பவற்றைத் தமிழ் நடைப்படுத்தி வழங்குதற்கு விதி செய்தாரேனும், அவர்கள் நூற்றுக்கு ஒருசொல் இருசொல் விழுக்காடு மட்டுலே வழங்கிவந்தனர். திசைச் சொற்களுக்குச் சமமான தமிழுச் சொற்களையே சான்றேர் வழங்கக் காணகிறோம்.

உ.-ம் : கதிரை—நாற்காலி ; நிமமதி—அமைதி ; யன்னல்—சாளரம் ; அலவாங்கு—பாரை ; சிப்பந்தி—வேலையாள்.

இவ்வாறே கீழ்வரும் திசைச் சொற்களில் ஏற்றனவற்றுக்குத் தமிழ்ச்சொல் இட்டு வழங்குக.

போத்துக்கேய மொழிச் சொற்கள் :

அலுமாரி	கிருதி	நங்கூரம்
அலுப்புநெத்தி	கொறடா	பாதிரி
ஆயா	கோப்பை	மேசை
கடுதாசி	சப்பாத்து	மேத்திரி
கதிரை	சாவி	சன்னல்
கரத்தை	தவறணை	வாங்கு
கப்பாத்து	துப்பாக்கி	விருந்தை

ஒல்லாந்த மொழிச் சொற்கள் :

இலாச்சி	கேத்தில்	தொலுக்கு
உலாந்தா	சக்கடத்தார்	தோம்பு
கக்கூசு	சாக்கு	நொத்தாரிசு
கந்தோர்	துட்டு	பிசுக்கால்

பிராஞ்சு மொழிச் சொற்கள் :

குசினி	பிரோ	இலாந்தர்
--------	------	----------

ஆங்கில மொழிச் சொற்கள் :

ஆர்மோனியம்	சவரன்	பொவிசு
உயில்	சீமெந்து	மைஞ்
ஏக்கர்	சினிமா	மைனர்
கோப்பி	தார்	போட்டார்
கொக்கோ	நோட்டு	யார் (அளவை)
கோச்சி	பிடில்	விசுக்கோத்து
சம்மன்	பொத்தான்	பெண்சில்

அராபி மொழிச் சொற்கள் :

இலாகா	தகவல்	வகுல்
சைத்தான்		

மராட்டி மொழிச் சொற்கள் :

அட்டவணை	சாம்பார்	பட்டாணி
அபான்டம்	சாவடி	வில்லங்கம்
குண்டான்		

பாரசீக மொழிச் சொற்கள் :

சபாச	சர்க்கார்	சிபபந்தி
சமுக்காளம்	சால் (வை)	சமார்

இந்துத்தானி மொழிச் சொற்கள் :

ஆசாமி	சொக்காய்	பயில்வான்
இத்திரிப்பெட்டி	தாசில்தார்	மகசர்
உசார்	தாலுகா	மசோதா
கரூர்	பஞ்சாயத்து	மனு
கசானு	பாக்கி	மகுதி
சிபாரிசு	பேட்டி	மகால்

பாளி மொழிச் சொற்கள் :

ஆணை	உபாசகர்	தூபி (கோபுரம்)
சமணன்	துக்கம்	போதி (அரசமரம்)
சேதியம்	சதுக்கம் (நாற்சந்தி)	பீடிகை (ஆசனம்)
வேதிகை (மேடை)	சீலம்	பிக்கு
விகாரை	நட்டம் (ஆடல்)	பிக்குனி

பயிற்சி :

I. பின்வரும் திசைச் சொற்களுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்களை எழுதுக.

அப்புக்காத்து	பஸ்	தகவல் <i>பாரி</i>
அவ்வாங்கு	ஆசப்பத்திரி	ஆயா <i>பாஷா</i>
சந்தா	கச்சேரி	கரத்தை <i>பாஷா</i>
பேப்பர்	இனம்	குசினி <i>பாஷா</i>
இங்கிலிச்	பேட்டி <i>டி</i>	கொந்திருத்து
தெவிபோன்	வள்ளம்	சாவி - <i>பாஷா</i>
நேடியோ	நகல்	பாதிரி - <i>பாஷா</i>
தெவிவிசன்	தர்பார்	மசோதா. - <i>டி</i>

7. அருஞ் சொற்றெடுக்க கோவை

பாச் செய்யுள்களிலும் உரைச் செய்யுள்களிலும் பயின்றுவரும் அருஞ்சொற்றெடுக்களை விளங்கிப் பிரயோகிக்கும் வன்மை, மொழி வளத்துக்கு ஆக்கந்தருவதாகும். மாண்புக்கர் இவற்றைக் கற்று ருணர்ந்து தகுந்த இடங்களிற் பிரயோகன் செய்து மொழியாற்றல் பெறுதல் நன்று.

அகமும் முகமும் மலர்ந்து
 அண்ட சராசரம் அனைத்தும்
 அனிவன அனிந்து புனைவன புனைந்து
 அருள்புரி நெஞ்சு
 அமிழ்தினு மினிய தமிழ் மொழி
 அலர்ந்த புகழோர்
 அறங்கோலாக
 அருமையும் பெருமையும் அறியாது
 அருணைறி போற்றுது மருணைறி போற்றி
 ஆசைகாட்டி மோசஞ் செய்து
 ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து
 ஆண்டிமுதல் அரசன்வரையும்
 ஆலமுன்ட நீலகண்டன்
 இகபர இன்பம் பெற்று
 இச்கம் பேசி
 இடம் பொருள் ஏவல்
 இட்டு சட்டமாய்
 இல்லுறை தெய்வம்
 இறுதியிலின்பம்
 இருமுது குரவர்
 இன்னேரன்ன
 ஈத்துவக்குமின்பம்
 உச்சிமேற்புலவர் கொள்
 உடல்பொருளாவி
 உண்ணு நோன்பு
 உணர்வொழி காலம்

ஊனுறக்கம் இல்லாமல்
ஊர்துஞ்சியாமம்
உளமலியுவகை
உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசி
எடுப்பாந்தைக்கப்பின்லோயாய்
எழுமையும் தொடரும் உழுவலன்பு (எழுபிறப்புந்தொடரும்
பேரன்பு)

ஏவலினோயர்
ஏழை எளியவர் வாயிலடியாமல்
ஒடியாவுள்ளாம்
ஒல்காப் பெரும்புகழ்
ஒல்லும் வகையால்
ஒன்றுக்கும் பற்றுத் திறியேன்
ஒங்குயர் விழுஷ்சி
ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்கும்
கண்கண்ட தெய்வம்
கண்ணீர் வார மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப
கண்ணுக்குக் கண்ணுக்கப் போற்றி
கண்மூடிப் பழக்கங்கள்
கருவிலே திருவுடைய
கல்வியறிவொழுக்கம்
கழிபெருந்துன்பம்
காற்றினுங் கடுசி
காலக் கணிதம்
குமரி முதல் இமயம் வரையுட்
குற்றங்களைந்து குணங்கொண்டு
குற்குறு நடந்து சிறுகைநீட்டி
கூடிக் குலாவி
கூரிய அறிவும் சீரிய ஒழுக்கமும்
கைம்மாறு கருதாமல்
சாதுரியமாகவும் மாதுரியமாகவும்
சிதையாவுள்ளாம்

சின்னூட் பல்பினிச் சிற்றறிவு
செற்றமுஞ் சினமுமற்ற
சொற்கருக்கமும் பொருட்பெருக்கமும்
சொன்னயம் பொருணயம்
தகவுடை மங்கையர்
தண்டா வீகை (குறைவற்றகொடை)
தலைகால் தெரியாது
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் போற்றி
துள்ளித் திரிசின்ற காலத்திலே
தேனினுயினிய தீஞ்சொல்
தொஸ்விசைப் புலவர்
தோன்றுத்துஜை
நடையுடை பாவனை
நரை திரை மூப்பு
நரை முது மக்கள்
நாளெளாரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும்
நுண்மான் நுழைபுலம்
நூலறிவும் நுண்மதியும்
நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து
நெஞ்ச நடுக்குற்று
நெற்றி வியர்வை நிலத்திற்சோர
பத்தினித் தெய்வம்
பாடல்சால் சிறப்பு
பார்த்த கண்ணும் பூத்து
பாலும் தேனும் பாயும்
பிணி மூப்புச் சாக்காடு
பிறவிப் பெருங் கடல்
புகைந்த நெஞ்சம்
பொய்க்கரியாளர்
பொருவரு சிறப்பு
மந்திரமுந் தந்திரமும் மருந்தும்

மலர் தலையுலகம்
 மனமொழி மெய்
 மனம் போன போக்கு
 மன்னுயிரிக்கிரங்கி
 மாடமாளிகை கூடகோபுரம்
 முன்னுக்குப் பின் முரணை
 வழிமேல் விழி வைத்து
 வழித்தோன்றல்
 வாழையடி வாழையாக
 வானுற வோங்கி
 விரிக்திரச் செலவன்
 விருந்தாட்டயர்தல்
 வீற்று வீற்றுக்
 வெள்ளிடை மலை

ପାତ୍ରିକା :

- I. கீழேயுள்ள தொடர் மொழிகளிற் பொருத்தமானவற்றைக் கீறிட இப்பகுவில் இட்டு நிரப்பி எழுதுக.

(ஒவ்வும் வகையால், இறுதியிலின்பம், அறங்கோலாக, அலர்ந்தபுக்கேழார், ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்கும், உணர்வொழி காலம், கருவிலே திருவ்வடை, அறைபோகமைச்சர், ஆலமுண்டநீலகண்டன், கலவியறி வொழுக்கம், அருளாபுரிநெஞ்சு, அண்டசாரம் அனைத்தையும்)

1. .... சென்றகேளாது ..... ஆட்சி செய்யும்
மங்னைனை உலகிலுள்ளார் என்றும் உள்ளுவர்.

2. .... ஆகிய மாதவ முனிவர்கள்..... ஆகிய
மூடும் காத்தும் அழித்தும் ஆடல் புரிசின்ற..... மலரடி களை
மறவாது ..... உடடயோராய் ..... பெறுக இவ்வை
யகம் எனக்குந் தவம் நோற்றனர்

3. .... நாவலர்பெருமான் ..... என்பவற்
றிற் சிறந்து விளக்கி ..... அறவினைபோற்றி.....
இயல்பினராய், பற்றற்று ..... வரை தமிழக்கும் சைவத்
துக்கும் பெருந்தொண்டியற்றிப் புகழுடம்பெய்தினர்.

II. பின்வருவனவற்றுக்குப் பொருத்தமான தொடர்மொழிகளை
இல்லைத்து எழுதுக.

உம் : உச்சிமேற் புலவர் கோள் நச்சினார்க்கிளியர்.

1. .... இறைவனை வணங்கினர்.
2. .... தன் ஒரேயொரு மகனை வளர்த்தாள் அன்னை.
3. .... தொல்காப்பியர்
4. .... தமிழ்மொழி.
5. .... தன்னை அலங்கரித்தனள் அந்நங்கை.
6. .... குளிரால் வருந்தினர்.
7. .... வருந்தி உழைத்தான்.
8. .... வளமான் நாடு நம்நாடு.
9. .... எதிர்பார்த்தாள்.
10. .... உடைய விழு சிழவன்.

III. பின்வருந் தொடர் மொழிகளின் பொருள் விளங்க அவற்றைத் தனித்தனி வாக்கியத்திலைமைக்க.

- உம் :
1. கெழுத்தை நண்பனைக் கண்ட செழியன் அகமும் முகமும் மஸர் வரவேற்றான்.
  2. இறைவன் அண்டசராசரம் அனைத்தையும் ஆக்கியும் காத் தும் அழித்தும் திருவிளையாடல் புரிகிறான்.
  3. தேவி அனிவனவளிந்து புளைவனபுளைந்து மணக் கோலங் கொண்டு திருமகன் போலக் காட்சியளித்தாள்.
    1. அமிழ்தினுமினிய
    2. அருமையும் பெருமையும் அறியாது
    3. இறுதியிலின்பம்
    4. ஈத்துவக்குமின்பம்
    5. உடல் பொருளாவி
    6. ஊர் துஞ்சியாமம்
    7. எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாய்
    8. ஓங்குயர் விழுச்சீர்
    9. கருவிலே திருவுடைய
    10. சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவு

8. இணமொழிகள்

இணமொழிமும் பொருட் செறிவும் வாய்ந்தவை ;
பண்டுதொட்டுத் தமிழ் மொழியிற் பயின்று வருபவை. இவற்றை
வாக்கியங்களிற் பிரயோகஞ் செய்யப்பயில்வதால் மொழித்திறன் விரி
வடையும். ஒன்பதாம் தமிழ்மலரில் இடம்பெற்ற சில இணமொழி
களின் கோவையொன்று கீழே தரப்படுகிறது.

அண்டை அயலார்	காடு மூடு
அறக்கப் பறக்க	கல்வி கேள்வி
ஆசையும் பாசமும்	கள்ளங் கபடம்
ஆற அமர	காடு மேடு
ஆறித் தேறி	காய்ந்து கருசி
இடக்கு முடக்கு	கார சாரம்
இல்லாததும் பொல்லாததும்	கிட்டத்தட்ட
சவிரக்கம்	கீரியும் பாம்பும்
சுடும் எடுப்பும்	கீழ் மேல்
சுயெறும்பு	குன்றுங் குழியும்
சுவசோரவு	குப்பை கூளம்
உருவும் திருவும்	குலங் கோத்திரம்
எடுத்த எடுப்பில்	குறுக்கும் நெடுக்கும்
எணல் கோணல்	கூட்ட நாட்டம்
எமஞ்சாமம்	கூடிக் குலாவி
ஒட்டிக் கிரட்டி	கேள்வி முறை
ஒளிப்பு மறைப்பு	கையுங் களவுமாய்
ஒட்டமும் நடையும்	கையும் மெய்யுமாய்
கங்குகரை	கொஞ்சம் நஞ்சம்
கணக்கு வழக்கு	கொஞ்சிக் குலாவி
கடுமூடுக்கு	கொடுக்கல் வாங்கல்
கட்டுக் காவல்	கோட்டை கொத்தளம்
கண்டதும் கடியதும்	கோணல் மாணல்
கண்ணீரும் கம்பலையும்	கோயில் குளம்
கண்ணூம் கருத்தும்	சண்டை சக்சரவு
சிரும் சிறப்பும்	சந்து பொந்து
சீறிச் சினந்து	சோட்டிப் பாராட்டி

சற்றுமுற்றும்	பொய்யும் புனரும்
தட்டு முட்டு	போற்றிப் புகழ்ந்து
தப்பித் தவறி	மந்திர தந்திரம்
திட்ட வட்டம்	மலையும் மடுவும்
துணி மணி	மறைக்கவோ மறுக்கவோ
தொகுத்து வகுத்து	மாசமறு
தொகை வகை	முட்டி மோதி
தோட்டந் துரவு	மூலை முடுக்கு
நரை திரை	முச்சுப் பேச்சு
நிலம்புலம்	மூட்டை முடிச்சு
நீட்டி நிமிர்ந்து	வழி துறை
பட்டம் பதவி	வற்றி வரண்டு
பயிர் பச்சை	வாடி வதங்கி
பழக்க வழக்கம்	வாட்ட சாட்டம்
பாயும் ஆட்கையும்	வாழ்வுந் தாழ்வும்
பாலுந் தேனும்	வானகமும் வையகமும்
பின்னிப் பினைந்து	வின்னனும் மண்ணும்
புல் பூண்டு	விதி விலக்கு
பேரும் புகழும்	விருப்பு வெறுப்பு

அடுக்கு மொழி : ஒவிக் குறிப்புச் சொற்கள் அல்லது இரட்டைக் கிளவிகளின் பொருளையும் பிரயோகத்தையும் ஒன்பதாவது தமிழ் மலரில் பக்கம் 283 இல் அறிந்தோம். இரட்டைக்கிளவி பிரிந்திசைப்ப தில்லை. “திசை திசை ஓடினர்” என்பதில் “திசை திசை” என்பது இரட்டைக்கிளவிபோல் அடுக்கிவந்த தாயினும் ‘தோறும்’ என்னும் பன்மைப் பொருள் தருகிறது: இரட்டிவந்தாலும் பிரிந்தும் இசைக்க வல்லது. இத்தகையன அடுக்குமொழி எனப்படும்.

1. ஊரூர் — ஊர்தோறும் (“ஊரூர்கொண்ட”, திருமரு)
2. திசை திசை — திசைதோறும்
3. மேலே மேலே
4. முகம் முகம் — (“முகமுகநோக்கி”, பாரதம்)
5. வழிவழி — (வழிவழியாக)
6. கால்வழி கால்வழி—(கால்வழி கால்வழியாக)
7. பாம்பு பாம்பு
8. ஜயோ ஜயோ

அடுக்கிடீரு : அடுக்கு மொழிகளுள்ளே சில, முன்மொழி விகாரமடைந்து மிகுதி முதலிய பொருளைக் காட்டித் தமிழில்வரும் (இலக்கணசந்திரிகை-குமாரசவாமிப்புலவர்) :

1. பனைத்த பனைத்த	—பன்னப்பனைத்த	--மிகப்பெரிய
2. பையப் பைய	—பைய	--மிகப்பைய
3. அணித்து அணித்து	—அண்ணனித்து	--மிகவணித்து
4. கரிய கரிய	—கன்னங்கரிய	--மிகக்கரிய
5. தனி தனி	—தன்னந்தனி	--மிகத்தனி
6. பெரிய பெரிய	—பென்னம்பெரிய	--மிகப்பெரிய
7. சிறிய சிறிய	—சின்னஞ்சிறிய	--மிகச்சிறிய
8. நடுங்கி நடுங்கி	—நடுநடுங்கி	--மிகநடுங்கி

பயிற்சி :

I. பின்வரும் இனை மொழிகளின் பொருள் புலப்படுமாறு அவற்றைத் தனித்தனி வாக்கியங்களில் அமைக்க.

- (உ.-ம.) 1. பெண்கள் திடீரெனப் பெருங்குரலெடுத்துப் புலம்புவதைக் கேட்ட அண்டை அயலார் அங்குக் கூடுனர்.
 2. நேரம் ஆகிவிட்டதே ; மதியவுணவிற்குக் கணவன் வந்து விடுவானே என் எண்ணிய மங்கை, அறுக்கப்பறக்கவிட்டுக் காரியங்களைச் செய்தாள்.

ஆறித் தேறி	நீட்டி நிமிர்ந்து
ஏணல் கோணல்	மலையும் மடுவும்
கணக்கு வழக்கு	வழிதுறை
கரடு முரடு	வாடி வதங்கி
சீருஞ் சிறப்பும்	விண்ணும் மண்ணும்

II. கீழேயுள்ள இனை மொழிகளில் ஏற்றவற்றையிட்டு இடைவெளிகளை நிரப்புக.

அடும் இனையும், கங்குகரை, கணக்கு வழக்கு, கண்ணீரும் கம்பலையும், கல்வி கேள்வி, குன்றுங் குழியும், கையும் மெய்யுமாக, தொகுத்து வகுத்து, பட்டம் பதவி, மூச்சுப் பேச்சு.

1. இரட்டைப் புலவர்.....நிறைந்த பாதையில் வழிநடந்தலர்.
 2. விபத்திற் சிக்கிய பெண்ணென்றுத்தி..... இன்றிக் கிடந்தாள்.

3. அமெரிக்க சனுதிபதி களில் ஆபிரகாம் விங்கன்.....அற்றவர்.
4. சீதனமாகக் கிடைத்த பெரும் பொருளைக் கண்மூடித்தன மாகக்.....இன்றிச் செலவு செய்தான்.
5. தேவதாசன் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்ற சந்திரமதி.....ஆகக் காட்டையடைந்தாள்.
6. பெருமழை பெய்தமையால் ஆற்று வெள்ளம்.....இன்றிப் பாய்ந்தது.
7. .....சிறந்த அறிஞர்களின் நூல்களைக் கருத்தோடு கற பது அறிவு வளர்ச்சிக் கேதுவாகும்.
8. சிலம்பு திருடிய கள்வன்..... அகப்பட்டான் எனப் பொற்கொல்லன் பாண்டியனிடம் கூறினான்.
9. எடுத்துக் கொண்ட பொருளைத்.....விளக்குவதில் அவருக்கு அவரே நிகர்.
10. சேவைச் சங்கச் செயலாளர்.....வேண்டாது மக்கள் தொண்டையே இலட்சியமாகக் கொண்டு பணியாற்றி வருகிறார்.

III. அடைப்புக் குறிக்குஞ்சள் பொருத்தமான சொற்றெடுத்திடங்கள் கீழ்க்கீறிடுக.

1. மலையகத்திற் பெய்த பெருமழையினாற் கனனியாற்று வெள்ளம் (கணக்கு வழக்கின்றி, கங்குக்கரையின்றி, கட்டுக்காவலின்றி, கேள்விமுறையின்றி) பாய்ந்தது.
2. தொழில் நிலையத்திலே தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வேலையைக் குமரன் (கணனீரும் கம்பலையுமாக, சீரும் திறப்புமாக, நீட்டிநிமிர்ந்து, வேண்டாவேறுப்பாக) செய்தான்.
3. “சந்துபொந்து” என்னும் இனை மொழியின் பொருள்தரும் வேறேர் இனைமொழி (காடுமேடு, தோட்டம்துறவு, மூலை முடுக்கு, வீடுவாசல்) ஆகும்.
4. கூடிக்குலாவி இருந்தனர் என்றால் (பிரிந்திருந்தனர், அயர்ந்திருந்தனர், பகைத்திருந்தனர், சேர்ந்திருந்தனர்) என்பது கருத்து.
5. இருபொருள்களின் உயர்வையும் இழிவையும் காட்டுதற்கு உபயோகிக்கும் இனைமொழி (வானகமும் வையகமும், விண்ணும் மண்ணும், கானும் கடலும், மலையும் மடுவும்) என்பதாகும்.

9. தொடர் மொழிப் பொருளுக்கு ஒருசொல்

நீண்ட பல தொடரால் உணர்த்தும் பொருளை ஒரு சொற் பிரயோகித்து உணர்த்துவது மொழி நடைக்கு ஆற்றலும் வனப்பும் அளிக்கும். அன்றியும், அத்தகைய சொற்களின் அறிவு பொருட் சுருக்கம் எழுதும்போது மிகுந்த பயனளிக்கும்.

அங்கதம்	.. வெளிப்படைப் பொருளிற் புகழ்ந்தும் மறை பொருளில் இகழ்ந்தும் கூறுவது.
அசகாய சூரன்	.. யார் துணையுமின்றித் தானே தனி நின்று பகைவரை வெல்லும் திறல் படைத்தோன்.
அட்டாவதானி	.. ஒரே சமயத்தில் எட்டு விடயங்களை அவ தானிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவன்.
அணிந்துரை	.. ஒரு நூலுக்கு நூலாசிரியர் தவிர்ந்த பிறர் வழங்கும் புகழுரை.
அந்தப்புரம்	.. அராமனைகளிலே மகளிர் தங்குதற்கு அமைக்கப்பட்ட தனியிடம்.
அநாதர்	.. தாய் தந்தையரை இழந்தோர்.
அல்லங்காடி	.. மாலையில் அல்லது இரவிற் கூடும் சந்தை.
அவி	.. ஆண்பெண்ணற்ற தன்மை.
அரங்கேற்றம்	.. அறிஞர் பலர் கூடிய சபை நடவே புதிதாய் ஆக்கப்பட்டதொரு நூலைப் படித்து, அச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தல்.
அவிசு	.. உப்பினரிச் சமைத்த பச்சையரிசிச் சாதம். வேள்வியிற் ரேவர்க்குச் சமர்ப்பிக்கும் உணவு.
அறம் பாடுதல்	.. பிறருக்குத் தீங்கு விளைக்கக் கூடியவான் சொற்களையும் சொற்றெடுர்களையும் சேர்த் துக் கவிபாடுதல்.
ஆச்சிரமம்	.. தபோதனர் வசிக்கும் இடம்.
ஆத்திகன்	.. கடவுள் இருக்கிறார் என நம்புவன்.
ஆதுலர்சாலை	.. வறியவர்க்கும் அங்களீர்க்கும் முதியோர்க் கும் உண்டியும் உறையுளும் அளித்து ஆதரிக்கும் இடம்.
ஆவணம்	.. நிலத்தில் உரிமை கொண்டாடுதற்குச் சான் றுக எழுத்துருவில் அமைந்த உறுதி.
இடக்கரடக்கல்	.. சபையிற் சொல்லத் தகாத் சொல்லை மறை த்து வேறெற்ற வாய்பாட்டாற் கூறுவது.

- உலோகாயதன் . . உலகமும் உலகவின்பங்களும் மாத்திரமே மெய்யென்றும் கடவுளோ, மறுமையோ இல்லையென்றும் வாதிப்பவர்கள்.
- எய்ப்பினில் வைப்பு . . பிற்காலத் தேவைக்காகச் சேமித்துப் பாது காக்கப்படும் பொருள்கள்.
- ஏகபோகம் . . தனக்கே உரிமையாக முழுப் பொருளையும் அருபவித்தல்.
- ஐம்புலன் . . சவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றமென்னும் ஐந்துணர்வு.
- ஐம்புதம் . . நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம் என்னும் ஐம்பொருள்கள்.
- ஐம்பொறி . . மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.
- ஒத்திக்கை . . கலைநிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றுதற்கு முன் சரிபிழை பார்த்துத் திருத்தும் நிகழ்ச்சி.
- ஒப்புரவு . . உலக நடையற்று ஒழுகுதல்.
- ஒற்றி . . சொத்தை அருபவிக்கும் உரிமையுடன் சூடிய அடைமானம்.
- ஓம்படை . . பேணிக் காத்துத் தருமாறு ஒருவரை இன் ஞாருவரிடம் ஒப்படைத்தல்.
- ஓலக்கம் . . அரசன் சபாமன்பத்தில் அமைச்சர், படைத் தலைவர், அறிஞர் முதலிய பரிவாரத்தினர் சூழ இருக்கும் இருக்கை.
- கட்டியம் . . அரசன் எழுந்தருளும் போது அவனது விருதுப் பெயர், வெற்றி முதலியவற்றைக் கூறல்.
- கப்பம் . . பகையரசருக்குக் கொடுக்கப்படும் திறைப் பொருள்கள்.
- கன்னிக் கவிதை . . ஒருவர் முதன் முதல் இயற்றிய பாடல்.
- கன்னிவேட்டை . . அரசுகுமாரன் காட்டிற்சென்று முதன் முதல் நிகழ்த்தும் வேட்டை.
- காவற்காடு . . கோட்டையைச் சூழ்ந்து அரணைய் அமைந்துள்ள பெருங்காடு.
- குரவர் . . அரசன், உபாத்தியாயனா, தாய், தந்தை, தமையன் என்போர்.

- குழுக்குறி .. ஒரு கூட்டத்தினர், ஒரு பொருளை அதற்குரிய சொல்லாற் கூருது வேறு சொல்லாற் குறிப்பது.
- கைம்மருந்து .. வைத்தியனின்றித் தாமே தமது நோய்க்குச் செய்துகொள்ளும் சிறு மருந்து.
- கையுறை .. அரசன், குரு, பெரியோர், குழந்தைகள் ஆகியோரைக் காணச் செல்வோர் கொண்டு செல்லும் உபகாரப் பொருள்.
- சதாவதானி .. ஒரே சமயத்தில் நூறு விடயங்களை அவ தானிக்கும் ஆற்றல் படைத்தோன்.
- சரணக்குதி .. வேறு துணையிலிலயென ஒருவரிடம் தன்னை ஒப்படைத்தல்.
- சால்பு .. அன்பு, நான், ஒப்புரவு, கண்ணேட்டும், வாய்மை என்னும் குணங்கள் சேர்ந்த பண்புடைமை.
- சிறுபட்டி .. கட்டுக்காந்தாத இளைஞர்.
- சிலேகை .. இரு பொருள் அமையத் தொடுப்பது.
- சுருங்கை .. நிலத்தின் கீழ் அமைக்கப்படும் இரகசியவழி
- சுயசரிதம் .. ஒருவன் தானே தன்னைப் பற்றி எழுதும் வரலாறு.
- சுயம்பு .. ஒருவராலும் படைக்கப்படாது தானே தோன் நியது.
- செய்குண்றம் .. அரசர்க்குரிய சோலைகளிலே செயற்கையாக அமைக்கப்பட்ட சிறு குன்று.
- தபுதாரன் .. மனிலியை இழந்தவன்.
- தலைமுறை .. ஒருவர் பிறந்து மறையும் வரையுமுள்ள காலம்.
- தற்சமம் .. ஆரியத்துக்கும் தமிழக்குமரிய பொது எழு த்துக்களாகிய விகாரமின்றித் தமிழில் வழங்கும் வடசொல்.
- தற்பவம் .. ஆரியச் சிறப்பெழுத்துக்கள் தமிழெழுத்துக் களாக விகாரப்பட்டுத் தமிழில் வழங்கும் வடசொல்.
- தாசமார்க்கம் .. இறைவனை ஆண்டானுகவும் தன்னை அடியானுகவுங் கருதி வழிபடும் முறை.

தீர்க்கதறிசி	.. எதிர்கால் நிகழ்ச்சிகளை அறியும் ஆற்றல் மோட்டிகள்.
தூசிப்படை	.. பேரர்க்களத்திலே படை அணிவகுப்புக்களை ஸ்லாவற்றுக்கும் முன் வரிசையிற் செல்லும் படைப் பிரிவு.
தீதவராளன்	.. வேண்டும்போது தெய்வம் ஏற்பவெற்று ஆடுவோன்.
நடுகல்	.. போரில் வீர மரணம் எய்திய போர்வீரரின் பெயரையும் புகழையும் எழுதி நடும் கல்.
நாத்திகம்	.. கடவுள் இல்லையென வாதிடுங் கொள்ளக.
நாளங்காடு	.. காலையிலாயினும் பகலிலாயினும் கூடும் சந்தை.
நீந்தகம்	.. அரசனும் செல்வரும் தம் கீழ்ச் சேவை புரிவோர்க்கு வழங்கும் நிலம்.
நிறைமொழி	.. அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப் யன்களைப் பயந்தே விடும் அருண மொழி.
நூற்றுண்டு விழா	.. நூறுவது ஆண்டிலே எடுக்கப்படும் விழா.
நான்முகம் (முன்னுரை)	.. நாலாசிரியர் ஒருவர் தாமியற்றிய நாவின் முன்னே தம் நூலைப் பற்றிக் கூறும் உரை.
நெட்டிகன்	.. ஆயுள் முழுதும் பிரமச்சரியம் காத்து வாழ வோன்.
நொதுமலாளர் (நொதுமலர்)	.. பகையுமின்றி நட்புமின்றி நடுநிலையில் நிற்போர்.
பஞ்சமா பாதகம்	.. கொலை, களவு, கள், பொய், குருநிந்தை என்னும் பாவங்கள்.
பட்டிமன்றம்	.. அறிஞர் வாதிடுங் களம்.
படியெடுத்தல்	.. ஒன்றைப் போலைப் பிரதி செய்தல்.
பதிப்புரை	.. ஒரு நூலை வெளியிடுவோர் அந்நூலைப் பற்றிக் கூறும் உரை.
பதுமநிதி	.. தாமரையுரவான திரவியமளிக்கும் பொருள். பதுமம் என்னும் அளவினையுடைய நிதி ($1000 \times 1000000000000$).
பரிவேடம்	.. சூரியனையும் சந்திரனையும் சூழ்ந்து தோன்றும் ஒளி வட்டம். ஊர்கோள்

- பண்ணசாலை .. இலை தழை கொண்டு வேயப்பட்ட குடிசை.
 பாசறை .. பகை மேற் சென்ற அரசன் தன் படையுடன்
                   தங்கியிருக்கும் இடம். அஃது இலைகுழை
                   களால் அழைந்தது.
 பிதிர்க்கடன் .. இறந்தவர்களைக் குறித்துச் செய்யப்படும் சிராத்
                   தம் முதலிய கடன்கள். பிதிரர்-தங்
                   குடியில் இறந்தோர்.
 புறஞ்சேரி .. நகருக்கு வெளியே மக்கள் வாழும் இடம்.
 புனைந்துரை .. இல்லது இனியது நல்லதைப் புனைந்து கூறு
                   தல்.
 புருடார்த்தம் .. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும்
                   நாற்பொருள்.
 பொதுவியல் .. பொது மக்களுக்காக அரங்கிலே ஆட்டாடுகள்
                   கூத்துவகை.
 பொன் விழா .. ஜம்பதாவது ஆண்டு முடிவிலே எடுக்கும்
                   விழா.
 போலி .. ஒன்றுபோல் இருக்கும் வேறென்று.
 பெளராணிகள் .. புராணக் கதைகளைச் சுவைபடப் பிரசங்கம்
                   செய்வோன்.
 மந்திரம் .. சுருங்கிய சொல்லால் நிறைந்த பயன் விளை
                   விக்கும் நிறைவொழி.
 மஞ்சரி .. ஒரு தண்டிலே பல மலர்கள் மலர்ந்துள்ள
                   பூங்கொத்து.
 மாநாயம் .. வேந்தாற் செய்யப்படும் சிறப்பு.
 மாணியம் .. அரசர்கள் தங்கீழ் வாழ்வார்க்குச் சன்மானத்
                   தால் விடும் நிலம்.
 முற்றுகை .. ஒரு நாட்டுக்கு வெளியிலிருந்து உணவு முத
                   லிய எவ்வகைப் பொருளும் கிடையாத
                   வாறு தடுத்து, அந்நாட்டைப் படைகொண்டு
                   நாற்புறமுன் சூழ்ந்து நிற்றல்.
 மெய்க்கீர்த்தி .. செப்பேட்டிலேனும் கல்லிலேனும் செதுக்கப்
                   படும் புகழ்மொழி.
 மெய்ப்பாடு .. நகை முதலிய மனத்து நிகழும் எடுச்
                   சுவைகளையும் புறத்துளார்க்குப் புலப்படு
                   மாறு தோற்றுவித்தல்.

வடக்கிருத்தல்	.. உயிர் துறக்கும் துணிவுடன் வட திசை நோக்கி உண்ணுதிருத்தல்.
வஞ்சிப்போர்	.. மன்னுசை கொண்டு ஒரு மன்னன் மற் றெரு மன்னன் மீது தொடுக்கும் போர்.
விகடகவி	.. நகையும் பரிகாசமும் பொருந்தக் கவி புனை யும் ஆற்றல் படைத்தோன்.
வெள்ளோட்டம்	.. புதிதாகச் செய்த கப்பல், தேர் என்பவற்றை முதன் முதலாகச் செலுத்திப் பார்த்தல்.
வெள்ளி விழா	.. இருபத்தெந்தாவது ஆண்டினிறுதியில் எடுக்கப்பட்டும் விழா.
வைர விழா	.. அறுபதாவது ஆண்டின முடிவில் எடுக்கப்படும் விழா.
சௌவன்	.. சிவனைக் கடவுளாக வுடையோன்.
யாதவன்	.. யது என்பவனுடைய சந்ததியான்.
இராகவன்	.. இருகு என்பவனுடைய சந்ததியான்.
திரெனபதர்	.. திரெனபதியுடைய பின்னைகள்.
ஆணவம்	.. அனு சம்பந்தமுடையது. அனு—ஆன்மா.
தாசாதி	.. தசாதன் மகன்.
மாருதி	.. மருத்தின் (காற்றின்) பின்னை.
பாஞ்சாலி	.. பாஞ்சாலராசன் மகன்.
நளாயினி	.. நளன் மகன்.
வைதேகி	.. விதேகராசன் மகன்.
தாட்சாயணி	.. தக்கன் மகன்.
வைதிகன்	.. வேதமறிந்தோன்.
நையாயிகன்	.. நியாயமறிந்தோன்.
சுவகியம்	.. தனக்குரியது.
இராசகீயம்	.. இராசாவக்குரியது.
பரகீயம்	.. பிறநுக்குரியது.

பயிற்சி :

- I. கீறிட்ட இடத்தில் அடைப்புக் குறிக்குள் இருப்பனவற்றிலே பொருத்தமான சொல்லை வைத்து நிரப்புக.
- (1) நிலச் சொந்தக்காரரிடமிருந்து பயிர்ச்செய்கைக்குப் பெற்ற நிலத்திற்காக ஆண்டுதோறும் கொடுக்கும் பணம்.....
(வாடகை, வாரம், குத்தகை, கூலி).

- (2) சின்னங் சிறுமியர் மணவீடு கட்டி. அங்கே மண்ணினாற் சோறு கறி முதலியன ஆக்கி விளையாடும் விளையாட்டு..... (மன் சோறுகறி ஆக்கல், சிறு சோறு சமைத்தல், சிறு பிள்ளை விளையாட்டு, மன் விளையாட்டு).
- (3) துறைமுகங்களில் இறக்குமதி ஏற்றுமதி செய்யும் பண்டங்களின் மீது விதிக்கப்படுவது ..... (வரி, சங்கம் வாடகை, கூவி).
- (4) இறைவனைத் தந்தையாகவும் தன்னை மைந்தனுகவும் பாவி த்து இறைவனிடம் அன்பு செய்யும் முறை ..... (பாசம், பத்தி, சற்புத்திர மார்க்கம், அஞ்சலி).
- (5) இரப்பவர்க்கு இல்லையென்னாது கொடுப்போன்..... (பாரி, வள்ளல், கன்னன், அருளாளன்).

II. பின்வரும் சொற்களை விளக்கிக் காட்டுக.

கொடுங்கோண்மை, சுபாடி, தற்கொலை, நிலாமுற்றம்(அரமியம்), பிரமசாரி, மலடி, சங்கநிதி, விசுவை, அங்கதம், பாடிலீடு.

10. மரபுத் தொடர்கள்

மரபுத் தொடர்கள் வெளிப்படைப் பொருளும் குறிப்புப் பொருளும் மென இரு பொருளுடையன. குழையடித்தல் என்பதற்கு மந்திர வாதி வேப்பங்குழை யடித்துப் “பார்வை” பார்த்தல் என்பது நேர்ப்பொருள். மந்திரவாதி பேய்க் கோட்டப்பட்டானில் வேப்பங்குழையை வைத்தும் எடுத்தும், “போகுது பேய்; போகுது பேய்” என்று சொல்லி அடித்தும், அவனைப் பேய் நீங்கி ஓடி விட்டதென்று வசியப்படுத்தி நம்பச் செய்கிறுன். இந் நேர்ப்பொருளிலிருந்து குழையடித்தல் என்னும் மரபுத் தொடர்க்குப் பிறரை வசியப்படுத்தல் என்னுங் குறிப்புப் பொருள் வழிவழியாக வழங்கி வருவதாயிற்று. “பிறநாட்டுக்குச் செல்ல அருமதியளிக்காத தன் தந்தைக்குக் குழையடித்துச் சிவபாலன் சம்மதம் பெற்றான்” என்னும் வாக்கியத் திற் “குழையடித்தல்” என்பது நேர்ப்பொருள் தராது, வசியப்படுத்தல் என்னுங் குறிப்புப் பொருள் தருதல் காணக். இவ்வாறு மரபுத் தொடர்களுக்குக் குறிப்புப் பொருளே பொருளாய் நிலையெற்று விட்டது. குறிப்புப் பொருளை இலக்கணை எனவும் வழங்குவர். (இலக்கணைப் பொருள்—குறிப்புப் பொருள்). இக் குறிப்புப் பொருள் புலப்படும்படி மரபுத் தொடர்களை வாக்கியங்களில் அமைப்பதே முறை.

கிழேயுள்ள மரபுத் (தொடர்களின் குறிப்புப் பொருளையறிந்து, அவற்றை வாக்கியங்களில் அமைக்கப் பயில்க.

அண்டப் புரட்டன்	.. பெருந்தியன்
அரைப் படிப்பு	.. நிரம்பாக் கல்வி.
அவசரக் குடுக்கை	.. பதற்றக்காரன்.
அழி வழக்கு	.. வீண் வழக்கு.
அழுங்கள்வன் தொழுங்கள்வன்	.. பாசாங்கு செய்வொன்.
அள்ளிக் குவித்தல்	.. மிகச் சம்பாதித்தல்.
அறுவியிறைத்தல்	.. மிகச் செலவிடுதல்.
அறைக்கவுதல்	.. முடிவு கொள்ளுதல்.
அட்கொள்ளுதல்	.. போருக்கமூத்தல்.
ஆழம் பார்த்தல்	.. அழிமை கொள்ளுதல்.
ஆற்பொடுதல்	.. ஒருவனுறிவு முதலியவற்றை ஆராய்தல்.
ஆற்றுப்பொடுதல்	.. காலந் தாழ்த்தல்.
இடங் கொடுத்தல்	.. வழிச் செலுத்தல்.
இடங் கொடுத்தல்	.. கண்டிப்பின்றி நடக்கவிடுதல்.
இடித்துரைத்தல்	.. வற்புறுத்திக் கூறுதல்.
இட்டுக் கட்டுதல்	.. இல்லாததை ஏற்றிச் செல்லுதல்.
இரட்டுற மொழிதல்	.. இருப்பொருள்படப் பேசுதல்.
இரண்டறக் கலத்தல்	.. முத்தியடைதல்.
இரண்டுங் கெட்ட நேரம்	.. மாலைப்பொழுது.
இரண்டுங் கெட்டான்	.. நன்மைதீமையறியாதவன்.
இரண்டகஞ் செய்தல்	.. கெடுதி நினைத்தல்.
இருதலைக் கொள்ளி	.. எப்பக்கழும் துன்பஞ் செய்வது.
இலையறை காய்	.. மறைப்பொருள்.
இளநாக்கடித்தல்	.. உடன்படாததுபோற் காட்டுதல்.
இனிப்புக் காட்டுதல்	.. அவராவுண்டாக்கல்.
(முகத்தில்) ச ஆடவில்லை	.. மிகக் கவலைப்படுதல்.
ஈடேறுதல்	.. உய்வுடைதல்.
உதவாக்கட்டை	.. பயனற்றவன்.

உமில்லர்ப்புபேசு	பயனற்ற உரையாடல்.
உருக்குலைதல்	மேனி மெலிதல்.
எடாத வெடுப்பு	தகாத செயல்.
எடுத்துச் சொல்லுதல்	சிறப்பித்துச் சொல்லுதல்.
எடுத்தெறிதல்	மதிப்பின்றி நடத்தல்.
எடுப்பெடுத்தல்	அரியதைச் செய்ய முயலுதல்.
எடுப்பார் கைப்பிள்ளை	யாவருக்கும் வசப்படக் கூடியவன்.
எழுத்தெண்ணிப் படித்தல்	ஒன்றுவிடாது முடித்தல்.
எட்டிக்குப் போட்டி	விதண்டாவாதம்.
எட்டுச் சரைக்காம்	பயன்படாத கல்வியறிவு.
எய்ப்புக் காட்டுதல்	எமாற்றுதல்.
இத்துப் பாடுதல்	சிந்தனையின்றி உடன்படுதல்.
இற்றைக்காலில் நிற்றல்	விடாப்பிடியாய் நிற்றல்.
இருகை பார்த்தல்	வெல்ல முயலுதல்.
இரு போக்காய்ப் போதல்	திரும்பிவராது போதல்.
இன்றுக்குமற்றவன்	பயனற்றவன்.
இடியாடிப் பார்த்தல்	பெருமுயற்சி செய்தல்.
இட்டைவரயன்	மறைபொருளை வெளியிடுவோன்.
இட்டாண்டி	இருந்துண்போன்.
இட்டைக்கை	சௌவரனி.
கங்கணம் கட்டுதல்	செயலை முடிக்க முனைந்து நிற்றல்.
கஶகரணம் போடுதல்	பெருமுயற்சி செய்தல்.
கச்சை கட்டுதல்	செயலை முடிக்க முனைந்து நிற்றல்.
கடன் கழித்தல்	மனமின்றிச் செய்தல்.
கடை கட்டுதல்	காரியத்தை நிறுத்திவிடுகல்.
கடைத்தேறுதல்	கடேறுதல்.
கட்சி கட்டுதல்	முரணி நிற்றல்.
கட்டியாடித்தல்	தலையிற் சமத்தல்.
கண்காட்டி விடுதல்	சாடைகாட்டுதல் (குறிப்பாலுணர்த்தல்.)

கண்ணென்டுத்துப் பார்த்தல்	.. அருள் செய்தல்.
கண்ணேனுடுதல் ..	.. இரங்குதல்.
கண்மூடித்தனம் ..	.. அவதானமின்மை.
கதை கட்டுதல் ..	.. பொய்ச் செய்தி கிளப்புதல்.
கரையேறுதல் ..	.. உய்வடைதல்.
கருவறுத்தல் ..	.. முற்றுயழித்தல்.
கரைத்துக் குடித்தல்	.. முற்றக் கற்றிதல்.
கல்லில் நாருரித்தல்	.. இல்லாத பொருளைப் பெற்றுய விடதல்.
கழுத்திற் கட்டுதல்	.. வர்ப்புறுத்திப் பொறுப்பாளி யாக்குதல்.
கன்னோடு விடுதல்	.. அரைகுறையாக வேலை செய் தல்.
காற்றுயப் பறத்தல்	.. விரைந்து செல்லுதல்.
கிள்ளுக்கீரை ..	.. மிகவும் எளியது.
குடிமுழுகிப் போதல்	.. முற்றும் அழிதல்.
குரங்குப்பிடி ..	.. பிடிவாதம்.
கைகழுவதல் ..	.. பொறுப்பை நீக்கிக் கொள்ளல்
கைகூடுதல் ..	.. சித்தியடைதல்.
கை கொடுத்தல் ..	.. உதவி செய்தல்.
கைதவறுதல் ..	.. தொலைந்து போதல்.
கைம் மிகுதல் ..	.. அளவு கடத்தல்.
கையடித்தல் ..	.. உறுதி தருதல்.
கையறுதல் ..	.. செயலற்றுப் போதல்.
கையாலாகாதவன்	.. வேலை செய்யுந் திறமையற்ற வன்.
கையைக் கடித்தல்	.. பொருள் நட்டமடைதல்.
கொடுக்குக் கட்டி நிற்றல்	.. விடாப்பிடியாயிருத்தல்.
கொட்டமடித்தல் ..	.. குறும்பு செய்தல்.
கொள்ளி சொருகுதல்	.. கேடு செய்தல்.
கோமாளிக் கூத்து	.. நகைப்பு விளைக்குஞ் செயல்.
சந்தியில் இழுத்தல்	.. பழிப்பிற்கிடமாக்குதல்.
சந்தியில் நிற்றல் ..	.. ஆதாவின்றி இருத்தல்.

- சிட்டாய்ப் பறத்தல் ..
 சிறகு கட்டிப் பறத்தல் ..
 சீட்டுக் கொடுத்தல் ..
 தட்டிக் கழித்தல் ..
 தட்டிக் கொடுத்தல் ..
 தட்டிப் பார்த்தல் ..
 தலைகீழாய் நிற்றல் ..
 தலைதடுமாற்றம் ..
 தலைமேற் கொள்ளுதல் ..
 தனிடு பொடியாதல் ..
 தாலரை வார்த்தல் ..
 துக்குமுக்காடுதல் ..
 திறந்து பேசுதல் ..
 துண்டு விழுதல் ..
 துறைபோதல் ..
 தூண்டில் போடுதல் ..
 தோப்புக்கரணம் போடுதல் ..
 தோள் கொடுத்தல் ..
 நடுத்தெருவில் விடுதல் ..
 நட்டாற்றல் விடுதல் ..
 நாக்கு நீஞுதல் ..
 நாக்குப் புரஞுதல்] ..
 நாத்தமும் பேறுதல் ..
 நிலைநாட்டுதல் ..
 நிறுத்துப் பார்த்தல் ..
 நீறுபுத்த நெருப்பு ..
 நுனிப்புல் மேய்தல் ..
 பசையடித்தல் ..
- விரைந்து செல்லுதல் ..
 விரைதல் ..
 வேலையினின்றும் விலக்கல் ..
 சாக்குப் போக்குச் சொல்லுதல் ..
 உற்சாகப் படுத்தல் ..
 மறையறிய முயலுதல் ..
 மிகச் செருக்குக் கொள்ளுதல் ..
 பெருங் குழப்பம் ..
 பொறுப்பை ஏற்றல் ..
 முழுதாயிதல் ..
 தனக்கு உரிமையின்றிக் கொடுத்தல் ..
 செய்வதறியாது துண்பப்படுதல் ..
 மனம்விட்டுச் சொல்லுதல் ..
 நட்டமாதல் ..
 நிரம்பக் கற்றல் ..
 தனவுயப்படுத்தல் ..
 சொன்னபடியெல்லாம் நடத்தல் ..
 உதவி செய்தல் ..
 ஆதரவின்றிக் கைவிட்டுப் போதல் ..
 ஆபத்திற் கைவிடுதல் ..
 அனவு கடந்து பேசுதல் ..
 சொல் மாறுதல் ..
 நாப்பமுக்கம் ..
 தாபித்தல் ..
 ஆலோசித்தல் ..
 சினத்தை வெளிக்காட்டாமை ..
 மேலெழுந்த வாரியர்கப் படித்தல் ..
 வசப்படுமாறு பேசுதல் ..

பஞ்சாய்ப் பறத்தல்	..	நிலைகுலைந்திருத்தல்.
படியளத்தல்	..	செவனத்துக்கு வழி செய்தல்.
பதம் பார்த்தல்	..	சோதனை செய்தல்.
பம்பரமாட்டுதல்	..	அலைக்கழித்தல்.
பஸ்லைக் காட்டுதல்	..	கெஞ்சதல் ; இரத்தல்.
பிஞ்சிற் பழுத்தல் ..		இளமையில் முதிர்வடைதல்.
பிட்டுக் காட்டுதல் ..		கூறுபடுத்தி விளக்கிச் சொல் அுதல்.
புண்படுத்தல் ..		மனம் நோவப் பேசதல்.
புரட்டியடித்தல் ..		உன்னமையை மறைத்தல்.
புளிப்புத் தட்டுதல்	..	அருவருத்துப் பேசதல்.
புறங்காத்தல் ..		பாதுகாத்தல்.
புகிமெழுகுதல் ..		குற்றத்தை மறைக்கப் பார்த் தல்.
பெயர் பொறித்தல்	..	புகழை நிலைநாட்டுதல்.
பொடி வைத்தல்	..	தந்திரமாகப் பேசதல்.
மட்டந் தட்டுதல் ..		செருக்கடக்குதல்.
மட்டையடித்தல் ..		வேலையின்றி அலைதல்.
மல்லுக் கட்டுதல் ..		கட்டாயப்படுத்தல்.
மனப்பால் குடித்தல்	..	கைகூடாதவற்றைப் பற்றி என்னி மகிழ்தல்.
முகங் கொடுத்தல்	..	விரும்பிக் கேட்டல்.
மூடி மறைத்தல் ..		மறைத்து வைத்தல்.
மொட்டையடித்தல்	..	முழுதுங் கொள்ளையடித்தல்.
வயிற்றிலிடித்தல் ..		செவனத்தைக் கெடுத்தல்.
வழிபார்த்தல் ..		உபாயந் தேடுதல்.
வாய்க்கொழுப்பு ..		மதியாது பேசகை.
வாயில் மண் போடுதல்	..	கேடு விணைத்தல்.
வாயைக்கட்டுதல்	..	கிக்கனமாக இருத்தல்.
வயிற்றைக்கட்டுதல்]		வீண் செலவு செய்தல்.
வாரியிறைத்தல் ..		தூண்டி விடுதல்.
வால் முறுக்குதல்	..	வீண்பாடுபடுதல்.

வெட்டிப் பேசுதல்	.. கண்டிப்பாகப் பேசுதல்.
வெட்டிப் பேசுச் ..	.. வீண் பேசுச்.
வேலை சாய்த்தல் ..	.. அழித்தல்.

பயிற்சி :

I. கருத்துக்குப் பொருத்தமான மரபுத் தொடர் மொழியை அடைப்புக் குறிக்குள் இருப்பவைற்றிலிருந்து தெரிந்தெடுத்து அதன் கீழ்க் கீறிடுக.

- (1) ஒரு செயலை முடிக்கும் மனவுறுதியுடன் அதில் முனைந்து நிற்றல் (ஏற்றைக்காலில் நிற்றல், கங்கணங் கட்டுதல், கச கரணம் போடுதல், கண்ணுயிருத்தல்).
- (2) கெழுத்தைமை கொண்ட நண்பர் இருவரில் ஒருவர் மற்ற வருக்குத் துரோகஞ் செய்தல் (நட்டாற்றில் விடுதல், முகத்திற் கரிபூசுதல், இரண்டகஞ் செய்தல், எடுத்தெறி தல்).
- (3) ஒரு தொழிலை மன விருப்பினரிக் கடமைக்காகச் செய்தல் (கடன் கழித்தல், கன்னோடு விடுதல், ஆறுப் போடுதல், கைவிடுதல்).
- (4) பொருள் பண்டமெல்லாம் இழந்து ஆதரிப்பார் எவரு மின்றி நிற்றல் (பஞ்சாய்ப் பறத்தல், மட்டையடித்தல், சந்தியில் நிற்றல், சந்தியில் இழுத்தல்).
- (5) மனக் காற்பினால் ஒரு குடும்பத்தை முற்றுய் அழித்தல் (வயிற்றிலிடித்தல், கருவருத்தல், வாயில் மன போடுதல், வேலைசாய்த்தல்).

II. அடைப்புக் குறிக்குள் இருக்கும் கருத்துக்களில் மரபுத் தொடர்க்கேற்ற கருத்தின் கீழ்க்கீறிடுக.

- (1) ஆழம் பார்த்தல் என்பது (அளவெடுத்தல், பரிசோதனை செய்தல், ஒருவன் அறிவு பண்பு முதலியணவற்றை ஆராய் தல், சந்தேகங் கொள்ளுதல்).
- (2) உப்பில்லாப் பேசுச் என்பது (சுவையில்லாத பேசுச், பயனற்ற பேசுச், நம்ப முடியாத பேசுச், குழந்தைப் பேசுச்).
- (3) கண்ணேடுதல் என்பது (கண்ணேற் பார்த்தல், கண்ணடித் தல், இரங்குதல், அங்குமிங்கும் பார்த்தல்).

- (4) கையாலாகாதவன் என்பது (ஒன்றுந் தெரியாதவன், வேலைசெய்யுந் திறமையற்றவன், கைமுடமானவன், கையால் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாதவன்).
- (5) குரங்குப்பிடி என்பது. (குரங்கின்பிடி, குரங்குபோற் பிடித் தல், பிடிவாதம், அழுத்தமான பிடி).

III. பின்வரும் மரபுத் தொடர்களின் பொருள் விளங்க அவற் றைத் தனித்தனி வாக்கியத்திலைமைக்க.

அவசரக் குடுக்கை	சீடுக்கொடுத்தல்
இலைமறைகாய்	தலைதடுமாற்றம்
எடாத் வெடுப்பு	தூண்டில் போடுதல்
கண்மூடித்தனம்	மனப்பால் குடித்தல்
கல்லில் நாருரித்தல்	

11. உவமைத் தொடர்

அணிகளிலே தலையாயது உவமை. பாச் செய்யுள்களிலும் உரைச் செய்யுள்களிலும் பொருளை விளக்குதற்கு அது பெருந்துணை புரியும். தமிழ் இலக்கியங்களிற் பெரிதும் பயின்று வரும் உவமைத் தொடர் கள் சில கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன. அவற்றுக்கேற்ற உவமேயங்களை இணைத்து அழுகுந் தெளிவும் உள்ள வாக்கியங்களை எழுதக் கற்றுக் கொள்க.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போல ரூபா ஓயை

அடியற்ற மரம்போல

அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல

அணைகடந்த வெள்ளம்போல

அத்தி பூத்தாற்போல

அழலருகே சேர்ந்த மலர் போல வாஏ ஸ்ரீஸ்

அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப்பறவை போல சுஷ்டிப்பஶ்ரீஸ்ரீமத் ர-ஏஸ்

ஆடி ஓய்ந்த பம்பரம்போல - கண்ணப்பல்

ஆண்டிகள் கூடி மடங் கட்டியதுபோல - சாந்தியும் தின்வை உடயாஷ்

ஆலையில் அகப்பட்ட கரும்பு போல - கண்ணப்பல்

ஆவிற்கு இரு கோடு போல - உபயோகத்திக்கால்

ஆற்றிற் கரைத்த புளிபோல - வெங்கள் இவ்வ
 ஆனைவாயிலே போனகரும்பு போல - சிரப்பவுடை
 இடியோசை கேட்ட நாகம்போல - பய்த
 இணைபிரிந்த அன்றில் போல - வெங்கள் இவ்வ
 இரண்டு தோணியிற் கால்வைத்தவணைப் போல - சீரியாக்கியல்
 இல்லு காத்த கிளிபோல - வெங்களூல் போல, வெங்களூல்
 இலைமறை காய்போல - வெங்களூல் மூலியீடு
 இனம் பிரிந்த மானபோல - வெங்கள்
 உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல - அல்லி
 உட்சவர் இருக்கப் புறச்சவர் தீற்றுவாரபோல - ஏற்றுக்கொல்
 உமி குற்றிக் கை சலித்தாற் போல வீண் வோல்
 உயிரும் உடம்பும் போல - அல்லை மரியாடு
 உருள் பெருந் தேருக்கு அச்சாணி போல - உட்சியா
 உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல - தீவிழு
 ஊறமை கண்ட கணவபோல - நடக்குத்தீடு
 ஊருணி நீர் நிறைந்தாற்போல -
 எட்டாப் பழத்துக்குக் கொட்டாவி விட்டது போல - தீஞ்சு
 எரிகிற புண்ணில் ஈடிதிருமூந்தாற் போல - வெந்தை வெந்தை கூ
 எலியும் பூனையும்போல - ஜமானப் பிரவை
 ஓரச்சிலே உருக்கி வார்த்தாற் போல - ஏலு ஏலு
 கடல் மணலீலக் கணக்கிடுதல் போல - தீஷ்வா
 கடன் பட்டார் நெஞ்சும் போல - அன்ஸு
 கட்டுக் கடங்காக் காளைபோல - அல்லை ரூப
 கண்கெட்டபிறகு சூரிய வணக்கம் செய்வது போல - ஏற்றுக்கொல்
 கண்ணினைக் காக்கும் இமைபோல - ஏற்றுக்கொல்
 கண்ணைக் கட்டிக் காட்டிலே விட்டது போல -
 கரும்பிருக்க இரும்பு கடித்து எழுத்தாற்போல - வெந்தையாக்கியல்
 கரும்பு தின்னைக் கூவி கேட்டாற் போல - கூவி கூவைக்கூ
 கலங்கரை விளக்கம்போல - கலை கலை கலை கலை
 கல்லிலே நார் உரிக்கிறது போல - மின்சாரம்
 கணியிருக்கக் காய் கவர்ந்தது போல - ஏங்கு ஏங்கு ஏங்கு ஏங்கு
 கனமேற் செதுக்கிய எழுத்துப்போல - அசில்லீஞ்சு

காகம் உறவு கலந்துண்பது போல - சூரியன்
 காக்கை யிருக்கப் பணம் பழம் விழுந்தாற் போல - மாணியச்
 காட்டில் ஏறித்த நிலாப்போல - மாஷாதி இங்களோல்
 காந்தம் இரும்பைக் கவர்வது போல - மாஷாதி இங்களோல்
 கார்த்திகைப் பிறை கண்டது போல - மாஷாதி இங்களோல்
 கிணறு வெப்பப் பூதம் புறப்பட்டது போல - அபாயப்
 கிணற்றுத் தவளை போல - ஏர்ப்பு அரிசு
 குத்துள் விளக்குப் போல - ஓரிசு
 கும்பிடப் போனதெய்வம் குறுக்கே வந்தாற் போல - தெர்வப்
 குரங்கின் கைப்பூமாலை போல -
 குருடன் இராச விழி விழித்தது போல - அப்பாது அங்கோ
 குழந்தையையும் கிளரி விட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுவது போல - சும்பை
 குளிக்கப் போய்ச் சேற்றைப் பூசிக் கொண்டது போல - அங்கோஷா தீர்வை
 குன்றின்மேவிட் விளக்குப் போல -
 குடக் கால்போல - வழக்கை ரைக்கை சூரியோல்
 சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல -
 கருக்கரைப் பந்தலிலே தேளமாரி பொழிந்தாற் போல - கிளியப்
 சிங்கத்தின் காட்டைச் சிறுநரி வளைத்தாற் போல - திர்சிய
 சித்திரப் பதுமை போல - அப்பாது அங்கோ
 சிறகிழந்த பறவை போல - சிற்பு
 சுடக்சுடரும் பொன் போல - சிற்பு
 சுழல் காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பு போல - அவி
 சுரியனைக் கண்ட தாமரை போல - உவர்ஜீ சுருளியப்
 செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போல - மாபோலை சூரிய
 சேற்றிலே மூளைத்த செந்தாமரை போல - தாய்கை
 ஞாயிறிலிலை யென்னும் பிறவிக்குருடன் போல - ஒக்கை
 தழுதலு கண்ட மெழுகது போல - உபுஞ்சல்
 தாமரையிலையிற் றண்ணீர் போல - சுப்பாதிர்ஜீல்
 தாரகை நடுவண் தண்மதி போல - விளக்கு
 திங்கள் கண்டு கடல் பொங்குவது போல - சுப்பாதிர்ஜீல்
 திரிசங்கு சுவர்க்கம் போல - அப்பாது அங்கோ
 தொட்டினத் தூறும் மணற் கேளி போல - எஸ்வரை அங்கோ

நல்ல மரத்திலே புல்வூருவி பாய்ந்தது போல

நாய்க்குத் தவிச்சிட்பாற் போல

நீரோழியப் பாலுண் குருகினைப் போல -

நீர்க்குமிழி போல - 32x-172

நீர்மேல் எழுத்துப் போல

நீறுட்டத்த நெருப்புப் போல - 2

துணிப்புல் மேய்ந்தாற் போல -

நெடுஞ் சாத்து நின்ற தனிமரம் போல

பகுத்தோல் போர்த்த புனி போல - வெ

பசுமரத்தாணி அறைந்தாற் போல - மு

பருத்தி புடவையாய்க் காய்த்தது போல

பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தாற் போல -

பழமரம் நாடிய பற்றை போல — 705

பாம்புக்குப் பால் வார்த்தை போல - 34

பால் நினைந்துட்டும் தரை போல

பிரிவாரிய ஊசிவழிப் பின்தொடரும் நால் கே

புயலிலகப்பட். மரக்கலம் போல - 19

புன்னுணிமேல் நீர் போல - திரும்

புளியம் பழமும் ஓடும் போல - تجربہ

புறக்குடத்தில் வார்த்த நீர் போல ~

புனல் ஓடும் வழியிற் புல் சாய்ந்தாற் போல

பூவுடன் கூடிய நாரும் மணம் பெற்றுற பே

மடைதிறந்த வெள்ளம் போல — ~~தீவா~~

மணற் சோற்றிற் கல்லாராய்வது போல -

மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கியது

மதிக்கண் மறுப் போல -

மதின்மேற் பூனை போல - எவ்வளவு

മയിലെക്ക് കൺടു വാൻകോമീ ആടിന്റെ പോലെ

മൈലിയുമ் മൈലിയുമ് മോതിന്തെ പോലെ - 22

மதைமுகம் கண்ட பயிர் முகம் போல

மீகாமனில்லாத மரக்கலம் போல - १५७

முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது கே

முயற் கொம்பு போல - திவ்வியஸ்ரங்கி
 முழுப் பூசினிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பது போல - வெய்க்கூவிள
 யானையுண்ட விளாங்கனி போல -
 வலையிற் சிக்கிய மான் போல - தூஷ்டி
 வளர்த்த கடா மார்பிற் பாய்ந்தது போல - உழவுள்
 வாழும் பயிர்க்கு வான்மழை போல - திவுவாசிப்பால்
 வாழைப் பழத்தில் ஊசி ஏறியது போல -
 விரிவெயிலில் விளக்கொளி போல - மாஞ்சை குச்சா
 விழுலுக் கிறைத்த நீர் போல -
 விளக்கிலே மொய்த்த விட்டில் போல - தீநிதியங்கள் பா. 12 72
 விளக்குமாற்றுக்குப் பட்டுக் குஞ்சம் கட்டியது போல - ஆங்கியல்
 வெயிலிற் பட்ட புழுப் போல - துபுந்த்து
 வெள்ளிடமலை போல - ஏனிலை
 வேவி பயிரை மேய்ந்தாற் போல - பஞ்சாஸ்தாஷிர்த்து

பயிற்சி :

- I. அடைப்புக் குறிக்குள் இருப்பனவற்றிற் பொருத்தமானவற்றின் கீழ்க் கீற்றுக்
- (1) உத்தியோகத்திலிருந்து கொண்டு வியாபாரத் துறையிலும் ஈடுபட்ட அவன் (ஆலையில் அகப்பட்ட கரும்புபோல, இரண்டு தோணியிற் கால்வைத்தது போல, இனம்பிரிந்த மான்போல, எட்டாப்பழத்துக்குக் கொட்டாவிலிட்டது போல) இடர்ப்பட்டான்.
  - (2) யன்றறதொரு முயற்சியிலே தொடர்ந்து ஈடுபடுவது (ஆஜை வாயிற் போன கரும்புபோல, ஆற்றிலேகரைத்த புளிபோல, உமிகுற்றிக் கைசலித்தாற்போல, கல்விலே நார் உரிப்பது போல) இருக்கும்.
  - (3) ஒன்றைப் பன்னுளாக எதிர்பார்த்திருந்து ஏமாற்றமடைவது (கரும்பிருக்க இரும்பு கடித்து எய்ததாற்போல, கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டதுபோல, குருடன் இராச விழி விழித் ததுபோல, இலவுகாத்த கிளிபோல) அமையும்.
  - (4) எடுத்துக் கொண்ட காரியம் எதிர்பாராது, இனிது முடிந்து இரட்டிப்புப் பயன் தருவது (சருக்கரைப் பந்தரிலே தேன்மாரி பொழுந்தாற்போல, பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தாற்போல, கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்ததுபோல, தேடிய பூண்டு காலில் மிதிப்பட்டது போல) இருக்கும்.

- (5) இராவணன், தமிழியும் பெருந்துணவனுமான கும்பகரு ணைப் போலே இழந்து (இடியேறு கேட்ட நாகம்போல, செவியில் நாராசம் ஊற்றியது போல, சிற்கிழந்த பறவை போல, சமல் காற்றிலகப்பட்ட தரும்பு போல) வருந்தினான்.
- (6) துறவிகள் இவ்வகைல் வாழினும் இவ்வகைப் பற்றுச் சிறிது மன்றி (நீறு பூத்த நெருப்புப்போல, தாமரையிலைத் தன் ஸீர் போல, நீர்க்குமிழி போல, பசுத்தோல் போர்த்த புலி போல) விளங்குவர்.
- (7) தலை சிறந்த சேனைப்பியான துரோண்ரை இழந்த கௌரவ சேனை (அடியற்ற மரம்போல, கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல, மீகாமனில்லாத மரக்கலம்போல, அழலருகே சேர்ந்த மலர் போல) கலங்கிற்று.
- (8) அந்தச் செல்வர் ஊருணி நீர் நிறைந்தாற்போல (நிறைந் திருந்தார், அழகாயிருந்தார், பயன்பட்டார், தெளிந்திருந் தார்.)
- (9) அவள் சித்திரப் பதுமைபோல (ஆடாதசையாதிருந்தாள், பேசாதிருந்தாள், அழகாயிருந்தாள், கவலையின்றியிருந் தாள்).

II. முதல் வரிசையிலுள்ள உவமைத் தொடர்களுக்கேற்ற உவ மேயங்களை இரண்டாம் நிறையிலே தெரிந்தெடுத்து அவற்றின் இலக்கங்களை அடைப்புக்குறிக்குள் இடுக.

(1) கண்ணைக் காக்கும் இமை போல	(1) மிகத் தெளிவாயிருந்தது.
(2) ஓரச்சிலே உருக்கிவார்த்தாற் போல	(2) அவள் கணவன் பிரிவாலே துண்புற்றார்.
(3) வெள்ளிடை மலைபோல	(3) அரசன் குடிகளைக் காத்தான்.
(4) இணைபிரிந்த அன்றில்போல.	(4) ஆசிரியர் அவனுக்கு வழி காட்டியாயிருந்தார்.
(5) கலங்கரை விளக்கம்போல	(5) சுகோதார் இருவரும் விளங்கினார்.
(6) அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல	(6) அந்த அறிஞர் வெளியுல குக்குத் தெரியாதிருந்தார்.
(7) அந்திக் காலத்துத் தாமரை போல	(7) பகை கொண்டிருந்தனார்.

- (8) எட்டாப் பழத்துக்குக் கொட்ட
டாவி விட்டுபோல. ( ) (8) அவள் முகம் சோர்ந்து
காணப்பட்டது.
- (9) குடத்துள் விளக்குப் போல. ( ) (9) கல்லாவொருவன் கவிபாட
ஆசை கொண்டான்.
- (10) கீரியும் பாம்பும் போல. ( ) (10) அவளது அகம் முகத்திலே
தெரிந்தது.

III. பின்வரும் உவமைத் தொடர்களின் பொருள் புலப்பட அவற்றைத் தனித் தனி வாக்கியத்திலைமக்க.

- (1) உட்கவரிருக்கப் புறச்சவர் தீற்றுவார் போல.
(2) இலைமறை காய்போல.
(3) ஆடி ஓய்ந்த பம்பரம் போல.
(4) நுனிப்புல் மேய்ந்தாற் போல.
(5) விமலுக்கிறைத்த நீர் போல.

12. பழமொழிகள்

ஒன்பதாந் தமிழ் மலரில் இடம்பெறுத பழமொழிகள் சில இங்கே தரப்படுகின்றன. எடுத்துக் கொண்ட பொருளை விளக்கிக் கூறுதற்கும் அழகுறக் கூறுதற்கும் அவை பெரிதும் பயன்படுமாதலால், அவற்றை மாணுக்கர் தாமெழுதும் உரைநடைப் பகுதிகளிற் பிரயோகிக்க அறிதல் நன்று.

அச்சாணி இல்லாத தேர் முச்சாணும் ஓடாது.
அஞ்சிலே வளையாதது ஜம்பதிலே வளையாது.
அலைகடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது.
அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி.
அரைக்காசுக்குக் குதிரையும் வேண்டும், ஆறு கடக்கப் பாயவும்
வேண்டும்.
அழுதபிள்ளை பால் குடிக்கும்.
அறையிலாடியன்றே அம்பலத்திலாட வேண்டும்.
அன்னமிட்டவர் வீட்டிற் கண்ணமிடலாமா ?
ஆடத்தெரியாதவள் கூடம் கோணலென்றாம்.
ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்திற் கண்ணுயிரு.

ஆழமறியாமற் காலைவிடாதே.

ஆற்றிலே போட்டாலும் அனந்து போடு.

இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை.

இரக்கப் போனாலும் சிறக்கப்போ.

உண்ணாச் சொத்து மண்ணையிப் போம்.

உயர உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா ?

ஊர்வாயை மூட உலைமுடி இல்லை.

எட்டி பழுத்தென்ன, சாயாதார் வாழ்ந்தென்ன ?

ஏதார்த்தவாதி வெகுசன விரோதி.

என்தவன் இருக்க அம்பை நோவதேன் ?

எறும்பூரக் கற்குழியும்.

எட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குத்தவுமா ?

கடவுளை நம்பினேர் கைவிடப்படார்.

கண்கெட்ட பிறகு சூரிய வணக்கமா ?

காக்கைக்கும் தன் குஞ்ச பொன் குஞ்ச.

குறைக்கும் தளம்பும், நிறைக்கும் தளம்பாது.

கெட்டிக்காரன் புனரு எட்டு நாளையிலே தெரியும்.

சிறு துரும்பும் பல்லுக்குத்த உதவும்.

சுண்டைக்காய் காற்பணம் சமைக்கவி முக்காற் பணம்.

சுவரை வைத்துக் கொண்டன்றே சித்திரம் ஏழுத வேண்டும்.

குடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரை நாடாது.

தட்டிப்பேச ஆளில்லாவிட்டால், தம்பி சண்டப் பிரசண்டன்.

தருமம் தலைகாக்கும்.

தன்னுயிர் போல மன்னுயிரையும் நினை.

திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துனை.

துனை போனாலும் பினை போகாதே.

துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு.

தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி.

தொட்டிற் பழக்கம் சடுகாடு மட்டும்.

நாக்கிலே இருக்கிறது நன்மையுந் தீமையும்.

நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும்.

நாயைக் கண்டாற் கல்லீடுக் காணேம், கல்லீக் கண்டால் நாயைக் காணேம்.

நோய் கொண்டார் பேய் கொண்டார்.

பகவிற் பக்கம் பார்த்துப் பேசு, இரவில் அதுவும் பேசாதே.

பதறுத் காரியம் சிதறுது.

பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்.

பள்ளிக் கணக்குப் புள்ளிக் குதவாது. பாலூக்கில் பழப்புதுவில்லை.

பாடம் ஏற்னும் ஏடது கைவிடேல்.

{ பாலுக்குங் காவல் பூனைக்குந் தோழன்.

பாளையில் உண்டானால் அகப்பையில் வரும்.

பெண்ணென்ற பேயும் இரங்கும். -

பெற்றமனம் பித்து பின்னொ மனம் கல்லு.

பொறுத்தார் பூமி ஆள்வார் ; பொங்கினர் காடாள்வார்.

பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட வேண்டுமா ?

போதும் என்ற மனமே போன செய்யும் மருந்து.

மனம் உண்டானால் இடமுண்டு.

முகத்துக்கு முகம் கண்ணுடி.

முக்காலுங் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் கொக்காகுமா ?

முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்.

வல்லவனுக்கு வல்லவன் வையகத்திலுண்டு.

வினையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்.

வெள்ளம் வருவதற்கு முன் அனைபோட வேண்டும்.

பயிற்சி :

I. அடைப்புக் குறியுள் உள்ளனவற்றிற் பொருத்தமான பழ மொழி ஒன்றின் கீழ்க் கீறிடுக.

(1) எவ்வெய்வைகளை எவ்வெவ்வை செய்கிறேன் அவையவை களின் நன்மை தீமைகளை அவனவன் அனுபவித்தல் (மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை, முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும், முன்னேர் போன வழி பின்னேர், நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கும்).

(2) வீண செலவு செய்யினும் அச்செலவின் கணக்கையும் அறிந்திருத்தல் நன்று என்னுங் கருத்துள்ள பழமொழி (வைவனுயினும் அளவறிந்து அளித்துண், ஆற்றிலே போட்டாலும் அளந்து போடு, குந்தியிருந்து தின்றுற குன்றும் மாஞும், பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு).

- (3) அச்சமின்றி உண்மை கூறுவோன் பலரது வெறுப்புக்கும் ஆளாவான் என்பதை (அச்சமில்லாதவன் அம்பலம் ஏறு வான், கண்டது சொன்னாற் கொண்டிடும் படகை, எதார்த்த வாதி வெகுசனவிரோதி, குற்றம் பார்க்கிற சுற்றமில்லை) என்னும் பழமொழி காட்டுகிறது.
- (4) ஏட்டுச் சரைக்காய் கறிக்குத்தவுமா என்னும் பழமொழியின் பொருள் கொண்ட இன்னென்று பழமொழி (சிறுபிள்ளை வேளாண்மை விளைந்தும் வீடு வந்து சேராது, அஞ்சிலே வளையாதது ஜம்பதிலே வளையுமா, கையாளாத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும், பள்ளிக் கணக்குப் புன்னிக்குத்தவாது).
- (5) ஒருவன் தான் படைத்தது குற்றமுடையதாயிருப்பினும் அதனை மிக விரும்புவது இயற்கை என்னுங் கருத்துள்ள பழமொழி (காக்கைக்குந் தன் குஞ்ச பொன் குஞ்ச, கொடிக்குக் காய் பாரமா, தன் குற்றம் தனக்குத் தெரியும், தான் ஆபாது போன்றும் தன் தசையாடும்).
- (6) அவசியமற்றதென என்னும் மிகச் சிறிய பொருளும் சில வேளையிற் பெரும் பயன்தரும்; எனவே அதை ஒதுக்கித் தள்ளுதல் ஈடாது என்னும் பொருளைக் காட்டும் பழமொழி (ஒரு காசு பேணின் இரு காசு தேறும், சிறு தீ பெரு நெருப்பு, சிறு துரும்பும் பல்லுக் குத்த உதவும், ஒரு குடம் பாலுக்கு ஒரு துளி பிரை).
- (7) மனிதனுக்கு மன நிறைவைப் போன்ற சுகமளிக்குஞ் செல்வம் வேறென்றில்லை என்பதை விளக்கும் பழ மொழி (பேராசை பெருந் தரித்திரம், பொறுத்தார் ழுமியாள்வார் பொங்கினார் காடாள்வார், குறைகுடம் தள ம்பும் நிறை குடம் தளம்பாது, போதுமென்ற மனமே பொன் செயும் மருந்து).
- (8) விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும் என்னும் பொருள் கொண்ட இன்னென்று பழமொழி (பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரியும், ஆனைவரும் பின்னே மனியோசை வரும் முன்னே, ஆகுங்காய் பிஞ்சிலே தெரியும், அப்பி யாசவித்தைக்கு அழிவில்லை).
- (9) யாருமற்ற அநாதனர் எல்லாம் வல்ல இறைவனே துணை நின்று காப்பான் என்னுங் கருத்தை (கடவை நம்பினோர் கைவிடப்படார், திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வம் துணை, ஏழை யென்றால் ஏவருக்கும் எனிது, ஏழை பேச்ச அம்பலம் ஏருது) என்ற பழமொழி விளக்குகிறது.

(10) தான் பிறந்த பொன்னுட்டிலே வளமுடன் வாழமுடியா தென்றும், வெளிநாடு சென்றே வளமுடன் வாழ முடிய மென்றும் ஒருவன் என்னுவது, (இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை, ஒருப் பேச்சை ஒரு ஏச்சு, கடல் திடலாகும் திடல் கடலாகும், கண்டால் ஒரு பேச்சை கானுவிட்டால் ஒரு பேச்சை) என்னும் பழமொழியை நினைவுட்டுகிறது.

II. பின்வருவனவற்றை விளக்கும் பழமொழிகள் எவை ?

- (1) அநுபவிக்கப்படாத செல்வம் பயனற்றது.
- (2) எந்தக் கடின காரியமும் திரும்பத் திரும்ப முயற்சியுடன் செய்யப்படின் நிறைவேறும்.
- (3) முயற்சி திருவிணையாக்கும்.
- (4) யாம் பெரிதும் வல்லோமே என்று வலிமை சொல் வேண்டாம்.
- (5) அமைதியுடனும் பொறுமையுடனும் செய்யுங் காரியம் இனிது நிறைவேறும்.

III. பின்வரும் பழமொழிகளை விளக்குக.

- (1) ஊர்வாயை மூட உலைமுடி இல்லை.
- (2) கண்கெட்ட பிறகு சூரிய வணக்கமா ?
- (3) சுவரை வைத்துக் கொண்டன்றே சித்திரம் எழுத வேண்டும்.
- (4) மனம் உண்டானால் இடமுண்டு.
- (5) துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு.

IV. பின்வரும் பழமொழிகளின் பொருள் விளங்க அவற்றைத் தனித்தனி வாக்கியத்திலைமைக்க.

- (1) பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்.
- (2) இரக்கப் போன்னும் சிறக்கப் போ.
- (3) பொன்னின் குட்டத்துக்குப் பொட்டிட வேண்டுமா ?
- (4) நாக்கிலே இருக்கிறது நன்மையும் தீவையும்.
- (5) சூடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரை நாடாது.

13. வழுவும் வழாநிலையும் வழுவமதியும் 1

இப்பொழுதுள்ள கல்விக் கொள்கையின்படி தமிழ் மாணுகர் பல்கலைக் கழகம் வரையும் எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழ் மொழி யிலேயே கற்றல் வேண்டும். அதனாற் கடந்த காலத்தினும் பார்க்க இன்று தமிழை வழுவறப் பயிலுதல் மிக இன்றியமையாது வேண்டப்படுகிறது. எனவே, மாணுக்கர் தாம் விடும் பலவகை வழுக்களையும், அவற்றின் வழாநிலைகளையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

வழுக்களை எழுத்து வழு, சொல்வழு, வழக்குவழு, புணரச்சிவழு, வாக்கியவழு என வகைப்படுத்தலாம். இவ்வழுக்களை அறிதற்கும் அறிந்து திருத்தற்கும் இலக்கணத்தைச் செவ்வனே பயிலுதல் வேண்டும். வழுக்களையும் வழாநிலைகளையும் மாத்திரமன்றி, சான்றேர் காட்டிய வழுவமைதிகளையும் அறிந்திருத்தல் நன்று. இலக்கண விதிகளுக்கு அமையாதது வழுவெனவும், அமைந்தது வழாநிலை எனவும் படும். இலக்கண விதிக்கு அமையாத தாயினும், சான்றேர் வழுக்கிற பெரிதும் பயின்று வந்தமையால் வழுவற்ற தென் அமைத்துக் கொண்டது வழுவமைதியாம்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்ட வழுக்களிற் பெரும்பாலானவை கல்விப் பொதுத் தராதர(சாதாரண)த் தேர்வின்போது “தமிழ்மொழி”ப் பாட விடைத் தாள்களிலே மாணுக்கர் விட்ட வழுக்களாகும்.

1. எழுத்துவழு :—ஒன்பதாம் தமிழ் மலரிலே எழுத்து வழுக்கள் உண்டாகாது காத்தற்குரிய விதிகள் சிலவற்றையும் அவற்றுக்குரிய எடுத்துக்காட்டுக்களையும் கண்டோம். (தமிழ்மலர் 9. பக். 276). இங்கு எழுத்து வழு வாராது காத்தற்குரிய வேறு மூன்று விதிகளும் சில எடுத்துக் காட்டுக்களும் தரப்படுகின்றன.

(அ) சொல்லின் இடையே ய, ர், ம் என்னும் மூன்றுந் தவிர்த்தி பிறமெய்யெழுத்துக்களோடு வேறு மெய்யெழுத்துக்கள் தொடர்ந்து சேர்ந்து வரா.

வழு	வழாநிலை
ஆட்சி	—ஆட்சி (ஆன் + சி)
பரீட்சை	—பரீட்சை
கட்சி	—கட்சி
மாட்சி	—மாட்சி (மான் + சி)
நுட்பம்	—நுட்பம்

வேட்க்கை	—வேட்கை (வேள் + கை,
முயற்சி	—முயற்சி (முயல் + சி)
இயற்கை	—இயற்கை (இயல் + கை)
கற்பு	—கற்பு (கல் + பு)
உற்சவம்	—உற்சவம்

(ஆ) சொல்லின் இடையில் இரு மெய்யெழுத்துக்கள் இணைந்து வரின், அவற்றில் ஒன்று ய், ர், ம் என்பனவற்றில் ஒன்றாக இருக்கும்.

வழு வழாநிலை

பாய்சல்	—பாய்ச்சல் (பாய்-பகுதி)
கார்த்திகை	—கார்த்திகை
பார்ப்பு	—பார்ப்பு (பார்-பகுதி)
உயர்சி	—உயர்ச்சி (உயர்-பகுதி)
வாழ்க்கை	—வாழ்க்கை (வாழ்-பகுதி)
யாழ்பாணம்	—யாழ்ப்பாணம் (யாழ்-நிலைமொழி)
யாழ்ப்பாடி	—யாழ்ப்பாடி (யாழ்-நிலைமொழி)

(இ) ர், ம் என்னும் மெய்யெழுத்துக்கள் ஒரு சொல்லின் இரண்டாம் எழுத்தாய் வரின், முதலாம் எழுத்து நெட்டெழுத்தாய் அமையும். (உ-ம). வாழ் ந் தான், பார் த்தான். தமிழிற் குறிலை யடுத்து இரண்டாம் எழுத்தாக “ர்” வருவதில்லை. ஆரியச் சொற்கள். வடமொழியாக்கம் பெறும்போது, குறிலையடுத்து இரண்டாம் எழுத்தாக வரும் “ர்” என்பது “ரு” ஆக மாறும்.

வழு வழாநிலை

கர்மம்	—கருமம்
அர்த்தம்	—அருத்தம் (பொருள்)
கர்த்தா	—கருத்தா
தர்மம்	—தருமம்
சர்மம்	—சருமம்
பர்வதம்	—பருவதம்
கர்ப்புரம்	—கருப்பூரம்
மர்மம்	—மருமம்

2. சொல்வழு :—வழுவற்ற சொற்கள் உச்சரித்தற் பிழையாலும் பொருள் விளக்க மின்மையாலும் பிறகாரனங்களினாலும் வழுவடையனவாகின்றன. வழுச் சொற்களின் வழாந்திலைகளையறிந்து பயிற்சி பெறுக.

வழு	வழாந்தில்
அப்போ	—அப்போது, அப்பொழுது
இஞ்சை, இங்கை	—இங்கே
அண்டைக்கு	—அண்றைக்கு
அருவாள்	—அரிவாள்
அறுதலி	—அறுதாலி (தாலியறுத்தவள். கைம்பெண்)
அதாவது	—அஃதாவது
இளனி	—இளாநீர்
ஒத்தணம்	—ஒற்றடம்
கதியால்	—கதிகால்
சந்தணம்	—சந்தனம்
சுற்றுவாளி	—சுத்தவாளி
சேதி	—செய்தி
தீவடி	—தீவர்த்தி
புடவை, பிடவை	—புடடவை
நிச்சயம்	—நிச்சயம்
பூட்டன்	—பீட்டன்
முந்தாகீன்	—முன்றுகீன
வாஞ்சீர்	—வாய்நீர்
வென்னீர்	—வெந்நீர் (சுடுநீர்)
வேஞ்ஞார்	—வேஞ்ஞாம்
நாகரிகம்	—நாகரிகம்
கைமாற்று	—கைம்மாற்று
கிணாத்தடி	—கிணாற்றடி
ாக்கு	—ார்க்கு
காச்சல்	—காய்ச்சல்
கோர்வை	—கோவை
வெங்கலை	—வெண்ணலை

வெண்காயம்	—வெங்காயம்
சுகமீனம்	—சுகவீனம்
பிரையாணம்	—பிரயாணம்
திருவுதல்	—துருவுதல்
சிவர்	—சுவர்
பொக்குள்	—கொப்புழு
எப்பை	—அகப்பை
முகுத்தம்	—முகார்த்தம்
ஆக்கள்	—ஆள்கள்
சொற்பனம்	—சொப்பனம்
ஆராட்சி	—ஆராய்ச்சி

3. வழக்குவழு (சோற்பிரயோகவழு) : சில சொற்கள் பெரும்பாலும் ஒத்த ஒலி யமைப்பினாலோ, உருவ வரையினாலோ, பிற காரணங்களினாலோ பொருள் விளக்கமின்றிப் பிழைப்புப் பிரயோகிக்கப் படுகின்றன. இத்தகைய வழக்கு வழுக்களால் வாக்கியப்பொருள் மாற்றமடைகிறது. பின்வருஞ் சொற்களின் பொருளைப் பிழையின்றிப் பிரயோகிக்கப்படியிலுக. (உ-ம்)

- (அ) சமுகம் : சூட்டத்திற்குப் பலர் சமுகமளித்தனர்.
- சமுகம் : இலங்கையிற் பல சமுகங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒற்றுமையுடன் வாழ்கின்றனர்.
- (ஆ) பாவித்தல் : கல்லைத் தெய்வமாகப் பாவித்து வணங்கினர்.
- உபயோகித்தல் : கல்லை உபயோகித்து மதில் கட்டினர்.
- (இ) வேண்டுதல் : இரவலன் புரவல்லிடம் இரந்து வேண்டினான்.
- வாங்குதல் : கடையில் உணவுப்பொருள்களை வாங்கினான்.
- (ஈ) துறந்து : இளங்கோ அரசவாழ்வைத் துறந்து இளங்கோ வடிகள் ஆனார்.
- திறந்து : அவன் பெட்டியைத் திறந்து பணத்தை எடுத்தான்.
- (உ) நீந்துதல் : இறைவனடி சேர்ந்தவர் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்துவார்.
- நீங்குதல் : அவன் தாயகத்தினின்றும் நீங்கி வேற்றுநாட்டையடைந்தான்.

இவ்வாறே கீழ்க்காணும் சொற்களின் பொருளை உணர்ந்து வாக்கி யங்கவிற் பிரயோகித்தற்கு அறிக.

1. மேய்தல்	12. பேசதல்
வேய்தல்	எசுதல்
2. குலைத்தல்	13. வடிவாக
குரைத்தல்	சரியாக
3. மிஞ்சுதல்	14. அவசரம்
விஞ்சுதல்	அவசியம்
4. கைப்பற்றல்	15. அறிக்கை
கைக்கொள்ளல்	அறிவிப்பு
5. ஏற்றுதல்	16. வழக்கம்
ஏத்துதல்	பழக்கம்
6. உணர்தல்	17. முத்தம்
உஸ்தல்	முற்றம்
7. அநேகம்	18. சுத்தம்
அதிகம்	சற்றம்
8. சிறிது	19. குமான் (கட்டினம் பருவத்தினன்)
சில	குமாரன் (மகன்)
9. என்னும்	20. குமரி
இன்னும்	குமாரி
10. பட்னம்	21. தாழ்மை
பட்டினம்	தாழ்வு
11. வகுத்தல்	22. எளிய
வகித்தல்	இழிந்த

4. புணர்ச்சிவழு : வல்லின ஒற்றுக்கள் மிகவேண்டிய இடத்தில் மிகாமையும் மிக வேண்டாவிடத்தில் மிகுதலும், ணகர ணகர வீற்றுப்புணர்ச்சி, லகர ஓகர வீற்றுப் புணர்ச்சி, வருமொழித் தகர நகரப்புணர்ச்சி என்பவற்றிலுண்டாகும் வழுக்களுமே அதிகமாக மானுக்கரிடம் காணப்படுகின்றன. இந்துவின் இலக்கணவறிவிற் கூறப்பட்ட புணர்ச்சி என்னும் பகுதியை நன்கு கற்று இவ்வழுக்களை நீக்கி எழுதப்பழகுக. உதாரணத்துக்காகச் சில வழுக்களும் வழா நிலைகளும் இங்குக் காட்டப்படுகின்றன.

வஸ்தின வொற்றுக்கள் மிகவேண்டிய இடங்களில் மிகமை:
வழு வழாநிலை

இயற்கை காட்சி	.. இயற்கைக்காட்சி
கொழும்பு பட்டினம்	.. கொழும்புப் பட்டினம்
கொழும்புக்கு சென்றேன்	.. கொழும்புக்குச் சென்றேன்.
மானை தூத்தினர்கள்	.. மானைத் தூத்தினர்கள்

மிகவேண்டா இடத்தில் மிகுதல் :

வழு	வழாநிலை
வந்துக்கண்டான்	.. வந்துகண்டான்
அன்றுக்கண்டான்	.. அன்றுகண்டான்
உருபுப்புணர்ச்சி	.. உருபுபுணர்ச்சி
வைதுக்கொண்டு	.. வைதுகொண்டு

ணகர ணகர வீற்றுப்புணர்ச்சி :

வழு	வழாநிலை
கண்கூர்மை	.. கட்சூர்மை
பொன்குடம்	.. பொற்கும்
பொன்சரடு	.. பொற்சரடு
அரசன்நல்லன்	.. அரசனல்லன்
தூண் நன்று	.. தூணன்று

லகர, ளகர வீற்றுப் புணர்ச்சி:

வழு	வழாநிலை
செல்வத்துள்செல்லம்	செல்வத்துட்செல்லம்
நெல்கதிர்	.. நெற்கதிர்
முதல்பாடம்	.. முதற்பாடம்
பால்சாலை	.. பாற்சாலை
பன்மொழிப்புலவர்	.. பன்மொழிப்புலவர்
பொருள்நூல்	.. பொருளூல்

வருமொழித்தகர நகரப் புணர்ச்சி:

வழு	வழாநிலை
பொன்தகடு	.. பொற்றகடு
இதனுலதான்	.. இதனற்றுன்
புல்நுனி	.. புன்னுனி
பொன்நன்று	.. பொன்னன்று
மன்தகர்ந்தது	.. மன்டகர்ந்தது

பயிற்சி :

I. சரியான சொல்லைத் தெரிந்தெடுத்து அதன் கீழ்க் கீறிடுகே :—

- (1) சாணக்கியன் பல (குட்சி, குட்சி, குழ்ச்சி, குற்சி) செய்து சந்திர சூப்தனை அரசனாக்கினான்.
- (2) வெகு விரைவில் நம்நாடு உணவு (உற்பத்தியில், உர்ப்பத்தியில், உட்பத்தியில், உற்பத்தியில்) தன்னிறைவு பெறுமெனக் செய்திகள் கூறுகின்றன.
- (3) அச்சம், மடம், நாணம் (பயிற்பு, பயிர்ப்பு, பயிர்ப்பு, பயிடபு) என்பன நங்கையரின் நாற் குணங்கள். ^{குணம்}
- (4) திலையில் (நிரத்தனம், நரத்தனம், நிருத்தனம், நித்தனம்) செய்யும் நடராசப் பெருமானின் பாதபங்கயங்களைத் தீவிரமேற் குடினான்.
- (5) இயற்கைக் (காட்சி, காட்சி, காற்சி, காச்சி) களைக் காணபத பதனால் மனம் அமைதி பெறுகிறது.
- (6) அழுதபிள்ளை (பாற்குடிக்கும், பால் குடிக்கும், பால்க்குடிக்கும், பாந்த் குடிக்கும்.)
- (7) “கண்ணைன் துளவைத் தாமக கண்ணைன்” என்ற தொடரில் முன்னுள்ள கண்ணைனை என்பதைப் பொருளுக்கேற்பப் பிரித் தால் (கண்+அனை, கண்+நனை, கண்ணன்+ஜை, கன்+நனை) என்றாலும்.
- (8) புறப்பொருள் சம்பந்தமான (நாதாறு, நால்நாறு, நானுறு, நான்னாறு) பாடல்களின் தொகுப்புநால் ஒன்று உண்டு.
- (9) வைத்தறிப் (பிடவை, பிடைவை, புவை, புடைவை) அணிவது இன்று கண்ணியமாகக் கருதப்படுகிறது.
- (10) “என்னைப் (பானங்களற்றுள், பாழுகினற்றுள், பாழுங்கினற்றுள், பானங்கினற்றுள்) தன்னி விட்டார்கள்” என்று கண வனின் கொடுமை தாங்காத மனைவிப் புலம்பினான்.

II. பின்வரும் புனர்க்கி வழுக்களைக் காப்பணம் காட்டித் திருத்துக்.

- (1) இயற்கை காட்சி, உலகப்படம், மானை கொன்று, கீரைகறி, பொருளை தந்தார்கள்.
- (2) வராகுக் கதிர், அன்றுக்கண்டான், வந்துக்கண்டான்.
- (3) பொன்னுடம், மன்தோய்.
- (4) செல்வத்துன் செல்வம், பாஸ்ராலை, உள்செல்லக் கூடாது. பல மொழிப்புலவர், கலகண்டு.
- (5) இதனால்தான், புனருளி, முன்கைதக்கும்.

14. வழவும் வழாநிலையும் வழுவமைதியும் II
(வாக்கியம்)

I. தினை :

உயர்தினையும் அஃறினையும் விரலிய எழுவாய் ஒரு தினைப் பயனிலை கொண்டு முடிதல் வழுவாம். (தமிழ்மலர் 9. பக்கம்—280).

இரவிலே தோட்டத்தின் மத்தியிலே ஒருருவம் தோன்றுகிறது. அப்போது அது மனித உருவமா, காவலுக்காக வைக்கப்பட்ட வெருளியா என்ற ஜயம் உண்டாகிறது. அந்த ஜயத்தை வெளிப் படுத்தும்போது, வெருளியோ மனிதனே தோட்டத்திலே தோன்று பவன் என உயர்தினைப் பயனிலை கொடுத்தோ, தோன்றுகிறது என அஃறினைப் பயனிலை கொடுத்தோ முடிப்பது வழு. வெருளியா, மனிதனு தோட்டத்திலே தோன்றும் உரு என இரு தினைக்கும் ஏற்ற பொதுச்சொற் கொடுத்து முடித்தல் வழாநிலை. இவ்வாறு தினையைந் தோன்றும்போது இருதினைப் பொதுச் சொற் கொடுத்து முடிக்க.

குடிமை, அடிமை, விருந்து, பெண்மை, அரசு, மகவு, குழவி, குருடு, வேந்து முதலிய சொற்கள் பொருளிலையால் உயர்தினையை யும் சொன்னிலையால் அஃறினையையும் குறிப்பன. இவை உயர்தினையை யுணர்த்தும் வழியும் அஃறினை முடிபே கொண்டும். (உ-ம்) அடிமை நன்று : விருந்து வந்தது ; குழவி சிரித்தது. இவை சிறுபான்மை ஆகுபெயாய் உயர்தினை முடிபு கொள்ளலும் உண்டு. (உ-ம்) அடிமை நல்லன் ; வேந்து செங்கோலன்.

சிறப்பு, இழிவு என்பன காரணமாகச் செய்யுள்களிலே தினை மயங்கிவரின் அவற்றை வழுவமைதியாகக் கொள்க. (தமிழ்மலர் 9 பக்கம்—280) சிறப்பு, இழிவு காரணமாகவன்றி, மிகுதி காரணமாக யும் செய்யுள்களிலே தினை மயங்கி வருதலுமுண்டு.

“ பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்
முத்தார் இளையார் பசுப் பெண்டி ரென்றிவர்க்க்கு ”

என்ற ஆசாரக் கோவைச் செய்யுட் பகுதியிற் பசு அஃறினை ; ஏனையன உயர்தினை. உயர்தினைச் சொற்களே மிகுதியும் வந்தமையின் மிகுதி காரணமாக இவர்கள் என்னும் உயர்தினை முடிபு கொண்டு தினை வழுவமைதியாயிற்று.

“ செந்தாரப் பசங்கிவியார் சென்றார்க்கோ ரின்னுவா திந்தாரேற் றந்தாரென் னின்னுயிர் ”

(சென்றார்-பிரிந்து சென்ற தலைவன். கிளியார் தலைவனுக்கு இனிய உரை சொன்னாரேல் என்னுயிரைத் தந்தாராவர்) இச் செய்யடிப்பகுதியிலே கிளி என்னும் அஃறினைச் சொல் ஆர் விகுதி பெற்றும் தந்தார் என்னும் வினை முடிபு கொண்டும் உயர்தினையாயினமைவழு. ஆயின், தலைவி, கிளியைத் தன்னுயிர் தரும் ஒப்பற்ற தூதாகக் கருதுகிறார். அதனை உயர்வு காரணமாக உயர்தினைப் பொருளாக மதித்து, கிளியார் என வினித்துச் செய்தி சொல்லுகிறார். இவ்வாறு தினை வழுவில் வருவனவும் தினை வழுவமைதியின் பாற்படும்.

ஒருவர் தாம் அன்புடன் வளர்த்த பசுவை நோக்கி, “இதோ என்னாமை வந்தான்” என்று கூறுவாராயின் அஃது உவப்பினால் அஃறினை உயர்தினையான தினை வழுவமைதி.

பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லும் ஒருவனை நோக்கி “இந்நாய் குரைக்கிறது” என்று கூறுமிடத்து, அது கோபத்தினால் உயர்தினை அஃறினையான தினை வழுவமைதி.

சாரிர் சுகமற்ற ஒருவன் பாடும்போது, “இக் கழுதை கத்துவிறது” என்று கூறின், அஃது இழிவினால் உயர்தினை அஃறினையான வழுவமைதி.

II. பால்

தாயும் மகனும் என உயர்தினைப் பெண்பாலும் ஆண்பாலும் விரவி வந்த எழுவாய்க்கு வந்தாள் என்றே, வந்தான் என்றே ஒருபாற் பயனிலை கொடுத்து முடித்தல் வழு. தாயும் மகனும் வந்தனர் எனப் பலர்பாற் பயனிலை கொடுத்து முடித்தலே வழாநிலை. உயர்தினை என்பது துணியப்பட்டு, ஆணே பெண்ணே எனப் பாலிடத்து ஜெந் தோன்றுமாயின், ஆணே பெண்ணே அங்குச் செஸ்பவர் எனப் பலர்பாற் பயனிலை கொடுத்து முடிக்க.

ஒருவனையோ ஒருத்தியையோ “அளர் வந்தார்” என்பது வழக்கு. இஃது இலக்கண நெறிப்பட்ட வழுவாயினும் உயர்வினால் ஆன், பெண் பால்கள் பலர்பாலான பால் வழுவமைதி. குன்றுதோருடிய குமரன் எழுந்தருளினர்; ஒளைவை நீதிநூல்கள் இயற்றினார் என்பனவும் பால் வழுவமைதியாம். தம்மருமைப் புதல்வனைத் தந்தை, “என்னுடைய இராசாத்தி வந்தாள்” எனக் கூறுவது உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலான பால்வழுவமைதி. இறைவனை, “தந்தையே நீ மூவுக்கும் தாய்”, எனப் போற்றிப் பரவுவது சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலான பால் வழுவமைதி.

III. என்ன

“யானைகள் கூட்டம் கூட்டமாக அக்காட்டில் நிற்கிறது” என்பதில் “யானைகள்” என்னும் பண்மை எழுவாய் “நிற்கிறது” என்னும் ஒருமைப் பயனிலை கொண்டு முடிந்தமையின் என் வழுவாம். “யானைகள் கூட்டங் கூட்டமாய் நிற்கின்றன” என்பது வழாநிலை.

“இக்குளத்து நீர் எல்லாம் வற்றியது” என்பதில், “நீர்” ஒருமை; “எல்லாம்” பண்மை. எனவே, “நீரெல்லாம்” என்பது ஒருமை, பண்மை மயக்கம்; எனவழு. “இரண்டு கண்ணும் சிவந்தது” என்பதில் “இரண்டு கண்” பண்மை; “சிவந்தது” ஒருமை; எனவே எண்வழு. ஆயின், இவை சான்றேர் வழக்கிற பயின்று வந்தமையின் எண்வழுவுமைதியாயின.

IV இடம்

“நீ நல்லன்” என்பதில் “நீ” முன்னிலை எழுவாய்; “நல்லன்” தன்மைக்கோ, படர்க்கைக்கோ உரிய பயனிலை. முன்னிலை எழுவாயுடன் தன்மைப் பயனிலையோ படர்க்கைப் பயனிலையோ இயை ந்து வராமையின் அஃது இடவழு. “நீ நல்லை” என்பது அதன் வழாநிலை. எனவே தெரிந்திலை வினைமுற்றுக்களைப் போலக் குறிப்பு வினை முற்றுக்களையும் அவ்வவ்விடத்துக்குரிய விகுதி கொடுத்து முடிக்க. நீ நல்லை; நீவிர நல்லேர்; யான் நல்லன் (நல்லேன்); யாம் நல்லம் (நல்லேம்); அவன் நல்லன்; அவள் நல்லள்; அவர் நல்லர்; அது நன்று; அவை நல்ல எனவரும். நீ நல்லனல்லன் என்பதும் வழுவுடைய வாக்கியம். நீ நல்லையல்லை என்பது அதன் வழாநிலை. ஏனைய எழுவாய்களுக்கும் இவ்வாறே பொருத்திக் காண்க.

“நீவிர எல்லாரும் வந்தீர்” என்பதில் “நீவிர” முன்னிலை; “எல்லார்” படர்க்கை. எனவே இடவழு. நீவிர எல்லீரும் வந்தீர் என்பது வழாநிலை. எல்லாம் என்பது மூலிப்ப பொதுப் பெயராகை யால் “நீவிரெல்லாம் வந்தீர்” என்பதும் வழாநிலை. எனவே, நீவிர எல்லீரும் (நீவிர எல்லாம்), யாம் எல்லோமும் (யாம் எல்லாம்), அவர்கள் எல்லாரும் (அவர்கள் எல்லாம்) என எழுதுக.

“நீவிர அனைவரும் பாடினீர்” என்பதில் நீவிர முன்னிலை; அனைவர் படர்க்கை; எனவே இடவழு. “நீவிர அனைவீரும் பாடினீர்” என்பது வழாநிலை. நாம் அனைவேமும், நீவிர அனைவீரும், அவர்கள் அனைவரும் எனவரும்.

“நாம் இருவரும் செல்வோம்” என்பதில் “நாம்” தன்மை; “இருவர்” படர்க்கை. எனவே இவறு. “நாம் இருவேழும்” என்பது வழாநிலை. நாம் இருவேழும், நீவீர் இருவீரும், அவர்கள் இருவரும் எனவறும். இவ்வாறே எண்ணுப் பெயர்களை மூலிடங்களுக்கும் ஏற்ற வாரு அமைத்துக் கொள்க.

“நீயோ நானே யாரிது செய்தார்?” என்பதில் “நீ” முன்னிலை; “நான்” தன்மை; “செய்தார்” படர்க்கை. எனவே இவறு. ஆயினும் வழக்கிற பெரும்பான்மையும் பயின்று வருதலினால் வழுவமைதி யாயிற்று. யானே அவனே யாரிது செய்தார்? நீயோ அவனே யாரிது செய்தார்? நீயோ அவனே யானே யாரிது செய்தார்? என்பனவும் வழுவமைதியாம்.

“பண்பா வியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போ லெண்பா ஸன்பன் தன்பாற்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்”

“நாம் அரை யாமத் தென்னே வந்துவைகி நயந்ததுவே”

இச்செய்யுட் பகுதிகளில் முன்னது இறையனர், சேரமான் பெரு மாணுயனர்க்குப் பாணபத்திரன் பொருட்டு எழுதிய திருமகப் பாசு ரத்தின் ஒரு பகுதி. இதிலே, “தன் போல்” என்பதன் கருத்து “உன்னைப்போல்” என்பது. அவ்வாறே, “தன்பால்” என்பதற்கும் உன்பால் (உன்னிடம்) என்பது கருத்து. இங்குத் தன் என்னும் படர்க்கைச்சொல் முன்னிலைப் பொருளில் வந்தது.

பின்னது திருக்கோவையாரிலே தலைமகன் தலைமகளைக் குறியிடத்து எதிர்ப்பட்டுக் கூறும் செய்யுட் பகுதி. “நீ இந்நடோமத்திலே இங்குத் தங்கி விரும்பியது எதுவோ” என்பது பொருள். இதில் “நாம்” என்பதன் பொருள் “நீ”; இங்கு நாம் என்னும் தன்மைப் பெயர் முன்னிலைப் பொருளில் வந்தது.

யார்வு நோக்கிப் படர்க்கைச் சொல் முன்னிலையில் வழங்குதலும் உண்டு. இது வழுவமைதி.

கடிதங்களின் இறுதியில் “தங்கள் அன்புள்ள” எனத் “தங்கள்” என்னும் படர்க்கைச் சொல் “உங்கள்” என்னும் முன்னிலைப் பொருள் உணர்த்தும். (நாவலர் 2 ஆம் பால பாடத்தில் வரும் உதாரணக் கடிதம் பார்க்க)

V. காலம்

மலை நிற்றலும், ஞாயிறு திங்கள் இயங்குதலும் முக்காலத்துக்கும் உரியன். அதனை ஒரு காலத்தாற் சொல்லல் வழு. ஆயினும் மலை நிற்கிறது; ஞாயிறு திங்கள் இயங்குகின்றன என நிகழ்காலத்தாற் கூறல் கால வழுவமைதி.

மீணவியைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு விரைந்து செல்ல விரும்பிய கணவன், அலங்காரன் செய்து கொண்டிருக்கும் மீணவி யைப் பார்த்து, “அலங்காரம் ஆயிற்று?” என்று கேட்க, “அலங்காரம் ஆகிறது” என்று நிகழ்காலத்திற் சொல்ல வேண்டிய அவன், விரைவு காரணமாக, “ஆயிற்று ஆயிற்று” என்று இறந்தகாலத்திற் கூறினான். இது விரைவு காரணமாக நிகழ்காலம் இறந்தகாலமான கால வழுவமைதி.

ஒருவன் தன் தோழனைப் பார்த்து “நீ கூடாத கூட்டத்தோடு கூடுகிறுய்; நீ அழிந்தாய்” என்கிறான். “அழிவாய்” என எதிர் காலம் வரவேண்டிய இடத்தில், அழிதல் பெரும்பான்மை நிகழும் என்னும் மிகுதி பற்றி, “அழிந்தாய்” என இறந்த காலம் வந்து, கால வழுவமைதியாயிற்று.

“அறஞ் செய்யிற் சவர்க்கம் புக்கான்” என்பதிற் “புகுவான்” என்னும் எதிர்காலச் சொல் வருதலே வழாநிலை. ஆயின், நிச்சயம் காரணமாக இங்குப் “புக்கான்” என்னும் இறந்தகாலச் சொல்லவந்தது. இது காலவழுவமைதி.

VI. மறுபு

மாவேறினான் என்பதில் “மா” வென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் மாமாத்திலேறினான்; குதிரையிலேறினான் எனப் பொருள்பட்டு, குறித்த பொருள் தராமையினால் வழுவாம். இவ்வாரூய பலபொரு ளொரு சொற்களை வாக்கியத்திலமைக்கும்போது மாமாத்திலேறினான்; பசுமா ஏறினான் என்பனபோலச் சிறப்புச் சொல் கொடுத்தோ, “மாப்புத்தது; மாப்பாய்ந்தது” என்பன போலப் பொருள் புப்படத்தக்க வினை கொடுத்தோ, “மாவும் பலாவும் நிறைந்திருந்தன” “தேர், யானை, மா, காலாள்,” என்பன போல இனப் பொருளைச் சேர்த்தோ கூறுக.

“சேரமான் பெருஞ் சேரல் இரும்பொறை வென்றான்” என்பதில் “வென்றான்” என ஒருவினை கொடுத்து முடிக்கும்போது, சேரமானும் பெருஞ்சேரலும் இரும்பொறையும் ஒரு பொருளைக் குறிக்கின்றன. சேரமான் வந்தான்; பெருஞ்சேரல் பொருதான்; இரும்பொறை

வென்றுன் என வெவ்வேறு வினை கொடுத்து முடிப்பின் அவை மூன்றும் வெவ்வேறு பொருளைக் கருதும். எனவே ஒருபொருள் குறித்துப் பல பெயர்கள் வருமாயின் ஒரு வினை கொடுத்து முடிக்க.

“ மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான் ; முக்கணுன் குமரன் வந்தான் மேவெலர் மடங்கல் வந்தான் ; வேற்படை வீரன் வந்தான் ”

என்பதில் முதல்வன், குமரன், மடங்கல், வீரன் என்பன முருகப் பெருமானுகிய ஒரு பொருளே என்பது புலப்பட, “ வந்தான் ”, என்னும் ஒரு வினை, பெயர் தோறும் கொடுக்கப்பட்டது.

“ ஆசிரியன் அகத்தியன் ” என்பதில் அகத்தியன் இயற்பெயர் ; ஆசிரியன் சிறப்புப் பெயர். சிறப்புப் பெயர் மூன்னும் இயற்பெயர் பின் னும் வந்தன. இயற்பெயரோடு சிறப்புப் பெயரைச் சேர்த்துக் கூறும் போது சிறப்புப் பெயரை மூன்னும் இயற்பெயரைப் பின்னும் கூறுக. உ-ம் : முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்தர் ; ஈழத்துப் பூதன்றே வனுர்.

இக்கால வழக்கில் ஒரோவழி இயற்பெயருக்குப்பின் சிறப்புப் பெயர் வருதலுமுண்டு. இவ்வாறு வருதல் மரபுவழுவமைதி.

உ-ம் : ஆறுமுகநாவலர்
சோமசுந்தரப்புலவர்
நாகநாத பண்டிதர்
சேஞ்சிதிராய முதலியார்

இவ்வாறு வரும்வழி இயற்பெயரினிறுதி பெரும்பான்மை விகாரமடையும்.

“ நாவலர் புலமை மிகவர் ; அவர் பல வசனநூல்களை இயற்றி னார் ” என்பதில் “ மிக்கவர் ” என்னும் வினைமுடிபு கொண்ட “ நாவலர் ” என்னும் பெயரை, “ அவர் ” என்னும் சுட்டுப்பெயர் சுட்டு கிறது. சுட்டுப்பெயர், முடிக்குஞ் சொற்கொண்ட படர்க்கைப் பெயரைச் சுட்டுதற்குவரின், அப்படர்க்கைப் பெயர்க்குப் பின்வரும். ஆசிரியர் வந்தார் ; அவரை வளங்குக ; தாய் கண்கண்ட தெய்வம் ; அவளைப் பணிக் எனவரும். முடிபு பெருத படர்க்கைப் பெயராயின், அவன் என தம்பி ; என் தம்பி அவன் ; என்பன போன்று சுட்டுப் பெயர், பெயரின் முன்னும் பின்னும் வரும். இது மரபு வழாநிலை.

“ போய மூத்திடுமி னின்னே, போய மூத்திடுமி னின்னே, போய மூத்திடுமி னின்னே என விரைப்பாருவிற் சொற்றுன் ”—குசே லரை விரைவாக அழைத்து வாருங்கள் என்னும் பொருள் தோன்றக்

கணனபிரான் வைவர்க்குக் கூறியது இது. பொருள் குறித்து ஒரு சொல் ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு முறை வருதல் மரடு. இங்கு விரைவுப் பொருளில் ஒரு சொல் மும்முறை அடுக்கி வந்தது. விரைவு, வெகுளி, அச்சம், துன்பம் என்னும் காரணம் பற்றியும் இசைநிறை அசைநிலை பற்றியும் ஒருசொல் இரண்டு முதல் நான்குமுறை அடுக்கி வருதல் மரடு வழுவமைதி.

(உ-ம்)	வ-விமையற்ற தோளினைய் போ போ போ	— வெகுளி
	ஒளிப்படைத்த கண்ணினைய் வா வா வா	— உவகை
	பாம்பு பாம்பு	— அச்சம்
	வாமேன் வாமேன்	— துன்பம்
	அன்றே அன்றே	— அசைநிலை
	பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ	— இசைநிறை

“ வைஞ்சிலைக்கிள்ளை ” என்ற தொடரிலே பக்கமை என்ற அடை மொழி சிறையை (சிறகு) விசேஷிக்க, சிறை கிள்ளையை (கிளி) விசேஷித்து வந்தது. ஓரடை ஒருசினையை விசேஷிக்க, சினை முதலை விசேஷித்து வருதல் வழாநிலையாம். (உ-ம்) செங்கால் நாரை, வேற்கை முருகன்.

சிறுகருங்காக்கை என்பதிற் சிறுமையும் கருமையும் ஆகிய சுரபை மொழி காக்கையை (முதல்) விசேஷித்து வருதல் வழுவமைதி.

நாக்கள் கமுகு என்பதில் நாகு, இளம் என்பன இளமை என்னும் ஒரு பொருளில் வந்த இருசொற்கள். ஒருபொருள், குறித்து, ஒருசொல் வருதலே வழாநிலை. இரு சொல் வருதல் வழு. ஆயினும் சொல்லின்பந் தோன்றுதற் பொருட்டு இருசொல் வருதல் வழுவமைதி. புனிற்றிளங்கன்று, தண்பனிநீர் எனவரும்.

“ மன்னனே, ஏழைக்கு ஈ ”

“ தோழனே, எனக்குத்தா ”

“ மைந்தா கொடு ”

என்பனவற்றில் ஈ. தா, கொடு என்பன இரக்கும் சொற்கள். “ ஈ ” உயர்ந்தோனிடம் இழிந்தோன் இரந்து கேட்கும் சொல்; “ தா ” ஒப்போன் இரப்புரை; “ கொடு ” உயர்ந்தோன் இழிந்தோனிடம் இரக்கும் சொல்.

“ துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச் சங்கத்தமிழ் மூன்றுந் தா ”

இதில் உயர்ந்தோரான் விநாயகரிடம் ஒளவையார் “ ஈ ” என இரத்தலே மரடு. ஆயின், அவர் கொண்ட பழுதிலா அன்றால் “ தா ” என இரத்தல் வழுவமைதி.

மாவும் பலாவும் வாழையும் வளர்ந்தோங்கின என்பதில் மா, பலா, வாழை என்பன பழமரங்களாகையால் ஓரினப் பொருள்கள். பலபொருள்களை எண்ணுமிடத்து ஓரினப்பொருள்களையே சேர்த்து எண்ணுதல் மரபுவழாநிலை. மாவும் பலாவும் வாழையும் வேம் பும் என என்னப்படின் வேம்பு பழமரமல்லாத (இனமல்லசு) பொருளாய் வருதவினால் வழுவாம்.

“கடலே நீ கேளாயோ”

“அவள் மனக்கருத்தைக் கண்ணுரைக்கும்”

“இவ்வீதி கண்டிக்குச் செல்கிறது”

“தன்னெஞ்சே தன்னெஞ்சக்கும்” என்பனவற்றிற் கடலுக்குக் கேட்டலும், கண்ணுக்கு உரைத்தலும், வீதிக்குச் செல்லுதலும், நெஞ்சக்குச் சுடுதலும் இல்லையாயினும் ஆனஞ்சேர் வழக்கிற கேளாதன வற்றைக் கேட்பனபோலவும், போசாதனவற்றைப் பேசுவனபோலவும், நடவாதனவற்றை நடப்பன போலவும், செய்யாதனவற்றைச் செய்வன போலவும் கூறுதல் வழுவமைதி.

பொது

ஓர் ஆறு ; ஒருநாள் என்னுந் தொடர்களில் ஓர், ஒரு என்னும் இரண்டும் “ஒன்று” என்னும் பொருள் தரும் இருசொற்கள். ஆயின், உருவ வேறுபாடுடையன. உயிரையும் யகாத்தையும் முதனிலையாகக் கொண்ட மொழி வருமாயின் “ஓர்” என்பதும் மெய்யை முதனிலையாகக் கொண்ட மொழி வருமாயின் “ஒரு” என்பதும் வருதல் சிறப்புடைத்து. ஓரம்பு, ஓராடை, ஓர்யானை எனவும் ஒருமாடு, ஒருகுடம் எனவும் வரும். இரண்டு என்னும் பொருள்தரும் ஈர, இரு என்னும் சொற்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

“முதலே ரெண்ணின்மு நுயிர்வரு காலைத் தவலென மொழிப வுகரக் கிளாவி முதனிலை ஸீட் லாவயி னை” (தொல் எழுத்து. சூத. 455)

“வளவ நின் புதல்வனுங்கோர் மணி நெடுந் தேர்மேலேறி.” எனக் செய்யுளில் வழுவிவருதல் வழுவமைதி.

அது, இது, உது என்னும் சொற்களின்மூன் உயிர் முதன் மொழிவரின் அவை அஃது, இஃது, உஃது என்றாகும். இஃது ஆடு, இஃது இலை ; உஃது உரல் எனவரும்.

“முன்னுயிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி மன்னல்வெண்டு மல்வழி யான்”

(தொல். எழுத்து. சூத. 423)

பயிற்சி :

I. சரியான சொல்லின் கீழ்க் கீற்றுகே :

1. கத்தரிவெருளியா மனிதனு இரவிலே தோட்டத்தில் (நிறப்பது, நிறபவன், நிறபவர், நிற்கும் உரு.).
2. இக்கொடுமை (செய்தவன், செய்தவள், செய்தவர், செய்தவை) அவனு ? அவளா ?
3. அங்கே தெரிகின்ற உருவம் (மனிதனல்ல ; மனிதனல்லன் ; மனிதனால்லர் ; மனிதனன்று.)
4. கைகேயி மந்தரையைப் பார்த்து (நீ நல்லவள் அல்ல; நீ நல்லவள் அன்று ; நீ நல்லவள் அல்லன் ; நீ நல்லை அல்லை) என்று கூறினான்.
5. “மலர்பிசை ஏகினை மாண்டி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீவொழுவார்” என்ற குறளில், “சேர்ந்தார்” என்பது (திணைவழுவமைதி, பால் வழுவமைதி, கால வழுவமைதி, இடவழுவமைதி.)
6. “நான் நாளைக் காலையிற் போகின்றேன்” என்ற வாக்கியம் (திணைவழு, பால் வழு, எண்வழு, கால வழு)
7. “இருநோக்கு இவளுண்கள் உள்ளது ஒருநோக்கு நோய்நோக் கொன்றந்நோய் மருந்து” என்ற குறளில் தடித்த எழுத்துள்ள பகுதி (மரபுவழுவமைதி, எண்வழுவமைதி, காலவழு வமைதி, இடவழுவமைதி.)
8. “நெருநல் நடந்தவரோ நாம்” (கம்பரா. ஆரணி. 238) என்ற செய்யுடபகுதியின் எழுவாய், பயனிலை முடிபு (பால்) வழுவமை தியின், இடவழுவமைதியின், திணைவழுவமைதியின், மரபுவழு வமைதியின்) பாற்படும்.
9. “எறுமபு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின் மழை பெய்தது” என்பதினை விளை முடிபு (பால் வழுவமைதி, கால வழுவமைதி, எண் வழுவமைதி, திணை வழுவமைதி) யின் பாற்படும்.
10. நாம் எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்ற வாக்கியம் (திணை வழு, பாலவழு, எண்வழு, இடவழு)

II. ஒழுங்கான வாக்கியத்தின் முன்னால் ✓ (சரி) என்ற குறி இடுகே.

1. உழவனும் ஏருதும் வயலை நோக்கிச் சென்றன. உழவன் ஏருதோடு வயலை நோக்கிச் சென்றன. உழவனும் ஏருதும் வயலை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

2. ஒவ்வொரு பழங்களும் நல்லனவு.
ஒவ்வொரு பழமும் நல்லது.
ஒவ்வொரு பழங்களும் நல்லது.
3. நமது நாடு அந்தியர் ஆட்சியால் அடிமையிருளில் மூழ்கிக் கிடந்தது.
நமது நாடு அந்தியர் ஆட்சியில் அடிமையிருளினால் மூழ்கிக் கிடந்தது.
நமது நாடு அன்னியர் ஆட்சியால் அடிமையிருளில் மூழ்கிக் கிடந்தது.
4. மூடநம்பிக்கையும் பழைய கொள்கையுமுடையவர்களாய் இருந்தனர்.
மூடநம்பிக்கையும் பழைய கொள்கையுடையவர்களாகவும் இருந்தனர்.
மூடநம்பிக்கையும் பழைய கொள்கையுமுடையவர்களாயும் இருந்தனர்.
5. தாம் பிறந்த நாட்டையும் தம் தாய்மொழியையும் நேசிக்காத வன் மனிதனேயல்ல.
தான் பிறந்த நாட்டையும் தன் தாய்மொழியையும் நேசிக்காத வன் மனிதனேயல்ல.
தான் பிறந்த நாட்டையும் தன் தாய்மொழியையும் நேசிக்காத வன் மனிதனேயல்லன.
6. அவன் ஏழை மாத்திரமல்லன் ; நோயாளியாயும் இருந்தான்.
அவன் ஏழை மாத்திரமல்லன் நோயாளியாய் இருந்தான்.
அவன் ஏழை மாத்திரமல்ல நோயாளியாயும் இருந்தான்.
7. பாண்டவர் ஜீவரும் தாயைப் பணிந்தெழும் வழக்கமுடையவர்.
பாண்டவர் ஜீவரும் தாயைப் பணிந்தெழும் பழக்கமுடையவர்.
பாண்டவர் ஜீவர் தாயைப் பணிந்தெழும் பழக்கமுடையவர்.
8. எவ்வளவு இயற்கைவளம் இலங்கை நிறைந்திருக்கிறது என்பது அன்றுதான் தெரிந்தது.
இலங்கை எவ்வளவு இயற்கைவளம் நிறைந்திருக்கிறது என்பது அன்றுதான் தெரிந்தது.
எவ்வளவு இலங்கை இயற்கைவளம் நிறைந்திருக்கிறது என்பது அன்றுதான் தெரிந்தது.

- நிறைந்திருந்த செழியன் மண்பத்தில் மக்களுக்கு அன்பு பற்றிப் பேசினார்.
செழியன் மண்பத்தில் நிறைந்திருந்த மக்களுக்கு அன்பு பற்றிப் பேசினார்.
- செழியன் நிறைந்திருந்த மண்பத்தில் மக்களுக்கு அன்பு பற்றி ஏசினார்.
- யாம் அச்செயலீச் செய்தேமல்லேம்.
யாம் அச்செயலீச் செய்தவரல்லர்.
யாம் அச்செயலீச் செய்தோமல்ல.

III. பின்வருவனவற்றைப் பிழையின்றித் திருத்தி எழுதுக.
திருத்தத்துக்குரிய காரணம் காட்டுக.

(உ-ம) பக்தியினால் முத்தி கிடைக்கும் என்பது யாம் அனைவரும் அறிந்தது.

திருத்தம் : பத்தியினால் முத்தி கிடைக்கும் என்பது யாம் அனைவே மும் அறிந்தது.

காரணம் : (அ) மொழியின் இடையில் ககர வொற்றும் (க) தகர வொற்றும் (த) மயங்காமையாற் பக்தி, பத்தி யாயிற்று.

(ஆ) “யாம்” தன்மைப் பன்மைப் பெயர்; “அனைவர்” படர்க்கைப் பன்மை. இரண்டும் இட வெறுபாட்டால் இயைந்து வராமையின் அலைவர் என்பது அனைவேம் எனத் தன்மைப் பன்மையாக மாற்றப்பட்டது.

- நான் படுத்துச் சில நேரத்தில் தூங்கி விட்டேன்.
- நான் நினைத்தேன் மழையினால் மரங்களில் ஏற்படும் சப்தம் என்று நினைத்தேன்.
- என் வாழ்க்கையில் பல மறக்கமுடியாத சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தது.
- எமது குடும்பத்தாருடன் நான் ஓர் தல யாத்திரையாகச் சிவ்வெளுவிபாத மலைக்குச் சென்றேம்.
- யானைகள் கூட்டமாய் அடர்ந்த அந்தக் காட்டில் நிற்கின்றது.
- இங்கு பல்வேறு வகைப்பட்ட பறவைகளும் எல்லா மிருகங்களையும் காணலாம்.
- யாம் எல்லோரும் இன்னுட்டு மன்னார்.

8. நீங்களிருவரும் பாடிய சங்கீதத்தை நேற்று இராத்திரிக் கண்டேன்.
9. கற்றேரக்குச் சென்றயிட மெல்லாம் சிறப்பு.
10. அவர்களை அடிமைகள் என்றும் திருந்த மாட்டார்கள் என்றும் உயர்ந்த உணர்ச்சிகள் இல்லை என்றும் என்னுகிறார்கள்.
11. பாரதியார் கவிஞர் மாத்திரமல்ல பேச்சாளர் மாத்திரமல்ல எழுத்தாளராய் மதிக்கப்பட்டார்.
12. தேவனது சகோதரன் பள்ளிக்கூடத்தால் வரும்போது தெரு வாற் போன வண்டிகளைக் கவனியாது ஓடி விபத்துக்குள்ளானன்.
13. பணத்தையாவது அல்லது பத்திரத்தையாவது குறித்த தவணையில் தராவிட்டால் வேறு நடவடிக்கைதான் எடுக்க வேண்டும்.
14. பயந்தபோய் தனக்குக் கடிக்க வந்த நாய்க்குக் காலை வெட்டி ஞர்.
15. ஒவ்வொரு மனிதர்களும் கடமையுணர்ச்சி யுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.
16. மகாத்மா காந்திக்கு சத்தியமும் அஹிம்ஷையுமே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்களாயிருந்தது. சத்தியமே கடவுள் என்பது அவருக்குக் கொள்கை. இன்ன பெயரால் தான் கடவுளை அழைக்கப்பட வேண்டும் இன்ன மதமே வேண்டும் என்பதெல்லாவற்றையும் அவர் வற்புறுத்தினால்ல.

15. துண்கூற்றும் பிற்கூற்றும்

“ தென்னிலங்கைத் திருநகரே ! சிங்களரும் தமிழரும்சேர்ந்து வாழும் இந்நாட்டில் என்றும் இல்லாத பஞ்சம் இன்று வந்து சேர்ந்தது. மாதம் மூன்று மழையுள்ள நாட்டிலே பத்து மாதமாக ஒரு துளி மழையில்லையே ! பயிர் முகங் காட்டும் கழனிகள் எல்லாம் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. வாழும் உயிர்கள் எல்லாம், வற்றி உலர்ந்து வானத்தையே நோக்கி நிற்கின்றன. காவலன் என்று பேர் படைத்த நான், நாடு படுந் துயரத்தைக் கண்டு நலிவுற்றேன் ; கண்டிமா நகரிலுள்ள கணக்கண்ட தெய்வமாகிய கண்ணகியை வேண்டினேன். “ தாயே, கற்புத் தெய்வமாகிய நீ கோயில் கொண்டிருக்கும் நாட்டிலே இக்கொடுமை நிகழலாமா ? நெஞ்சறிய

ஒரு பிழையும் நான் செய்தறியேனே! வஞ்சமன்ற வகைமு
என் குடிகள் பஞ்சத்தின் வாய்ப்பட்டு வருந்துதல் தகுமோ? அன்னையே! நானும் இந்நாடும் உன் அடைக்கலம் என்று முறையிட்டேன். அன்றிரவு சுற்றுக் கண்ணயர்ந்தேன்; ஒரு காட்சி கண்டேன்”.

ரா, பி. சேதுப்பிள்ளை.

இலங்கை மன்னன் பரராச சிங்கன் தன்னுடிற் பஞ்சம் வந்துற்ற போது காவிரிநாட்டுச் சமைப்பவள்ளவின் உதவியை நாடு, அவர் கப்பவிலே நெல்லேற்றி யாழ்ப்பாணத் துறைமுகத்திற்கு வரவிடுத் தார். அக்கப்பலைக் கண்ட மன்னன் களிப்படைந்து பேசிய பேச்சின் ஒரு பகுதி இது. இத் தன் கூற்றுப் பகுதியைப் பிறர் கூற்றுக் காற் றியமைத்தால், அது பின்வருமாறு அமையலாம் :

பரராசசிங்கன் தென்னிலங்கைத் திருநகரை விளித்துச் சிங்களருந்து தமிழருஞ் சேர்ந்து வாழும் அந்நாட்டில் என்றுமில்லாத பஞ்சம் அன்று வந்ததாகவும், மாதம் மும்மாரி பெய்யும் அந்நாட்டிற் பத்துமாதமாக மழையில்லாமையாற் கழுனிகள் வரன்டு உயிர்கள் வானத்தைப் பார்த்து நிற்பதாலே, தான் நாடு படுந்துன்பத்தைக் கண்டு நவிவற்றுக் கண்டி நகரிற் கோயில் கொண்ட கற்புத் தெய்வ மாகிய கண்ணகையை வேண்டித் தான் நெஞ்சறிய ஒரு பிழையுன் செய்யாதிருக்கத் தன் குடிகள் பஞ்சத்தில் வாடுதல் தக்கதன் ரெந்வேம், அதனாற்றுஞும் தன்னுடும் அவளைடக்கலம் எனவும் முறையிட்டு, அன்றிரவு கண்ணயர ஒரு காட்சி கண்டதாகவும் கூறினான்.

ஒருவரின் சொற்பொழிவும், சாதாரண உரையாடல்களும் நாடக பாத்திரங்களின் பேச்சம் தன்கூற்றுக் காலையை வெளியிட்டு வருகிறது. சொற்பொழிவைப் படர்க்கையிற் கூறும்போதும் உரையாடல், சம்பந்தப் படாத வேறெருருவர் கூற்றுக்கப்படும் போதும் நாடகப் பேச்சு, கதை யூருவாக மாற்றப்படும்போதும் பெரும்பான்மையும் தன் கூற்றுப் பிறர் கூற்றுக் காலையை வெளியிட்டு வருகிறது. சொற்பொழிவும் பார்த்து, அடுத்த நாட்காலை பத்து மணிக்கு அவள் அங்குச் சென்றால், ஓவியத்தைத்தீட்டி முடித்து மெருகு கொடுத்துவிட முடியுமென்று கூற, அவள், தான் நிச்சய மாக அடுத்தநாட்குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு அங்குச் செல்வதாகக் கூறி விட்டு, அன்று படம் பார்க்கப் போகலாமா என்று அவளை வினாவினால். அதற்கு முருகன், தான் படம் பார்க்கச் செல்வதிலையென்றும், அவள் அழைத்ததற்காக, வேண்டுமானாற் செல்லவாமென்றுங் கூறினான். உடனே வசந்தகுமாரி தனக்காக அவள் படம் பார்க்க இசைந்தமைக்காகத் தான் மகிழ்ச்சியடைவதாகச்

முருகன் வசந்தகுமாரியைப் பார்த்து, அடுத்த நாட்காலை பத்து மணிக்கு அவள் அங்குச் சென்றால், ஓவியத்தைத்தீட்டி முடித்து மெருகு கொடுத்துவிட முடியுமென்று கூற, அவள், தான் நிச்சய மாக அடுத்தநாட்குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு அங்குச் செல்வதாகக் கூறி விட்டு, அன்று படம் பார்க்கப் போகலாமா என்று அவளை வினாவினால். அதற்கு முருகன், தான் படம் பார்க்கச் செல்வதிலையென்றும், அவள் அழைத்ததற்காக, வேண்டுமானாற் செல்லவாமென்றுங் கூறினான். உடனே வசந்தகுமாரி தனக்காக அவள் படம் பார்க்க இசைந்தமைக்காகத் தான் மகிழ்ச்சியடைவதாகச்

கூறி, அவன் வரைந்த ஒவியங்களை அன்றுவது அவன் காட்டக் கூடாதா என வினாவு, அடுத்த நாட்பார்க்கலாம் என்று முருகன் கூறினான். வசந்தகுமாரி, எட்பொழுதுமே அவன் அவ்வாறுதான் சொல்லுகிறான்று கூறிச் சின்னங்களுள். பின்னர் அவனுடைய ஒவியங்களைத் தான் பார்ப்பதாற் கண திட்டிப்பட்டு விடுமா என்று கேட்டாள்.

இச்சிறுக்கதைப் பகுதி முழுவதும் பிறர் கூற்றில் அமைந்துள்ளது. இதில் முருகன், வசந்தகுமாரி என்னும் இருவர் உரையாடுகின்றனர். இதனை நாடக வடிவிலான உரையாடலாக மாற்றினாற் பின்வருமாறு அமையலாம் :

முருகன் : வசந்தா, நாளைக் காலை பத்துமணிக்கு நீ வந்தால் ஒவியத்தைத் தீட்டி முடித்து மெருகு கொடுத்து விடுவேன்.

வசந்தகுமாரி : அப்படியானால், நீச்சயமாக நாளைக் காலை பத்து மணிக்கு வருகிறேன். இன்று படம் பார்க்கப் போகலாமா ?

முருகன் : நான் படம் பார்க்கப் போவதில்லையே. நீ அழைக் ததற்காக வேண்டுமானால் வருகிறேன்.

வசந்தகுமாரி : எனக்காக நீங்கள் படம் பார்க்க இசைந்ததற்காக மிக்க மகிழ்ச்சி. அதுசுரி, நீங்கள் வரைந்த ஒவியங்களை இன்றுவது எனக்குக் காட்டக் கூடாதா ?

முருகன் : நாளைக்கு நீச்சயமாகப் பார்க்கலாம்.

வசந்தகுமாரி : (சினுங்கிக்கொண்டு) எப்போதும் நீங்கள் இவ்வாறு தான் சொல்லுகிறீர்கள். உங்கள் ஒவியங்களை நான் பார்ப்பதாற் கண்திட்டிப்பட்டு விடுமோ ?

இங்கே நாடக வடிவிலான இவ்வுரையாடல், தன் கூற்றுய வமைந் திருப்பதாற் பாத்திரங்களைக் கண்முன்னே காண்பது போன்ற ஒரு தெளிவும் கவையும் உண்டாகின்றன. பிறர்கூற்றிலுள்ள உரையாடலோ, சோற்பொழிவுகளைப் படர்க்கையிற் கூறும் பத்திரிகைச் செய்தி களோ, கதைகளோ அவ்வப் பாத்திரங்களின் நேரமுகமான உரையாடலாக அமைக்கப்படும் போது, பிறர்கூற்றுத் தன் கூற்றுக் மாறுகிறது.

தன்கூற்றைப் பிறர்கூற்றுக்கும்போதும், பிறர்கூற்றைக் தன்கூற்றுக்கும்போதும் அவதானிக்க வேண்டிய விதிகள் தமிழ்மலர் ஏழாம் புத்தகத்திலும் (பக்கம் 106, 120), தமிழ்மலர் ஒன்பதாம் புத்தகத்திலும் (பக. 298-301) விளக்கப்பட்டுள்ளன.

I. பின்வரும் பேச்சுப் பகுதியைப் பிறர் கூற்றுன செய்தியாகத் தருக.

(1) நக்கீர் திருச்செந்தூர்க் கடற்கரையிலே நின்று கடலை நோக்கிக் கூறியது :—

“ செந்தில் ஆழியே, உன்னைக் கண்டோர் எல்லாம்— உன் காற்றை உன்டோர் எல்லாம்— உன்னைப் பாராட்டிப் போற்றினார். குமிக் கடல்போல் நீ கொடுங்கடல் அல்லே ; உன் கரையில் நின்று குழந்தை எவரும் இல்லை. தமிழகத்தில் உள்ள கடற்கரையூர்களையெல் வாம் நான் கண்குளிரக் கண்டுள்ளேன். பட்டினம் என்று புகழ் பெற்ற காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் கப்ர கரையை நான் அறிவேன். அங்கு மலை போன்ற மரக் கலங்கள் அலைகடலில் நீந்தி வருதலும் போதலும் ஆனந்தமான காட்சியே. ஆயினும், அக்கரையில் எப் போதும் ஆரவாரம் ; அல்லும் பகலும் ஓயாத பண்ட மாற்று ! அமைதியை நாடுவார்க்கு அக்கப்ரகரையில் இட மில்லை. எம் மருங்கும் வணிகர் கூட்டம் ; பொருளே அவர் நாட்டம். உண்ணிடம் ஆரவாரம் இல்லை ; அமைதி உண்டு. பரப்பு இல்லை ; பண்பாடு உண்டு. மரக்கலத் தால் வரும் பொருட்செல்வம் இல்லை ; அதனிலும் மேலாய் அரூட் செல்வம் உண்டு.”

(2) சச்ந்தன் மனைவியாகிய விசையை, மயானத்திலே பிறந்த தன் மகனை நோக்கிக் கூறியது :

“ வேந்தே, அரசன் பலபல சிறப்புச் செய்யப் பிறக்கும் நீ, பாவியேன் காண இங்ஙனம் பிறப்பது தகுதியோ ? உலகுடையாய் ! நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிருக் கின்றது ; நினது பாயல் சுடுகாடுயள்ளது ; யானும் உசாவுதற்கு ஒருதுணையுமில்லாத தமிழேனுயிருக்கிறேன் ; நினைனைக் கொண்டுபோகக் கருதில், இக்காலமோ போக வொண்ணுத இருளாயுள்ளது ; மேல் நீ வளருமாறும் அறியேன். சிந்தாமணியே ! நீ ஒன்றுமுறையாமற கிட வாநின்றாய் ; என் வருத்தத்தை நீக்கப் பிறந்த நீ, என்னிடத்துப் பிறந்த துண்பக்கடலை யான் நீந்தும் தெப் பமாகாத பொழுது, என்னைக் காப்பவர் யார் ? உரைக் கின்றிலை ”.

(3) ஆசிரியர் தொழில் பற்றிப் பேராசிரியர் சவாமிநாதன் கூறியது :

“நாம் இரசித்த ஒன்றை மற்றவர்களையும் இரசிக்கச் செய்து, அந்த இரசிப்பை நாம் பார்த்து இரசிக்கும் ஓர் இன்பமான அநுபவம் ஆசிரியர் தொழிலிலே தான் உண்டாகிறது. ஆனால் கல்வி புகட்டுவதும் கல்வி கற்பதும் எல்லா இடங்களிலுமே இன்ப அநுபவமாக இல்லை. நான் சின்ன வயதிற் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் அழுவேன். தாயார் கட்டாயப்படுத்தி என்னைப் பள்ளிக்கு அனுபவப் போர். அந்தக் காலத்துப் பள்ளிகளிற் பாடம் போதிக்கும் முறைகள் மாணவர்களைக் கவரக்கூடியவல்ல. அதனால், எனக்குப் பள்ளிக்குப்போக வெறுப்பாக இருந்தது. ஆசிரியர்கள் கல்பமான, கவர்ச்சிகரமான வழிகளை அநுடித்து, மாணவர்கள் மனத்தில் ஓர் ஆர்வத்தை உண்டாக்க வேண்டும். உதாணமாக என் மூன்று வயதுப்பேரன் இருக்கிறோன். இவனுக்கு நான் தமிழில் இலக்கங்களை என்னசூ, சொல்லிக் கொடுத்தேன். வெறுமனே சொல் விக் கொடுத்தால் அவனுக்குச் சிராத்தையிருக்காதென்று பாட்டாகவும் சைகைகளாகவும் சொல்லிக் கொடுத்தேன்:—

“ஓன்று இரண்டு, உரோசாச் செண்டு
மூன்று நாலு, முதுகிலே வாலு !
அஞ்சு ஆறு, பாளைச் சோறு
எழு எட்டு, கையைத் தட்டு !
ஓன்பதுபத்து, வாயைப் பொத்து !”

இப்படிச் சொல்லிக் கொடுக்கிற பாடங்களே நினைவிற் றங்கும். இன்னென்று சொல்லிறேன். அந்தக் காலத் திற் சிவகவாமி ஜயர், முதுமையியிலே திருக்குறளை ஊன்றிப் படித்தார். பிறகு குறளின் சிறப்புக்களை உணர்ந்து பரவசமானார். கூடவே இன்னென்றும் சொன்னார்: “இந்தத் திருக்குறைபை பள்ளி மாணவர்களுக்குப் பாடமாக வைத்திருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு இதில் என்ன விளங்கும்? நமக்கே எவ்வளவு சிரமத்துக்கும் அநுபவத்துக்கும் பிறகு விளங்குகிறது” என்றார். அஃதாவது இப்போது என் பேசனிடம் கெகப்பிரியரைக் கொடுத்தால் அவன் என்ன சொல்லுவான்? “தாததா; இந்த வரி யில் ஆறு; “எ” இருக்கின்றன, மூன்று “பி” இருக்கின்றன” என்பான். அவனுக்கு எழுத்துக்களே தெரிசின்றன. நமக்கோ எழுத்துக்கள் தெரியவில்லை;

வார்த்தைகள் தெரிகின்றன ; வாக்கியங்கள் தெரிகின்றன. இதற்கும் அடுத்த படியிலே செகப்பிரியர் கவிதைகளின் பொருள் விளங்கிய பிறகு நமக்குப் புத்தகமும் தேவையில்லை ; வார்த்தைகளும் தேவையில்லை. கடவுளை உணருவதற்கு முன் பத்தன் பல நிலைகளைக் கடக்க வேண்டி யிருப்பது போலவே, கல்வி கற்பதிலும் பல நிலைகள் இருக்கின்றன. எப்படிக் கற்றுக்கொடுக்கிறோம் என்பது முக்கியம் ; எந்த நிலையில் எதைக் கற்றுக்கொடுக்கிறோம் என்பதும் முக்கியம்.”

II. பின்வரும் நாடகப் பகுதிகளைப் பிறர்க்கறில்லமைந்த கதைப் பகுதிகளாகச் செய்துகொள்ள.

(1)

சிவன் : அஞ்சாதீர், தேவர்களே ; என்னைச் சரண் அடைந்த பின் னுமா பயம் ? இதோ, இந்த ஆலகால விடத்தை நானே உண்டுவிகிறேன் ; மரண பயமின்றி நீங்கள் மீண்டும் சென்று கடல்கடைந்து அழுதம் அருந்துங்கள் ; அமரர் ஆகுங்கள்.

(ஆலகால விடத்தை அன்னி ஒரே முறையில்
விழுங்குகிறார்)

பார்வதி : நாதா, என்னை மறந்தோ? என் இந்தச் சாகசம்? பத்தர் களை இரட்சிக்கும் பரிவிற் பத்தினியைக் கைவிட்டார்போலும்; வேண்டாம், அக்கொடிய விடத்தை உண்ண வேண்டாம்.

(சிவன் கழுத்தைக் கட்டிப்பிடித்து விடம் கீழே
இறங்காமற்றுக்கிறான்)

சிவன் : பரமேகவரி, சகல உலகுக்கும் தாயல்லையோ நீ? என் சருவசத்தியும் நீயல்லையா? எனக்குக் கேடு நேரும் என்று அனுசியா இப்படிச் செய்தாய்? புத்தர்களைக் காப்பது என் பணி ; அதில் உனக்கும் பாதிப் பங்கு உண்டன்றோ? இந்த ஆலகாலம் என்னை என்ன செய்யும்? நான் காலகாலன் அல்லனோ? சரி, நீ விரும்பியது போலவே நஞ்சை என் கண்டத்தில் ஒதுக்கிக் கொண்டேன் ; அது கீழே இறங்காது ; தேவர்கள் பயமும் போக்கி விட்டேன் ; பார், விடம் என்கண்டத்தில் நினரு என்னை நீலகண்டனுக்கி விட்டது.

பார்வதி : நீல கண்டரே, பத்தரட்சகரே, எனக்கு மங்களம் அருளிய சங்கரரே, உம் கருணையே கருணை.

(2)

குந்தி : மாற்றுள் மைந்தரைக் கூறவில்லை ; காந்தாரி மக்களை நான் கருதவில்லை ; என் மைந்தரையே குறிப்பிட்டேன் கண்ணு, நீ என் மகன்.

கண்ணன் : தாயே, என்ன புதுமை ; என்ன விந்தை ; நான் உங்கள் மகனு ? நான் அவ்வளவு பாக்கியம் செய்தவனு ? நம்ப முடியவில்லையே ; என் ஏழை நெஞ்சைப் பதைக்க விடா தீர்கள் தேவி ; அறிவு வந்த நான் முதலாய் என் அன் ஜெயை, என் பெற்றேரை அறிந்து கொள்ள முயன்று வந்திருக்கிறேன். இன்று நீங்கள் என் தாய் என்று கூறுகிறீர்கள் ; எப்படி நம்புவேன் ?

குந்தி : அப்பா, என் மகனே, நான் பாவி ; இங்லையானால், உன் ஜெப்போன்ற வீர மகனைப் பெற்ற நான் பெற்ற பிள்ளை பெயரைச் சொல்ல வெட்கப்படவேண்டுமா ? கன்னிப் பருவத்திற் கதிரோன் அருளால் நீ எனக்குப் பிறந்தாய் ; மணமாகாத பெண், பிள்ளை பெற்றுள்ள என்ற பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சிப் பச்சைப் பசங் குழந்தையாயிருந்த உன்னைப் பேழையில் வைத்து நதியில் விட்டேன். நீ என் மகன் என்பதை நேற்றுவரையும் நான் அறியவில்லை. கண்ணன் கூற இன்று அறிந்தேன். உன்னைக் காண ஒடோடி வந்தேன்.

கண்ணன் : அருமைத் தாயே ! என் அவலம் தீர்க்கவந்த அன்னையே ; என் விதி இவ்வளவு கொடுமையாகவா இருக்க வேண்டும் ; பாரதப் போரில் அருச்சனைனை மாய்க்கச் சுதம் எடுத்த பிறகா உங்களை நான் அறியவேண்டும் ?

குந்தி : கண்ணு, என் மகனே, என் பெற்ற வயிறு துடிக்கும் அந்தச் சொல்லைச் சொல்லாதே ; அருச்சனை உன் தம்பி ; இருவீரும் சகோதரர்கள் ; நீ என் அவனைக் கொல்ல வேண்டும் ? ஐவரும் உனக்கு அடிபணிந்து, உன் ஏவல் கேட்க நீ ஆட்சி புரி.

கண்ணன் : தாயே ; வாழ்க்கை நதி வற்றி வடிகிறது ; இறுதிக் கட்டம் வந்து விட்டது. என்னைத் திக்கற்ற நிலையிலே சிகவான பருவத்திலே நட்டாற்றில் விட்டை ; தேர்ப்பாகன்,

பரோபகாரத்துடன் என்னைக் கரைசேர்த்துப் பாசத்தோடு வளர்த்தான். வீரர் சபையில் என்னை அருச்சனன் அவ மதித்தபோது துரியோதனன் என்னை அங்கதேச அதிபதி யாக்கிச் சரியானம் தந்து என் மாணங்காத்தான். இன்று வரையும் அவன் என்னை நம்பி வாழ்கிறுன். உற்றுதுணை வருகை கொள்கிறுன் ; பாண்டவர் பகைதீர்க்க என்னைப் பக்கபலமாக வைத்திருக்கிறுன். செய்ந்நன்றிக் கடன்பட்டேன் ; அருச்சனையை மாய்க்க வஞ்சினம் கூறியுள்ளேன் ; நாகபாசக் கண்ணுமுன்னது.

குந்தி : கண்ணு, நீ கொடைவள்ளல் ; புகழ்வள்ளல் ; உன் வில்லீரம் பெரிது ; கொடை வீரம் அதனினும் பெரிது ; நான் கேட்கும் வரம் தருவாயா ?

III. பிறர்கூற்றுக் அமைந்துள்ள பகுதிகளைத் தன்கூற்றுக்கிப் பின்வரும் உரைப்பகுதியை எழுதுக.

I. அவர் ஞானத்தால் அவனை இன்னுளைன்று அறிந்தார். அறிந்து, உதயணனுடைய புதல்வனே என அழைத்து, அவனுக்கு மங்களமூம் அறிவும் உண்டாகுக என வாழ்த்தினார். தன் தந்தையின் பெயரை அவர் எவ்வாறு அறிந்தார் என்று வியந்து கூறிய அவன், அவர் யாவரோ என்று கேட்க, தாம் அவனுடைய தந்தையின் தந்தை என்று அவர் சொல்லித் தம் வரலாறு முழுவதையுங் கூறினார். அவன், வித்தியாதரர் உலக ஆட்சியைத் தான் பெறுதல் கூடுமென்று மூன்னரே அறிந்துள்ளதாகவும் அதனைப் பெறுதற்கு உபாயம் யாதெனவும் கேட்க, அவர், அவனுடைய நகாமடைந்து உதயணன்பால் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுதற்குரிய விச்சையைப் பெற்று ஆட்சியைப் பெறும்படி கூறினார்.

16. கடின உரைநடையை எனிதான் நடையில் எழுதுதல்

“ மதுரை யாலவாயி னழனிறக்கடவுள் சிந்திப்பான் என்னை பாவம் அராசற்குக் கவற்றி பெரிதாயிற் றது தானுள்ளனத்திடைய தாகலான் யா மதனைத் தீர்க்கற்பால மென்றில்லறுபது சூத்திராத் தையுஞ் செய்து மூன்று செப்பிதமுகத் தெழுதிப் பீடத்தின் கீழிட்டான் இட்ட பிற்றை ஞான்று தேவர்குலம் வழிபடுவான் ரேவர் கோட்டத்தை யெங்குந் துடைத்து நீர் தெளித்துப் பூவிட்டுப் பீடத்தின் கீழென்றுமலகிடாதா னன்று தெய்வத்தவக் குறிப்பினை வலகிடுவெ னென்றுள்ளங் குளிர் வலகிடான் இட்டாற்கவ் வலகிடுவே மிதழ் போந்தன.”

இவ்வரைப்பகுதி “இறையனார் களவியல்” என்னும் நூலுக்கு நக்கீர் எழுதிய உரையின் ஒருபகுதி. இதிலே பெரும்பாலான சொற் கள் புணர்த்தி எழுதப்பட்டுள்ளன; திரி சொற்கள் விரவி வந்துள்ளன. நீண்ட வாக்கியமும் உண்டு. பொருள் விளக்கத்துக் குதவும் தரிப்புக் குறிகள் எவ்வயும் இல்லை. இவற்றால் இப்பகுதி எளிதாகப் பொருள் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கடினநடை வாய்ந்து காணப்படுகிறது. எனவே, சொற்றெடுப்புகளைப் பிரித்து, ஏற்ற, தரிப்புக் குறியிட்டும் நீண்ட வாக்கியங்களைச் சிறுவாக்கியங்களாக்கி யும் எழுதின் பரும்படியான பொருள் விளக்கம் உண்டாகும்; பின்னர் திரிசொற்கள், அருஞ்சொற்பிரயோகங்கள் என்பவற்றின் கீழ்க் கீறிட்டும் இலக்கண அறிவைப் பிரயோகித்தும் அவற்றின் பொருளை அறிந்து கொள்ளின், பூரண விளக்கம் உண்டாகும். பொருள் விளக்கம் உண்டாதற்காக இப்பந்தியைப் பின்வருமாறு எழுதலாம்.

மதுரை ஆலவாயில் அழல் நிறக் கடவுள் சிந்திப்பான் :
 “என்னை பாவம்! அரசற்குக் கவர்சி பெரிதாயிற்று; அதுதானும் ஞானத்திடையது ஆதலால், யாம் அதனைத் தீர்க்கற் பாலம் என்று, இ (வ) அறுபது சூத்திரத்தையும் செய்தான்; மூன்று செப்பிதழ் அகத்து எழுதி, பீடத்தின் கீழ் இட்டான். இட்ட பிற்றைஞான்று, தேவர்குலம் வழிபடுவோன், தேவர் கோட்டத்தை எங்கும் துடைத்து, நீர் தெளித்து, பூ இட்டான்; பீடத்தின் கீழ் என்றும் அலகிடாதான் அன்று தெய்வத்தவக் குறிப்பினான், அலகிடுவன் என்று உள்ளம் குரிர் அலகிடான். இட்டாற்கு (இட்டான் + கு) அவ்வகைனாலும் இதழ் போந்தன.

இனி, இப்பந்தியில் வந்துள்ள திரிசொல், சொற்றெடுப்பு ஆகிய வற்றின் பொருளை அறிதல் நன்று :

ஆலவாய்-மதுரை; அது சொக்கநாதப் பெருமானுகைய சிவ பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலைக் குறிக்கிறது. அழல்-நெருப்பு; ஆலவாயின் அழல் நிறக் கடவுள்-சிவபெருமான்; கவற்சி-கவலை; ஞானத்திடையது-மெய்யறிவு சம்பந்தமானது; தீர்க்கற்பாலம்-தீர்க்கும் கடப்பாடுடையோம். செப்பிதழ்; செப்பேடு; செப்பிதழ்-அகத்து-செப்பேட்டில்; பீடம்-ஆஸனம். பிற்றைஞான்று-அடுத்தநாள்; தேவர்குலம்-கோயில்; தேவர் குலம் வழிபடுவான்-அந்தணான்; வழிபடுவான்-வினையாலனையும் பெயர்; தேவர் கோட்டம்-திருக்கோயில்; அலகிடல்-பெருக்குதல் (கூட்டுதல்); தெய்வத்தவக் குறிப்பினான்-தெய்வக் குறிப்பும் தவக்குறிப்புமுடையவனும்; அஃதாவது, அவன் செய்த தவத்தின் பயனாகத் தோன்றிய தெய்விக்க குறிப்புபை வனும் என்பது; இதழ்-எடு.

இனி, இப்பந்தியைப் பின்வருமாறு எனிதான் உரைநடையில் எழுதலாம் :

முதுரையிற் கோயில் கொண்டிருப்பவரும் அக்ளினியின் நிறங் கொண்டவருமான் சொக்கநாதப் பெருமான், “பாவம், அரசன் பெருங்கவலை கொண்டிருக்கிறான். அவன் கொண்ட கவலை மெய் யறிவு சம்பந்தமானது. ஆதலால், நாம் அவனுடைய கவலையை தீக்குவோம்” என்று திருவுளங் கொண்டார். கொண்டு, இந்த அறுபது சூத்திரங்களையும் இயற்றினார். அவற்றை மூன்று செப் பேடுகளில் எழுதி, தாம் எழுந்தருளியிருந்த இருக்கையின் கீழ் வைத்தார். மற்றை நான் அங்குச் சென்ற அந்தணன், திருக் கோவலைச் சத்தனு செய்தான் ; நீர்தெளித்தான் ; பூஜிட்டான். இருக்கையின் கீழ்ப்பகுதியை என்றுமே கூட்டித் தூய்மை செய் யாத அவன், அன்று தான் செய்த தவத்தின்பயனாகத் தோன்றிய தெய்விக்க குறிப்புடையவனுய “இன்று இதனை நான் கூட்டுவேன்” என்று என்னி, மகிழ்வோடு கூட்டித் தூய்மை செய்தான். அவ்வாறு கூட்டும் போது அங்கிருந்த செப்பேடுகள் வெளிப்பட்டன.

இத்தகைய கடின உரைநடையின் பொருளை விளங்குதற்கும் எனிதான் உரைநடையில் எழுதுதற்குமான பயிற்சிகள் இக்கால மாணுக்கர்க்கு அத்தியாவசியமாகின்றன. இப்பயிற்சிகளினாற் பண்டைத் தமிழ் உரையாசிரியர்கள் இலக்கண, இலக்கிய நூல்களுக்கெழுதிய உரைகளையும் பிற்காலச் சான்றேர் எழுதிய உரைநடை நூல்களையும் கற்றுணரல் கூடும்.

பயிற்சி :

பின்வரும் உரைப் பகுதிகளுக்கு ஏற்ற குறியீடு இடுக. இலகுவான உரைநடையில் எழுதுக.

அவற்றின் உரைநடைப் போக்கினை அவதானிக்க.

1. வடவேங்கடம் தென்குமரியிடைப்பட்ட தமிழகத்திலிருந்து செங்கோலோசிவந்த முடிகெழு வேந்தர் மூவருள்ளே அறஞும் மறஞும் ஆற்றலுங் குன்றுத் பாண்டியர்னேர் வழிவழியாக ஆட்சிபுரியப் பெற்றது சீர்வளர் செந்தமிழ்ப் பாண்டி நன்னாடாகும் அந்நாட்டின்கண் சான்றோரது பாட்டுக்களையனிந்து தண்ணென்றெழுங்கா நின்ற வையையாற்றின் மருங்குள்ளது ஒருவாத புகழமைந்த திருவாதலூர் என்னுந் திருப்பதி அத்திருப்பதியானது அன்பே வடி வாசி இன்ப வெள்ளத்திற்றிளாத்த ஆளுடைய வடிகள் தோன்றி யருஞும் பெரும்பேறுடைய தென்றால் அதன் பெருமை யாரால் அளவிட்டுரைக்கலாகும்.

ரா. பி. சேதுப்பின்ஸை.

(முடிடக்குறுப்புவந்தா—முடியலாலோ, பொரசா; மறன்-வரம்; சீர்-சிறப்பு; பாட்டுக்களையணிந்து—பாட்டுக்களாற் புகழ்ந்து பாடப்பட்டு; ஒழுகாநின்ற வையை-ஒழுகுகின்ற (பாய்கின்ற) வையைநதி; ஒரு வாத-நீங்காத, அஃதாவது குறையாத; திளைத்தல்-அமிழ்தல்; ஆன்டையஅடிகள்-மாணிக்கவாசகர்.)

2. நானுந் தீம் பாலடிசிலே உண்பார்க்கு அது மேலுந் தெவிட்டி விடாமைப் பொருட்டு இடையிடையே புளிப்பாகரும் நுகர்விப்பது நன்மை தரும் இதனால் அப்பாலடிசிலின் பயனைப் பின்னுந் துய்ப்பதற்கு வேட்கையெழும் அதுபோலவே இலக்கியங்களிலும் இரு... அழகியல்புகளையே நெடுகச் சுவைத்து வருவார்க்கு அதன் சுவை முடிவாகத் தெவிட்டி விடாமல் மேன்மேலும் அதன் பயன்றுய்த்தலில் அவர்க்குத் தொடர்ந்த வேட்கை நிகழும் பொருட்டு இடையிடையே இவ்வழிக்லனங்களுந் தந்து உணர்வை மாற்றி வைப்பரென்பது.

இனவழகனார்.

(தீம்பாலடிசில்-இனிய பாலிற் சமைத்த உணவு; புளிப்பாகர்-புளிப்பாகு; வேட்கை-விருப்பம்; நுகர்வித்தல்-அருபவிக்கச் செய்தல்; துய்த்தல்-அருபவித்தல்.)

3. எனைய வமைச்சர் உருமண்ணுவாவினோ நோக்கி ஜூய மன்னவன் எக்காரணத்தானும் தளர்வுறும் பொழுது அவனுடைய நல்லமைச் சர் எவ்வாற்றுறும் முயன்று அத்தளர் வொழித்தல் அவர்க்குரிய கடமையேயாம் யூகிக்குப் பின்னர் உதயணானுக்கு ஆற்றல் சான்ற அருமதியமைச்சன் நீயேயாகின்றாய் நின்பனி கேட்டலே எங்கட மையாகும் ஆதவின் நீயே அரசனைத் தேற்றற்கு உபாயங் கண்டு கூறுதல் வேண்டும் என்று வேண்டினார்.

சோமசுந்தரனார்.

(தளர்வு-சோர்வு; எவ்வாற்றுறும்-எவ்வழியாக வேனும்; பணி-எவல்; அமைச்சர்-மந்திரிமார்; சான்ற-பொருந்திய; அருமதி-நுட்பபுத்தி)

4. மதிவலி மிக்க முதுபுலவனிடத்தினின்றுந் தோன்றிய பாடல் நங்கைக்குத் திட்ப நுட்பம் தெளிவு விளக்கம் இனிமை முதலிய பண்புகளைமைந்த சொற்பொருட்குழுவே அழகிய உடலும் சுவைநலந் துறுமந் தொனிப் பொருளே உயிருமாம் இந்நங்கைக்கு உவமை அணிகளே அணிகலன்களாம் அழகுக்கு அழகு செய்தல்போல இவ் வனிகள் சேர்க்கப்படினும் இப்பாடன் பெற்றியீற் பாவை நல்லாளின் இயற்கை வனப்பு மிக்க நல்லுடலைச்சார்ந்து உவமை முதலிய அணிகளே சிறந்த அழகு பெற்றுத் திகழ்வனவாம்.

பண்டிதமணி மு. கதிரேசு செட்டியார்.

(முதிவலிமிக்க முதுபுலவன்—அறிவு முதிர்ச்சி பெற்ற புலவன் ; பாடல்நங்கை—கவிதை . குழு—கூட்டம் ; திப்பம்—வரையறை ; தொனிப்பொருள்—குறிப்புப்பொருள்; துறமும்—நிறைந்து நெருங்கும்.)

5. அங்ஙனம் மேன்ட்டறினுர் கண்டறிந்து பரப்பிய பல்பெரும் பொறிகளில் நூற்றுக்கும் பொறியும் மிக்கதொரு பயனை உலகிற்கு விளைத்த வியத்தகு சிறப்பு வாய்ந்ததாகும் இதனை ஓவாது அறிவு முயன்று கண்டுபிடித்த மேலோர் ஆர்க்குரையர் என்னும் பெயின்ரா வர் இவர்க்கு முப்பதாண்டுகளுக்கு முன்னேயிருந்த வேற்றிருவர் நூற்கும் பொறிகளை வருந்தியமைத்தனராயினும் அவை முற்றுந் திருத்தமா யமைக்கப்படாமையால் அவை தொழிற்படுத்தப்பட்டக்காற் செவ்வனே இயங்காமல் வீணையப் போயின மற்று ஆர்க்குரையரோ தமக்கு முன்னே இருந்தார் கண்டு பிடித்தவைகளிற் குறைபாடுகளை யெல்லாம் நீக்கி மிகவுந் திருத்தமானதொரு முறையிற்றுமே புது வதாக ஒரு நூற்பொறியினைச் செய்து முடித்தார்.

மறைமலையடிகள்.

(மேல்+நாட்டு+அறினுர் ; பொறி—எந்திரம் ; வியத்தகு— வியக்கத்தக்க ; ஓவாது—குறைவின்றி ; அறிவு முயன்று—அறி வின்று முயன்று ; ஆர்க்குரையர்—ஒருவரின் பெயர்)

6. குறிப்புச் சொற்களும் குறிப்புப் பொருள்களுமே சான்றேரி லக்ஷ்யங்களிலே மிகுந்து பரந்து வருகின்றன குறிக்கோளுடைய சான்றேரிக்குக் குறிப்புச் சொற்களும் பொருள்களும் போலச் செஞ்சு சொற்களும் பொருள்களுஞ் சிறப்பினைக் கொடுக்கமாட்டா குறிப்புச் சொற்களும் பொருள்களும் விரலிய இலக்கியங்களைத் தமிழ் நூலறி ஞரும் புகழ்வர் வடநூலறிஞரும் புகழ்வர் தமிழ் நூலறிஞரும் குறிப்பு விவாததொடையை வெற்றென்று தொடுத்தல் என்று குற்றங்களுள் ஒன்றாக வைப்பர்.

குமாரசவாமிப் புலவர்.

(குறிக்கோள்—உயர்நோக்கம் ; செஞ்சொல்—சிறந்தசொல் ; விரவுதல்—கலத்தல் ; தொடை—செய்யுள் ; வெற்றென— பொருளில்லோது).

7. ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மறைந்து ஸ்தந்த அருங்கலை நிதியத்தின் பெருமையினையும் அதனைத் தேடிக் கணப் புகுந்த எனது சிறுமையினையும் ஒப்பவைத்து நோக்குஞ் சான்றேர் என்னை என்னி நகையாடுதல் இயல்பேயாம் வையம் என்னை இகழுவும் மாசெனக் கெய் தவும் இவ்வாராய்ச்சியினை யான் எழுதத் துணிந்தது பொய்யில்

காட்சிப் புலமையினோராகிய இளங்கோவடிகள் தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவடிகளுக்கு அணியாகப் புனைந்தனித்த தெய்வமாக்கவியாகிய சிலப்பதிகாரத்தின் மாட்சியினை என்னுவியன்றவரையும் உலகிற்குத் தெளிவிக்கும் பெரு விருப்பினுலேயாம்.

விபுலாநந்த அடிகள்.

(நிதியம்—செல்வம் ; ஒப்பவைத்து—ஒப்பிட்டு ; என்னினையாடுதல்—பரிசுத்ததல் ; வையம்—பூமியிலுள்ளார் ; மாசு—குறைம் ; பொய்யில் காட்சி—மெய்ஞ்ஞான தரிசனம் ; புலமை—அறிவு.)

8. தம்முடைய மகன் இறந்துவிடிற் ரமக்குப்பின் ஞுயிர்களைக் காத்தற் கொருவருமில்லா திருத்தல் கண்டும் அவனைக் கொன்றாரா தவின் இவரவு வழிகளிடத் திரக்கமில்லாதவபென்பது பெறப்படு மன்றேவெனின் அற்றன்று கருணைதியாகிய சிவனது விதிப்படி நடவுழிலைம் சிறிதும் வழுவாது மூறை செலுத்துதல்தமக்குக் கடனுத் தொற் றும் அப்படியே முட்டாமன் முறைசெலுத்திற் ரமச்சுப் பின் ஞுந் தமது பூமியிலுள்ள வயிர்க் கிடைக்கணின்றி யினிது வாழ்தல் வேண்டு மென்னுந் தங்கருத்தை வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவாரா கிய அச்சிவன் முற்றுவித்தருளுவர் என்னுந் துணிவுடனே அம்ம களைக் கொன்றார்.

நாவலர்.

அற்றன்று—அவ்வாறன்று ; கடன்+ஆதலால்+தாம் ; முட்டா மல்—குறைபாடின்றி ; முற்றுவித்தது—நிறைவேற்றி).

9. தொல்காப்பிய விலக்கணநூல் முத்தறிம் முதனுலான் அகத் தியத்தின் வழிப் பிறந்த நூல்களு ஸியற்றமிழ்ப் பெற்றியெல்லா மினிது விளங்க எடுத்துணர்த்து மாட்சியிற்றருணே தனக்கு நிகராய் ஏனோ ரியற்றமிழ் நூல்கட் கெல்லாம் பெரிய ஆஜைவரம்பாய் நிலை பெறுவதாகவின் முற்காலத்தாரும் பிற்காலத்தாரும் இதன் இவக்கண நெறி கடைப்பிடித்தே எழுத்துச் சொல்லிலக்கண நூல் களும் யாப்பிலக்கண நூல்களும் பொருளிலக்கண நீலகளும் தனித் தனியே தொகுத்தும் விரித்தும் பல இயற்றினார்.

சபாபதி நாவலர்.

(பெற்றி—தன்மை ; மாட்சியில்+தானே ; ஆஜைவரம்பு—எல்லை.)

10. முன்னுவிலே எறியும் திரைகளையடைய கடவிட்டது இடை மிருள் யாமத்திற்றன் மரக்கலம் உடையப்பட்ட எங்கோன் முற்பவத் திற் புண்ணியத்தையும் தான தருமத்தையும் செய்தோனுதவின்

தன்னையணுகும் இடையறு ஓரிடத்துமின்றி அக் கடலிடையே சில நாள் நீந்துழி ஒரு தெய்வந் தோன்றி இத்தீவிலுள்ளானை : அரக்கர் வாதை பண்ணும் விந்திரனேவலாற் பாதுகாத்து வாழ்கின்ற யான் நின்றுயர் கண்டு அதனை யொழித்தற்கு வந்தேன் இனி யஞ்சா தொழிக என் பெயர் மனிமேகலைகான் என்னுலன்றியும் நீ முன் பண்ணிய தான் மிகுதியான் வரும் புண்ணியியும் நின்னை யொழியாதாகலான் நீ இத்துண்பத்தினின்றும் நீங்க இக் கடலினின் றும் ஏறுவாயாக வெனச் சொல்லித் தன் விஞ்சையாலோரு திபிற் பெயர்த்து இடும்பையைத் தீர்த்த எங்குல தெயவத்தினுடைய பெயரை யீங்கு நீரிடுமின்.

அடியார்க்குநல்லார்.

(இடையிருள்ளயாமம்—இருள்ளிறைந்த நடுச்சாமம் ; எங்கோன்—எமது தலைவன் ; நீந்துழி—நீந்துழம்போது ; ஏறுவாய்—கரையேறு வாய் ; விஞ்சை—மந்திரவலி ; இடும்பை—துண்பம்)

11. இனிக் குடிப் பிறந்தார்க்குரியவாய குணங்கள் கூறுவான் கெட்கி முதற்கண் மானங் கூறுகின்றார் அஃதாவது என்னுள்றுந் தந்நிலையிற் ரூழாமையுந் தெயவத்தாற்றுழவு வந்துழி உயிர் வாழாமையும் இஃது அக்குடிப்பிறப்பினை நிறுத்தலுடைமையின் அச் சிறப்புப் பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

பரிமேலழகர்.

(கூறுவான்தொடங்கி—கூறுத் தொபங்கி ; நிலையில்+தாழாமை=நிலையிற்றுழாமை—ஒழுக்கநிலையினின்றும் வழுவாமை ; வந்துழி—வந்தவிடத்து)

12. ஏறுகிய ஏருமையை யேறுகின்ற கூற்றுவனுடைய நெஞ்சை வடிப்பாலே பின்னு போகட்டுச் சினத்தோடே அரிய உயிரை வாங் கின அஞ்ஞான்றை இறைவன் இத்தனமையை யுடையவன் கொல் லென்று கூறும்படியாகக் காற்றின் விசைபோல ஓடிவந்த விரைந்த ஏற்றைப் பலரும் வந்து சேர்தலையுடைய களத்தே, வலியடங்கத்தழுவி வருத்தி அதன் மேலே தோன்றி நின்ற பொதுவனது அழகைப் பாராய் :

நச்சினார்க்கினியர்.

(एरुकिय एरुमै—एरुमैकृता ; कू-रुवन्स-यमन् ; वटिम्पृ—
कुलम् ; पोकट्टु-पोकविट्टु ; बोतुवन्स-इष्टेयन्).

13. நெஞ்சின் மிக்கது வாய்சோர்ந்து தான் வேட்ப பொருள் வயிற் றன் குறிப்பின்றியேயுஞ் சொன்னிகழும் நீகழுந் தோறு மழிழ்ச்சிதோன்றுமென்பது என்போல வெனின் ஒருவன் தான்

வழிபடுந் தெய்வத்தைப் பரவிய செம்யுள்களை யோதியுணர்ந்தா
னெனினும் அவற்றுன் அத்தெய்வத்தை வழிபடும் போது கண்ணீர்
வார்ந்து மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக் காண்டும் அல்லது சுற்று
தாரது சாக்காடு முற்ற வுணர்ந்தானே யெனினுஞ் செத்தாரிட-
ஞக உரையாடின பொழுது துன்ப மீதாரக் கலுழும் காண்டும்.

திருக்கோணவயார் உரை.

(நெஞ்சினமிக்கது—மனத்திலே நிறைந்து மிஞ்சகினற உணர்ச்சி ;
வாய்சோர்ந்து—வாயாற் சொல்ல வேண்டுமென்னும் குறிப்பின்றி ;
வேட்டல்—விரும்புதல் ; குறிப்பு—எண்ணம் ; பரவுதல்—வணங்குதல் ;
காண்டும்—காண்போம் (காண + தும்) ; அல்லது உம்—அல்லது ; சாக்
காடு—இறப்பு ; முற்றவுணர்தல்—நன்றாக அறிதல் ; செத்தாரிடஞக-
இறந்தவாதொடர்பாக ; மீதார—மிக ; கலுழு—அழு).

14. அக்காலத்துப் பாண்டியனுடு பன்னீரியாண்டு வற்கடஞ் சென்
றது செல்லவே பசிகுகுதலு மரசன் சிட்டரையெல்லாவுக் கூவி வழி
மின் யானுங்களைப் புறந்தாகில்லேன் என்றேயம் பெரிதும் வருந்து
கின்றது நீயிர் நுமக்கறிந்தவாறு புக்கு நாடு நாடாயின ஞான
றெண்ணே யுள்ளிவமின் என்றான் என அரசனை விடுத்தெல்லாரும்
போயின பின்றைக் கணக்கின்றிப் பன்னீரியாண்டு கழிந்தது கழிந்த
பின்னர் நாடு மலிய மழை பெய்தது பெய்தபின்னர் அரசன் இனி
நாடு நாடாயிற்றுகவின் நூல் வல்லாரைக் கொணர்க என்று எல்லாப்
பக்கமும் ஆட்போகக் எழுத்ததிகாரமுஞ் சொல்லதிகாரமும் வல்லாரைத்
தலைப்பட்டுக் கொணர்ந்து பொருளதிகாரம் வல்லாரைத் தலைப்பட்டு
லேமென்று வந்தார்.

நக்கோர்.

பன்னீரண்டு+யாண்டு—பன்னீரியாண்டு—பன்னீரண்டு வருடம்;
வற்கடம்—பஞ்சம். கடுகுதல்—மிகுதல் ; சிட்டர்—காண்டேர் ;
புறந்தர கில்லேன்—காப்பாற்றும் ஆற்றல் இல்லாதவனுணேன்.
என்+தேயம். நாடு நாடாயின ஞானரு—நாடு வளம் பெற்ற
போது. உள்ளி—நினைத்து ; தலைப்பட்டுதல்—காணுதல்.

தாமதமால - தாமதமால குடியிருப்பு
தாமதமால - 1 டாக்டரில் 100
தாமதமால - 100 முதல் 100

தாமதமால - 1 டாக்டரி 100

தாமதமால - அதே நீரையும்
ஏதினாலும் - எனவே சிறிதாலோ
ஏதினாலும் - இதை விடுவது விரும்பும்

தாமதமால - பிரிதை.

தாமதமால - பிரிதை அதே நீரையும்

தாமதமால - பிரிதை அதே நீரையும்

தாமதமால

தாமதமால - பிரிதை அதே நீரையும்

தாமதமால - பிரிதை அதே நீரையும்

